

ΔΕΥΤΕΡΗ ΗΜΕΡΑ - 02/12/2016

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Συνάδελφοι, καλημέρα σας, καταρχήν στην όμορφη Θεσσαλονίκη, την οποία νομίζω ότι γευόμαστε όλοι και μέσα από το Συνέδριο και έξω από το Συνέδριο.

Να πω ότι σήμερα μπαίνουμε σε μία σημαντική θεματολογία, η οποία θα δώσει στην ουσία και μέσα από πυκνότητα απόψεων και εκφράσεων, τη θεματική, όπου είναι και ο τίτλος του Συνεδρίου. Δηλαδή «Αναλαμβάνουμε την ευθύνη. Χτίζουμε την Ελλάδα από την αρχή».

Χθες, είναι γνωστό ότι εκτός από την πυκνότητα των επικεφαλής των κομμάτων αλλά και των εκπροσώπων, υπήρχε η εκπροσώπηση της κυβέρνησης και μέσα από το Υπουργείο Εσωτερικών, αλλά και όσοι δεν μπορέσατε να παρακολουθήσετε, ήταν μία πολύ σημαντική μέρα, διότι το σύμφωνο συνεργασίας μεταξύ της Εκκλησίας αλλά και της Αυτοδιοίκησης, στα ζητήματα κοινωνικής προσφοράς, ήταν κάτι πολύ σημαντικό, μέσα από τη συνυπογραφή που έγινε παρουσία και του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου κ.κ. Ιερωνύμου, αλλά και του Παναγιωτάτου Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης.

Θα έλεγα ότι σε αυτή την περίοδο, θα πρέπει όλοι να πυκνώσουμε και τις συνεργασίες μας, αλλά και την πολιτική μας σκέψη. Και προς κάθε κατεύθυνση, όπως ακούσατε μετά από την ομιλία του Υπουργού, η Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδος έδωσε το στίγμα της. Ένα στίγμα στο οποίο βεβαίως έχουμε την απόλυτη διάθεση του διαλόγου, της σύνθεσης, της συνεργασίας, αλλά σε καμία περίπτωση αυτή η διάθεση δεν είναι αδυναμία. Είναι εθνική ευθύνη.

Αυτό αν εκληφθεί από τη νομοθετική εξουσία, από το Υπουργείο, ως αδυναμία, τότε είμαστε υποχρεωμένοι, ως μια γροθιά η Αυτοδιοίκηση να απαντήσει δυναμικά. Αυτή ήταν η

χθεςινή, αν θέλετε, κατάληξη, βάζοντας τις κόκκινες γραμμές μας, λέγοντας δηλαδή ότι δεν μπορούμε να μιλήσουμε για εκλογικά συστήματα, λες και η Ελλάδα εξαρτάται από αυτό, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, όταν η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν μπορεί να διοικηθεί λόγω ελλείψεων μεταρρυθμίσεων και κανόνων.

Σήμερα, πριν την έναρξη αυτής της σημαντικής συνεδρίας, χρωστούμε, κύριοι Αντιπρόεδροι, την δυνατότητα που θα δοθεί σε όλους τους Προέδρους των Περιφερειακών Ενώσεων Δήμων της Ελλάδος, είδατε ότι δεν υπήρξε δυνατότητα, είναι αλήθεια, να κόψουμε χθες εκείνους οι οποίοι όσον αφορά την προσπάθεια να διατυπώσουν την άποψή τους, υπερβήκαν τα χρονικά όρια, σήμερα όμως θα πρέπει αναγκαστικά, με όλο τον σεβασμό προς όλους, όλοι μας εδώ όσοι είμαστε, αυτή είναι, αν θέλετε, η υποχρέωσή μας, για να σεβαστούμε και εκείνους που θέλουν να μιλήσουν και πρέπει να μιλήσουν, να βάλουμε τα όρια εκείνα.

Έτσι λοιπόν, θα καλέσω τον φίλο συνάδελφο, Πρόεδρο της ΠΕΔ Αττικής, το Νίκο τον Σαράντη, να κάνει την έναρξη της 2^{ης} ημέρας και να μπορέσει να διατυπώσει τις απόψεις.

Να πω ότι η συνεδρία μεταδίδεται και με live streaming, αλλά και σίγουρα οι απόψεις οι οποίες διατυπώνονται από όλους μας, καταγράφονται και θα διατυπωθούν σε όλη την Αυτοδιοίκηση άμεσα.

Ν. ΣΑΡΑΝΤΗΣ: Καλημέρα.

Καταρχήν ψάχνω στο μυαλό μου να βρω αν πρέπει να μιλήσω και ψάχνω να το βρω γιατί βλέπετε μια αίθουσα γεμάτη, βλέπετε μια υποβάθμιση της Αυτοδιοίκησης, βλέπετε τα γεμάτα έδρανα της ΚΕΔΕ, βλέπετε ότι οι ΠΕΔ που εκπροσωπούν όλους τους Νομούς της χώρας, έφυγαν από τη μέση χθες για να μιλήσουν περί άλλων πραγμάτων εκτός αυτό που καίει, εκτός αν δεν μας καίει τελικά, γιατί φοβάμαι ότι δεν μας καίει η Αυτοδιοίκηση. Μας καίνε τα κόμματα, μας καίει το τι θα κάνουμε μετά. Και ψάχνω στο μυαλό μου να δω τι χρειάζεται. Να πω τις κοινές απόψεις της ΠΕΔ; Να μην

τις πω; Να αφήσω το χρόνο να κυλήσει, να το δώσω σε άλλους να λένε περί άλλων πραγμάτων; Περί εμμονών...

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Πέντε λεπτά έχετε, κύριε Σαράντη.

Ν. ΣΑΡΑΝΤΗΣ: Μπορείτε να με κόψετε όποτε θέλετε, το έχω αποφασίσει έτσι και αλλιώς.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Δεν σας κόβω. Είπα να σεβαστούμε όλοι μας, για να μιλήσουμε όλοι μας...

Ν. ΣΑΡΑΝΤΗΣ: Δεν σεβαστήκατε όμως χθες τους Δημάρχους. Δεν σεβαστήκατε τους Προέδρους των ΠΕΔ, με βάση το πρόγραμμα, και αφήσατε να μιλάνε περί άλλων πραγμάτων επί μισή ώρα διάφοροι άλλοι, οι οποίοι δεν είχαν... πολλές φορές δεν έβαλαν τα θέματα ούτε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Και Πρόεδρε, συγγνώμη που θα το πω, αλλά δεν σεβαστήκατε εσείς τους αρχηγούς των κομμάτων την ώρα που μιλάγαν να μην είστε στην έδρα.

Θέλω να ευχαριστήσω όμως κάποιον, που μπορεί οι σχέσεις μας να μην είναι αδελφικές, φιλικές, αλλά ήταν εννιά η ώρα εδώ. Τον Αποστόλη τον Κοιμήση. Και μετά τον Μπίρμπα και τον Ιωακειμίδα.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Ν. ΣΑΡΑΝΤΗΣ: Και ο κύριος Καραγιάννης. Θα το πω, συγγνώμη. Εννοώ από το Προεδρείο της ΚΕΔΕ. Εντάξει; Αν ήταν να μας λέγατε ότι θα ξεκινήσουμε δέκα, δέκα και μισή, έντεκα. Δεν είχαμε πρόβλημα. Θα ερχόμασταν την ώρα που μας λέγατε.

Λοιπόν, μέσα σε ένα κλίμα το οποίο νομίζω ότι υποβαθμίζει την Αυτοδιοίκηση, η ΠΕΔΑ καταθέτει κάποιες κοινές απόψεις όλων των παρατάξεων, εκτός της ΛΑΪΚΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ, και το έχει κάνει χωρίς εμμονές, χωρίς ιδεοληψίες και χωρίς κραυγές.

Ο διάλογος για τη μεταρρύθμιση στην Τοπική Αυτοδιοίκηση έχει ανοίξει σε όλες τις διαστάσεις και τη θεματολογία. Έχουν δημοσιοποιηθεί σκέψεις και προτάσεις από την πλευρά του Υπουργείου, από την πλευρά της ΚΕΔΕ, από τις ΠΕΔ, από

συναδέλφους Δημάρχους, μέσα από επιστημονικές μελέτες που καταρτίστηκαν.

Στο σύνολο αυτών των απόψεων που διακινούνται, πιστεύω ότι μπορεί κανείς να διακρίνει κοινούς τόπους. Δηλαδή επισημάνσεις για τα υπάρχοντα προβλήματα και την κατεύθυνση των προτεινόμενων λύσεων, που συγκλίνουν αντικειμενικά.

Είναι περίπου ομόφωνη η διαπίστωση ότι οφείλουμε να επανεξετάσουμε τις αρμοδιότητες του Α' Βαθμού. Να αντιμετωπίσουμε τις αλληλοεπικαλύψεις αρμοδιοτήτων με την κεντρική κυβέρνηση και την αιρετή Περιφέρεια, με χρήση της αρχής της επικουρικότητας και του τεκμηρίου της εντοπιότητας.

Είναι κοινό από όλους μας το αίτημα για ενίσχυση της δημοκρατίας, των θεσμών διαφάνειας, λογοδοσίας, διαβούλευσης και συμμετοχής των πολιτών.

Για μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα, με αναδιοργάνωση και εξορθολογισμό των διοικητικών δομών και διαδικασιών με σύγχρονα εργαλεία, όπως η προτυποποίηση των διαδικασιών και η υιοθέτηση της διοίκησης ολικής ποιότητας.

Για πρωταγωνιστικό ρόλο των Δήμων στο σχεδιασμό της τοπικής ανάπτυξης, σε έναν αναπτυξιακό σχεδιασμό που θα προσδιορίζει με σαφήνεια και θα οριοθετεί τις αναπτυξιακές επιλογές στρατηγικού χαρακτήρα, θα ιεραρχεί τις προτεραιότητες και θα συγκεντρώνει τους πόρους και τις δυνάμεις στην υλοποίηση των στόχων.

Με ενεργότερο ρόλο της Πρωτοβάθμιας Αυτοδιοίκησης, τόσο στη διαμόρφωση των αναπτυξιακών στοχεύσεων, όσο και στην υλοποίησή τους.

Για την καλύτερη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού της Αυτοδιοίκησης, με επανασχεδιασμό των Οργανισμών των ΟΤΑ και νέο Κώδικα Δημοσίων Υπαλλήλων. Με προγραμματισμό των ανθρώπινων πόρων για την έγκαιρη κάλυψη των κενών σε προσωπικό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Με σύγχρονο σύστημα

αξιολόγησης των επιδόσεων των υπηρεσιών και των υπαλλήλων. Με σύστημα κινητικότητας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, που θα στηρίζεται στον προγραμματισμό των ανθρώπινων πόρων.

Με ανάσχεση της ιδιωτικοποίησης και ισχυροποίηση του δημόσιου χαρακτήρα των κρίσιμων υπηρεσιών των ΟΤΑ.

Την κατάργηση των πολλαπλών ελέγχων και αντικατάστασή τους από ένα ενιαίο σύστημα ελέγχου των ΟΤΑ.

Την αναβάθμιση της καταστατικής θέσης των αιρετών, που έχουν υποστεί τόσα πλήγματα τα τελευταία χρόνια, κυρίως σε ότι αφορά, αυτό που φοβόμαστε να πούμε, την αντιμισθία, τις αποζημιώσεις, αλλά και την υποστήριξη του έργου των αιρετών.

Ενώ στο ζήτημα του εκλογικού συστήματος θεωρώ ότι υπάρχει συναίνεση στην καθιέρωση ενός αναλογικότερου εκλογικού συστήματος για την εκλογή των Δημοτικών Συμβούλων, το οποίο όμως παράλληλα θα επιτρέπει την αποτελεσματική άσκηση της διοίκησης των Δήμων.

Και έρχομαι σε αυτό που αντικειμενικά αυτή την εποχή και με βάση τη συγκυρία, είναι το μείζον, τη διασφάλιση της οικονομικής αυτοτέλειας των ΟΤΑ. Δυστυχώς στο θέμα αυτό αντί για την αποκατάσταση των Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων της Αυτοδιοίκησης στα προβλεπόμενα νόμιμα πλαίσια, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με νέες περικοπές. Το σχέδιο προϋπολογισμού του 2017 περιλαμβάνει τη μείωση των πόρων των Δήμων κατά περίπου 220 εκατομμύρια, η οποία οφείλεται στην ολοκλήρωση της απόδοσης των παρακρατηθέντων προ του 2010 πόρων.

Με δεδομένη τη μείωση των ΚΑΠ κατά περίπου 60% τα προηγούμενα χρόνια, η απόδοση των παρακρατηθέντων πόρων αποτελούσε το οξυγόνο χάρη στο οποίο στάθηκε όρθια η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Η αφαίρεση δε αυτού του ποσού θα οδηγήσει τη μεγάλη πλειονότητα των Δήμων σε αδυναμία κάλυψης των λειτουργικών τους εξόδων, σε κλείσιμο των Δήμων ή και σε μεγάλες επιβαρύνσεις των δημοτών.

Ενώ οι πόροι που μας αποδίδονται αυτά τα χρόνια είναι πολύ μικρότεροι των προβλεπόμενων από το νόμο, έχει δηλαδή δημιουργηθεί μια νέα γενιά παρακρατηθέντων.

Όπως επίσης υπάρχει και ένα άλλο ποσό που δικαιούνται φέτος οι Δήμοι, λόγω των αυξημένων εσόδων από το ΦΠΑ κυρίως. Ποσό επίσης σημαντικό.

Οπότε αντί για την αύξηση των πόρων μας, λόγω αυξήσεων στα φορολογικά έσοδα του κράτους, έχουμε μείωση κατά 220 εκατομμύρια.

Αναμένουμε λοιπόν να δούμε τι θα γίνει σε αυτό το φλέγον ζήτημα. Πρέπει όμως να είναι καθαρό. Απαιτούμε τουλάχιστον την αναπλήρωση αυτών των 220 εκατομμυρίων το 2017, με οποιαδήποτε πρόσφορη διαδικασία και το θέλουμε τώρα.

Επιστρέφοντας στο βασικό μας θέμα του θεσμικού πλαισίου των ΟΤΑ, πιστεύω ότι οι κοινές επισημάνσεις που προανέφερα, μπορούν μέσα από την παράταση του διαλόγου να αποτελέσουν τη βάση μιας επιτυχούς νέας ρύθμισης. Νομίζω ότι ο κεντρικός μας εκφραστής, το Διοικητικό Συμβούλιο της ΚΕΔΕ, ας αξιοποιήσει όμως καλύτερα από ότι μέχρι σήμερα τον χρόνο που απομένει, με περισσότερο και σε βάθος διάλογο μεταξύ μας, και με έμφαση του Προέδρου στα σημεία που μας ενώνουν και όχι σε αυτά που μας χωρίζουν, και το Υπουργείο ας λάβει πολύ σοβαρά υπόψη του τις τεκμηριωμένες επισημάνσεις των αιρετών, ώστε να επιτύχουμε τον ζητούμενο συνδυασμό εμβάθυνσης της δημοκρατίας, ενίσχυσης και όχι αποδυνάμωσης της αποτελεσματικότητας, αξιοποίηση των πόρων και των στελεχών μας, και ενδυνάμωσης του αναπτυξιακού μας ρόλου.

Καλή συνέχεια. Θέλω να πιστεύω να είναι πιο ουσιαστικές οι εργασίες του Συνεδρίου μας.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Οφείλω, για να σεβαστούμε εκείνους που εργάστηκαν για αυτό το Συνέδριο, να πω μία κουβέντα σε αυτά που ακούστηκαν στην αρχή από τον κύριο συνάδελφο. Ότι καταρχήν

χθες ήταν τόσο πυκνή η συνεδρία, δεν ξέρω αν είδατε εσείς να φεύγουμε, αλλά φύγαμε από εδώ από τις οκτώ και μισή - εννιά η ώρα δεν σας είχα δει. Δεν έχει σημασία. Αλλά είναι πραγματικά...

Ν. ΣΑΡΑΝΤΗΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Δεν σας διέκοψα.

Είναι πραγματικά όμως...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Οφείλω να δώσω εξηγήσεις στη συνεδρία, κύριε Πρόεδρε.

ΣΥΝΕΔΡΟΙ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Λέω παρακαλώ, μη μας διακόψετε και την... Λέω λοιπόν, όταν μιλούσε η κυρία Γεννηματά και ο κύριος Θεοδωράκης, σε έναν επισκέπτη που είχαμε και έπρεπε να βρίσκομαι σε κάποια συνάντηση εκείνη τη στιγμή, ήταν ακριβώς είκοσι λεπτά η απουσία μου από το πρωί μέχρι αργά τη νύχτα που φύγαμε, και βεβαίως εδώ ήταν και οι Αντιπρόεδροι και όλοι, και εσείς από όλα αυτά που συμβαίνουν στην Αυτοδιοίκηση, αυτό βρήκατε να θίξετε, και μάλιστα λέγοντας αρχής γενομένης τώρα που ξεκινά η συνεδρία, άδειες καρέκλες. Προφανώς δεν θα είδατε τη γεμάτη αίθουσα στην ολομέλεια ή δεν θέλετε να τη δείτε. Δεν πειράζει, προχωράμε.

Ευχαριστούμε, κύριε Σαράντη.

Από την Ανατολική Μακεδονία – Θράκη, ο κύριος Λαμπάκης έχει το λόγο.

Θα σας θυμίσω ότι θα μιλήσουν και οι παρατάξεις. Και θα παρακαλέσω, είναι εκεί το χρονόμετρο, μη μας...

Ε. ΛΑΜΠΑΚΗΣ: Εντάξει, λίγο παραπάνω εμείς οι Πρόεδροι των ΠΕΔ, γιατί η αλήθεια είναι ότι χθες έπρεπε να μιλήσουμε και μιλάμε σήμερα.

Όμως, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι εύκολο να επιτιμήσεις και να κρίνεις αρνητικά σε μία πυκνή και μαζική συμπεριφορά η οποία προκύπτει μέσα από ένα συνέδριο.

Όμως, πολύ πιο γενναίο είναι να πεις ένα μπράβο, επιτέλους, που τουλάχιστον για εμένα, επί 10 χρόνια που παρακολουθώ την Αυτοδιοίκηση, από το 2006 μέχρι σήμερα, 11 χρόνια για την ακρίβεια, έχω να ομολογήσω και να πω, χωρίς να έχω κανένα συμφέρον προς τούτο, ότι η Διοίκηση Πατούλη, η παράταξη η οποία διοικεί αυτή τη στιγμή την ΚΕΔΕ, ως συμπολίτευση, αλλά και το Διοικητικό Συμβούλιο, το οποίο το παρακολουθώ ως Πρόεδρος της ΠΕΔ επί 2,5 ολόκληρα χρόνια, παράγει έργο.

Τουλάχιστον ενημερώνει τους πάντες, ασχολείται με όλα τα θέματα που αφορούν την Τοπική Αυτοδιοίκηση και έχει μία πυκνή δυναμική σε συνέδρια, ειδικά και γενικά, τακτικά, και εκδηλώσεις βέβαια οι οποίες δεν αφήνουν τίποτα να πέσει κάτω.

Εάν τώρα μέσα σε αυτή τη δημοκρατία η οποία υπάρχει και ακούγονται όλες οι φωνές επί 2,5 ολόκληρα χρόνια, υπάρχουν διαδικαστικά λάθη, σήμερα θα τα πούμε; Εδώ; Όχι. Υπάρχει και το Διοικητικό Συμβούλιο της ΚΕΔΕ. Υπάρχουν και άλλες θέσεις από τις οποίες μπορείς να καθίσεις και να μιλήσεις και να μιλήσεις επί της ουσίας, επί των τύπων, για την οργάνωση και τα λοιπά. Μην τρώμε όμως τον χρόνο. Δεν κάνει.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι και κυρίες συνάδελφοι, χθες παρακολούθησα ένα θέατρο του παραλόγου. Και πραγματικά είμαι ήρεμος μιας και ακολουθεί η δικιά μου τοποθέτηση, γιατί άκουσα όλους τους εκπροσώπους των κομμάτων και εν πολλοίς τους αρχηγούς των κομμάτων. Είμαι ήρεμος ότι διαπίστωσα και διαζώσης, με όλους μαζί εδώ να περνάνε από το βήμα, για ποιο λόγο καταστράφηκε η Ελλάδα. Και το χειρότερο από όλα είναι ότι ενώ καταστράφηκε η Ελλάδα, κατάλαβα ότι δεν κατάλαβαν τίποτα αυτοί οι άνθρωποι.

Και δεν κατάλαβαν τίποτα και έχουν το θράσος ή την αδυναμία – που με προβληματίζει ακόμα περισσότερο – να έρχονται εδώ συντεταγμένοι ο ένας πίσω από τον άλλον, ρίχνοντας βολές ο ένας πίσω από τον άλλον, σε ποιους; Στους Δημάρχους.

Ποιους δηλαδή; Αυτούς που από το 2011 μέχρι σήμερα, επί 6 ολόκληρα χρόνια – και έχω το δικαίωμα να το λέω αυτό, γιατί είμαι Δήμαρχος 6 ολόκληρα χρόνια – τους έχουν βομβαρδίσει κυριολεκτικά, προσπαθώντας να τους εκπαραθυρώσουν, να τους ξεφτιλίσουν, να μας ξεφτιλίσουν, χωρίς να μπορέσω να βρω ένα σημείο, στο Ειδικό Συνέδριο του Βόλου είπα 12 σημεία όπου μας χτύπησαν απολύτως και είναι καταγεγραμμένα, να μην μπορώ να βρω ένα σημείο στο οποίο μόνοι τους να ήρθαν και να είπαν με σεβασμό στην Τοπική Αυτοδιοίκηση: πάρτε το, το δικαιούστε, δεν σας το χαρίζουμε.

Και ότι κερδίσαμε, κύριε Πρόεδρε, να θυμίσω τα ταμειακά αποθέματα και τους Εκτελεστικούς Γραμματείς και τους Γενικούς Διευθυντές, το κερδίσαμε με πολύ αγώνα. Κάτι το οποίο έπρεπε να είναι αυτονόητο και άνθρωποι θεσμικοί σαν εμάς τους αυτοδιοικητικούς στον Α΄ Βαθμό, που έχουν την υποχρέωση να μας δίνουν δυνάμεις, διότι η ακμή μας πόσο θα αντέξει ακόμα με τόσο πόνο που κουβαλάμε, όλου του λαού. Τον πόνο όλου του λαού κουβαλάμε. Και δεν το αντιλαμβάνονται ούτε αυτό. Και ήρθαν χθες να μου πουν κάποιοι, ότι πρέπει τους μεν να τους διατηρήσω στην εξουσία, τους άλλους να τους φέρω.

Τρεις κυβερνήσεις λοιπόν περάσανε. Εγώ δεν θα πω αυτό που είπε και απαρίθμησε δώδεκα ο Δήμαρχος Αθηναίων, ο καλός συνάδελφος. Εγώ θα πω ότι πέρασαν τρεις κυβερνήσεις με τρεις διαφορετικές ιδεολογίες. Πείτε μου, ένας – ένας χωριστά σκεφτείτε, συνάδελφος και συναδέλφισσα, αισθανθήκατε από το '11 μέχρι σήμερα ότι έστω και μία ιδεολογική προσέγγιση από τις τρεις, έδωσε στους Δημάρχους, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, στην τοπική κοινωνία, κάτι; Όχι ως δώρο, επαναλαμβάνω, γιατί το δικαιούμαστε.

Έγινε λοιπόν αντιληπτό γιατί καταστραφήκαμε. Και εμείς τι κάνουμε από το '11; Από το '11 δεν κάνουμε τίποτα άλλο από το να μιλάμε μεταξύ μας και να προσπαθούμε να δώσουμε έντονα αυτό το διακύβευμα που βγαίνει μέσα από την διαρκή μας επαφή και

συνομιλία. Αποτέλεσμα είναι να παραμιλάμε. Έτσι λέγεται. Αυτό το ρήμα χρησιμοποιούμε. Παραμιλώ όταν δεν έχω απέναντι συνομιλητή.

Δυστυχώς, κύριε Πρόεδρε, παρά την αγωνία σου και την αγωνιστικότητά σου, δεν έχεις, όταν μας εκπροσωπείς όλους μαζί, στα Υπουργικά Γραφεία και στον κάθε Πρωθυπουργό, δεν έχεις δυνατότητα να συνομιλείς. Παραμιλάς και εσύ, όπως παραμιλάμε όλοι μας.

Και εδώ λοιπόν, τι θα κάνουμε σήμερα πάλι; Θα το ονομάσουμε και σήμερα το συνέδριο, συνέδριο παραπόνων; Εγώ αυτή την αίσθηση έχω αντλήσει. Αφού δεν μιλάμε, δεν συνομιλούμε, παραμιλάμε, δεν μας ακούν, μας χτυπάνε, τι κάνουμε λοιπόν;

Δυστυχώς υπάρχει ένα πρόβλημα. Το πρόβλημα λέγεται εκτόνωση. Και επειδή έχουμε όλη αυτή την αρνητική συμπεριφορά και μέσα σε έναν αρνητικό οικονομικό και κοινωνικό κύκλο είμαστε εμείς ως ένας χώρος αυτοδιοικητικός ο οποίος λαμβάνει όλο τον πόνο των ανθρώπων, είμαστε αυτοί δυστυχώς οι οποίοι έχουμε και την ανάγκη της εκτόνωσης. Τα σημεία της εκτόνωσης, είναι αυτό το βήμα. Και βέβαια, είναι και τα Διοικητικά Συμβούλια της ΚΕΔΕ. Και βέβαια είναι και τα Συμβούλια των ΠΕΔ. Και βέβαια είναι και τα Δημοτικά Συμβούλια. Και βέβαια είναι η ψυχή του κάθε ενός Δημάρχου ή αυτοδιοικητικού, όποιος και να είναι αυτός μέσα στον χώρο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ο οποίος έχει την ανάγκη της εκτόνωσης.

Και άκουσα χθες κάποιους να μιλάνε, αρχηγούς κομμάτων, να μιλάνε για αρμοδιότητες, τόσες χιλιάδες έχει η Κεντρική Διοίκηση και τόσο λιγότερο έχει η Τοπική Αυτοδιοίκηση και έναςμίλαγε, ως βάση της ομιλίας του, έναν ποινικά με ενδιαφέρον Δήμαρχο, ο οποίος έχει καταδικαστεί, τον Δήμαρχο Θεσσαλονίκης. Αυτό είναι το απαύγασμα της παρουσίας ενός κόμματος και μάλιστα του κυβερνώντος κόμματος, απέναντι σε έντιμους ανθρώπους; Απέναντι σε έντιμους Δημάρχους; Να μου φέρει το παράδειγμα, για να μου

θυμίζει τι; Ότι πριν το '11 υπήρχαν και Δήμαρχοι κλέφτες; Μπα; Η κεντρική σκηνή είναι αποστασιοποιημένη από το ποινικό ενδιαφέρον; Δεν το κατάλαβα. Ή τι θες να πεις, κύριε, εδώ, παρουσία 500 ανθρώπων, 325 Δημάρχων και 175 εκλεγμένων Δημοτικών Συμβούλων και άλλων που αγαπούν την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Δηλαδή τι αγαπούν; Αγαπούν τον ίδιο το λαό.

Αν μπείτε σε έναν Δήμο, σε μια πόλη, για να δείτε ποιοι ασκούν αρμοδιότητες, πείτε μου ένας προς ένας ποιες αρμοδιότητες ασκεί η Κεντρική Διοίκηση και ποιες ο Δήμος. Αν βρείτε αρμοδιότητα η οποία να φαίνεται ότι ασκείται από την Κεντρική Διοίκηση, να μου τρυπήσετε τη μύτη. Όλα φαίνονται – και είναι αλήθεια – τα ουσιαστικότερα, ότι προκύπτουν από εμάς. Καθαριότητα, πράσινο, δρόμοι, σχολεία, συντηρήσεις, όλα. Πρόνοια, φτωχοί άνθρωποι, φιλόπτωχα, Κοινωνικά Παντοπωλεία, όλα. Αθλητικοί χώροι, όλα. Τι ασκείς, Κεντρική Διοίκηση; Καταδυναστεύεις το λαό. Αυτό μόνο κάνεις, τίποτα άλλο δεν κάνεις.

Έτσι λοιπόν, είχαμε και κάτι άλλο, από έναν άλλον. Γιατί εμείς, συνάδελφοι, οι αυτοδιοικητικοί, έχουμε ένα προσόν τεράστιο. Μπορεί να είμαστε και κάποιοι κομματικοί. Αλλά έχουμε το δικαίωμα να χτυπήσουμε την αδικία, να χτυπήσουμε την ανοησία, να χτυπήσουμε το λάθος και μέσα στον κομματικό μας χώρο.

Ήρθε λοιπόν ο κύριος Μητσοτάκης και είπε: εγώ, αγαπητοί Δήμαρχοι, δεν μπορώ να σας υποσχεθώ πράγματα τα οποία δεν μπορώ να σας τα δώσω όταν θα αναλάβω την διοίκηση. Είναι η εκπλαγίου γενναιότητα. Ζήτησε κανείς από τον Πρόεδρο της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ να μας κάνει ελεημοσύνη; Αυτό ζητήσαμε εμείς; Εμείς τι ζητήσαμε; Να γίνει 8% από το ΑΕΠ αυτό που θα αφορά την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Γιατί είναι το μικρότερο, είναι τρεις φορές κάτω αυτό που μας δίνει και είναι το μικρότερο σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και το δικαιούμεθα; Ναι. Αν βάλεις αυτές τις αρμοδιότητες που ασκούμε, αν βάλεις αυτά τα οποία μας έχουν

φορτώσει ως υποχρέωση, θα δεις ότι πράγματι το 8% του ΑΕΠ το δικαιούμαστε.

Να κάνεις λοιπόν μια ορθή κατανομή, ως σωστός Πρωθυπουργός της χώρας μελλοντικός, μαζί με τον Υπουργό σου Οικονομικών και να μας δώσεις αυτό, όχι σε εμάς, στον λαό. Γιατί όταν πραγματικά αναπτυχθούν οι τοπικές κοινωνίες, τότε θα πάει καλά και η κεντρική κυβέρνηση του κράτους. Διότι εκεί μέσα, από κάτω είμαστε εμείς, κάτω από την ομπρέλα σου. Εμείς δεν διεκδικούμε τίτλους και θέσεις εξουσίας πάνω από την Κεντρική Διοίκηση. Εμείς ξέρουμε ότι είμαστε υποσύνολα και το σεβόμαστε. Εσύ δεν μας σέβεσαι. Εσύ και όλοι οι υπόλοιποι που ήρθαν και ανοήτως – συγγνώμη για τη φράση – αλλά χθες, όπως και πολλοί άλλοι συνάδελφοι, καθ' ομολογία, χάσαμε μία μέρα από το συνέδριο, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό, παρακαλώ, δεχθείτε το ως μία παρατήρηση, για την οποία βέβαια δεν μπορούσατε να κάνετε τίποτα, όταν μιλάνε αρχηγοί κομμάτων φυσικά οφείλεις σεβασμό, έστω και αν παραβιάζουν τον κανόνα, γιατί; Γιατί ούτε αυτό είναι ικανοί να καταλάβουν. Ότι και την διαδικασία πρέπει να την σεβαστούν. Όταν όμως άνθρωποι κεντρικής σκηνής δεν σκέφτονται και δεν σέβονται την ουσία, τον λαό τον ίδιο, θα σκεφτούν την διαδικασία; Και ήρθαν εδώ και χτυπούσε ο ένας τον άλλον.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ (Δ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ): Κύριε Λαμπάκη, αν μπορείτε, να ολοκληρώσετε σας παρακαλώ.

Ε. ΛΑΜΠΑΚΗΣ: Τι είπατε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Αν μπορείτε, ολοκληρώστε λέω.

Ε. ΛΑΜΠΑΚΗΣ: Να τελειώσω; Καλά, νομίζω ότι είναι αρκετά καλά αυτά που λέω.

Θέλετε να τελειώσω, παιδιά;

ΣΥΝΕΔΡΟΙ: (εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Εντάξει, εγώ το λέω με την έννοια του χρόνου.

Ε. ΛΑΜΠΑΚΗΣ: Ένα ναι και τριάντα όχι, άκουσα. Το ναι πρέπει να ήταν από τον ΣΥΡΙΖΑ, δεν πειράζει. Αλλά είπα και για τον Μητσοτάκη, έτσι; Είμαι αρκετά έξυπνος.

Λοιπόν, 325 Δήμαρχοι, 300 Βουλευτές. Δεν αντέχω άλλο πια αυτήν την διαφοροποίηση την ποιοτική την οποία μας έχουν επιβάλλει. Δεν είναι πρόπον, δεν είναι σωστό, δεν είναι πολιτικά αρμοστέο να έχουν τους Δημάρχους, που είναι ισάξιοι και ισάριθμοι με τους Βουλευτές, να μας έχουν εκεί πέρα κάτω. Από κάθε άποψη. Δεν μιλάω μόνο μισθολογικά. Δήμαρχος 1.360 €, εκ των οποίων τα 1.000 τα δίνει σε κοινωνικές εκδηλώσεις κάθε μήνα και σε διάφορα άλλα πραγματάκια. Μιλάω για τον σεβασμό που έχει η κεντρική σκηνή απέναντι στον Δήμο τον οποίο θέλει να τον εξανδραποδίσει, θέλει να τον διαλύσει.

Λέμε λοιπόν ότι αυτούς τους 300 Βουλευτές, οι οποίοι δεν βάζουν μία υπογραφή. 6 χρόνια, κύριε Πρόεδρε, Δημαρχίας, έχω μετρήσει 400 εκατομμύρια και πόσα άλλα έργα σε ΕΣΠΑ, στα οποία από κάτω υπάρχει η υπογραφή μου. Μισό δισεκατομμύριο, ένας Δημαρχάκος, ένας μικρός Δήμαρχος της Αλεξανδρούπολης, έχει βάλει την υπογραφή του και έχει την ευθύνη. Πείτε μου, ένας Βουλευτής, που μάλλον σηκώνει το χέρι του εκεί που παίρνει εντολή – έτσι είναι δυστυχώς – από το κόμμα του. Δεν βλέπω... Κάποιες μικροεπαναστάσεις, οι οποίες δεν είναι και πολύ, έτσι, επαναστατικές, γιατί δεν έχουν αντίκρισμα. Νομίζω ότι μάλλον είμαστε υπέρτεροι από τους Βουλευτές, οι 325 Δήμαρχοι, μόνο εξ αυτού του λόγου. Και εκ του γεγονότος ότι απειλούμεθα με αργίες, με ποινές, με ένα σωρό πράγματα, τα οποία μέσα στο περιβάλλον υπάρχουν.

Από το 2011 δεν άλλαξε τίποτα. Άρα αυτοί που πέρασαν οι κύριοι χθες, δεν είχαν τίποτα να μας πουν. Εγώ δεν τους άκουσα. Μάλλον του άκουσα και είπα, σας διαγράφω όλους. Γιατί στην Τοπική Αυτοδιοίκηση από το '11 μέχρι σήμερα, μόνο άρνηση έχετε να επιδείξετε, τίποτα άλλο.

Και βέβαια ο Υπουργός είπε ένα θεωρητικό λογύδριο, το οποίο αλήθεια είναι ότι με εντυπωσίασε. Πρώτη φορά βλέπω Υπουργό να κάθεται καταρχήν 8 ώρες ολόκληρες, μέχρι τις 20.00 η ώρα το βράδυ, από τις 12.00. Και ήταν έτοιμος να πει αυτό το θεωρητικό λογύδριο, το οποίο μου άρεσε πάρα πολύ.

Όμως δεν ζήτησε συγγνώμη για όσα πήγαν να μας κάνουν οι προηγούμενοι, μιλάω για τα ταμειακά αποθέματα και μιλάω για όλα τα υπόλοιπα τα οποία πήγαν να γίνουν, αφαιρώντας μας ακόμα και την ουσιαστική εξουσία και την τυπική, μέσα από τους Γενικούς Γραμματείς και τους Εκτελεστικούς Γραμματείς και τους Διευθυντές, δεν άκουσα ένα συγγνώμη. Δεν είπε: δεν θα το επαναφέρω. Είπε ότι: το νομοσχέδιο – σκούπα θα το επαναφέρω. Θα έρθει. Και δεν μας είπε: αφαιρώ ένα, δύο, τρία, τέσσερα. Θα μας φέρει όσα άλλα και βέβαια θα μας φέρει τι άλλο; Τον εκλογικό νόμο.

Δεν κατάλαβα, ειλικρινά, η προηγούμενη Διοίκηση από το Υπουργείο Εσωτερικών έλεγε – έτσι μας είπε τουλάχιστον ο κύριος Πουλάκης, στο Συνέδριο το Ειδικό του Βόλου – ότι: θα δω πρώτα τον εκλογικό νόμο και θα δούμε τι θα αλλάξουμε άλλο. Έτσι, να πασπατέψουμε λίγο μερικά πράγματα, για να πούμε ότι είμαστε εδώ όσον αφορά την τροποποίηση του Καλλικράτη, ο οποίος έγινε από άλλα κόμματα, τα οποία όμως είχαν (...) πολιτική νοοτροπία και θα δούμε τι θα κάνουμε μετά. Και θα δούμε αν κάτι αλλάξουμε. Δηλαδή τον εκλογικό νόμο θα τον αλλάξεις για ποιο λόγο;

Εγώ πήρα 56% από την πρώτη Κυριακή στην Αλεξανδρούπολη. Ένας Δήμος μεγάλος, ο μεγαλύτερος μετά τη Θεσσαλονίκη. Και πήρα 25 έδρες από τις 41. Τι είμαι εγώ; Είμαι ο πρωθυπουργός της χώρας, να κερδίσω τις εκλογές και να πάρω 50 έδρες bonus; Δηλαδή αν το δεις με αριθμητική, πήρα 56%. Από τις 41 έδρες πήρα τις 25, πήρα 2 παραπάνω αν βάλεις την αντιστοιχία. Οι 2 παραπάνω στις 41, είναι 50 στις 300; Γιατί λοιπόν θέλεις να αλλάξεις το σύστημα αυτό; Για να αποδώσεις δικαιοσύνη; Μα ο λαός απευθείας με εκλέγει και μάλιστα από την πρώτη Κυριακή και

μου δίνει 56%. Τις έδρες δηλαδή που παίρνω, τις παίρνω, αν θέλεις, και με την αριθμητική. Γιατί εσύ θες να εφαρμόσεις ένα άλλο σύστημα, το οποίο δεν είναι δίκαιο. Το οποίο δεν απεικονίζει την λαϊκή βούληση.

Γιατί; Γιατί είναι απλό. Γιατί θες εκεί πέρα να βάλεις αντί για επτά παρατάξεις που έχω τώρα, να βάλεις έντεκα, δώδεκα, δέκα, να μη μπορώ να διοικήσω εγώ γιατί είμαι δεξιός, είμαι συντηρητικός και έτσι να μπορέσεις να αναποδογυρίσεις το ουσιαστικό περίβλημα και αντί να διοικώ εγώ που πήρα 56%, δηλαδή ο λαός με την πλειοψηφία του, να διοικούν τέσσερις – πέντε ομάδες εκεί μέσα, κάποιες συνιστώσες κάποιων πραγμάτων ιδεολογικών πιο πέρα από την κεντροδεξιά, οι οποίες θα μπορούν να ελέγχουν τα πράγματα και θα μπορούν να λένε ότι: δεν θα κάνεις αυτό το μεγάλο έργο, γιατί δεν είναι κόντρα στο κεφάλαιο, γιατί δεν είναι κόντρα στο μονοπώλιο, γιατί δεν είναι το ένα, γιατί δεν είναι το άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Αγαπητέ συνάδελφε, Βαγγέλη, ήδη μιλάς 15 λεπτά.

Ε. ΛΑΜΠΑΚΗΣ: Και θα πρέπει μετά να συναλλάσσομαι, για να μπορώ... Δεν ξέρω με ποιο τρόπο. Για να μπορώ να εφαρμόσω πολιτική και να μπορέσω να διοικήσω το Δήμο μου.

Πράξεις νομοθετικού περιεχομένου. Καταστατική μας θέση. Δημοσιονομική πολιτική. Έλεγχος νομιμότητας των αποφάσεών μας. Ποινική και πειθαρχική θέση. Είμαστε διαρκώς απειλούμενοι.

Και βέβαια, επειδή δεν θα πω τίποτα άλλο επί της ουσίας επειδή με καλύπτει η εισήγηση του Ινστιτούτου Τοπικής Αυτοδιοίκησης, θα πω μόνο ένα θέμα το οποίο με αφορά απόλυτα και το βλέπω μέσα στην ανάγκη να δημιουργήσουμε πλούτο, συνάδελφοι, γιατί δυστυχώς αυτή η κυβέρνηση επί 22 μήνες δεν έκανε τίποτα απολύτως ή μάλλον αρνείται, ο άλλες δε κυβερνήσεις που πέρασαν, επίσης δεν έκαναν τίποτα, για λόγους που δεν ενδιαφέρουν αυτή τη στιγμή γιατί δεν κυβερνάνε.

Λέω λοιπόν για το θέμα της τοπικής ανάπτυξης και της επιχειρηματικότητας των Δήμων.

Τρία λεπτά, κύριε Πρόεδρε και τελειώνω.

Η στήριξη της επιχειρηματικότητας και των ιδιωτικών επενδύσεων, δεν μπορεί να γίνει παρά μόνο με δύναμη, με ουσιαστικότητα και όχι με πειραματισμούς. Και θα σας πω αμέσως ποια μέτρα χρειάζονται και πρωτοβουλίες να αναλάβουμε, μαζί με την κυβέρνηση. Μια κυβέρνηση η οποία όμως δεν δείχνει, δυστυχώς, τη δυνατότητα και την δυναμική να προχωρήσει σε τέτοιου είδους τοπική ανάπτυξη, γιατί δεν μπορεί να παντρέψει τα ελάχιστα, φτωχά κεφάλαιά της, με τα κεφάλαια του ιδιώτη.

Λέω λοιπόν ότι χρειάζεται να διευκολυνθεί η Τοπική Αυτοδιοίκηση και να συμμετέχει σε συμβάσεις παραχώρησης με κατοχύρωση του κοινωνικού συμφέροντος, συμμετοχή σε συμπράξεις και εταιρικά σχήματα, κοινοπραξίες, μεικτές επιχειρήσεις, με ύπαρξη δικλίδας ασφαλείας ώστε να μην κλονίζεται οικονομικά ο Δήμος, εγώ δεν θέλω να υπάρχει πρόβλημα στον προϋπολογισμό του Δήμου και να συμμετέχει ένας Δήμαρχος ο οποίος μπορεί και να μην είναι και καλός. Έτσι; Δεν είμαστε όλοι καλοί, τι να κάνουμε; Αυτόν να τον προστατεύσουμε, ώστε ο προϋπολογισμός του να μην κινδυνεύει.

Συμμετοχή σε ΣΔΙΤ, με επιχειρήσεις από την Ελλάδα και το εξωτερικό. 22 μήνες μας σταμάτησαν τις μονάδες επεξεργασίας απορριμμάτων, εγώ τουλάχιστον είχα φτάσει σε ανάδειξη αναδόχου και πριν από 22 μήνες με σταμάτησαν. Τώρα μου λένε: έλα να δούμε πάλι τη ΜΕΑ, μήπως και μπορέσουμε να την κάνουμε με ΣΔΙΤ, γιατί δεν φτάνει η δημόσια δαπάνη και η κάλυψή της. Δεν έχουμε τα κεφάλαια τα οποία πιστεύαμε ότι θα έχουμε.

Εντάξει, τελικά έχω κυβέρνηση στην οποία πρέπει να πιστεύω ότι έχει τη δυναμική της στοιχειώδους λογικής; Από την αρχή δεν φαινόταν, πριν 22 μήνες, ότι δεν υπάρχουν τα κατάλληλα κεφάλαια και ότι χρειάζεται να παντρέψουμε το ιδιωτικό με το κρατικό

κεφάλαιο; Υπάρχει ωραιότερος γάμος από αυτόν; Ούτε αυτό μπορέσανε να το δουν. Αυτό από τι; Μάλλον από ιδεολογική αγκύλωση.

Απρόσκοπτη αξιοποίηση πρωτοβουλιών στο πλαίσιο της κοινωνικής οικονομίας και κοινωνικής επιχειρηματικότητας. Τακτοποίηση μεγάλων πολεοδομικών ζητημάτων που αφορούν που σε χρήση γης. 1.280.000 έδωσα εις βάρος του προϋπολογισμού του Δήμου, για να κάνω το καινούργιο ΓΠΣ. Γιατί χωρίς καινούργιο ΓΠΣ, οι περιουσίες των ανθρώπων μένουν έτσι και πολλά σημεία της πόλης, της κάθε πόλης, δεν μπορεί να αναπτυχθεί η επιχειρηματικότητα, άρα αξιοποίηση των καταστημάτων. Δεν καταλαβαίνουν ότι πρέπει να μας χρηματοδοτήσουν μέσα από το Πράσινο Ταμείο – που τα λεφτά πέταξαν, πήγαν πού, δεν ξέρω – για να μπορέσουμε να εφαρμόσουμε αυτά τα πολεοδομικά ζητήματα που θα ανεβάσουν την τοπική οικονομία;

Τακτοποίηση λοιπόν μεγάλων πολεοδομικών ζητημάτων, παραχώρηση των χερσαίων παράκτιων ζωνών στους αντίστοιχους Δήμους. 12 Δήμοι είμαστε, 12 χερσαίες ζώνες. Ακόμα μιλάνε για το πώς μπορούν να δώσουν τις χερσαίες ζώνες.

Δυνατότητα συμμετοχής στην ίδρυση ακτοπλοϊκών γραμμών, ιδιαίτερα στην περίπτωση των άγονων γραμμών. Δεν καταλαβαίνουν ότι πρέπει να μπορούμε οι Δήμοι. Σε όλες τις προηγμένες χώρες, αεροδρόμια, λιμάνια και τέτοιου είδους συνδέσεις ακτοπλοϊκές, οι Δήμοι είναι απαραίτητα μέσα. Και οι μεγάλες δυνατές εταιρίες, τα μεγαθήρια τα οικονομικά, θέλουν τον Δήμο μέσα ως εγγύηση. Αλλά οι δικές μας οι κυβερνήσεις, που τόλμησαν χθες να έρθουν εδώ, τολμάνε και μιλάνε ότι: δεν μπορούμε να έχουμε τον Δήμο μέσα, γιατί δεν τον εμπιστευόμαστε. Ποιον δεν εμπιστεύεστε, το Δήμο; Αυτόν που είναι ζωντανός οργανισμός; Σε όλη την Ελλάδα; Και αν γυρίσει στον λαό, θα πει: αυτό εγώ ξέρω, τον Δήμαρχο. Τολμάει και μίλησαν χθες εδώ πέρα. Κακώς που ήρθα και τους άκουσα.

Πρόβλεψη για συμμετοχή στην αξιοποίηση των μη παραχωρημένων περιφερειακών αεροδρομίων και θεσμική πρόβλεψη για την (...) μεγάλων υποδομών στρατηγικής σημασίας.

Και βέβαια για να τελειώνω, να σας πω ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση μπορεί να είναι ο φορέας και να λειτουργήσει ως συνδεδετικός κρίκος και ως επιταχυντής των εξελίξεων στην επιχειρηματικότητα.

Τι χρειάζεται όμως; Και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Τι χρειάζεται να κάνουμε για να μην έχουμε ένα συνέδριο εκτόνωσης; Να πάρουμε μέτρα. Ναι, χρειάζεται να πάρουμε μέτρα, το λέω και εγώ. Γιατί, κύριε Πρόεδρε, στο τέλος η μαχητικότητά σας, η αγωνιστικότητά σας, θα μείνει στην ιστορία ως ανενεργός. Και παρακαλώ ακούστε με, με σοβαρότητα, γιατί αυτό που θα πω μπορεί να φαίνεται γελοίο, αλλά μιλάω σοβαρά.

Εάν δούμε, κύριε Πρόεδρε, ότι συνεχίζουμε να έχουμε την ίδια αντιμετώπιση και μέσα από αυτή την ουσιαστικότητα που σήμερα πιστεύω άρχισε, μόλις τώρα το πρωί, και θα ακούσουμε και τους επικεφαλής των παρατάξεων. Εάν δούμε ότι μας αντιμετωπίζουν με την ίδια αφέλεια και απαξίωση, τότε οι 280 περίπου Δήμοι – δεν μιλάω για τους 50, οι οποίοι έχουν άλλη άποψη, και δικαίωμά τους είναι, δημοκρατία έχουμε και καλά κάνουν – να εφαρμόσουμε αυτό το οποίο δεν λέει το Οικονομικό Παρατηρητήριο. Να εφαρμόσουμε αυτό το οποίο δεν λέει ο Καλλικράτης.

Δηλαδή να κάνουμε προϋπολογισμούς οι οποίοι θα δίνουν χρήματα πολλά περισσότερα από αυτά τα οποία διαχειριζόμαστε, σε άλλους τομείς. Στην κοινωνική πολιτική. Να χαμηλώσουμε τα δημοτικά τέλη και όχι να τα αυξήσουμε. Μας ανάγκασαν και κάναμε αυξήσεις από 20% μέχρι 50% στην Ανατολική Μακεδονία – Θράκη. Να κάνουμε μειώσεις 200% και να τα στείλουμε στο Οικονομικό Παρατηρητήριο και στο Υπουργείο και να μας τα κόψουν και να μην τα διορθώσουμε. Να δούμε, πέφτουν οι κυβερνήσεις που δεν ακούν την Τοπική Αυτοδιοίκηση ή μένουν εκεί πέρα ψηλά;

Σας ευχαριστώ πολύ.

Γ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ: Στην διαδικασία, Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Λοιπόν, για την παράταξη ΑΝΑΤΡΟΠΗ, εμείς δεν θα δώσουμε λόγο, μίλησε ο κύριος Λαμπάκης, εννοώ μέσα από αυτό το... Ως ΠΕΔ, πήρε αρκετό χρόνο και θα παρακαλέσω όλους να τηρήσουμε... Εκεί αναγράφεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Το βλέπουν όλοι.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Το βλέπετε. Δεν θέλουμε εμείς να διακόπτουμε κανέναν και έτσι λοιπόν, εάν θέλετε, αυτή η πρόσθεση αφαιρεί τη δυνατότητα για την δική μας παράταξη, γιατί τα είπε ολοκληρωμένα ο κύριος Λαμπάκης.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ο κύριος Καμπόσος...

Γ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ: Στην διαδικασία, Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ναι, κύριε Ιωακειμίδη.

Γ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ: Με αυτούς τους ρυθμούς, δεν θα μιλήσει κανένας σύνεδρος. Όχι με τα 20 λεπτά του κυρίου Λαμπάκη, που καλά κάνει και το σώνει ο Πρόεδρος και λέει: μίλησε εκ μέρους της παράταξης, μας καλύπτει. 10 λεπτά αν μιλάει ο κάθε Πρόεδρος ΠΕΔ, θέλουμε 130 λεπτά. 5 παρατάξεις από 15 λεπτά, έχουμε άλλα 75 λεπτά. Ένας Υπουργός και ένας Γενικός Γραμματέας, φτάσαμε 15.00 η ώρα και θα κλείσουμε εμείς. Αν σας ρωτάει κανείς: να μιλήσουμε ή όχι, και λέτε ναι, σημαίνει ότι έχετε αφαιρέσει προκαταβολικά τη δυνατότητά σας, έτσι όπως ορίστηκε το Συνέδριο, να μιλήσει οποιοσδήποτε από εσάς.

Να είναι σαφές και ξεκάθαρο από την αρχή. Δεν γίνεται να μιλάει ο καθένας όσο θέλει. Κόβετε. Αυτό το πράγμα μόνο εδώ συμβαίνει. Αν θέλουμε να κρατήσουμε διαδικασία. Όποιος υπερβαίνει το λόγο του, το ρόλο του και τον χρόνο του, κόβεται.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Συμφωνούμε, προχωράμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ο κύριος Καμπόσος και να ετοιμάζεται ο κύριος Βοσκόπουλος. Πελοποννήσου. Και Δυτικής Μακεδονίας ο κύριος Βοσκόπουλος.

Δ. ΚΑΜΠΟΣΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτα από όλα θα ήθελα να πω ότι χθες είδαμε κάποια πράγματα, τα οποία ήταν αντιφατικά μεταξύ τους.

Συμφωνώ με τον κύριο Λαμπάκη, όχι ως προς το χρόνο, αλλά ως προς αυτά τα οποία είπε για τους ανθρώπους που πέρασαν από το βήμα, πιστεύοντας ότι τους μεν κάποιους τους κάλυπτε η κυβέρνηση και τους άλλους η ασφάλεια πιθανόν ότι έρχονται να γίνουν κυβέρνηση.

Το εξιλαστήριο θύμα λοιπόν στην όλη περίπτωση, πάλι οι Δήμαρχοι. Οι Δήμαρχοι φταίνει για όλα. Η προσπάθεια ποινικοποίησης των Δημάρχων, χρόνια τώρα καλά κρατεί αυτό το έργο. Αυτών των Δημάρχων οι οποίοι έχουν το βάρος της κοινωνίας. Αυτοί οι οποίοι κουβαλάνε την καθημερινότητα. Αυτοί οι οποίοι είναι στα συσσίτια, αυτοί οι οποίοι είναι δίπλα στον παλμό του κάθε πολίτη.

Αυτό ήταν το ένα κομμάτι λοιπόν χθες. Το άλλο κομμάτι όμως που είδα ότι δεν το καταλάβατε, είναι ότι χθες εδώ υπήρχε μια εξωστρέφεια της ΚΕΔΕ, η οποία μάλλον δεν αρέσει σε κάποιους.

Χθες λοιπόν είδαμε έναν από τους δέκα ανθρώπους που ήταν σύμβουλοι του Τραμπ. Αν δεν έχετε καταλάβει, κύριοι συνάδελφοι, η ΚΕΔΕ χθες έκανε μια επίδειξη ισχύος και εμένα με βρίσκει πολύ σύμφωνο και χειροκροτητή της, γιατί αν οι Δήμαρχοι είναι μόνοι τους, ασύντακτοι, στο τέλος είναι εύκολη βορά και λεία εκείνων οι οποίοι θέλουν να τους ενοχοποιήσουν.

Και αν λοιπόν στα Συνέδριά μας δεν ακούγονται αυτά και δεν δείχνουμε τη δύναμή μας, και αυτά βεβαίως οφείλω να το ομολογήσω ότι οφείλονται στο Προεδρείο, οφείλονται στον Πρόεδρο. Δεν έγιναν ξαφνικά αυτά τα πράγματα έτσι από μόνα τους. Δεν ήρθε μόνος του ο Παπαδόπουλος χθες εδώ. Τον οποίο

τον είδαμε στην τηλεόραση να είναι μέσα στους δέκα του Τραμπ. Υπερδύναμη είναι η Αμερική. Ελέγχει όλο τον κόσμο, όλο τον πλανήτη. Και η ΚΕΔΕ λοιπόν πλησιάζει. Η κυβέρνηση δεν της αρέσουν βέβαια αυτά και είχε και ένα δημοσίευμα χθες μια εφημερίδα, για να πλήξει πάλι τους Δημάρχους. Πόσα ξοδεύουμε – λέει – στο Συνέδριο.

Εξευτελιστικά πράγματα, κύριοι συνάδελφοι. 320 Δήμαρχοι που παλεύουν την καθημερινότητα εκεί κάθε μέρα, να προσβάλλονται με τον χειρότερο τρόπο από κάποιους ανθρώπους οι οποίοι με 35% γίνονται κυβέρνηση και παίρνουν 150 Βουλευτές και εμείς θα πρέπει να πάρουμε 60% για να έχουμε πλειοψηφία στα Δημοτικά Συμβούλια. Για να γίνεται συνεννόηση. Για να υπάρχουν αντίδωρα και αλισβερίσια. Αυτά είναι, κύριε Λαμπάκη. Αντίδωρα και αλισβερίσια. Έλα να ψηφίσεις αυτά που θέλω και θα σου δώσω εκεί να είσαι Αντιπρόεδρος, να παίρνεις 400 € τον μήνα. Αλισβερίσια. Και για να βάλουμε και κάποιους κομματικούς μέσα που δεν μπαίνουν στα Δημοτικά Συμβούλια γιατί η κοινωνία τους έχει φτύσει στη μούρη χρόνια τώρα. Να τους βάλουμε και αυτούς από την πίσω πόρτα, για να κάνουμε αποθήκη ανικάνων τα Δημοτικά Συμβούλια. Αυτές είναι οι αλήθειες, κύριοι. Αυτές είναι οι αλήθειες.

Δυστυχώς σε μια κοινωνία η οποία χειμάζεται, σε μια κοινωνία η οποία πεινάει, σε μια κοινωνία που η φτώχεια τρώει τα σπλάχνα του λαού, υπάρχει ένα φωτεινό σημείο. Το Δημαρχείο. Υπάρχουν οι Δήμαρχοι που στέκονται όρθιοι. Βρέθηκαν στη μάχη, όπως βρέθηκα και εγώ, όταν ξεκίνησε η κρίση, το 2011, στην πρώτη σειρά.

Από εκείνη την ώρα δεν σταυρώσαμε τα χέρια. Μπήκαμε με όνειρα, είχαμε οράματα, είχαμε φιλοδοξίες για τον τόπο μας. Και δεν μιλάω για τις αντιμισθίες, δεν μιλάω για τις αποζημιώσεις, οι οποίες είναι εξευτελιστικές, γιατί δουλεύουν βέβαια με άλλα συστήματα οι κύριοι της κυβέρνησης. Να παίρνουν δεκαπέντε χιλιάρικά τον μήνα. Μην σας ξεγελάει τα επτά χιλιάρικά που λένε.

Όχι, μην σας ξεγελάει. Βάλτε και 250 € την ώρα, πόσες συνεδριάσεις έχουν; Πόσα, πόσα, πόσα; Πόσα είναι αφορολόγητα από αυτά; Και όλα τα υπόλοιπα. Δεκαπέντε χιλιαρικάκια κάθε μήνα. Ο Δημαρχάκος θα ζήσει με 1.300-1.500 €. Έτσι, εκεί, στην ξεφτίλα. Να μην πάει κανένας.

Αυτή είναι η συμπεριφορά απέναντι στην κοινωνία. Έτσι τη θέλουν την κοινωνία.

Κύριοι συνάδελφοι, θα φύγω γρήγορα για να τελειώσω γιατί δεν θέλω να καταχραστώ του χρόνου. Θα πω το εξής. Κάναμε στο Δήμο Άργους-Μυκηνών μια έρευνα. Μετρήσαμε τα χρήματα τα οποία δίνονταν για έργα τις 4ετίες πριν το '10. Βρήκαμε λοιπόν ότι κάθε τέσσερα χρόνια δίνονταν στο Δήμο Άργους-Μυκηνών, δηλαδή στη συνένωση τη σημερινή, σε όλους τους Δήμους ξεχωριστά, άθροισμα, 28,5 εκατομμύρια για έργα. Σήμερα ξέρετε πόσα δίνονται σε αυτό το Δήμο που εκπροσωπεί όλους τους προηγούμενους, τον Καλλικρατικό; Δύο τετρακόσια. Άμα κάτσετε να τα μετρήσετε, σε κάθε Δήμο τα ίδια είναι. Ποια περικοπή 60%; Για κάντε πολλαπλασιασμούς, για κάντε διαιρέσεις, για να κάνετε αναγωγές. Και όλα αυτά τα ζητάνε να έχουμε και ένα Δήμο, εγώ τουλάχιστον, χίλια τετραγωνικά χιλιόμετρα, δεν θέλω να θίξω τους φίλους μου από το Λεκανοπέδιο που έχουν τέσσερα τετραγωνικά χιλιόμετρα χωρίς αγροτικές οδοποιίες, χωρίς όλα εκείνα που τραβούν οι Δήμοι οι ημιαστικοί, οι ορεινοί και οι πεδινοί. Εγώ ξεκινώ από τη μια άκρη, με τρεις Νομούς συνορεύω, και εκπροσωπώ αυτή τη στιγμή και τους Δημάρχους της Πελοποννήσου, οι οποίοι ζουν το ίδιο δράμα. Και βέβαια όλη η χερσαία Ελλάδα, πλην των αστικών κέντρων.

Άνιση κατανομή χρημάτων λοιπόν. Ένας Δήμος με 50.000, που είναι στην κατάσταση τη δική μου, παίρνει τα ίδια λεφτά με ένα Δήμο που είναι στο Λεκανοπέδιο Αττικής και έχει 50.000 κόσμο και είναι 4 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Δύο επί δύο ή τρία επί τρία. Πέντε λεπτά να πας από τη μια άκρη στην άλλη. Εγώ θέλω μισή μέρα και

να πάρεις και κολατσιό μαζί, για να πάω από τη μία άκρη στην άλλη. Να περιμένουν δρόμοι μέσα στους ελαιώνες ή στους πορτοκαλεώνες να τους ανοίξω για να πάνε να κάνουν τη συγκομιδή οι άνθρωποι. Με τι μηχανήματα, με τι λεφτά, με τι βενζίνες, με τι πετρέλαια, με τι βλάβες μηχανημάτων. Τα ζει η ύπαιθρος αυτά. Χθες όμως δεν είδα κανέναν από αυτούς που ανέβηκαν εδώ πάνω, να μιλήσει για όλα αυτά.

Θέλουν να καταργήσουν τους Δήμους; Ζήτω η δημοκρατία που πιστεύουν λοιπόν. Αντισταθείτε, κύριοι συνάδελφοι. Αντισταθείτε. Μιλήστε δυνατά. Θέλουν να εξευτελίσουν τους Δημάρχους, θέλουν να εξευτελίσουν τους Δήμους, θέλουν να εξευτελίσουν τη δημοκρατία.

Θεωρώ λοιπόν ότι με αυτές τις σκέψεις που εκφράζουν τους περισσότερους που είναι εδώ μέσα, πλην των αγκυλωμένων ανθρώπων οι οποίοι και αυτοί υπάρχουν στην κοινωνία και τους σεβόμαστε ως δημοκρατικοί άνθρωποι, αλλά θα πρέπει να αναθεωρήσουν την άποψη αν θέλουν να είναι Δήμαρχοι ή αν θέλουν να είναι χειροκροτητές.

Σας ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον Πρόεδρο της ΠΕΔ και Δήμαρχο Άργους – Μυκηνών, κύριο Καμπόσο.

Ο κύριος Βοσκόπουλος, παρακαλώ, Πρόεδρος της ΠΕΔ Δυτικής Μακεδονίας και Δήμαρχος Φλώρινας.

Και να ετοιμάζεται ο κύριος Παρίσης, Πρόεδρος της ΠΕΔ Ιονίων Νήσων.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Παρακαλώ να κοιτάτε εδώ το χρονόμετρο όλοι. 5 λεπτά.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: 6,5 λεπτά ο κύριος Καμπόσος. Ποιος θα φτάσει τα 5 θα πούμε.

Ι. ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, καλημέρα σας.

Κύριε Πρόεδρε, οφείλω να σας συγχαρώ για τη χθεσινή σας ομιλία, αλλά θα πω ότι στον Βόλο ήσασταν πιο περιεκτικός. Αναφερθήκατε σε περισσότερα πράγματα. Παραλείψατε χθες κάποια πράγματα.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: (εκτός μικροφώνου)

Ι. ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα περιμένω να σας ακούσω και τα υπόλοιπα.

Κυρίες και κύριοι,

Γιατί η σημερινή κυβέρνηση να μη θέλει απαξιωμένους τους Δήμους; Τι ποσοστό έχει στην Τοπική Αυτοδιοίκηση; Για αυτό θέλει απαξιωμένους τους Δήμους. Διότι δεν θέλει ισχυρή Τοπική Αυτοδιοίκηση. Διότι καταλαβαίνετε, αν έρθουμε σε εκλογές βουλευτικές και η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι ισχυρή, καταλαβαίνετε τι πόλεμο θα υποστεί. Δεν θα μπορεί να πάρει ούτε 2%. Αυτός είναι ο κύριος λόγος που θέλει απαξιωμένους τους Δήμους.

Κύριε Πρόεδρε, μας έχουν απαξιώσει, μας έχουν λοιδορήσει, μας έχουν πει κλέφτες, μας έχουν πει τα πάντα. Προσπαθούν να μας εξαφανίσουν.

Δεν σας κρύβω ότι στο σημερινό Τακτικό Συνέδριο θα ήθελα πάρα πολύ να αναφερθώ σε προτάσεις εποικοδομητικές για την βελτίωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και να ακούσω τοποθετήσεις και προτάσεις από τους συναδέλφους μου, από ενέργειες που έχουν κάνει και έχουν προσφέρει στην τοπική κοινωνία, βελτιώνοντας την λειτουργία των Δήμων προς όφελος των δημοτών μας.

Όμως με μεγάλη μου λύπη, επειδή και ο χρόνος είναι περιορισμένος, γιατί πρέπει να ακούσουμε όσο το δυνατόν και περισσότερους συναδέλφους, θα περιοριστώ στα σοβαρά προβλήματα τα οποία έχουμε καταγράψει στην ΠΕΔ Δυτικής Μακεδονίας.

Κύριε Πρόεδρε, μιλώντας ειλικρινά, θα σας πω ότι πρώτη φορά αισθάνομαι ως αιρετός της Τοπικής Αυτοδιοίκησης τόσο εγώ, όσο και οι Σύμβουλοι της πλειοψηφίας του Δήμου Φλώρινας, ότι

υφιστάμεθα bullying, υφιστάμεθα δίωξη από την δικαιοσύνη. Και όχι απλώς δίωξη, αλλά θα έλεγα στέρηση της ελευθερίας του λόγου και της σκέψης.

Γιατί όμως τα λέω αυτά; Μήπως είμαι υπερβολικός ή παράλογος; Κύριε Πρόεδρε, θα σας παραθέσω ένα γεγονός και βγάλτε εσείς τα συμπεράσματά σας.

Στο Δημοτικό Συμβούλιο της Φλώρινας, ήρθε ένα θέμα προς συζήτηση για την μεταφορά ενός υπαλλήλου με σύμβαση αορίστου χρόνου, από την Αναπτυξιακή Φλώρινας στον Δήμο Φλώρινας. Η απόφαση πάρθηκε κατά πλειοψηφία, να γίνει η μεταφορά αυτή. Στη συνέχεια, από την Αποκεντρωμένη Διοίκηση δεν κρίθηκε νόμιμη η μεταφορά αυτή. Έγινε προσφυγή στην Επιτροπή του άρθρου 152, η οποία απέρριψε την προσφυγή.

Ακολούθησε προσφυγή στο Διοικητικό Εφετείο, από το οποίο δεν μας έχει κοινοποιηθεί η απόφαση ακόμα, αλλά από την ενημέρωση του δικηγόρου που έχει αναλάβει την υπόθεση, είχαμε την ενημέρωση ότι το Διοικητικό Εφετείο απέρριψε την προσφυγή, διότι θεωρεί ότι για το θέμα αυτό αρμόδια είναι τα πολιτικά δικαστήρια. Ταυτόχρονα ο ενδιαφερόμενος έκανε αγωγή στα πολιτικά δικαστήρια, στα οποία το θέμα δεν έχει συζητηθεί μέχρι σήμερα.

Σήμερα όμως η κυρία εισαγγελέας παραπέμπει σε δικάσιμο του Συμβούλους που ψήφισαν υπέρ της μεταφοράς, χωρίς να έχει υλοποιηθεί αυτή η μεταφορά και χωρίς να έχει επέλθει ζημία ούτε στον Δήμο, ούτε στο ευρύτερο Δημόσιο, ούτε και πουθενά αλλού. Και μάλιστα σήμερα, τρεις Σύμβουλοι, επειδή είναι εργαζόμενοι στο Δημόσιο, ο ένας είναι Αξιωματικός της Ελληνικής Αστυνομίας και οι άλλοι δύο είναι δάσκαλοι στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, έχουν κληθεί να περάσουν Πειθαρχικά Συμβούλια και με τον φόβο να τεθούν σε αργία, χωρίς να έχουν διαπράξει κανένα αδίκημα.

Επίσης, κύριε Πρόεδρε, στη ΔΕΥΑ Φλώρινας είχαμε προσλάβει έναν εργαζόμενο ΑΜΕΑ, με το πρόγραμμα του ΟΑΕΔ,

για 4 χρόνια. Μετά τη λήξη της θητείας του και με την παρέλευση 4 μηνών, έκανε αίτηση για να προσληφθεί με σύμβαση αορίστου χρόνου. Αυτό φυσικά προβλέπεται από τη νομοθεσία, εφόσον η αίτηση είναι εμπρόθεσμη και εφόσον την αποδεχτεί το Διοικητικό Συμβούλιο.

Στην περίπτωση αυτή, και η αίτηση ήταν εκπρόθεσμη και το Συμβούλιο δεν έκανε δεκτή την αίτησή του για να κάνει σύμβαση αορίστου χρόνου. Ο συγκεκριμένος κύριος, μετά από παρέλευση πλέον του έτους, έκανε αίτηση θεραπείας που κοινοποίησε και στην εισαγγελέα. Απαντήθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο η αίτηση θεραπείας, η οποία απορρίφθηκε φυσικά. Αυτή τη στιγμή η κυρία εισαγγελέας έχει διατάξει προκαταρκτική και έχει καλέσει να καταθέσουν ανωμοτί τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου που ψήφισαν για τη μη πρόσληψη του συγκεκριμένου ατόμου.

Δηλαδή, κύριε Πρόεδρε, στη μία περίπτωση πάμε κατηγορούμενοι, επειδή ψηφίσαμε για τη μεταφορά – σε εισαγωγικά – πρόσληψη ενός ατόμου. Και στην άλλη περίπτωση πάμε κατηγορούμενοι επειδή δεν προσλάβαμε. Αν αυτό δεν είναι bullying στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, αν αυτό δεν είναι φίμωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αν δεν είναι αυτό φίμωση της σκέψης, της ελευθερίας, του λόγου, τι είναι, κύριε Πρόεδρε;

Κύριε Πρόεδρε, ζητούμε την παρέμβασή σας στον αρμόδιο Υπουργό, στην κυρία εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, όπως επίσης και στον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου.

Αυτά ήταν δύο παραδείγματα από τις δεκάδες κλήσεις ανωμοτί που έχουμε δεχθεί, είτε γιατί έγραψε κάτι σε μια φυλλάδα κάποιος μη δημοσιογράφος ή επειδή έστειλε μία ανώνυμη καταγγελία κάποιος κακεντρεχής. Και έτσι ασχολούμαστε με τη συλλογή εγγράφων, για να καταθέτουμε και όχι να ασχολούμαστε με τα πραγματικά μας καθήκοντα.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

Ι. ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να πούμε δυο πράγματα τα οποία είναι σημαντικά.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Εντάξει, βεβαίως, απλώς λέω το χρονόμετρο εδώ, για να μην...

Ι. ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΟΣ: Το χρονόμετρο είναι καλό, αλλά μη βρισκόμαστε...

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Εντάξει, ολοκληρώστε. Μην καθυστερούμε περισσότερο.

Ι. ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΟΣ: Οι υπόλοιπες θέσεις της Δυτικής Μακεδονίας, στο Ετήσιο Τακτικό Συνέδριο της ΚΕΔΕ, είναι η οι παρακάτω.

Ζητούμε:

Νομοθετική παρέμβαση έτσι ώστε να κρίνονται επιλέξιμες οι δαπάνες του προσωπικού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην υλοποίηση Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων. Η Ελληνική Αυτοδιοίκηση, όσον αφορά στην εμπλοκή της σε ευρωπαϊκά διακρατικά και διασυνοριακά προγράμματα, δεν έχει κανένα ουσιαστικό οικονομικό κίνητρο να ενεργοποιηθεί δυναμικά, καθώς αδυνατεί να εντάξει τις δαπάνες προσωπικού μέσα στις επιλέξιμες δαπάνες.

Αξίζει να σημειωθεί ότι σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, στις 28, οι Δήμοι θεωρούν επιλέξιμες τις αντίστοιχες δαπάνες προσωπικού, για τον απλό λόγο ότι τεκμηριώνουν ίδια φορολογικά έσοδα.

Ως αποτέλεσμα, εκτός της απώλειας τόσων σημαντικών πόρων σε μία περίοδο δημοσιονομικής στενότητας, το στελεχιακό δυναμικό της Αυτοδιοίκησης είναι στις περισσότερες των περιπτώσεων απαξιωμένο από την όλη διαδικασία ανταλλαγής εμπειριών και γνώσης που παράγεται, καθώς και το κομμάτι αυτό το διαχειρίζονται εξωτερικοί σύμβουλοι οι οποίοι και αποχωρούν μετά το πέρας του έργου.

Ως αποτέλεσμα, η πολύτιμη τεχνογνωσία που παράγεται, δεν ενσωματώνεται ποτέ επί της ουσίας στον Οργανισμό ενός Δήμου ή μιας Περιφέρειας.

Το πρόβλημα επιλεξιμότητας των δαπανών προσωπικού, έγκειται στο γεγονός ότι οι δαπάνες αυτές φαίνεται ότι καλύπτονται από τον τακτικό προϋπολογισμό του κράτους, με αποτέλεσμα να προκύπτει τυπικό ζήτημα διπλής χρηματοδότησης. Επί της ουσίας ωστόσο είναι γνωστό ότι η χρηματοδότηση αυτή προκύπτει μέσα από τους ΚΑΠ, που αποτελούν πρωτογενές και ίδιο φορολογικό έσοδο της Αυτοδιοίκησης και όχι επιχορήγηση, όπως κακώς εκλαμβάνεται από το κεντρικό κράτος, λόγω νομοθετικών ατελειών.

Με βάση τα παραπάνω, κρίνεται ως απολύτως αναγκαία η ανάληψη αντίστοιχων νομοθετικών πρωτοβουλιών στην κατεύθυνση της φορολογικής αποκέντρωσης, έτσι ώστε οι δαπάνες του τακτικού προσωπικού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, να θεωρούνται επιλέξιμες, όπως συμβαίνει άλλωστε σε όλες τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Πρόεδρε, ολοκλήρωσε σε παρακαλώ.

Ι. ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΟΣ: Διευθέτηση ζητημάτων μίσθωσης βοσκήσιμων γαιών. Δεν θα ήθελα να αναφερθώ, είναι γνωστό το θέμα, έχετε αναφερθεί και εσείς, κύριε Πρόεδρε.

Διευθέτηση των ζητημάτων των λαϊκών αγορών. Ένα σημαντικό θέμα και αυτό που το γνωρίζετε όλοι, να μην αναφερθώ αναλυτικά, δηλαδή τραβάει το κουπί η Τοπική Αυτοδιοίκηση Α΄ Βαθμού και τις απολαβές στα οικονομικά τις έχει η Περιφέρεια.

Καταστατική θέση αιρετών και υποστήριξη της λειτουργίας τους. Χρειάζεται η κωδικοποίηση και οριστική επίλυση όλων των θεμάτων καταστατικής θέσης των αιρετών, ώστε να ρυθμιστούν με σαφήνεια όλα τα θέματα που αφορούν στο μισθολογικό καθεστώς τους, στις ειδικές άδειες για την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους σε θέματα ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά και χορηγίας.

Επανεξέταση του καθεστώτος του Ν.1608/1950, για αδικήματα κατά του Δημοσίου.

Επαναφορά της διάταξης του Καλλικράτη για την αντιμισθία όλων των Αντιδημάρχων καθώς και των Προέδρων των Δημοτικών Συμβουλίων.

Επαναφορά της διάταξης του Ν.3463/2006 για την αποζημίωση των μελών των Δημοτικών Συμβούλων για την συμμετοχή τους στις συνεδριάσεις.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Πρόεδρε, θα σου πάρω το λόγο, πρέπει να κλείσουμε. Έχεις πάει στα 10 λεπτά, σε παρακαλώ.

Ι. ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΟΣ: Να επανέλθει το καθεστώς της ειδικής δωσιδικίας.

Νομοθετική...

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Πρόεδρε, κλείσε σε παρακαλώ.

Ι. ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου, τελειώνω. Δύο λεπτά έχω.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Συνάδελφοι, ακούστε, θα πάμε, εγώ δεν έχω κανένα πρόβλημα, μέχρι τις 12.00 το βράδυ. Κανένα πρόβλημα.

Ι. ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΟΣ: Νομοθετική διευθέτηση του θέματος των αδέσποτων ζώων, με την προσαρμογή τους στα ευρωπαϊκά δεδομένα.

Αλλαγή του νόμου για την πιστοποίηση των παιδικών χαρών με τη διαβάθμισή τους ανά δυναμικότητα.

Απλοποίηση της διαδικασίας σχετικά με τις παραχωρήσεις εκτάσεων για σταβλικές εγκαταστάσεις.

Θεσμοθέτηση κοινωνικών δομών στους ΟΤΑ Α΄ Βαθμού, όπως παραδείγματος χάρη Κοινωνικά Ιατρεία, φροντιστήρια γραφεία απασχόλησης. δομές σίτισης, Κέντρα Κοινότητας. Η νομοθετική ρύθμιση δυνατότητας σύστασης τέτοιων δομών, διασφαλίζει την εύρυθμη και αποτελεσματική λειτουργία τους, αλλά και την δυνατότητα χρηματοδότησής τους από εθνικούς ή άλλους πόρους.

Να δοθεί μέσω του Υπουργείου λίστα με τα Ε9 όλων των δημοτών, προκειμένου να διορθωθούν τα λάθη των στοιχείων με βάση τα οποία υπολογίζονται τα ανταποδοτικά τέλη των Δήμων.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Γιάννη, κλείσε, σε παρακαλώ.

Ι. ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Να παραταθεί η υποστήριξη των προνοιακών δομών των μικρών Δήμων, από τους μεγαλύτερους Δήμους, λόγω έλλειψης προσωπικού.

Να δρομολογηθούν όλες οι αναγκαίες ενέργειες και να διασφαλιστεί η χρηματοδότηση για την ενεργειακή αναβάθμιση των δημοτικών κτιρίων.

Μονιμοποίηση των συμβασιούχων της καθαριότητας αλλά και στις άλλες δομές.

Πρόσληψη κτηνιάτρων σε Δήμους με σημαντική κτηνοτροφία.

Δυνατότητα λειτουργίας βιολογικών σταθμών από Δήμους που δεν διαθέτουν ΔΕΥΑ.

Αντιμετώπιση του προβλήματος της υποστελέχωσης των Δήμων από υπαλλήλους τρίτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Δυνατότητα σε όλους τους Δήμους να λειτουργήσουν δημοτικά ραδιόφωνα.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Ι. ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Να είσαι καλά.

Ι. ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αλλά θα ήταν καλό να έχουμε τη δυνατότητα να αναπτύξουμε τις θέσεις μας, κύριε Πρόεδρε.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ναι, αλλά δεν γίνεται.. Ακούστε, βεβαίως, αλλά να ξέρουμε, όλες οι προτάσεις των ΠΕΔ έχουν δοθεί, κατ' επανάληψη στις συνεδριάσεις της ΚΕΔΕ βρίσκονται οι Πρόεδροι των ΠΕΔ. Όλες οι πολιτικές απόψεις έχουν τις εκφράσεις των ΠΕΔ. Άρα λοιπόν, είναι σαφές ότι αυτές οι προτάσεις, που ωραία τα είπε ο Πρόεδρος και ευχαριστώ τον κύριο Βοσκόπουλο, όμως βοηθήστε λίγο τη συνεδρίαση.

Α. ΠΑΡΙΣΗΣ: Θα βοηθήσουμε, κύριε Πρόεδρε.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, Αλέξανδρε.

Α. ΠΑΡΙΣΗΣ: Πρόεδρος είσαι, δημοκρατία έχουμε, πρέπει να ακούς λοιπόν. Εν πάση περιπτώσει, εγώ θα σε δικαιολογήσω χθες, διότι ήταν πολλοί αρχηγοί που ήρθαν. Ήταν ωραίο το Συνέδριο, για αυτό και φτάσαμε βράδυ, οκτώ η ώρα. Το αποτέλεσμα ήταν αρνητικό, όπως είπε ο φίλος μου ο Λαμπάκης, ο οποίος μας κάλυψε, για να μην σας κλέβω το χρόνο.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Α. ΠΑΡΙΣΗΣ: Μπράβο.

Έχω να πω κάτι όμως και θα πρέπει κάποια στιγμή να πάμε στο δια ταύτα, φίλε Πρόεδρε. Το Ετήσιο Συνέδριο της ΚΕΔΕ είναι μια κορυφαία διαδικασία για ολόκληρη την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Πρέπει όμως να καταλάβετε και θα ζητήσω συγνώμη σε πολλούς από εσάς γιατί σας αγαπάω, συνάδελφοι, αλλά δεν νιώθω ότι δεν είμαι Δήμαρχος της Κεφαλονιάς, ούτε Πρόεδρος της ΠΕΔ Ιονίων Νήσων, ούτε Πρόεδρος του Διαδημοτικού Λιμενικού Ταμείου. Νιώθω ότι είμαι μια ορντίναντσα. Δεν ξέρω αν εσείς νομίζετε ότι είστε Δήμαρχοι. Ορντινάντσες είμαστε. Δεν μπορεί, αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα να έχουμε πάρει 60% από την κοινωνία και να έρχεται η Αποκεντρωμένη σήμερα να ελέγξει την απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου ή την απόφαση του Νομικού Προσώπου του Διαδημοτικού Λιμενικού Ταμείου για τη μεταφορά ενός περιπτέρου ένα μήνα. Υπάρχει το Ελεγκτικό Συνέδριο, ο Επίτροπος, ναι.

Αγαπητέ Πρόεδρε, από τα προβλήματα τα οποία έχω να θέσω και δεν θα σας κλέψω το χρόνο, δεν θα φτάσω και στα πέντε λεπτά, αλλά έχω να σας πω το εξής. Πήγαμε στον Παναγιώτη τον Κουρουμπλή, μου υπόσχεται ότι όλη η Δημοτική Αστυνομία θα επιστρέψει, εκτός από αυτούς που είναι στις φυλακές. Πού μπήκε, σε ποιο νομοσχέδιο και δεν το είδα; Δεν μπορεί εγώ να μου χρωστούν οι δημότες 6,5 εκατομμύρια και να μην μπορώ να

εισπράξω τους κοινόχρηστους χώρους, ούτε τα δημοτικά τέλη. Είναι απαράδεκτο.

Βεβαίως υπογράψαμε για τους εργαζόμενους. Έχω 28. Οι 19 είναι αυτοί που δουλεύουν. Οι άλλοι, έχουν προβλήματα ψυχολογικά και κάθονται και τους πληρώνουμε. Αλλά όταν ήρθε η Αντιδήμαρχος Οικονομικών, μου λέει, κύριε Δήμαρχε, από πού θα κόψετε 397.000 να πληρωθούν στον προϋπολογισμό αυτοί; Δεν πρέπει να το κράτος εφόσον αποφάσισε να τους πάρουμε, να χρηματοδοτήσει να πληρωθούν αυτοί οι άνθρωποι;

Έχετε υπόψη σας σήμερα ότι έχουμε τρελαθεί σε ανώνυμες καταγγελίες; Πήγα να φτιάξω την πλατεία στο Αργοστόλι της Κεφαλονιάς και στείλανε 55 ανώνυμες καταγγελίες πού θα πάνε τα μπάζα. Δεν τους κάλυψε ο χώρος για την ανακύκλωση, που έχω τις κατεδαφίσεις από τους σεισμούς. Το έργο σταματημένο ένα μήνα. Τι Δήμαρχος είμαι εγώ;

Αγαπητέ Πρόεδρε, δεν θέλω να σου κλέψω το χρόνο, αλλά σκέψου ότι πρέπει να πάμε στο δια ταύτα, να κάνουμε κινητοποιήσεις και εν ανάγκη να κλείσουμε τους Δήμους. Ωραίο το Συνέδριο. Το Συνέδριο δεν είναι για δημόσιες σχέσεις. Κάνεις αγώνα, νιώθω υπερήφανος, Πατούλη, για εσένα και για το Προεδρείο όλο, αλλά πρέπει να κάνουμε αγώνα. Πρέπει να πάρουμε ριζικές λύσεις, εμείς. Από την κυβέρνηση, το πρόβλημα της κυβέρνησης είναι πώς θα αλλάξει τον εκλογικό νόμο. Να φτάσουμε στην εξαθλίωση του κάθε Δήμου.

Δεν θα σας κουράσω άλλο. Και το τελευταίο που είναι, για να πάρεις ένα έργο σήμερα ο ανάδοχος θα πρέπει να στείλει ποινικού μητρώου, φορολογική ενημερότητα, ασφαλιστική ενημερότητα. Δεν τους καλύπτει η δήλωση. Την ώρα που θα έρθει να πληρωθεί να τα ζητήσετε. Όχι σήμερα.

Ευχαριστώ και δεν έκλεψα και το χρόνο σας.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ. Πραγματικά τήρησε το λόγο του ο Πρόεδρος Ιονίων Νήσων, αγωνιστής.

Ο λόγος στον Πρόεδρο ΠΕΔ Ηπείρου, τον κύριο Λώλο, παρακαλώ.

Και να ετοιμάζεται ο κύριος Χατζηδιάκος.

Ι. ΛΩΛΟΣ: Καλημέρα, κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι.

Δεν θα κάνω πολιτική προσέγγιση του θέματος, διότι με κάλυψαν οι προλαλήσαντες συνάδελφοι και Πρόεδροι των ΠΕΔ και ειδικά ο Δήμαρχος της Αλεξανδρουπόλεως. Θα μπω στο κυρίως θέμα, για να μη σας κλέψω, όπως προείπα, χρόνο.

Εμείς, ως ΠΕΔ Ηπείρου, συμμετέχοντας στον δημόσιο διάλογο, καταθέσαμε και θέσεις και προτάσεις και απόψεις, ειδικότερα στο Ειδικό Συνέδριο που έγινε στον Βόλο, τις οποίες αυτές τις επικαιροποιήσαμε, σας τις στείλαμε με e-mail και θα τις καταθέσουμε και σήμερα εδώ στο Προεδρείο σας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, οι ΟΤΑ καλούνται σήμερα, στην κρίσιμη αυτή συγκυρία, να παράγουν περισσότερες υπηρεσίες και αγαθά, με λιγότερους πόρους. Για την αποκατάσταση όμως της ομαλής λειτουργίας τους, μετά από μειώσεις των ΚΑΠ που ξεπερνούν το 60%, της ΣΑΤΑ και πολύ περισσότερα, καθίσταται πλέον επιτακτική η ανάγκη η απόδοση των παρακρατηθέντων πόρων, που σύμφωνα με το Προεδρείο προσεγγίζει τα 17 δισεκατομμύρια, η θέσπιση εναλλακτικών μορφών χρηματοδότησης, αλλά και η άμεση αναπλήρωση μέρους του 10%, το οποίο μας κόβουν μέσω του νέου προϋπολογισμού του 2017.

Δηλαδή για μια ακόμα χρονιά η Τοπική Αυτοδιοίκηση γίνεται στόχος της κεντρικής κυβέρνησης, η οποία επιχειρεί να δημιουργήσει τετελεσμένα μέσω του νέου προϋπολογισμού της. Δηλαδή συζητάμε για αλλαγές στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, μεταρρυθμίσεις και αλλαγές στο ισχύον θεσμικό πλαίσιο των Δήμων και ταυτόχρονα συνεχίζουν και περικόπτονται οι πόροι μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΠΕΔ Ηπείρου, στις 22 Νοεμβρίου που συνεδρίασε εκτάκτως, εξέδωσε ψήφισμα έντονης διαμαρτυρίας όσον αφορά αυτή την εξέλιξη, διότι πρέπει να

καταλάβουν οι κυβερνώντες ότι δεν υπάρχουν πλέον περιθώρια για άλλες περικοπές.

Αυτή λοιπόν η πρόσθετη μείωση του 10% των οικονομικών του Δήμου για το 2017, καθιστά επιτακτική ανάγκη κοινής πορείας όλων των αιρετών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και κοινών αποφάσεων των Συλλογικών μας Οργάνων.

Με την παρουσία μας εδώ στο συνέδριο, προσδοκούμε να συμβάλλουμε στην διαμόρφωση στρατηγικής για τις μεταρρυθμίσεις για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, προς όφελος των τοπικών μας κοινωνιών, που βασικός στόχος πρέπει να είναι η ενδυνάμωση των θεσμών, της αποκέντρωσης σε αρμοδιότητες και εξουσίες, της δημοκρατίας και των ισχυρών Δήμων, με περισσότερους πόρους.

Για να καταστεί όμως αυτό, όπως προείπα και στο Συνέδριο του Βόλου, πρέπει η μεταρρύθμιση να λαμβάνει χώρα και στα τρία επίπεδα της εξουσίας, δηλαδή το κεντρικό κράτος, την Περιφερειακή Διοίκηση και τον Α΄ Βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δίνουμε καθημερινά τα μάχη για να στηρίξουμε την καθημερινότητα των συμπολιτών μας. Συμμετέχουμε στον διάλογο για την μεταρρύθμιση και απαιτούμε η μεταρρύθμιση στην Τοπική Αυτοδιοίκηση να γίνει μέσα σε επίπεδα σταθερότητας και συνεργασίας. Στόχος, το νέο πλαίσιο οργάνωσης να δίνει βιώσιμες λύσεις στα σοβαρά προβλήματα της Αυτοδιοίκησης.

Αυτό, πέραν των άλλων που περιλαμβάνονται στις θέσεις μας, θα ενισχυθεί και με τη θεσμοθέτηση της πιο ενεργούς συνεργασίας των δύο Βαθμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, μεταξύ των Δήμων και των Περιφερειών, με συντονισμό κοινών δράσεων σε ότι αφορά την προώθηση της περιφερειακής και τοπικής ανάπτυξης, της κοινωνικής συνοχής και την παροχή υπηρεσιών στους πολίτες και τις επιχειρήσεις.

Θα ήθελα να αναφέρω βάσει αυτού του γεγονότος και της καλής συνεργασίας που υπάρχει με την Περιφέρεια Ηπείρου, η έγκριση της χρηματοδότησης του έργου Μονάδα ΑΣΑ, δηλαδή του

εργοστασίου αστικών στερεών αποβλήτων, στην Περιφέρεια Ηπείρου, που έγινε πρόσφατα.

Στο πρόσφατο συνέδριό μας, ως Περιφερειακή Ένωση Δήμων Ηπείρου, επιβεβαιώσαμε την πρότασή μας για την θέσπιση ειδικού αναπτυξιακού προγράμματος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων ή και από ευρωπαϊκούς πόρους 5ετούς διάρκειας, ως «ΘΗΣΕΑΣ 2». Το πρόγραμμα να χρηματοδοτεί δράσεις που δεν είναι επιλέξιμες από το ΕΣΠΑ και κυρίως για την στήριξη των μικρών και νησιωτικών Δήμων που δεν μπορούν να παρακολουθήσουν το ΕΣΠΑ.

Καθοριστικός πρέπει να είναι ο ρόλος των μικρών και ορεινών Δήμων στην τοπική ανάπτυξη του τόπου τους και για αυτό χρειάζεται να ενισχυθεί η διοικητική ικανότητά τους, με προσωπικό, τεχνικά μέσα και συμβουλευτική υποστήριξη.

Κυρίες και κύριοι. Η βελτίωση της καταστατικής θέσης των αιρετών που αποτελεί καίριο σημείο συζήτησης του συνεδρίου μας, προκύπτει από το γεγονός ότι σήμερα δεν συντρέχουν οι αντίστοιχες προϋποθέσεις και οι προτάσεις της Αυτοδιοίκησης είναι αναγκαίο να υιοθετηθούν από την κυβέρνηση, ιδιαίτερα εάν κληθεί η Τοπική Αυτοδιοίκηση να εφαρμόσει τη νέα διοικητική μεταρρύθμιση.

Η καθιέρωση ως σύστημα εκλογής των Δημοτικών και Περιφερειακών Συμβούλων, της απλής αναλογικής, χωρίς να περιλαμβάνει πρόταση εκλογής των Δημάρχων και των Περιφερειάρχων, αποτελεί μέχρι στιγμής διαπιστωμένη πρόταση της κυβέρνησης. Όπως δήλωσε κατηγορηματικά εχθές και ο αρμόδιος Υπουργός, ο κύριος Σκουρλέτης: δεν είναι προτεραιότητά μας η αλλαγή μόνο του εκλογικού νόμου. Πρέπει να προηγηθεί η μεταρρύθμιση στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Για την κινητικότητα, είναι σωστά η τοποθέτηση του Προέδρου μας και του Προεδρείου, ότι πρέπει για να υλοποιηθεί και να εφαρμοστεί αυτή, πρέπει να υπογράψουν και να έχουν την

έγκριση των τοπικών αρμοδίων φορέων για την μετακίνηση, που είναι οι Δήμαρχοι. Πρέπει, κύριε Πρόεδρε, να κάνουμε οτιδήποτε για να αλλάξει αυτή η διάταξη, διότι καταλαβαίνετε, όπως και χθες το είπατε στην τοποθέτησή σας, ότι πλέον δεν θα υπάρξει ούτε ένας υπάλληλος στους μικρούς και τους περιφερειακούς Δήμους, διότι πλέον όλοι θα φύγουν για τα μεγάλα αστικά κέντρα.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ολοκληρώστε.

Ι. ΛΩΛΟΣ: Κλείνοντας, θέλω να επισημάνω, ως Πρόεδρος της Περιφερειακής Ένωσης Δήμων Ηπείρου, αλλά και ως Δήμαρχος Ηγουμενίτσας, της πόλης στην οποία βρίσκεται ένα από τα μεγαλύτερα λιμάνια που αποτελούν τον σημαντικότερο συγκοινωνιακό κόμβο της Δυτικής Ελλάδος, τον αναπτυξιακό ρόλο της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που προσδιορίζεται από το σημερινό συνταγματικό πλαίσιο και από τις αρμοδιότητες που δίνει ο νόμος σε θέματα οικονομικής και κοινωνικής, ως και πολιτιστικής ανάπτυξης.

Συνάδελφοι, βιώνουμε όλοι, πολίτες και Αυτοδιοίκηση, μια παρατεταμένη κρίση σε όλα τα επίπεδα. Πρέπει να αντιδράσουμε. Για να λειτουργήσουμε σωτήρια για την ίδια τη χώρα και όχι μόνο για την Αυτοδιοίκηση. Μόνο με την Αυτοδιοίκηση μπροστά και σε ανάπτυξη, μπορεί να υπάρξει εθνική ανάταση.

Σας ευχαριστώ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ τον Πρόεδρο.

Να πω μόνο μία ανακοίνωση και να έρθει ο Δήμαρχος του Νοτίου Αιγαίου, ο αγαπητός φίλος Δήμαρχος Ρόδου, ο κύριος Χατζηδιάκος.

Η ανακοίνωση σχετίζεται με το ότι η Θεματική: «Χωρικός σχεδιασμός διαχείρισης απορριμμάτων», η οποία είναι προγραμματισμένη, όπως είναι γνωστό, μετά από τη συνεδρία αυτή, επειδή ακριβώς στην αίθουσα «Θεσσαλονίκη» και ο κύριος Φάμελος αλλά και ο εισηγητής, ο κύριος Σάββας Χιονίδης, λόγω

εκδηλώσεως και ανειλημμένης υποχρέωσης σήμερα, θα γίνει αύριο. Να το έχουμε υπόψη μας. Στις 11.00 η ώρα.

Παρακαλώ, τον λόγο ο Πρόεδρος.

Φ. ΧΑΤΖΗΔΙΑΚΟΣ: Αγαπητέ Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κάνω ένα σχόλιο στην αρχή γιατί νομίζω ότι το δικαιούμαι, κύριε Πρόεδρε, για δυο λόγους. Πρώτον, ήρθα το πρωί πριν ξεκινήσει η συνεδρίαση και φύγαμε μαζί αφού τελείωσαν τα πάντα, όπως είπατε, στις εννέα και μισή.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Αλήθεια είναι.

Φ. ΧΑΤΖΗΔΙΑΚΟΣ: Δεύτερον. Στο Συνέδριο του Βόλου είχα ζητήσει, επειδή και εκεί χάσαμε την πρώτη μέρα, είχα ζητήσει οι εκπρόσωποι των κομμάτων να έπονται των τοποθετήσεων, όχι κατ' ανάγκη των Προέδρων των ΠΕΔ, αλλά των αρχηγών των παρατάξεων. Να αφουγκραστούν λίγο το κλίμα του τι είναι η Αυτοδιοίκηση.

Μπήκε βέβαια στο πρόγραμμα, αλλά για μια ακόμα φορά δεν τα καταφέραμε και έτσι χάσαμε την πρώτη μέρα. Βέβαια δεν σας κρύβω ότι εγώ έκανα κάποιες διαπιστώσεις εκεί.

Η πρώτη διαπίστωση, από τους αρχηγούς των κομμάτων, μηδενός εξαιρουμένου, αλλά και του Υπουργού μετά, φάνηκε ότι ή εμείς είμαστε Δήμαρχοι σε μια άλλη χώρα, ζούμε σε άλλη χώρα, ή η κυβέρνηση δεν κυβερνά αυτή τη χώρα. Γιατί; Πριν από τους αρχηγού τοποθετήθηκαν τρεις-τέσσερις συνάδελφοι, ο Πρόεδρος της ΠΕΔ Κεντρικής Μακεδονίας, ο κύριος Μπουτάρης, ο κύριος Καμίνης, και είπαν δέκα σημεία, τα οποία δεν σας κρύβω έτυχε να τα έχω γράψει σε ένα κείμενο βλέποντας το πρόγραμμα, και λέω καλύφθηκα. Η απογοήτευση ήρθε μετά. Ήρθε μετά γιατί αυτοί οι άνθρωποι είτε δεν καταλαβαίνουν, είτε δεν θέλουν να καταλάβουν ποια είναι τα προβλήματα της Αυτοδιοίκησης.

Και το χειρότερο, που δεν με ακούει ο Πρόεδρος, αλλά θα του το πω τώρα, Πρόεδρε, ήταν πολύ καλή η ομιλία σου στο τέλος, δυναμική, άγγιξε όλους τους άξονες όσων μας έχουν απασχολήσει

αυτά τα 2,5 χρόνια, αλλά έπαιξε μόνο στις τηλεοράσεις και σε εμάς. Σας πληροφορώ ότι και ο Υπουργός και ο Γενικός Γραμματέας, όλη την ώρα που μιλούσατε, είτε έπαιζαν στο Facebook, είτε έβλεπαν τα κινητά. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της χθεσινής συνεδρίασης.

Και έρχομαι λοιπόν περιληπτικά σε δύο σημεία μόνο. Όντως ζούμε τις δυσκολότερες μέρες για την Τοπική Αυτοδιοίκηση τα τελευταία χρόνια. Βλέπω συναδέλφους με άσπρα μαλλιά, χωρίς μαλλιά. Δεν νομίζω, συνάδελφοι, να έχετε ξανά ζήσει τέτοια πολεμική.

Και κάνουμε ένα Συνέδριο πότε; Πέντε μέρες μετά που πέρασε ένα νομοσχέδιο, έγινε νόμος, για την κινητικότητα, όταν η ΚΕΔΕ είπε όχι μετακινήσεις χωρίς τη σύμφωνη γνώμη των Δημάρχων, όταν πήγαμε στην Επιτροπή Διαβούλευσης και ο εκπρόσωπος της ΚΕΔΕ και ο ομιλών σαν εκπρόσωπος των νησιών και κυρίως των μικρών νησιών, όταν έλεγα, βλέποντας τη συνάδελφο της Κάσου εδώ, ότι δεν υπάρχει ούτε ένας υπάλληλος, ούτε γραμματέας, για ποια κινητικότητα μιλάτε; Και μάλιστα εθελουσία. Ποιος θα σηκωθεί να φύγει από την Αθήνα ή και από τη Ρόδο ακόμα και να πάει με την εθελουσία στην Κάσο; Κάντε προσλήψεις κατ' εξαίρεση στα μικρά νησιά, στους ορεινούς Δήμους και ούτω καθεξής, αλλά μην κάνετε και αφαίμαξη στους Δήμους. Με ποια λογική. Ανέφερα το παράδειγμα. Η κυρία Γεροβασίλη ήταν απέναντι, απλώς κουνούσε το κεφάλι της.

Έξι αιτήσεις έχω από τους καλύτερους μηχανικούς του Δήμου Ρόδου, να πάνε στο Πανεπιστήμιο με την εθελουσία. Άλλους έξι να πάνε στην Αποκεντρωμένη, γιατί εκεί έχει ραχάτι. Ή για να μην αδικήσω την Αποκεντρωμένη επειδή θα τα δουν αυτά, είναι καλύτερες οι συνθήκες εργασίας.

Με αυτή τη λογική λοιπόν, όταν δεν λαμβάνεται και δεν είναι η πρώτη φορά, είναι το επιστέγασμα, Πρόεδρε, αυτών εδώ πέρα των μέχρι τώρα ενεργειών που έχουμε κάνει, και δεν μας λαμβάνει δυστυχώς καμία κυβέρνηση και κανένας Υπουργός.

Ένα χρόνο επεξεργαζόμαστε το νομοσχέδιο Κουρουμπλή. Φτάσαμε πέντε φορές να πάρουμε 174 άρθρα ρυθμίσεις που αφορούν όλους, είδα τον κύριο Σκουρλέτη, το μόνο που είπε χθες ήταν ότι θα το δω αποσπασματικά και κάτι επείγοντα θα τα περάσω. Ποια είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα επείγοντα; Αυτά που αφορούν την Αθήνα; Αυτά που αφορούν τα νησιά; Αυτά που προτείναμε εμείς; Ο καθένας από εμάς έχει πέντε επείγοντα. Ποιος θα τα διαλέξει; Με ποια λογική; Δηλαδή άλλαξε ο Υπουργός, άλλαξε και η πολιτική της κυβέρνησης; Δεν ήταν έτοιμο στη διαβούλευση, δεν είχε περάσει από το Γενικό Λογιστήριο να δουν αν υπάρχει δαπάνη δημόσια για να ψηφιστεί; Ας ήταν σκούπα, ας ήταν αποσπασματικό.

Νομίζω λοιπόν ότι δεν είναι λειτουργία αυτό του Υπουργείου και της κυβέρνησης απέναντι στην Αυτοδιοίκηση.

Και επειδή είδα, κύριε Πρόεδρε, το σύνθημα, ξέρετε, ήσασταν στη Ρόδο και είπα εμείς αναλάβαμε τις ευθύνες μας σαν Αυτοδιοίκηση, εμείς αντέξαμε και δεν κλείσαμε τους Δήμους στην οικονομική κρίση, αντέξαμε να στηρίξουμε τους οικονομικά και κοινωνικά αδύνατους συμπολίτες μας, φέρουμε το προσφυγικό, το βάρος του προσφυγικού, που δεν μας αναλογεί, όλοι οι νησιώτες εδώ και τώρα και οι υπόλοιποι στεριανοί συνάδελφοι, το επωμιζόμαστε, χωρίς καμία βοήθεια από το κράτος, και ερχόμαστε σήμερα και λέμε αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας.

Όχι, κύριε Πρόεδρε, εμείς τις ευθύνες μας απέναντι στους συμπολίτες μας, απέναντι στην κοινωνία, τις έχουμε αναλάβει προ πολλού. Είναι ώρα να αναλάβουν κάποιοι άλλοι, που ήταν χθες εδώ και δεν άκουγαν, τις ευθύνες τους.

Βλέπω ότι πέρασε η ώρα, αλλά ξέρετε, έφυγε ο συνάδελφος, ο κύριος Γαληνός, ο Πρόεδρος της ΠΕΔ Βορείου Αιγαίου, και μου ζήτησε, κύριε Πρόεδρε, να μεταφέρω και τις δικές του απόψεις, οπότε δώστε μου δύο λεπτά για τον κύριο Γαληνό...

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Βεβαίως, γιατί πράγματι έπρεπε να φύγει ο κύριος Γαληνός. Έχετε το λόγο.

Φ. ΧΑΤΖΗΔΙΑΚΟΣ: Ναι, μου το ζήτησε. Λοιπόν, δύο λόγια.

Διοικητική μεταρρύθμιση, μας καλύψατε με την έννοια αν δεν ξεκινήσει από τη διοίκηση, αυτά που ακούτε και ακούω είκοσι χρόνια για το επιτελικό κράτος, για την πολυεπίπεδη διακυβέρνηση, δεν γίνεται πράξη. Και τι εννοώ διοίκηση; 4412, 8 Αυγούστου του '16. Έχει κάνει κανένας από εσάς καμία διακήρυξη; Αυτό δεν είναι ευθύνη της διοίκησης; Το ότι δεν λειτουργεί το κράτος σήμερα, οι Δήμοι, οι Περιφέρειες, δεν γίνεται διαγωνισμός, δεν είναι ευθύνη της διοίκησης; Δεν έπρεπε να έχουν βγάλει τα Προεδρικά Διατάγματα ή τις Υπουργικές Αποφάσεις ή έστω να μας στείλουν αυτή τη proforma για να κάνουμε τους διαγωνισμούς;

Να αλλάξει λοιπόν πρώτα από όλα η διοίκηση και να κατέβουμε προς τα κάτω. Ευτυχώς που παραβρέθηκαν χθες και ο Αρχιεπίσκοπος και ο Μητροπολίτης της Θεσσαλονίκης, να πουν τι; Ότι είστε πιο κοντά στον κόσμο, εσάς βλέπει ο κόσμος. Ήρθε η Εκκλησία. Και εγώ έγραψα ένα ευφυσολόγημα, κύριε Πρόεδρε. Ευτυχώς που είχαμε τις θρησκευτικές Αρχές, γιατί η κυβέρνηση μας έχει αφήσει στο έλεος του Θεού. Έτσι λοιπόν.

Το δεύτερο, για να φύγω από την... στη διοικητική μεταρρύθμιση, το ότι θεωρήθηκε ότι ήταν κατόρθωμα, μπορεί να έχουμε ανάγκη, το ότι μας παρατείνανε τις συμβάσεις, και πέρσι, και πρόπερσι, των συμβασιούχων, τα 8μηνα, και αυτή τη στιγμή έχετε κλείσει τους προϋπολογισμούς; Από πού; Με ποια διαδικασία; Έχετε επιφορτίσει τον πολίτη, έχουμε επιφορτίσει τον πολίτη με πρόσθετα τέλη για να παραταθούν αυτοδίκαια οι προσλήψεις των εποχικών; Και καμαρώνουμε... Είπε κάποιος συνάδελφος, μα εγώ τους θέλω. Μα και εγώ τους θέλω, αλλά ας μου δώσει τα χρήματα. Όχι να μεταφέρω, να μετακυλήσω τα τέλη στον πολίτη.

Μια κουβέντα μόνο για τα οικονομικά. Και οι συνάδελφοι είπαν χθες... κύριε Πρόεδρε, θα καταθέσω συγκεκριμένες

προτάσεις για τα οικονομικά. Είπαν πολλοί ότι πρέπει να αναπτύξουμε δράσεις και να αποκτήσουμε ίδιους πόρους. Απογοητεύτηκα, γιατί ο Υπουργός ήταν γνωστό, είπε δεν έχουμε, θα το δούμε, αλλά απογοητεύτηκα από την ομιλία του κυρίου Μητσοτάκη που είπε δεν σας υπόσχομαι.

Δεν θέλουμε να μας υποσχεθεί αύξηση, αν και οι ΚΑΠ 60% κάτω, η ΣΑΤΑ από ένα δις διακόσια σαράντα τρία το '14, εκατόν ογδόντα επτά εκατομμύρια τώρα, μείον 10% στον προϋπολογισμό, θα το είδατε όλοι, το 60 θα γίνει 70% μείον στην 4ετία-5ετία. Ξέρετε τι θέλουμε; Να μας δεσμευτεί και ο Υπουργός και ο κύριος Μητσοτάκης αν θα είναι ο επόμενος Πρωθυπουργός, ότι νομοθετικά θα μας δώσουν το δικαίωμα αυτό που το λέω απλούστατα άλλες φορές. Είχα προτείνει στους τουριστικούς Δήμους το τέλος διανυκτέρευσης, που είναι ένα, μισό, δύο ευρώ, κάθε βράδυ από τον τουρίστα, συνάδελφε, να πηγαίνει στους Δήμους, γιατί σε όλη την Ευρώπη πάει στους Δήμους, και το θεσμοθέτησε υπέρ της η κυβέρνηση.

Είχαμε προτείνει, η προηγούμενη κυβέρνηση έλεγε ο ΕΝΦΙΑ θα πάει στους Δήμους, με τα όσα αρνητικά και έχει. Φυσικά και δεν πάει στους Δήμους.

Όταν επισκέφτηκα τον κύριο Κουρουμπλή 15 μέρες πριν φύγει, να τον καλέσω στο Συνέδριο της ΠΕΔ, μου λέει δεν θα φύγω αν στο εισιτήριο των 12 € στα μνημεία, στους αρχαιολογικούς χώρους, δεν βάλω ένα ευρώ υπέρ των Δήμων. Και του λέω, Υπουργέ, βάλε δύο. Είναι 20% στα έσοδα. Γιατί; Εμείς έχουμε την ευθύνη και των αρχαιολογικών και των άλλων χώρων και ξέρετε, έφυγε ο Υπουργός, έφυγε και το ένα ευρώ. Να θεσμοθετηθεί και πρέπει να καταθέσουμε συγκεκριμένες προτάσεις.

Ναι, το κατά τόπους εισπραττόμενο ΦΠΑ, τα τέλη κυκλοφορίας, τα τέλη παρεπιδημούντων για τους λοιπούς, έχει πάει στο 0,5. Και να σας κάνω μια αναφορά. Οι νησιώτικοι Δήμοι και οι τουριστικοί Δήμοι, χρηματοδοτούνται με βάση το μόνιμο πληθυσμό.

Ρόδος, 117.000. Δεν υπολογίζουν τα τρία εκατομμύρια τους τουρίστες, που θέλουν καθαριότητα, που θέλουν νερό, και όταν τους το λες, είναι σαν να τους μιλάς για τον Άρη.

Εάν λοιπόν δεν ληφθούν ειδικά μέτρα και κλείνω με μια κουβέντα, αυτά που έχω εδώ, για τη νησιωτικότητα. Κλείνω για τη νησιωτικότητα, κύριε Πρόεδρε, αν και είναι αύριο η θεματική, αλλά ήθελα να τα ακούσουν...

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Μην περάσετε πολύ...

Φ. ΧΑΤΖΗΔΙΑΚΟΣ: Δεν τον ξεπερνάω. Είναι ακριβώς ο χρόνος του Γαληνού. Είναι ο χρόνος του Γαληνού.

Είχε περάσει στο νομοσχέδιο Κουρουμπλή για τους μικρούς Δήμους κατ' εξαίρεση προσλήψεις. Όταν λέμε κατ' εξαίρεση προσλήψεις, μη φανταστείτε, τρία άτομα θέλει η Κάσος, δύο θέλουν οι Λειψοί, δύο θέλει η Τήλος. Δεν πέρασε, και όχι μόνο τα νησιά... Συνάδελφοι, γιατί τα νησιά τώρα, είναι άλλο πράγμα τα νησιά που ξέρετε το καλοκαίρι και άλλο πράγμα τώρα, άμα πάτε και αποκλειστείτε 15 μέρες.

Και πρέπει και από αυτή τη θέση, κύριε Πρόεδρε, δεν κάνουμε εξωτερική πολιτική, αλλά χθες, προχθές το βράδυ που παρακολούθησα και τη συνεδρίασή σας, είπατε ότι και στο Κογκρέσο η ΚΕΔΕ θέτει καίρια ζητήματα. Δήμαρχοι τώρα, καθ' υπόδειξη Ερντογάν, βγαίνουν και αλλάζουν λέει τα ονόματα των νησιών. Δεν ξέρω αν είναι ράδιο αρβύλα, αλλά δεν πρέπει να πούμε εδώ μέσα ότι η Συνθήκη της Λωζάνης είναι αδιαπραγμάτευτη, έχει στηριχθεί σε κανόνες διεθνούς δικαίου, και τα νησιά, τα οποία νησιά δίνουν το ζωτικό χώρο και αύριο - μεθαύριο την ΑΟΖ για την οικονομία της χώρας, πρέπει η ΚΕΔΕ να βγει και να κάνει ένα ψήφισμα έστω κατά των δύο-τριών συναδέλφων, εντός εισαγωγικών, Δημάρχων;

Δεν θέλω να προχωρήσω περισσότερο. Θα τα αφήσω, κύριε Πρόεδρε, ειδικά για τα νησιά, αύριο. Θα σας πω μόνο κάτι, κύριοι συνάδελφοι. Τα προβλήματα υγείας, παιδείας, συγκοινωνίας. Η

ΠΕΔ Νοτίου Αιγαίου έχει συνεδριάσει 14 φορές. Το ξέρει ο Πρόεδρος γιατί ήταν στη Ρόδο την περασμένη εβδομάδα στο Συνέδριό μας. Μία στην έδρα που είναι η Σύρος και μία στη Ρόδο. Και σήμερα ευχαριστώ τους συναδέλφους Δημάρχους, που με την ευκαιρία που είμαστε εδώ μας φιλοξενούν να κάνουμε συνεδρίαση. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Και δεν γυρνάει καμία κυβέρνηση και κανένας να δει αυτά τα νησιά και αυτά τα προβλήματα.

Κλείνω λέγοντας μόνο το εξής, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, για τη καταστατική θέση των αιρετών. Με βλέπει ο συνάδελφος, ο Δήμαρχος των Λειψών, και το ξέρετε. Ξέρετε πόσες φορές πήγαν αυτόφωρα Δήμαρχοι μικρών νησιών, αλλά και μεγάλων, επειδή λέει ο Λιμενάρχης ή ο Αστυνομικός, δεν υπολογίζει τη θέση; Αφήστε τους μισθούς, αφήστε τα 1.300... Πού είναι ο κύριος Καμπόσος; Εδώ δεν τους υπολογίζουν ότι έχει την ευθύνη του νησιού και των συμπολιτών.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω λέγοντας το εξής. Σας είπε χθες ο κύριος Υπουργός να βάλουμε μαζί τις κόκκινες γραμμές. Τι λέτε καλέ; Κόκκινες γραμμές σημαίνει ότι έχουμε αντίθετες θέσεις και είμαστε απέναντι. Θα πάμε μαζί να βάλουμε την κόκκινη γραμμή πού; Στον τοίχο; Εμείς θα βάλουμε τις κόκκινες γραμμές και να έρθει η όποια κυβέρνηση, σημερινή ή αυριανή, να δει τι σημαίνει Αυτοδιοίκηση. Αλλιώς δυναμικές κινητοποιήσεις. Πολύ καλός ήσασταν, αλλά άμα μείνουμε στα λόγια, δεν έχουμε αποτέλεσμα. Να καταλάβουν ποιοι έχουν την ευθύνη, ποιοι έχουν αναλάβει τις ευθύνες τους, για να αναλάβουν και αυτοί τις δικές τους.

Ευχαριστώ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ τον αγαπητό Δήμαρχο, τον κύριο Χατζηδιάκο και να πω ότι, έχει κανείς αντίρρηση να βγει ως ψήφισμα ένα κείμενο σχετικά με τη Συνθήκη της Λωζάνης; Νομίζω ομοφώνως ψηφίζεται...

Ε. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Εδώ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Κυρία Παντελάκη, ακούω τη φωνή σας...

Ε. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Ναι, πάνω σε αυτό, επειδή ...(εκτός μικροφώνου)... ψήφισμα.

Αυτό που θέλω να πω είναι ότι, αυτό που κατεξοχήν πρέπει να καταγγείλουμε, είναι να σταματήσει η εμπλοκή της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και πολέμους.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ωραία. Θα το φέρω το ψήφισμα...

Ε. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Και τους κινδύνους για τον ελληνικό λαό, που έχει αυτή η πολιτική. Βεβαίως αυτό που είπατε, σαφές είναι αυτό για όλους.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Εντάξει, κυρία Παντελάκη. Θα φέρω το ψήφισμα...

Ε. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Αλλά το κρίσιμο είναι αυτό.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: ...αλλά είναι μια πρόταση η οποία γίνεται ομοφώνως αποδεκτή να φτιαχτεί και θα έρθει.

Κύριε Χατζηδιάκο, ευχαριστούμε πολύ.

Ε. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Όχι, από τη μεριά μας όχι ομόφωνα, μπορούμε να καταθέσουμε τη δική μας άποψη σε όλο αυτό. Ευχαριστώ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Όχι ομόφωνα. Εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ο κύριος Παπαναστασίου, από τη Δυτική Ελλάδα και Δήμαρχος Αγρινίου.

Γ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ: Καλημέρα.

Καταρχήν να πω ότι μετά την τοποθέτηση του Προέδρου χθες, αισθάνθηκα πολύ καλύτερα. Και να πω ότι αισθάνθηκα πολύ καλύτερα γιατί στον Βόλο ήμουν αυτός που είπε πρώτος ότι πρέπει να μπει αυτή η κόκκινη γραμμή και ότι ο μοναδικός σκοπός τους, η μοναδική διοικητική μεταρρύθμιση που θέλουν να κάνουν, είναι να αλλάξουν τον εκλογικό νόμο και τίποτα άλλο. Και φάνηκε περίτρανα. Φάνηκε όλο αυτό το προηγούμενο χρονικό διάστημα και ο νόμος για την κινητικότητα το απέδειξε, ότι το μόνο που τους ενδιαφέρει πραγματικά είναι να αλλάξουν τον εκλογικό νόμο και τίποτα άλλο. Δεν μπορούν να κάνουν καμία άλλη θεσμική αλλαγή, αλλά και καμία αλλαγή στο κράτος.

Η κοπέλα που έφερε το νερό προηγουμένως, είναι μια κοπέλα που πιθανότατα ενδεχόμενα να μην έχει σταθερή δουλειά και να παίρνει 500 € το πολύ. Και αν τα παίρνει. Ο αντίστοιχος συνάδελφός της στη Βουλή, παίρνει πολύ περισσότερα χρήματα από τον κάθε Δήμαρχο εδώ μέσα, αν είδατε τα ρεπορτάζ που έκαναν οι εφημερίδες την προηγούμενη εβδομάδα.

Και αυτό δείχνει επίσης περίτρανα ένα κράτος που δεν μπορεί να αλλάξει τίποτα απολύτως. Ή που δεν θέλει στον δικό του χώρο να αλλάξει τίποτα. Γιατί μειώνουν στην Αυτοδιοίκηση κάθε μέρα, έχουν βάλει τον κόφτη, έβαλαν 10% πάλι μείωση στον προϋπολογισμό, αλλά τα χρήματά τους οι κύριοι Βουλευτές και Υπουργοί, δεν τα κόβουν. Ούτε των ανθρώπων τους στη Βουλή.

Στο κεντρικό κράτος δεν μπορούν να κάνουν καμία περικοπή τελικά. Ο μόνος που μπορεί να κάνει περικοπές, είναι η Αυτοδιοίκηση και να τα καταφέρνει. Και να είναι και πιο κοντά στον πολίτη. Και αυτό τους ενοχλεί. Αυτό τους ενοχλεί.

Δεν θα σας διαβάσω την εισήγησή μου, την έχω στείλει.

Τελικά όλοι μας καταλήγουμε και η ομιλία του Προέδρου ήταν καταλυτική. Στην απέναντι πλευρά όμως ήταν ένας Υπουργός που τουλάχιστον μίλησε άκομψα και υποτιμητικά στους Δημάρχους της χώρας. Εγώ θα έλεγα ότι μίλησε και με λίγο μαγκιά, ότι: ξέρετε, αυτά που ξέρατε, ξεχάστε τα. Κάτι τέτοιο ήθελε να πει. Όπως όταν πήγαν οι της ΚΕΔΕ, τους είπε: εμείς κυβερνάμε, εσείς Δήμαρχοι είστε.

Ναι, Καφαντάρη;

Αυτό είναι το ύφος. Σε αυτό το ύφος λοιπόν πρέπει να πάμε απέναντι. Και δεν εννοώ απέναντι στην κυβέρνηση τη συγκεκριμένη. Και οι προηγούμενοι είχαν τέτοιες αντιλήψεις. Στη νοοτροπία. Στη νοοτροπία την απαξιωτική απέναντι σε έναν θεσμό. Σε έναν θεσμό καταξιωμένο από τους πολίτες.

Όσοι είναι εκλεγμένοι Δήμαρχοι εδώ μέσα, έχουν πάρει πάνω από 50%. Και έρχονται να μας κάνουν μάθημα δημοκρατίας, αυτοί

που κυβερνάνε με 30%. Αλήθεια; Πόσο δημοκρατικός ήταν ο τρόπος εκλογής τους; Και πώς να συγκριθούν με έναν Δήμαρχο που αν μη τι άλλο πήρε τη θετική ψήφο κάποιων, όχι την αρνητική. Γιατί κυβερνάνε, έχοντας πάρει την αρνητική ψήφο του κόσμου. Αρνούνται τους προηγούμενους γιατί δεν ήθελαν τα μνημόνια και κάποιοι άλλοι θα τα έσκιζαν. Και αυτοί οι ίδιοι σκίζουν... Να μην πω τι, γιατί θα γίνω και εγώ αισχρός.

Εκείνο που έχει σημασία – και δεν θέλω να καταχραστώ, πραγματικά, τον χρόνο – είναι το τι πρέπει να κάνουμε από εδώ και πέρα. Νομίζω ότι όλοι συμφωνούμε. Ο Πρόεδρος χθες, έκανε μια ομιλία που πραγματικά έχει μαζέψει όλα τα αιτήματα της Αυτοδιοίκησης και μπράβο. Αλλά πρέπει να κινηθούμε ανάλογα, απέναντι σε κάποιους που πραγματικά το μόνο που νιώθουν για την Αυτοδιοίκηση, είναι ζήλεια; Γιατί αυτοί, τους φτύνουν. Ενώ τους Δημάρχους, ο κόσμος μιλάει κάθε μέρα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Είτε θέλουμε να το δεχτούμε είτε όχι.

Είμαστε πιο κοντά στους πολίτες, τους φοβίζουμε επειδή είμαστε κοντά στους πολίτες, έχουμε μεγαλύτερη λαοφιλία από τους ίδιους, αυτή είναι η πραγματικότητα είτε θέλουν να το δεχτούν είτε όχι και κυρίως, φοβούνται τη συνοχή που έχουμε μεταξύ μας. Για αυτό δεν θέλουν ούτε τα συνέδρια της ΚΕΔΕ, ούτε θέλουν μια ενωμένη Αυτοδιοίκηση. Θέλουν να τη διασπάσουν, θέλουν να μας διασπάσουν όλους μεταξύ μας, θέλουν να μας γονατίσουν στα τέσσερα, να μας ελέγχουν, να κάνουν ότι θέλουν.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και σε αυτό είναι που πρέπει να αντιδράσουμε. Με συνοχή, όλοι μαζί, σε ένα ενιαίο αυτοδιοικητικό κίνημα, τις αντιθέσεις μας μπορούμε να τις αμβλύνουμε και θα τις αμβλύνουμε. Γιατί πλέον ο κίνδυνος είναι ορατός. Θέλουν να μας απαξιώσουν, να απαξιώσουν την Αυτοδιοίκηση και αυτό είναι το χειρότερο που μπορεί να συμβεί.

Ας ενωθούμε λοιπόν, ας κάνουμε πέρα τις μικροδιαφορές μας, γιατί μόνο έτσι μπορούμε να κερδίσουμε έναν αγώνα. Και θα

μπούμε μπροστά και θα διεκδικήσουμε για εμάς, για τον τόπο μας, για τα παιδιά μας, για εκεί που ζούμε και μεγαλώνουμε τα παιδιά μας και τους εαυτούς μας και την Αυτοδιοίκηση, που θα πρέπει να την κάνουμε ακόμα πιο δυνατή.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, έτσι πρέπει να κινηθούμε, όλοι μπροστά λοιπόν, σε αυτόν τον αγώνα που πρέπει να ξεκινήσει τώρα, γιατί μέχρι εδώ μας φτάσανε.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ τον κύριο Παπαναστασίου, γιατί ήταν ακριβής στο χρόνο του.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Να συνεχίσουμε, ακόμα έχουμε τρεις ΠΕΔ. Η ΠΕΔ Κρήτης, ο κύριος Λαμπρινός, είναι εδώ; Όχι.

Στερεάς Ελλάδος, ο κύριος Υπερήφανος; Και Θεσσαλίας, ο κύριος Κωτσός.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ναι, ωραία.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ο κύριος Υπερήφανος, να πούμε ότι...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Έχει στείλει αναλυτικές θέσεις.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Έχει στείλει αναλυτικές θέσεις φυσικά. Θα παρακαλέσω να έχουμε... Να ευχηθούμε και περαστικά, γιατί είχε...

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ωραία, άρα...

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ο κύριος Λαμπρινός, θα μιλήσετε εσείς, Δήμαρχε.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ωραία.

Λοιπόν, Στερεά Ελλάδα.

Γ. ΚΑΠΕΝΤΖΩΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Να μεταφέρω το χαιρετισμό, τους χαιρετισμούς του Προέδρου μας, του Λουκά του Υπερήφανου, ο οποίος πέρασε μια μικρή περιπέτεια υγείας το τελευταίο διάστημα και δεν μπορεί να είναι μαζί μας, αλλά είναι νοητά μαζί μας, έχουμε τις ευχές και του στέλνουμε τις ευχές όλοι μας από εδώ. Είναι στο στάδιο της ανάρρωσης και ευχόμαστε το καλύτερο.

Αυτό δίνει την ευκαιρία σε εμένα ως Αντιπρόεδρο, να βάλω τη λέξη ευκαιρία σε εισαγωγικά, να μην παρεξηγηθώ, αλλά ως αντι-

πρόεδρο να κάνω μια αντί-εισήγηση, να το πω έτσι, σε αυτά που ακούσαμε μέχρι τώρα και να πάρω την πάσα από τον φίλο μου τον Γιώργο από τη Δυτική Ελλάδα, και να πω καταρχήν ότι αν ήταν μικροδιαφορές δεν θα λέγαμε τίποτα. Αλλά φοβόμαστε, φίλοι, ότι υπάρχουν μεγάλες διαφορές μεταξύ μας, τις οποίες τις σκεπάζουμε, δεν τις αναδεικνύουμε, δεν τις αναγνωρίζουμε και από αυτό προκύπτουν μεγάλα ζητήματα ενδοδημοτικά, μέσα στην ΚΕΔΕ και μέσα στην Αυτοδιοίκηση, τα οποία θα πρέπει να τα ξεκαθαρίσουμε. Αλλιώς κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας, Πρόεδρε.

Είναι, Πρόεδρε, ένας ΟΤΑ, ένας από τους 325, ο Δήμος Αθηναίων και το λέω σχηματικά, ένας ΟΤΑ είναι ο Δήμος Λειψών, που είναι εδώ ο φίλος μου ο Δήμαρχος, και πολλοί άλλοι μικροί. Είναι ίδιοι; Όχι. Δεν είναι ίδιοι. Έχουμε δύο κατηγορίες Δήμων; Σαν την Αθήνα, μεγάλα αστικά κέντρα, και μικρούς νησιωτικούς σαν τους Λειψούς και τη Γαύδο; Όχι, δεν έχουμε δύο κατηγορίες Δήμων. Η Δωρίδα που είμαστε εμείς, δεν μοιάζει με τίποτα στην Αθήνα, με τίποτα στους Λειψούς.

Άρα, το λέω αυτό σαν παράδειγμα απλό, ότι είναι πολλές οι κατηγορίες των Δήμων που έχουμε στη χώρα μας και δεν φοβάμαι, δεν μιλάμε για κανέναν με ταμπού και με καμία ιδεοληψία καινούργια, να βάλουμε ένα θέμα, και δεν μιλάμε για Δήμους δύο και τριών ταχυτήτων, ας μην το φοβόμαστε αυτό. Στην πράξη είναι Δήμοι εκατό ταχυτήτων και δεν μπορούμε να λειτουργήσουμε.

Άρα, επειδή όλα τα θέματα έχουν μπει και από τους συναδέλφους, τους Προέδρους των ΠΕΔ και από τις παρατάξεις και από τον Πρόεδρο χθες, δεν θα αναλωθώ, δεν θα μπω καθόλου σε αυτά τα ζητήματα.

Το να πούμε για την υπογραφή, την σύμφωνη γνώμη του Δημάρχου προκειμένου να φύγει ένας υπάλληλος, αυτό είναι αυτονόητο. Πέρασε όμως όπως πέρασε.

Το να πούμε όχι άλλη περικοπή στα πετσοκομμένα οικονομικά μέχρι τώρα; Είναι αυτονόητο. Όταν μιλάγαμε πριν από

λίγες μέρες με τον πρώην Υπουργό για τη νέα γενιά παρακρατηθέντων, Πρόεδρε, και γινόταν η διαβούλευση, και την άλλη μέρα έρχεται καινούργια περικοπή. Θα έλεγε κανείς, να χρησιμοποιήσω τον όρο, κάποιος μας τρολάρει ενδεχομένως.

Και φτάσαμε χθες να ακούμε τον Υπουργό εδώ να λέει ότι αν στο ένα άκρο φανταστείτε, Δήμαρχοι, μας είπε όλους, φανταστείτε αυτοδιοικητικοί όλοι, αν στο ένα άκρο είναι η πολιτική εξουσία και στο άλλο άκρο είναι ο λαός, προσπαθήστε να πλησιάσετε το λαό, είστε πολύ μακριά. Και το λένε ποιοι σε εμάς. Κάθε πότε βλέπουν πολίτες, κάθε πότε βλέπουν κόσμο, πού βρέθηκαν κοντά, σε ποια προβλήματα της καθημερινότητας του κόσμου;

Άρα θεωρώ ότι έχουν μια εσφαλμένη εικόνα, μια εσφαλμένη αντίληψη για το ποιος είναι κοντά και πόσο κοντά και με ποιους τρόπους και με ποια μέσα είναι κοντά στους πολίτες. Και αν είναι η Αυτοδιοίκηση ή όχι.

Θα έλεγα και μια γνώμη αν θέλετε. Δεν μας ταιριάζει να πολυχαϊδεύουμε τα γένια μας και να λέμε ότι εμείς που κρατήσαμε την κοινωνία όρθια, εμείς που τα κάναμε καλά, εμείς που σώσαμε τη χώρα, εμείς που εκείνο... Αυτά τα βλέπει ο κόσμος και δεν χρειάζεται η αυτοεπιβεβαίωσή μας. Ίσως να μας εκθέτει σε ένα βαθμό και παραπάνω.

Και όταν είχαμε τα δύο δις σκάρτο, κύριε Πρόεδρε, την προηγούμενη περίοδο των παρακρατηθέντων, τα οποία πήραμε φέτος την τελευταία δόση, και αναφέρεστε και κάνετε αυτή την κουβέντα, κύριε Πρόεδρε, των 13 δις, 17 δις, ακούμε διάφορα νούμερα, που είναι τεράστια ποσά, αυτά θα ήθελα, πιστεύω θα έπρεπε να υπάρχει μια σχετική τεκμηρίωση. Για να μη λένε ότι λέμε στον αέρα πράγματα, γιατί είναι πολλά τα λεφτά. Να κάνω αυτό το σχόλιο.

Θα πω για χθες ότι για πρώτη φορά στο Συνέδριό μας ήταν και ο Αρχιεπίσκοπος, ο τοπικός Μητροπολίτης, ήταν και μας τίμησε βεβαίως και όλοι μας τίμησαν οι επισκέπτες του Συνεδρίου. Ήρθαν

πέντε αρχηγοί κομμάτων, πρώτη φορά συμβαίνει αυτό, και ένας Υπουργός ο οποίος έμεινε πάνω από οκτώ ώρες εδώ. Ας κρατήσουμε τα θετικά από όλα αυτά. Και μας τίμησαν και μας άκουσαν όσο άκουσαν. Μας άκουσαν; Δεν άκουσαν εμάς. Ακούστηκαν μεταξύ τους και έφυγαν. Ο δε Υπουργός είχε φτιάξει εάν λογύδριο, το οποίο ήρθε, το διάβασε και λίγο αγχωμένος έφυγε, χωρίς να δώσει απαντήσεις σε ότι ακούστηκαν από τον Πρόεδρο και από όποιες τοποθετήσεις είχαν γίνει πριν. Άρα ουσία μηδέν.

Κρατάμε όμως ότι από τη στιγμή που ήταν χθες εδώ ο Υπουργός επί οκτώ και οκτώμισι ώρες, θα έπρεπε ίσως να βρεθεί μια διαδικασία να ακούσει λίγο παραπάνω κάποιους από εμάς, κάποιους από την Αυτοδιοίκηση.

Δεν θα επεκταθώ είπα σε κανένα από τα άλλα θέματα τα οποία είναι προφανές ότι τα συμμερίζεται η ΠΕΔ Στερεάς Ελλάδας. Κάναμε ένα συνέδριο εμείς στα Καμένα Βούρλα, αντίστοιχο, κατ' αναλογία του Συνεδρίου του Βόλου και του σημερινού, έχουμε επεξεργαστεί πάρα πολλές θέσεις, έχουν έρθει και στην ΚΕΔΕ και σε όλες τις ΠΕΔ, ώστε αν κάποια θέματα από αυτά αφορούν και στο βαθμό που αφορούν άλλες ΠΕΔ, ας τα ενσωματώσετε αν θέλετε και ας τα συζητήσουμε και στις Θεματικές Επιτροπές.

Να βάλω ένα θέμα που αφορά μικρότερους περιφερειακούς Δήμους. Δύο θέματα θα βάλω ακόμα, Πρόεδρε και θα κλείσω.

Το λέω σε τίτλο. Όχι άλλες αρμοδιότητες χωρίς πόρους, χωρίς εξοπλισμό, χωρίς στελεχιακό δυναμικό. Γιατί αυτά το μόνο που προκύπτει, δεν θα το αναλύσω, το ξέρετε, σημαίνει πιο πολύ ευθύνη, αδυναμία ανταπόκρισης σε αυτή την ευθύνη και σημαίνει μετά διώξεις, εισαγγελέας και τα σχετικά. Δεν θα πω, δεν χρειάζεται καμία παραπέρα ανάλυση.

Το νομοσχέδιο σκούπα. Μια κουβέντα για αυτό. Από τα 166 άρθρα, με τόση διαβούλευση που έγινε σε όλους τους φορείς και σε όλα τα όργανα και σε όλους τους Δήμους, θεωρώ ότι δεν υπάρχει

Δήμος σε όλη τη χώρα που δεν κάποιος δικό του θέμα αντικατοπτρίζεται μέσα στο νομοσχέδιο.

Άρα θεωρούμε ότι πρέπει να προχωρήσει το νομοσχέδιο ως έχει ολόκληρο και εν πάση περιπτώσει αυτές οι εξαιρέσεις με ποια κριτήρια θα γίνουν και ποια θα αφαιρεθούν, ας το δούμε. Καλό είναι να παρέμβουμε και να έχουμε την προσοχή μας ως ΚΕΔΕ. Νομίζω ότι αφορά ολόκληρη την Αυτοδιοίκηση και σίγουρα λύνει πάρα-πάρα πολλά προβλήματα.

Όσα από αυτά δεν περνάνε και δεν έχουν λυθεί, προφανώς θα πρέπει να είναι πάντα ψηλά στη λίστα, στην ατζέντα των διεκδικήσεών μας.

Και θα μπω σε ένα ειδικό θέμα που αφορά τη Στερεά Ελλάδα.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Και κλείστε με αυτό.

Γ. ΚΑΠΕΝΤΖΩΝΗΣ: Ναι, ναι.

Η Στερεά Ελλάδα λοιπόν έχει ένα θέμα υποχρηματοδότησης από το ΕΣΠΑ. Είναι στο Στόχο 2, όπως λέγαμε παλιότερα, στις περιφέρειες μετάβασης, όπως είναι σήμερα, στη νέα προγραμματική περίοδο, με αποτέλεσμα να υποχρηματοδοτείται. Κάτω από το 50% από το ποσό που παίρνουν οι υπόλοιπες περιφέρειες με τα ίδια χαρακτηριστικά.

Θα πούμε τι, θα αλλάξουμε σήμερα και θα αλλάξουμε εμείς από εδώ τα κριτήρια κατανομής που έχει η Ευρωπαϊκή Ένωση; Δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό. Πρώτον.

Δεύτερον. Δεν μπορούμε και δεν ζητάμε αυτή η αναχρηματοδότηση, αυτή η αναθεώρηση, να γίνει σε βάρος άλλων περιφερειών. Όμως, συνάδελφοι, και κύριε Πρόεδρε, είναι ξεκάθαρο είναι ξεκάθαρο ότι στην περιοχή των Οиноφύτων που λειτουργεί η βιομηχανική ζώνη, που είναι το 40% του ΑΕΠ της χώρας εκεί, δεν είναι ούτε το 3% των θέσεων εργασίας σε αυτή την περιοχή από τη Στερεά Ελλάδα και αυτό δημιουργεί μια στρέβλωση. Φαίνεται λοιπόν ότι από το ΑΕΠ... το ΑΕΠ της περιοχής των Οиноφύτων είναι πλούσια τα Βαρδούσια, τα Άγραφα, καταλαβαίνετε πόσο

πλούσιες περιοχές στη Στερεά Ελλάδα και έχουμε αυτή τη γενναία, τη λέω, υποχρηματοδότηση.

Είναι λοιπόν θέμα σημαίας για εμάς, για τη Στερεά Ελλάδα και ζητάμε τη βοήθειά σας για αυτή την ανακατανομή που θα γίνει, για την αναθεώρηση του ΕΣΠΑ το 2017, να μπορέσουμε να προχωρήσουμε και να εξομαλυνθεί αυτή η διαφορά.

Και θα μου επιτρέψετε ένα θέμα μόνο να συζητήσω με ένα παράδειγμα το οποίο...

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Κλείστε.

Γ. ΚΑΠΕΝΤΖΩΝΗΣ: Και μιας και αναφερόμαστε στο ΕΣΠΑ. Τρία προβλήματα έχουμε μεγάλα. Προβλήματα ανεργίας, και οι άνεργοι και τα φωτεινά μυαλά και τα σπουδαγμένα μυαλά, που με πολύ κόστος η χώρα μας τους έκανε επιστήμονες, φεύγουν για το εξωτερικό. Δεύτερο, ανεξάρτητο πρόβλημα αυτό. Και τρίτο πρόβλημα τι; Σε μικρούς περιφερειακούς Δήμους που έχουμε, όπως εμείς, δεν έχουμε απορρόφηση στο ΕΣΠΑ. Και όπως είναι το ΕΣΠΑ σκληρά ανταγωνιστικό πρόγραμμα, ξέρουμε ότι πολλοί περιφερειακοί Δήμοι εκ των προτέρων είναι έξω από το ΕΣΠΑ. Και λέμε με ποιους μηχανικούς να κάνουμε μελέτες;

Όταν λοιπόν λέω από τους είκοσι επιστήμονες μηχανικούς, που έχουν πάει από το Ντίσελντορφ μέχρι την Ιρλανδία και μέχρι το Μάντσεστερ, του Δήμου μου, εάν είχαμε προσλάβει τους πέντε, τους πέντε, θα είχαμε τι; Πέντε οικογένειες εδώ που δεν θα είχαν φύγει μετανάστες στον 21^ο αιώνα. Θα είχαμε πέντε θέσεις εργασίας ακόμα. Θα είχαμε απορρόφηση στο ΕΣΠΑ, που το χρειάζεται η χώρα. Θα είχαμε μείωση της ανεργίας, γιατί αυτά τα λεφτά θα έπεφταν στην περιοχή εκείνη.

Άρα είναι τόσο δύσκολο, δεν ξέρουν η Τρόικα και οι θεσμοί ότι είναι σε ειδική κατάσταση η χώρα; Το ξέρει όλος ο πλανήτης εδώ και χρόνια. Είναι τόσο δύσκολο στη διαπραγμάτευση να πούμε ότι σε αυτές τις περιοχές θα πρέπει να αρθεί αυτή η απαγόρευση, η οριζόντια, τυφλή, και με καμία τεκμηρίωση, των προσλήψεων, όχι

προσλήψεις, ένα προς πέντε, ένα προς δέκα και λοιπά, τα οποία τα ξέρουμε.

Αρα θα μπορούσαμε να βρεθεί λύση χωρίς επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού, γιατί αυτά τα λεφτά θα ήταν καθαρά ανταποδοτικά. Κάθε υπάλληλος που θα διοριστεί σε αυτούς τους Δήμους, θα γίνουν οι μελέτες, θα γίνουν τα έργα, θα φέρουν χρήματα και τα θα τα φέρουν από...

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Κλείνουμε γιατί ξεπέρασες... διπλασιάζεις το χρόνο.

Γ. ΚΑΠΕΝΤΖΩΝΗΣ: Όχι, δεν τον διπλασιάζω.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Θα έχω πρόβλημα. Σε παρακαλώ.

Γ. ΚΑΠΕΝΤΖΩΝΗΣ: Μια κουβέντα μόνο. Όσον αφορά τον εκλογικό νόμο.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Γιατί αν μου το κάνουν όλοι...

Γ. ΚΑΠΕΝΤΖΩΝΗΣ: Θα πούμε μερικά και στις Επιτροπές.

Είμαστε μπροστά σε μια τροποποίηση, είμαστε μπροστά σε μια αναθεώρηση, πρέπει να πάρουμε μέρος σε αυτό το διάλογο. Θεωρούμε ότι όπως εκεί στη Στερεά Ελλάδα εμείς ξεκαθαρίσαμε με τη σχετική πλειοψηφία, με μεγάλη πλειοψηφία, τη θέση μας σε σχέση με αυτό το θέμα, αλλά και αφού ανοίξει για τα καλά το θέμα της μεταρρύθμισης και αφού ακούσουμε τις απόψεις της κυβέρνησης για τη μεταρρύθμιση και τον εκλογικό νόμο, να πάρουμε θέση, θεωρώ ότι αφού μπαίνει στο Συνέδριο και είναι στα δομικά στοιχεία και θέματα του Συνεδρίου, νομίζω ότι θα έπρεπε και εδώ το Συνεδριό μας να βάλει σε ψηφοφορία το θέμα της αλλαγής του εκλογικού νόμου και να περάσει με μια οποιαδήποτε απόφαση η άλφα ή βήτα άποψη μέσα από αυτό το Συνέδριο...

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ωραία, αύριο στο ψήφισμα.

Γ. ΚΑΠΕΝΤΖΩΝΗΣ: Θα το βάλουμε και αυτό.

Ένα τελευταίο...

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Σε ευχαριστούμε...

Γ. ΚΑΠΕΝΤΖΩΝΗΣ: Αν θέλουμε να ξανά κτίσουμε, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, αν θέλουμε να ξανά κτίσουμε την Ελλάδα

όπως λέμε, καλά είναι να μην αφήσουμε την περιφέρεια έξω, να μην αφήσουμε τους περιφερειακούς Δήμους έξω.

Ευχαριστώ πολύ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστούμε πολύ.

Διευκολύνετέ με, παρακαλώ πολύ.

Ο Δήμαρχος Χανίων, ο κύριος Βάμβουκας, ο οποίος θα μιλήσει εκ μέρους του κυρίου Λαμπρινού, ο οποίος έχει ένα πρόβλημα με τη φωνή.

Τ. ΒΑΜΒΟΥΚΑΣ: Όντως, κύριε Πρόεδρε, είναι λίγο βραχνιασμένος ο Πρόεδρος της ΠΕΔ και με παρακάλεσε εμένα ως Αντιπρόεδρο.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Βοήθησέ μας στο χρονικό διάστημα μόνο.

Τ. ΒΑΜΒΟΥΚΑΣ: Θα είμαι πάρα πολύ σύντομος.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε μία καμπή για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, σε μια μεγάλη δυσκολία που αντιμετωπίζει η χώρα μας.

Διαχρονικά θα έλεγα ότι το ελληνικό κράτος την Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν την αντιμετωπίζει με τον καλύτερο τρόπο, παρά τις εξαγγελίες που γίνονται κατά καιρούς, παρά τις υποσχέσεις, παρά το όποιο πνεύμα κουβαλάει η όποια κυβέρνηση, νέα ή παλαιότερη, αυτό το πράγμα δεν επιτυγχάνεται και από τη στιγμή που δεν επιτυγχάνεται, είναι στο χέρι μας εμείς να συγκρουστούμε, να ζητήσουμε, να απαιτήσουμε αυτό το οποίο θεωρούμε σωστό, ανεξαρτήτως πολιτικών πεποιθήσεων, ανεξαρτήτως οτιδήποτε άλλου. Είμαστε με το κόμμα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και αυτό νομίζω ότι πρέπει να είναι ξεκάθαρο και νομίζω ότι το τηρούμε όλοι ή σχεδόν όλοι εδώ μέσα.

Ο Καλλικράτης, θα πρέπει να δεχτούμε και να πούμε ότι είναι ένα σύστημα, να παραδεχτούμε ότι είναι ένα σύστημα το οποίο έχει ουσιαστικά επιτύχει. Και έχει επιτύχει γιατί; Διότι είναι ένα σύστημα το οποίο υπέστη απίστευτες μειώσεις σε όλα αυτά τα μνημονιακά χρόνια, ένα σύστημα που δεν υποστηρίχθηκε, ουσιαστικά δεν

συμπληρώθηκε, παρ' όλα αυτά κατάφερε να κρατήσει όρθια την Τοπική Αυτοδιοίκηση, όρθιες τις παροχές των Δήμων προς τους δημότες, με πολύ μειωμένο κόστος και κατά τη γνώμη μου, σε γενικές γραμμές παρείχε καλύτερες υπηρεσίες από αυτές που παρείχαν οι Δήμοι στο προηγούμενο καθεστώς.

Άρα τι μένει, εάν αυτό το δεχτούμε σαν συμπέρασμα; Μένει η συμπλήρωση, η ολοκλήρωση κάποιων πραγμάτων και η απαίτηση για να αποδοθούν επιτέλους στους Δήμους οι θεσμοθετημένες πιστώσεις, να αποδοθούν στους Δήμους, πραγματικά να αποδοθεί αυτό το οποίο το Σύνταγμα γράφει και επιτάσσει, να είναι πραγματική αυτοδιοίκηση και όχι ουσιαστικά ετεροδιοίκηση, με όλο αυτόν τον πνιγμό τον οποίο δεχόμαστε με αυτό το κράτος και αυτή του την γραφειοκρατία.

Και θα αναφέρω ως πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα, κάτι το οποίο, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να είναι casus belli εδώ μέσα, είναι η κατάργηση του άρθρου 152. Είναι η τελευταία καταφυγή των Δημάρχων και των Δήμων, στην αυθαιρεσία και στην αυθαίρετη ερμηνεία την οποία κάνουν και τα εμπόδια τα γραφειοκρατικά τα οποία θέτουν οι ίδιες οι Υπηρεσίες του κράτους και εν προκειμένω οι Αποκεντρωμένες Διοικήσεις. Νομίζω ότι πρέπει πραγματικά αυτό να είναι ένα κόκκινο πανί, μία γραμμή κόκκινη.

Από την ΠΕΔ Κρήτης έχουμε εγγράφως να καταθέσουμε προτάσεις. Θα σας αναφέρω μόνο επιγραμματικά, σεβόμενος τον χρόνο σας και την ομαλή διεξαγωγή του υπόλοιπου μέρους του Συνεδρίου μας.

Να πω λοιπόν ότι με το 10% το οποίο πρόκειται να κοπεί από τον επόμενο προϋπολογισμό του '17, σε σχέση με τους Δήμους, καταλαβαίνετε ότι δημιουργεί προβλήματα ακόμα και ύπαρξης και στοιχειώδους λειτουργίας ορισμένων Δήμων. Θα αναφερθώ ιδιαίτερα σε Δήμους περιφερειακούς, σε Δήμους που δεν έχουν έναν αμιγή αστικό πληθυσμό για να στηρίζει το σύνολο του Δήμου

και εμείς στην Κρήτη τουλάχιστον, έχουμε πολλούς, το γνωρίζουμε καλά το θέμα.

Ουσιαστικά η ανακατανομή των πόρων έχει να γίνει από το Συνέδριο της Χαλκιδικής από το 1998. Άρα επιβάλλεται να γίνει μια επανεξέταση της κατανομής των ΚΑΠ, με βάση τα νέα δεδομένα. Και αναφέρω πολύ χαρακτηριστικά ότι πρέπει να καλυφθούν με πρόσθετες χρηματοδοτήσεις οι αρμοδιότητες που μεταβιβάστηκαν στους Δήμους από το 2001 έως το 2012, αφορούν παιδικούς σταθμούς, βρεφονηπιακούς και τα λοιπά, χώρους άθλησης και λοιπά, να μην τα λέμε, τα γνωρίζουμε.

Επίσης ο πληθυσμός που θα χρησιμοποιείται για αυτά τα κριτήρια, πρέπει να είναι ο de facto, ο πραγματικός πληθυσμός, να υπάρξει ανώτατο όριο περικοπών και να ληφθούν υπόψη οι επιβαρύνσεις που εντωμεταξύ έχουν δεχθεί οι Δήμοι, οι αυξήσεις που έχουν επιβληθεί, να υπάρξει και να εξασφαλιστεί ένα ελάχιστο κόστος λειτουργίας για τους Δήμους, όσο μικροί και να είναι αυτοί οι Δήμοι και εάν αυτό δεν μπορεί να εξασφαλιστεί για ένα Δήμο, το ελάχιστο κόστος λειτουργίας, προφανώς δεν μπορεί να είναι Δήμος.

Θα πρέπει λοιπόν κάτι να γίνει. Αυτός ο Δήμος θα πρέπει να ενσωματωθεί με έναν άλλον, πάντως δεν μπορεί να υπάρξει Δήμος με μόνο το Δήμαρχο ή τη Δήμαρχο και έναν ενδεχομένως υπάλληλο, όπως υπάρχει στην Κρήτη, παραδείγματος χάρη υπάρχει στην περιοχή της Γαύδου.

Θα πρέπει βεβαίως να ληφθεί υπόψη η έκταση, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη η διοικητική υποστήριξη την οποία παρέχουν οι Δήμοι οι οποίοι βρίσκονται στις πρωτεύουσες των Νομών και των επαρχιών, θα πρέπει να προσδιοριστεί με κριτήρια η ορεινότητα, υπάρχει και αυτό το ζήτημα σε πολλούς Δήμους, θα πρέπει να καλυφθούν αρμοδιότητες από το κεντρικό κράτος σε Δήμους που έχουν επιπλέον, ας πούμε, την ύδρευση, την αποχέτευση και τα λοιπά, σε σχέση με άλλους αστικούς Δήμους, που αυτή είναι δουλειά του κράτους ή άλλων εταιριών και γενικότερα θα

προτείνουμε δηλαδή με αυτά τα πολυκριτήρια, να υπάρξει αυτή η διαφοροποίηση στις χρηματοδοτήσεις.

Είναι χαρακτηριστικό ότι οι λειτουργικές ανάγκες των Δήμων, σε ετήσια βάση ανέρχονται στα 2,6 εκατομμύρια ευρώ. Είναι κάτι που έπρεπε να καλύπτεται ουσιαστικά από τους πόρους τους οποίους παίρνουμε και επιπλέον να υπάρχει η ΣΑΤΑ. Όμως αυτό δεν συμβαίνει, ουσιαστικά δεν ξεπερνάνε αυτές οι χρηματοδοτήσεις το 1,3 εκατομμύρια ευρώ και μαζί με τη ΣΑΤΑ φτάνουμε στα 2,3. Αμέσως – αμέσως λοιπόν, φαίνεται πόσο μεγάλο κενό υπάρχει. Οπότε λοιπόν πιστεύουμε ή δεν πιστεύουμε στον θεσμό της Αυτοδιοίκησης; Το κράτος έχει κατανοήσει τελικά και διαχρονικά την ανάγκη και την αξία που έχει η ίδια η Αυτοδιοίκηση; Φαίνεται πως όχι.

Άρα, κύριε Πρόεδρε, αγαπητά μέλη του Συμβουλίου, αγαπητοί συνάδελφοι, θα πρέπει να το διεκδικήσουμε και θα πρέπει να το κάνουμε κατανοητό, να το διεκδικήσουμε δυναμικά. Και θα πρότεινα, κύριε Πρόεδρε, άμεσα από αυτό το Συνέδριο να καταφέρουμε, και με τη βοήθεια ενδεχομένως του ιδρύματος το οποίο υπάρχει, ορισμένα λίγα, πολύ ξεκάθαρα πράγματα, που εδώ και τώρα μας απασχολούν. Σας είπα συγκεκριμένα για το άρθρο 152, είναι και πολλά ακόμα, για να φύγει ο βρόγχος και να λυθεί επιτέλους και να γίνει μια πιο δίκαιη κατανομή προς τους Δήμους, από τους κεντρικούς πόρους του κράτους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστούμε, Δήμαρχε.

Να πούμε ότι αυτό ούτως ή αλλιώς έχει ψηφιστεί από την Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδος, είναι σε εξέλιξη και θα μου επιτρέψετε να πούμε ότι κλείσαμε με τις ΠΕΔ. Ο κύριος Κωτσός δεν είναι τώρα, θα έρθει κάποια στιγμή, οπότε θα δοθεί ο λόγος τότε.

Να πούμε όμως μία απάντηση, γιατί αξίζει τον κόπο, πριν μπούμε στις παρατάξεις.

Για το θέμα των παρακρατηθέντων πόρων, έχει γίνει συστηματική μελέτη από τις Υπηρεσίες της ΚΕΔΕ και πολύ πιο συγκεκριμένα από τον κύριο Κουγιανό τον Γαβρίλη, ο οποίος είναι Προϊστάμενος Πληροφοριακών Συστημάτων της ΚΕΔΕ και του ΕΣΠΑ, όπου μέσα από εκεί... Ακούστε λιγάκι. Για να μην ακούγονται ανοησίες από κάποιους οι οποίοι δεν θέλουν να χειριστούν τα παρακρατηθέντα και εννοώ από την κεντρική κυβέρνηση, κάθε φορά. Εδώ υπάρχει ένας συγκεκριμένος πίνακας, δεν θα σας τον αναλύσω τώρα, όποιος θέλει, παρακαλώ, κύριε Γαβρίλη, να μπορέσει να είναι στη διάθεση και είναι και στο site της ΚΕΔΕ, όπου φαίνεται κάθε χρόνο από το 2010 μέχρι το 2016, η διαφορά των χρημάτων που βάσει του νόμου θα έπρεπε να μας αποδίδονται και αυτά τα οποία αποδίδονταν τελικά μέσω των ΚΑΠ, στην Αυτοδιοίκηση.

Κάθε χρόνο λοιπόν, υπήρχε ένα μεγάλο έλλειμμα, που φτάνουμε στο σύνολο αυτό, ακριβώς 12.941.000.000. Το ακριβές είναι αυτό. Άρα λοιπόν, αυτά χρωστάει το κράτος προς την Αυτοδιοίκηση και αυτό είναι το θέμα το οποίο θα αναδείξουμε και στο ψήφισμα, και στις αποφάσεις αύριο που θα πάρουμε ως Αυτοδιοίκηση.

Να ξεκινήσουμε εμείς. Όπως είπαμε, ο χρόνος αλλά και η κάλυψη των λεγομένων από τον κύριο Λαμπάκη, καλύπτουν την ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΣΤΗΝ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ.

Κύριε Καφαντάρη.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ο κύριος Κοιμήσης, Δήμαρχος Αμφιλοχίας και εκπρόσωπος του ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ. Παρακαλώ για τα 15 λεπτά.

Αποστόλη, ένα λεπτό, να κάνω μία ανακοίνωση. Έχουμε απαρτία, είναι 337 Σύεδροι, άρα λοιπόν υπάρχει και απαρτία και επίσημα στο Συνέδριο.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Και παρακαλώ όσοι εκ των Συνέδρων έχετε έρθει και δεν έχετε εγγραφεί – και δεν μιλάω για τους παρατηρητές – παρακαλώ να το κάνετε μέσα στην ημέρα.

Έλα, Απόστολε.

Α. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: Υπάρχει πρόβλημα και πρόβλημα έχουμε και εμείς. Η λογοπενία της χθεσινής μέρας, ειδικά ως προς την εκφορά του δημόσιου λόγου, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, στις οποίες δεν συμπεριλαμβάνω τον Υπουργό Εσωτερικών, νομίζω ότι οφείλεται σε δύο λόγους. Ο ένας είναι ότι ο δημόσιος λόγος της κεντρικής πολιτικής σκηνής αφίσταται πολύ από την κρισιμότητα των περιστάσεων που βιώνει η χώρα και ιδίως ως προς την επόμενη μέρα στην οποία θα πρέπει γρήγορα να μεταπηδήσει, και κατά δεύτερο λόγο στη θολή δική μας περιγραφή των συνδρόμων και των επιπτώσεων των κυβερνητικών πολιτικών στην Αυτοδιοίκηση, την οποία εύχομαι και ελπίζω αυτό το Συνέδριο να την κάνει πιο ευδιάκριτη.

Και θα παρακαλούσα και με τη δική σας συμβολή να μπορέσουμε να επικεντρώσουμε σε ορισμένα σημεία απλώς, χωρίς να απεραντολογούμε στον κυκλώνα των προβλημάτων που βιώνει ο καθένας ξεχωριστά και η Αυτοδιοίκηση ως θεσμός, για να μπορέσουμε να έχουμε ένα πιθανολογούμενο θετικό αποτέλεσμα θετικό. Πιθανολογούμενο θετικό αποτέλεσμα.

Και μπαίνω κατευθείαν στα ειδικά, χωρίς να κάνω τοποθέτηση γενικών αναφορών, γιατί νομίζω ότι στο Συνέδριο του Βόλου είχαμε την ευκαιρία να το κάνουμε αυτό. Στο θέμα το οποίο έχει σχέση με τον Καλλικράτη. Σας μεταφέρω την εμπειρία μου από την Επιτροπή. Δεν υπάρχει κανένας ουσιαστικός διάλογος μέχρι στιγμής. Η Επιτροπή, η εντός εισαγωγικών πολιτική, έχει συνεδριάσει τρεις φορές. Δεν μπήκε στην ουσία των συζητήσεων. Οι Τεχνικές Επιτροπές καταγράφουν τις σκέψεις, τις απόψεις, τους ευσεβείς πόθους, τις ιδεοληψίες, τις εμπειρίες, τις γνώσεις, ορισμένων στελεχών της διοίκησης και πανεπιστημιακών, πόρρω οι

περισσότερες απέχουν όμως από το πραγματικό πρόβλημα το οποίο αφορά το θεσμό της τοπικής δημοκρατίας και ιδιαίτερα αυτό που πρέπει να γίνει για να μπορέσει να βελτιώσει τη λειτουργική αποτελεσματικότητα των Δήμων και των Περιφερειών της χώρας.

Αναρωτιέμαι αν το κρίσιμο είναι το θέμα του εκλογικού συστήματος. Απλή αναλογική. Μάλιστα. Και σερβίρεται αυτό ότι δήθεν θα δώσει τη δυνατότητα στο λαό να συμμετάσχει πιο ενεργά, με τοπικά δημοψηφίσματα, με πολύ ουσιαστική συμμετοχή στη λήψη των αποφάσεων. Τσιμπάνε και ορισμένοι δικοί μας σε αυτό, επειδή αισθάνονται φοβίες για το πώς θα εξηγήσουμε στον τοπικό πληθυσμό, ότι ξέρεις, εάν δεν δεχτούμε αυτό το εκλογικό σύστημα το οποίο προτείνει το Υπουργείο εσωτερικών, θα αποκλειστεί από τη δυνατότητα να συμμετάσχεις στη λήψη των αποφάσεων. Μα η δημοκρατία, σύντροφοι, της Αυτοδιοίκησης, είναι σύστημα της αντιπροσωπευτικότητας, όταν τα μεγέθη είναι πολλαπλάσια. Δεν μπορεί να έχεις άμεσο λαϊκή δημοκρατία στη λήψη των αποφάσεων, όταν το θεσμικό περίγραμμα των Δήμων της χώρας είναι αυτό που είναι σήμερα. Απλή αναλογική σε ένα Δημοτικό Συμβούλιο το οποίο θα ήταν βουλευόμενο όργανο χάραξης μιας γενικής στρατηγικής, που θα απαιτούσε συγκλίσεις για την εξέλιξη της ζωής στο τοπικό επίπεδο, για την ανάπτυξη, για όλα αυτά τα πράγματα, τις υπηρεσίες, ναι, αλλά με εξασφάλιση όμως της λειτουργικής και της οργανωτικής αποτελεσματικότητας για την εκτελεστότητα των αποφάσεων. Με άλλα όργανα, ναι. Αυτό όμως δεν γίνεται. Δεν συζητείται. Δεν υπάρχει στην ατζέντα.

Άρα λοιπόν το παράγωγο αυτής της επιδίωξης είναι να δοθεί το δικαίωμα του εκβιασμού στις κάθε λογής μειοψηφίες. Να επιβληθεί δηλαδή τη δικτατορία των μειοψηφιών στην άσκηση της πολιτικής εξουσίας. Γιατί δεν μπορούμε να ελέγξουμε το σύστημα στο παιχνίδι της άμεσης δημοκρατίας με βάση το δημόσιο λόγο που αρθρώνουμε. Όταν δόθηκε η μάχη των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών, εκεί, το έχω ξανά πει, έσπασε τα μούτρα

της η κυβέρνηση. Και με ένα έμμεσο τρόπο προσπαθεί να δώσουμε αυτή τη δυνατότητα. Ναι, αλλά δεν είναι μόνο το θέμα εάν θα επιβιώσει πολιτικά ο ΣΥΡΙΖΑ τώρα που καταρρέει, μέσα από τους Δήμους. Γιατί εκεί θα εμφανιστούν και άλλα φαινόμενα εκβιασμών. Όχι μόνο με πολιτικά χαρακτηριστικά, αλλά και με χαρακτηριστικά ωμού εκβιασμού και συναλλαγής που θα αγγίζουν στο οικονομικό και στο προσωπικό επίπεδο.

Τι σχέση έχει αυτό με την απλή αναλογική που μπορεί να καταγράφει τις δυνάμεις όπως ακριβώς προκύπτουν από μια εκλογική διαδικασία;

Για αυτό ζητώ, κύριε Πρόεδρε, σήμερα σε διακριτή ψηφοφορία, στη σημερινή μέρα, να πάρουμε απόφαση αν αποδεχόμαστε αυτό που προτείνει η κυβέρνηση ως προς το εκλογικό σύστημα. Να εκφραστεί το Σώμα.

Στο θέμα της κινητικότητας. Τα παραμάγαζα του πελατειακού συστήματος έχουν στηθεί. Για αυτό βγήκαμε από τη μέση. Για αυτό έφυγε η σύμφωνη γνώμη. Γιατί επένδυση είναι το κράτος, είναι το λάφυρο το οποίο θα πρέπει με κάθε τρόπο να το συντηρήσουμε, να το διατηρήσουμε.

Όλη η διαδικασία της πολιτικής συναλλαγής θα γίνεται μέσα από την κινητικότητα των υπαλλήλων και θα διαλυθούν όχι μόνο οι Δήμοι, αλλά και το κράτος το ίδιο. Θα δουλέψουν τα παραμάγαζα των κομμάτων, των βουλευτών, και των κάθε λογής παραγόντων, που πλασάρονται σε τέτοιου είδους διαδικασίες, που γίνονται εν κρυπτώ και παραβύστω.

Σήμερα θα πρέπει να πάρουμε μια δεύτερη διακριτή απόφαση, να καταγγείλουμε αυτή την αθλιότητα και να ζητήσουμε από το πολιτικό σύστημα να επαναφέρει το σύστημα της κινητικότητας όπως ακριβώς έχει σχεδιαστεί από την Τοπική Αυτοδιοίκηση, με σύμφωνη γνώμη των Δημάρχων και των Περιφερειάρχων.

Τρίτο θέμα. Αναγκαστήκαμε να ζητήσουμε να πάει στη Βουλή το νομοσχέδιο του Κουρουμπλή, γιατί περιλάμβανε μέσα διατάξεις διορθωτικές σε κάποια δευτερεύουσας, για τη στρατηγική του θεσμού σημασία ζητήματα, αποδεχόμενοι το μείζον πρόβλημα, που ήταν και είναι ο Ελεγκτής Νομιμότητας. Ο Ελεγκτής Νομιμότητας, όπως περιγράφεται μέσα στο νομοσχέδιο αυτό και που κατά την άποψή μου είναι το βασικό κεφάλαιο που ο κύριος Σκουρλέτης θα φέρει στη Βουλή, γιατί τα άλλα τα οποία μας λύνουν τα προβλήματα θα παρακαμφθούν, επειδή έχουν κόστος δημοσιονομικό και δεν θα εγκριθούν από την τρόικα, είναι το πρόβλημα που τους ενδιαφέρει για να μπορέσουν να επιβάλουν πλέον την πολιτική χειραγώγηση στους Δήμους και στις Περιφέρειες.

Τι θα κάνει ο Ελεγκτής Νομιμότητας; Θα είναι το μακρύ χέρι της κυβέρνησης, οριζόμενος με έναν έμμεσο τρόπο από το Υπουργείο Εσωτερικών, θα ελέγχει τη νομιμότητα των αποφάσεων, είμαι απόλυτα βέβαιος ότι θα μπαίνει στη σκοπιμότητα, γιατί θα είναι ο απόλυτος «αφέντης» του συστήματος, δεν θα έχει κανέναν πάνω από το κεφάλι του παρά μόνο τον Υπουργό Εσωτερικών. Είναι ο κριτής της δικής μας διοικητικής συμπεριφοράς, με δικαίωμα να μας επιβάλλει και πειθαρχικές κυρώσεις. Και δεν υπάρχει δευτεροβάθμια κρίση στην δική του κρίση. Θα πηγαίνουμε στα δικαστήρια. Με ατέρμονες διαδικαστικές περιπέτειες χωρίς τέλος.

Το σύστημα, για την πολιτική μας χειραγώγηση, στήνεται καθημερινά. Οι θεσμοί της τοπικής δημοκρατίας είναι το πρόβλημα στο μαλακό υπογάστριο του κυβερνητικού συστήματος. Έχω πει κατ' επανάληψη ότι ο πόλεμος έχει κηρυχθεί, από καιρό.

Γιώργο, αγαπητέ Πρόεδρε, δεν μπορούμε να πηγαίνουμε με συμψηφιστικές αναφορές του στυλ: και οι κυβερνήσεις οι προηγούμενες και οι επόμενες και ούτω κάθε εξής. Δεν έχει υπάρξει χειρότερη κυβέρνηση από αυτή του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ στη χώρα μας, τα τελευταία χρόνια.

Προσέξτε, υπάρχουν ρυθμίσεις Υπουργείων που δεν τις παίρνει μυρωδιά ούτε το Υπουργείο Εσωτερικών. Δεν τους ρωτάνε. Υπάρχει μια ασυδοσία σε κυβερνητικούς και κρατικούς αξιωματούχους που αισθάνονται τόσο ισχυροί να παίρνουν κρίσιμες αποφάσεις για τη δική μας λειτουργία, που δεν μπαίνουν καν στον κόπο να ανταλλάξουν στοιχειώδεις απόψεις με το Υπουργείο Εσωτερικών.

Ένα παράδειγμα θα σας πω. Δεν είναι το μόνο, είναι καθημερινά. Ο 4412 άλλαξε προχτές κατά το 1/3. Και ψηφίστηκε μόλις τον Αύγουστο. Και ακόμα δεν βγήκε σχετική εγκύκλιος για το τι ακριβώς σημαίνει αυτό. Εννοώ το νόμο που μας αφαίρεσε το δικαίωμα να αναθέτουμε τις μελέτες με το 30% του πτυχίου Α΄ τάξης, άρα ποιος θα ξανακάνει μελέτη τώρα για να μπορέσει να ωριμάσει για το ΕΣΠΑ;

Ακούω, η ΜΟΔ, λέει, θα βοηθήσει. Η ΕΕΤΑΑ θα βοηθήσει, μηχανισμούς θα φτιάξουμε για να βοηθήσουν. Εάν δεν υπάρχει πρωτογενής ενεργοποίηση από τον άμεσα ενδιαφερόμενο φορέα υλοποίησης, τίποτα δεν γίνεται. Κανένας δεν θα μας πάρει από το χεράκι για να μας βοηθήσει. Πολύ περισσότερο αυτή η νεφελώδης διαβαθμιδική συνεργασία. Δηλαδή οι Περιφέρειες να έρθουν να μας βοηθήσουν. Δεν θα συμβεί αυτό. Εκεί λοιπόν υπάρχει το ζήτημα.

Στο κομμάτι των αποδοχών μας, αρχίζει και αυτό και γίνεται πλέον σημαντικό. Γιατί πολλοί έχουν την αξιοπρέπεια και δεν μιλάνε ότι δεν μπορούν να ζήσουν. Τα έξοδα παράστασης ενός Δημάρχου είναι πλέον σε εξευτελιστική κατάσταση. Δεν το ανέφερε κανείς, αλλά έχουμε μπει στο νόμο του Κατρούγκαλου και στο ασφαλιστικό νομοσχέδιο και περιμένετε στις αρχές του '17, θα αυξηθεί και η παρακράτηση της φορολογίας και οι ασφαλιστικές μας εισφορές. Και θα κατέβουν παρακάτω ακόμα αυτά τα ελάχιστα τα οποία παίρνουμε.

Βλέπω στα πρωινάδικα πολλούς εκπροσώπους της κεντρικής πολιτικής σκηνής και διαχρονικά σκέφτομαι τις πρώτες τους

εμφανίσεις, όταν βγαίνανε με εκείνες τις περίεργες στιλιστικές αναφορές και τώρα πώς έχουν προσαρμοστεί, ενδυματολογικά. Και προσπαθώ και εγώ να ξεκινήσω τη δική μου αντίσταση εναντίον της κυβέρνησης. Φόρεσα γραβάτα.

Αποφεύγω να παραμένω κεχηνώς – χάχας δηλαδή, με ανοιχτό το στόμα – μπροστά σε σημαντικούς καλεσμένους και αποφεύγω να προσεγγίζω το μαλακό μου υπογάστριο όταν ακούω ανθρώπους να εκφέρουν σημαντικά μηνύματα, ή όταν στέκομαι μπροστά σε σύμβολα άλλων κρατών, γιατί και οι συμβολισμοί έχουν τη δική τους αξία. Προσπαθώ να είμαι πολύ εγκρατής. Γιατί και αυτό έχει την αξία του. Δείχνει τον πολιτισμό και τα εφόδια που κουβαλάει ο καθένας ιδίως όταν αντιπροσωπεύει ένα ολόκληρο σύστημα.

Νομίζω ότι πρέπει – και θα το πω ευθέως – αυτό που ορισμένοι υπαινίσσονται: μα τι θέλει ο Κοιμήσης, να πέσει η κυβέρνηση; Καθ' όσον με αφορά προσωπικά. Ναι. Δεν ζητώ να το ενστερνιστείτε. Θα κάνω όμως ότι είναι δυνατόν να φύγει αυτή η κυβέρνηση από την εξουσία. Γιατί είναι επιζήμια και για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, και για τη χώρα. Γιατί δεν κάνει τίποτα από αυτά τα οποία έχει πει. Γιατί έχει βάλει τη χώρα σε μια διαρκή περιπέτεια και είναι πασίδηλο ότι τα πράγματα πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο. Και γιατί στο μέτρο που μου αναλογεί, ως σκεπτόμενου και ενεργού πολίτη, οφείλω από τη θέση την οποία έχω, να πω στο κόσμο μου την αλήθεια. Και αυτό κάνω καθημερινά.

Θα ήθελα, ειλικρινά, να έχω παραδείγματα, για να διαψευστώ με παταγώδη τρόπο σε αυτή μου τη σκέψη. Και δεν με ενδιαφέρει ειλικρινά η εναλλαγή των συστημάτων. Πιστεύω ακλόνητα και αγωνίζομαι για αυτό, κάποια στιγμή στη χώρα μας να εγκαθιδρυθεί η περίφημη αποκέντρωση, για να μπορέσει ο λαός να αποκτήσει τη δυνατότητα να διαφεντεύει τα του οίκου του. Το έχω πει κατ' επανάληψη. Ο χειρότερος Δήμαρχος, το χειρότερο Δημοτικό Συμβούλιο, είναι καλύτερο από τον καλύτερο γραφειοκράτη.

Και η εγγύτητα όσον αφορά τη λήψη των αποφάσεων, η καθημερινή λογοδοσία, η διαφάνεια στην άσκηση της τοπικής δημόσιας πολιτικής, είναι οι εγγυήσεις για να μπορέσει ο κόσμος να ξανά εμπιστευτεί το πολιτικό σύστημα ξεκινώντας από εμάς.

Εάν κάτι κάνει σωστά αυτή η κυβέρνηση, είναι το να επιβεβαιώνει το σύνθημα του Συνεδρίου μας. Δηλαδή καταστρέφουμε τα πάντα για να τα ξανά κτίσουμε από την αρχή.

Δεν το θέλω προσωπικά να συμβεί αυτό. Δεν θέλω να ισοπεδωθεί το σύστημα ολόκληρο, να πληρώσει ο κόσμος με περισσότερο αίμα, για να δικαιωθούν οι δικές μας προβλέψεις.

Κλείνοντας, πρέπει να αποφύγουμε, συνάδελφοι, την εσωστρέφεια. Καταλαβαίνω ότι πάρα πολλοί βιώνουν ένα μαρτύριο. Η καθημερινότητα είναι αβίωτη, είναι δύσκολα διαχειρίσιμη, και το '17 θα είναι το έτος της κρίσης όσον αφορά το θεσμό.

Μπορεί να αποτελέσει το εφαλτήριο για το καλύτερο, μπορεί όμως να είναι και η ταφόπλακα για το θεσμό, εάν τα πράγματα εξακολουθήσουν να είναι έτσι και αν η δική μας αδράνεια επιτρέπει να συμβαίνουν αυτά τα οποία συμβαίνουν καθημερινά.

Μην μπαίνουμε στη βάσανο και στο μαρτύριο να ζητάμε αλλαγή των κριτηρίων κατανομής σε περίοδο φτώχειας. Τα ψίχουλα τα οποία ενδεχομένως προσδοκούν κάποιοι να πάρουν, δεν θα τους λύσουν το πρόβλημα της πολιτικής και της οικονομικής επιβίωσης. Δεν θα λύσουν κανένα απολύτως πρόβλημα. Αλλού πρέπει να είναι τα θέματα. Αναφερθήκαν.

Για αυτό προτείνουμε τα εξής ως παράταξη. Επαναλαμβάνουμε το γενικό μας ψήφισμα του Βόλου. Δεν άλλαξε τίποτε από τότε. Μπορώ να πω ότι έχουν επιδεινωθεί τα πράγματα.

Κάνουμε τις διακριτές αυτές ψηφοφορίες τις οποίες ανέφερα, στο τέλος της σημερινής συνεδρίας. Εκλογικό σύστημα, κινητικότητα, ελεγκτής νομιμότητας.

Μετά το Συνέδριό μας ζητάμε, με παρουσία του Προέδρου, του Προεδρείου, των επικεφαλής των παρατάξεων, και κάθε φορά

ανάλογα με το θεματικό αντικείμενο, του Προέδρου της αντίστοιχης Επιτροπής, συναντήσεις με το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, δεν λέω τον Υπουργό Οικονομικών, το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, και το Υπουργείο Εσωτερικών, θέτοντας αυτά τα λίγα προβλήματα. Εάν δεν συμβεί κάτι, τότε γαία πυρί μιχθήτω, σαν και αυτοί που δεν θα χάσουν για να ξέρετε, δεν θα είμαστε εμείς. Δεν θα μπορούν να σταθούν πουθενά, ούτε ένα λεπτό.

Δεν έχω διάθεση να κάνω άγωνα πολιτική, δεν θεωρώ ότι το πολιτικό σύστημα πρέπει να λειτουργεί έτσι. Και μάλιστα μπορώ να σας πω ότι όταν είχαμε τις έντονες πολιτικές διαφωνίες παλιότερα στην Κεντρική Ένωση, με αιχμές, με έντονες αναφορές, αλλά πάντα με κόσμιο τρόπο, μπορούσαμε και καταλήγαμε σε συμπεράσματα, για αυτό έγιναν οι μεγάλες τομές οι οποίες έγιναν. Καμία κυβέρνηση δεν ήθελε να τις κάνει. Καμία κυβέρνηση. Με πιέσεις γίνονταν όλα αυτά.

Για αυτό λοιπόν πρέπει να επαναλάβουμε αυτή τη μεθοδολογία που είναι αποτελεσματική, αλλά μεταξύ μας πρέπει να κάνουμε ένα συμβόλαιο τιμής. Εάν το αποφασίσουμε αυτό, και θα παρακαλούσα αυτό να συμβεί σε κάθε ΠΕΔ ξεχωριστά ή σε ομάδες ΠΕΔ, με παρουσίες όλων των Δημάρχων, θα είμαστε όλοι συμπαγείς σαν μια γροθιά και κανείς δεν θα περνάει από τον πάγκο του Υπουργείου Εσωτερικών για να πάρει πενήντα και εκατό ψωροχιλιάδες για να λύσει ενδεχομένως κάποιο πρόβλημα του.

Να σηκώσουμε το κεφάλι και την αξιοπρέπειά μας ψηλά, για να μπορέσουμε να δείξουμε ότι αξίζουμε να είμαστε σε αυτό το χώρο και ότι μπορούμε να σηκώσουμε όχι μόνο τη χώρα ψηλά, αλλά να δώσουμε την ελπίδα και το γέλιο που έχει στερηθεί ο λαός μας τα τελευταία χρόνια.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ τον Απόστολο τον Κοιμήση και για τον συνθετικό του λόγο και αν θέλετε, για τις προτάσεις οι οποίες

πρέπει πλέον να μαζεύουμε προτάσεις. Απόψεις έχουμε και έχουν καταγραφεί.

Να πούμε ότι ήδη είναι η Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης, η κυρία Όλγα Γεροβασίλη εδώ στην αίθουσά μας εκ μέρους της κυβέρνησης. Ευχαριστούμε για την παρουσία σας κυρία Υπουργέ.

Καθώς επίσης και ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εσωτερικών, ο κύριος Κώστας Πουλάκης, ο οποίος από χθες, οφείλω να πω, δεν έχει λείψει ούτε στιγμή από το Συνέδριο.

Να δώσουμε το λόγο, αγαπητέ κύριε Καφαντάρη, στον κύριο Ιωακειμίδη, εκπροσωπώντας την παράταξη ΝΕΑ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ, Δήμαρχος Νίκαιας – Ρέντη.

Γ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ: Από προχθές που ήρθα στο συνέδριο, καρφί στο μάτι μου είναι το σύνθημα του συνεδρίου: Αναλαμβάνουμε την ευθύνη, χτίζουμε την Ελλάδα από την αρχή.

Εγώ καμία ευθύνη για τη χώρα δεν θέλω να αναλάβω. Αν καταφέρω να χτίσω το Δήμο μου, να κρατήσω τον Δήμο μου όρθιο, θα είμαι πάρα πολύ ευτυχής. Και φαντάζομαι το ίδιο και η κυρία Τσανάκη, το ίδιο και ο κύριος Μώραλης, το ίδιο και ο κύριος Χατζηδάκης...

Και σε όλη τη χθεσινή εισήγηση ακούω προτάσεις όπως: «Ήρθε η ώρα της ανατροπής». «Πρέπει να κάνουμε ένα εθνικό σχέδιο αναγέννησης της χώρας». Εμείς. Δεν μπορούμε να λύσουμε τα προβλήματα τα καθημερινά του Δήμου μας, θα κάνουμε όλα αυτά. «Με αφετηρία το συνέδριο αυτό, να γίνει η επανεκκίνηση της χώρας». «Στόχος μας ένα ισχυρό επιτελικό κράτος». «Να χτίσουμε την Ελλάδα από την αρχή, να αναγεννήσουμε την πατρίδα μας...» και άλλα πολλά τέτοια.

Είναι πάρα πολύ ωραία αυτά, αλλά τουλάχιστον αυτή τη στιγμή δεν νομίζω ότι εκφράζουν το Σώμα και τη διάθεση του Συνεδρίου. Και δεν καταλαβαίνω γιατί προσπαθούμε να κάνουμε μία στόχευση με κέντρο τη χώρα... Προφανώς όλοι αν στήσουμε τον

Δήμο μας καλά, θα ωφεληθεί η χώρα. Αυτό είναι το καθήκον μας. Αλλά αυτό που εμείς επιλέξαμε να κάνουμε, είναι να δουλέψουμε στους Δήμους μας. Αν τα καταφέρουμε εκεί, πραγματικά θα έχουμε συνεισφέρει στη χώρα. Δεν είναι όμως το ζητούμενο αυτό.

Και εγώ λέω ότι όσο ο οικονομικός κατήφορος της Αυτοδιοίκησης συνεχίζεται, τόσο λιγότερο αποτελεσματικά θα είναι τα συνέδριά μας. Δείτε πόσο εκφυλίζονται τα συνέδριά μας, παρά την διαφορετική εικόνα που προσπαθεί να δώσει η πλειοψηφία, φορά τη φορά. Χθες 2 ώρες μετά την έναρξη της συνεδρίασης, δεν είχαμε απαρτία. Δεν είχαμε τους 250. Σήμερα πιάσαμε τους 330. Σε ένα συνέδριο στη Θεσσαλονίκη, σε μια καταπληκτική πόλη, που υπάρχει εύκολη πρόσβαση, που είναι πληρωμένα τα έξοδα και λοιπά. Και παρ' όλα αυτά υπάρχει ένα μεγάλο μέρος των αιρετών, που δεν έρχεται. Που είναι πάρα πολύ κουρασμένο και απογοητευμένο.

Η ανάγκη του καθενός μας να μοιραστεί τον πόνο του με τους υπόλοιπους από εμάς, χωρίς πια να πιστεύει ακόμα ότι στο βάθος υπάρχει φως και ζώντας μια ταλαίπωρη ζωή, γιατί αυτό ζούμε, στην προσπάθειά μας να κρατήσουμε όρθιους τους Δήμους μας, υποφέρουμε καθημερινά προσπαθώντας να απαντήσουμε στα πιεστικά προβλήματα. Αυτή είναι η καθημερινότητά μας.

Σε μια κοινωνία που είναι παθητικός αποδέκτης όλων όσων συμβαίνουν αυτά τα 7 χρόνια, άλλο τραγικό αυτό, δεν έχουμε συμπαραστάτες και δεν φαίνεται να αντιδρά σε τίποτα, από όλα αυτά που συμβαίνουν γύρω μας και δεν φαίνεται να έχει καμιά διάθεση να αγωνιστεί για κάτι διαφορετικό.

Διαδοχικές κυβερνητικές αλλαγές, που καμιά δεν κατανόησε τον δικό μας αγώνα, που καμιά δεν κατάλαβε τη δική μας αγωνία – και το λέω με πόνο ψυχής και για αυτή την κυβέρνηση, που θα ήθελα διαφορετικά να έχει λειτουργήσει – γιατί κανείς δεν καταλαβαίνει, από αυτούς που έχουν κυβερνήσει, ότι οι Δήμαρχοι και γενικώς οι αυτοδιοικητικοί, είναι ένα διαφορετικό είδος. Είμαστε

ένα διαφορετικό είδος. Αν δεν έχεις κάνει αυτοδιοικητικός, δεν καταλαβαίνεις τι θα πει Δήμαρχος. Κάθεσαι στο Υπουργείο και γνωμοδοτείς. Και παίρνεις αποφάσεις. Αυτό που εμείς ξέρουμε, δεν το ξέρει κανένας.

Και εγώ δεν λέω να το ξέρει η Κεντρική Διοίκηση, ούτε θα έπρεπε η Κεντρική Διοίκηση να έχει περάσει από τα έδρανα του Δημάρχου για να μπορέσει να κάνει αυτά που θέλουμε. Έπρεπε όμως να σκύψει το αυτί της στην καθημερινότητά μας, να καταλάβει τι έχουμε να αντιμετωπίσουμε, να μη βιάζεται να παίρνει θέσεις και εν πάση περιπτώσει αν δεν τα ξέρει όλα αυτά, ας ρωτάει τους Δημάρχους τους φίλους της, για να αντιλαμβάνεται τι πρέπει να γίνει. Για να μην έρχεται σε ρήξη και κόντρα καθημερινή με πράγματα που εύκολα θα μπορούσαν να έχουν επιλυθεί.

Βαδίζουμε διαρκώς μόνοι, σε έναν δρόμο που αλλάζει συνεχώς, με θυμωμένους πολίτες, που αναζητούν πρωτίστως την τιμωρία των άλλων και δευτερευόντως τη δική τους σωτηρία. Άλλο μεγάλο πρόβλημα αυτό. Ο πολίτης σήμερα θέλει να τιμωρήσει πρώτα από όλα. Δεν λέει τι είναι το καλύτερο. Θέλω να τιμωρήσω εσένα, που άρχεις.

Ο μεγάλος Αντόνιο Γκράμσι, είχε πει: το παλιό έχει πεθάνει, το νέο δεν έχει γεννηθεί, είναι η εποχή των τεράτων. Αυτή ζούμε. Έχει ξεκινήσει εδώ και χρόνια και θα κρατήσει πολλά χρόνια ακόμα. Και εμείς επιμένουμε να διοικούμε σε μια τέτοια εποχή. Που σημαίνει τι; Που σημαίνει οι ακραίες μορφές είτε της μιας είτε της άλλης κυβέρνησης, θα κερδίζουν εκλογές, θα κερδίζουν χρόνο, τα φαινόμενα τα βλέπουμε, τα είδαμε και το '14 στις δικές μας εκλογές, θα συνεχίσουν με ακόμα πιο έντονο βαθμό, τα βλέπουμε στην Ευρώπη, που αυτή τη στιγμή το μεγάλο ερωτηματικό είναι: θα έχουμε ενιαία Ευρώπη; Θα έχουμε ευρώ;

Δηλαδή, δυο προβλήματα έχει η χώρα, τεράστια. Ανεξαρτήτως κυβέρνησης. Το ένα είναι η Τουρκία και το μεταναστευτικό και το δεύτερο είναι αν η Ευρώπη θα συνεχίσει να

υπάρχει. Όσα και αν κάνουμε εμείς, εγώ δεν λέω θα τα αφήσουμε αυτά, αλλά στο βάθος του μυαλού μας πρέπει να έχουμε πάντα ότι αυτά τα δύο είναι ανοιχτά. Κινδυνεύουν τα πάντα να ανατραπούν την άλλη στιγμή. Έχουμε τις εκλογές στην Ιταλία, αν ο Ρέντσι παραιτηθεί, θα έρθει ο Γκρίλο. Τι σημαίνει αυτό; Πιθανόν πάρα πολύ κακές εξελίξεις. Και όχι μόνο. Στις εκλογές στην Αυστρία. Δηλαδή μεσολαβούν πάρα πολλά πράγματα, δεν μπορούμε να τα ξεχνάμε.

Να πάω στα θέματα που δεν λύθηκαν και θα φανταζόμουν διαφορετικά να τα έχει αντιμετωπίσει η κυβέρνηση.

Οικονομική καχεξία. Το να στερούμαστε 200 εκατομμύρια, δεν είναι καθόλου απλό. Γιατί; Θα μπορούσε να πει κάποιος: το '09 με το '10 οι πόροι της Αυτοδιοίκησης μειώθηκαν κατά 500 εκατομμύρια και το '11 με το '12 οι πόροι της Αυτοδιοίκησης μειώθηκαν 900 εκατομμύρια. Τώρα μιλάτε για τα 200; Ναι, μιλάμε για τα 200, γιατί τότε ακόμα είχαμε λίπος, τότε ακόμα δεν χρωστάγαμε και άρα μπορούσαμε να τα ρίξουμε στο βάθος, αλλά σήμερα, 7 χρόνια μετά, ο καθένας μας ξέρει πόσο πολύ τυραννιέται καθημερινά για να μπορέσει να αντέξει και να κρατήσει τον Δήμο του ανοιχτό.

Υπάρχει μια κουβέντα για τον ΕΝΦΙΑ. Είδα λίγο τι έφερνε ο ΕΝΦΙΑ στο κράτος τα προηγούμενα χρόνια. Το 2009 ο ΕΝΦΙΑ ήταν 240.000.000. Το '10 έγινε 480.000.000, το '13 έγινε 2.750.000.000, το '14 έγινε 3.400.000.000, όπως μένει και τώρα. Είναι ένας τεράστιος φόρος που πολλαπλασιάστηκε και άρα είναι πολύ... θεωρώ πάρα πολύ ουσιαστική την κουβέντα τον θέλουμε ή δεν τον θέλουμε ως Αυτοδιοίκηση. Δεν είναι εύκολο πράγμα. Διότι στη συνείδηση του λαού είναι κάτι πάρα πολύ καταδικασμένο.

Από την άλλη, αν θέλαμε να δώσουμε μια ανάσα στους Δήμους, είναι μια κουβέντα που πρέπει να κάνουμε μεταξύ μας πρώτα και με το Υπουργείο μετά, αν ένα ποσοστό του ΕΝΦΙΑ, 10%, 20%, έρχονταν στην Αυτοδιοίκηση επιπροσθέτως των ΚΑΠ, ναι, θα μπορούσε να πάρει ανάσα η Αυτοδιοίκηση. Όμως δεν είναι

καθόλου εύκολο και αυτό θέλει μία μεγάλη συζήτηση για να τη δούμε πώς και τι, ώστε να μη φορτωθούμε εμείς ότι θα γίνουμε οι φορομπήχτες που θα παίρνουμε αυτόν τον φόρο.

Έγινε ένας νόμος του Σπίρτζη τον Αύγουστο, 8 Αυγούστου, επιστρέφοντας από τις διακοπές είχαμε προγραμματίσει όλοι να δημοπρατήσουμε έργα, να κάνουμε προμήθεια, και ξαφνικά βρισκόμαστε στο μηδέν. Έχουν περάσει τέσσερις μήνες, το θέμα με τα έργα τώρα λύνεται, με τις προμήθειες ακόμα υπάρχουν ερωτηματικά ανοιχτά, γιατί; Αν δηλαδή εμείς έχουμε τρεις δραχμές, τρία ευρώ, να κάνουμε τρία πράγματα για να κινηθεί και να πάψει η ανεργία στη χώρα, είναι δυνατόν να σταματάμε από αυτό; Μα δεν γίνεται. Δηλαδή πιεζόμαστε, χάνουμε κοινοτικούς πόρους, χάνουμε πόρους από την Περιφέρεια. Είναι φοβερό να υφιστάμεθα τέτοια ταλαιπωρία.

Το πολυνομοσχέδιο ή το νομοσχέδιο σκούπα. Ενάμισι χρόνο τώρα περιμένουμε αυτό το νομοσχέδιο. Ξεκίνησε με είκοσι-τριάντα άρθρα, έφτασε στα 160. Φταίει η ΚΕΔΕ; Μάλιστα, γιατί βάζαμε βάλε και αυτό, βάλε και εκείνο, βάλε το άλλο. Εγώ θυμάμαι τον κύριο Κοιμήση να λέει δεν έχει κανένα νόημα αυτό, μην το ψηφίσουμε, δεν έχει καμία σημασία. Για εμάς είχε πάρα πολύ μεγάλη σημασία. Ερχόταν ο άλλος έλεγε θέλω και αυτό. Το φτάσαμε 162, ξεχειλωμένο. Από μια μεριά έχει δίκιο ο Σκουρλέτης που λέει και τι θέλετε να ψηφίσω τώρα; Αλλά η κυβέρνηση έχει συνέχεια. Εγώ ξέρω ότι το νομοσχέδιο το έφτιαξε ο Βούτσης, ένα χρόνο επί Κουρουμπλή κουβεντιάσαμε και αυξάναμε τα άρθρα, έφυγε ο Κουρουμπλής, ήρθε ο Σκουρλέτης και το νομοσχέδιο δεν έχει ψηφιστεί. Ενάμισι χρόνο.

Και λέω εγώ, εγώ έχω ένα Δήμο που αν ψηφιζόταν το νομοσχέδιο, ένα θα πω που με αφορά, θα είχα γλιτώσει στον ενάμισι χρόνο με τη μείωση του επιτοκίου που δεν μπορώ να κάνω, ένα εκατομμύριο ευρώ τόκους, σε αυτόν τον ενάμισι χρόνο. Ένα εκατομμύριο ευρώ τόκους. Και ο Μώραλης που κάθεται εκεί, θα είχε

γλιτώσει δύο εκατομμύρια τόκους σε αυτόν τον ενάμισι χρόνο, αν το είχε ψηφίσει η κυβέρνηση επί Βούτση.

Και κινδυνεύει, εγώ δεν ξέρω αν θα πάει σε εκλογές η χώρα ή όχι, δεν ξέρω τι θα γίνει με τη διαπραγμάτευση, να τελειώσει και αυτό, να μπούμε σε μια προεκλογική περίοδο και να τελειώσει και αυτό και να περιμένω τον άλλον που θα έρθει να το ψηφίσει, όταν εμείς καιγόμαστε για καθημερινές διατάξεις που δυσκολεύουν τη ζωή μας.

Και βέβαια θα έπρεπε να σκεφτεί η κυβέρνηση...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ: Ναι. Το επιτόκιο σήμερα, το επιτόκιο που έχουμε εμείς είναι 6%. Έδωσε τη δυνατότητα το Παρακαταθηκών να πάει στο 4,5, αλλά όσοι είχαμε εξαντλήσει την 25ετία δεν μπορούμε να πάμε στο 4,5. Έπρεπε να ψηφιστεί μια διάταξη που να λέει ότι μπορούμε να πάμε στην 35ετία και να αλλάξει και το επιτόκιο. Αυτό λοιπόν το πολύ απλό, που δεν είναι θέμα Τρόικας ή κάτι άλλο, γιατί κανείς δεν έχει αντίρρηση, περιμένει ενάμισι χρόνο και αυτόν τον ενάμιση χρόνο εμείς πληρώνουμε επιτόκιο 1,5% παραπάνω, όσοι έχουμε... πάνω από 40 Δήμοι στη χώρα, μεγάλοι Δήμοι, γιατί δεν έχει ψηφιστεί αυτό. Και αντίστοιχα. Εγώ λέω ότι αν αυτή τη στιγμή έπεφτε η κυβέρνηση, όλα αυτά που ήταν αλλαγές υποτίθεται σε αυτό το νομοσχέδιο, δεν θα ψηφίζονταν μετά από ενάμισι χρόνο.

Πάμε στο κομμάτι το μεταναστευτικό, που ελάχιστα το θίξαμε. Είναι πάρα πολύ κρίμα ενάμισι χρόνο μετά να έχουμε Δήμους στα νησιά μας και όχι μόνο, που ταλαιπωρούνται ατελείωτα με αυτή την ιστορία. Ο.Κ., εγώ τουλάχιστον ήμουν πάρα πολύ ανεκτικός στην αρχή, με την έννοια ότι ήταν κάτι καινούργιο, με τον τρόπο που προέκυψε κανείς δεν μπορούσε να ήταν έτοιμος, έπρεπε να δοθεί χρόνος. Δόθηκε, ξανά δόθηκε, εξακολουθούμε να είμαστε σε πολύ κακή στιγμή. Δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτό, δεν μπορούμε να έχουμε φαινόμενα σαν και αυτά που συμβαίνουν στα νησιά.

Και να πάω στο τελευταίο κομμάτι, του νομοσχεδίου του συγκεκριμένου. Κάναμε ένα Συνέδριο στο Βόλο, που δυστυχώς οι παρατάξεις, αλλά και οι Σύεδροι, τοποθετήθηκαν εφ' όλη της ύλης. Είχαμε πει αυτό το Συνέδριο θα είναι πάνω στη μεταρρύθμιση. Δυστυχώς η ανάγκη μας να πούμε τον πόνο μας, οδηγεί κάθε φορά στο να επαναλαμβάνουμε τις δικές μας αγωνίες. Ήταν ένα Συνέδριο μόνο για αυτό. Δυστυχώς δεν ήταν μόνο για αυτό. Ήταν για όλα τα άλλα.

Και η θέση μας θεωρώ εκεί ως ΚΕΔΕ, που λέει αφήστε το εκλογικό για το τέλος, είναι μια πάρα πολύ σωστή θέση. Ξέρετε τι κίνδυνος υπάρχει, συνάδελφοι; Άκουσα και την πρόταση του κυρίου Κοιμήση. Να εγκλωβιστούμε στο ποιο θα είναι το εκλογικό. Για πότε; Για τις άλλες εκλογές. Και ποιος σας λέει εσάς ότι αν συνεχίσουν τα πράγματα έτσι θα ξανά είστε Δήμαρχος στις άλλες εκλογές και σας νοιάζει το εκλογικό;

Ας λύσουμε την περίοδο αυτή, ας κινηθούμε με τα τρέχοντα. Να εγκλωβιστώ εγώ στο ποιο θα είναι το εκλογικό σύστημα και να το κάνω αυτό το κυρίαρχο θέμα, είναι λάθος κατά την άποψή μου. Σαφέστατα κάποιοι έχουν αυτή την άποψη, κάποιοι την άλλη. Αλλά δεν είναι το κύριο θέμα. Ας κλείσουμε όλα τα άλλα και να δούμε, όπως λέει και η ΚΕΔΕ, το εκλογικό μετά. Αλλά να κλείσουμε όλα τα άλλα. Και αυτή τη στιγμή ίσα που τα έχουμε ανοίξει. Δεν έχουμε κλείσει τίποτα.

Εγώ θεωρώ ότι η ΚΕΔΕ έκανε δουλειά αυτούς τους έξι μήνες και το λέω από εδώ, γιατί παίρνω τις ευθύνες μου, με την έννοια εγώ έκανα κριτική στην ΚΕΔΕ ότι όταν άνοιξε ο διάλογος δεν είχε θέσεις και δεν είχε θέσεις, ενώ έπρεπε να το περιμένουμε και να είχαμε θέσεις. Όμως αυτούς τους έξι μήνες με τη δουλειά που έκανε το ΙΤΑ, με τη δουλειά που έκαναν οι άλλες ομάδες, πραγματικά έχει θέσεις. Συμφωνείς, δεν συμφωνείς, λίγη σημασία έχει. Αλλά ως Αυτοδιοίκηση έχεις θέσεις πια να κουβεντιάσεις με το Υπουργείο.

Αυτό είναι μια θετική εξέλιξη και τις θετικές εξελίξεις οφείλουμε να τις λέμε πάντα.

Εξακολουθώ να έχω την απορία αν έπρεπε να ανοίξει θέμα γενικώς ενός νέου Καλλικράτη, διότι τον προηγούμενο δεν τον κουβεντιάσαμε επαρκώς, ήταν καλός, ήταν κακός, πού έπασχε και λοιπά. Δεύτερον, πόροι δεν υπάρχουν, άρα πώς ανοίγεις έναν καινούργιο νόμο, τα έχουμε πει όλοι, χωρίς πόρους; Και αυτό που έμοιασε, εγώ θέλω να πιστεύω δεν ήταν έτσι, στην Αυτοδιοίκηση να θέλει να περάσει το Υπουργείο, ήταν ο νόμος για την απλή αναλογική. Μα αυτό περνάει πολύ απλά και από μόνο του, δεν χρειάζεται να κάνουμε έναν καινούργιο νόμο για να το βάλουμε από πίσω.

Θέλω λοιπόν να πιστεύω ότι από εδώ και εμπρός και φαίνεται ότι υπάρχει διάθεση τουλάχιστον να μην κλείσει ο νόμος εδώ και τώρα, αυτό, έχουμε το χρόνο, δεν λέω ο εκλογικός, όλη η ιστορία του Καλλικράτη, έχουμε το χρόνο να κουβεντιάσουμε ψύχραιμα και να το δούμε.

Θέλω να πω και κάτι άλλο με την κινητικότητα, μια και βλέπω την κυρία Γεροβασίλη εδώ πέρα. Είναι αυτό που έλεγα πριν. Αυτοί που κάνουν τους νόμους, δεν αντιλαμβάνονται τι θα πει Αυτοδιοίκηση. Θεωρώ ότι οι εργαζόμενοι σκληρότερα από παντού στο Δημόσιο, δουλεύουν στην Αυτοδιοίκηση. Γιατί; Γιατί εμείς είμαστε από πάνω τους και τους ελέγχουμε και ξέρουμε τι γίνεται.

Και τι μας λέτε τώρα; Ότι μπορεί να φεύγει ο κάθε... μα γιατί να μη φύγει; Το 50% είναι αστείο νούμερο, και το 60%, 65, είναι αστείο νούμερο. Θα αδειάσει η Αυτοδιοίκηση. Και εν πάση περιπτώσει, δικοί μας υπάλληλοι ήταν, με ποιο τρόπο όλοι μπαίνουμε στον ίδιο κορβανά; Δεν έχει λογική. Όποιος είναι Δήμαρχος ξέρει πάρα πολύ καλά τι θα πει αυτό. Είναι αυτό που λέω, ότι αυτοί που νομοθετούν, δεν έχουν κάνει Δήμαρχοι και δεν ακούνε, γιατί με τον κύριο Βερναρδάκη και ως ΠΕΔΑ και διαφορετικά μιλήσαμε πάρα πολλές φορές. Δυστυχώς δεν έγινε.

Μιλήσαμε πάρα πολλές φορές και με την παράταση των συμβάσεων των 8μηνιτών, που ομόφωνα είμαστε ενάντια σε αυτό που έγινε. Εν πάση περιπτώσει, νομοθετούν. Ο καθένας λειτουργεί με τον τρόπο που νομίζει.

Άκουσα χθες τον Υπουργό, τον κύριο Σκουρλέτη, να λέει ότι είναι η τελευταία χρονιά μείωσης των πόρων μας. Δεν είναι ωραίο το '16, το '15 και το '17 να συνεχίζουν να μειώνουν και να λέμε: είναι η τελευταία χρονιά. Γιατί να πιστέψουμε; Γιατί να ησυχάσουμε; Και πάνω από όλα, πώς θα αντέξουμε αυτό το διάστημα με τις συνεχείς μειώσεις;

Και ακούγοντας και όλους τους άλλους εχθές, θυμήθηκα τα λόγια του Σαββόπουλου. Τους πολιτικούς μας εδώ και τις θέσεις, εν πάση περιπτώσει. «Τα λόγια που οδήγησαν μια γενιά στα πιο βαθιά χασμουρητά». Και η αίσθηση που είχαμε όλοι εδώ, ήταν αυτή, των βαθιών χασμουρητών. Γιατί κανείς μας εδώ δεν έγινε σοφότερος φεύγοντας χθες το βράδυ από εδώ.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ: Και θυμού. Ο θυμός νομίζω ότι είναι πάγιος πια μέσα μας, σε όλους.

Είπε ο κύριος Κοιμήσης ότι δεν υπάρχει χειρότερη κυβέρνηση από τη σημερινή. Όπως και να το δεις, χειρότερη κυβέρνηση από του Σαμαρά – Βενιζέλου, για την Αυτοδιοίκηση, δεν υπήρξε. Δεν είναι δυνατόν δηλαδή. Τα εξισώνω όλα, δεν υπάρχει. Όταν αυτοί μείωσαν 65% τους πόρους της Αυτοδιοίκησης και μειώνει και 10% ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν έγινε ο ΣΥΡΙΖΑ ο χειρότερος. Μην τρελαθώ. Και δεν ερχόμαστε να λέμε εδώ: εγώ τόσο, εγώ το άλλο. Και δεν με ενδιαφέρει, να σας το πω, η κυβερνητική αντιπαράθεση ως αυτοδιοικητικό. Όταν το επιλέξω, αν το επιλέξω ποτέ, που δεν νομίζω, θα πάω στην κεντρική πολιτική σκηνή. Αυτοδιοικητικός είμαι και έτσι θα κρίνω, όπως κρίνω όλη μου τη ζωή.

Έκανε μία έρευνα η Public Issue προχθές και έχει μεγάλη σημασία αν την είδατε, το 92%, λέει, είναι δυσαρεστημένοι από την

κυβέρνηση και το 82% από την αντιπολίτευση. Είναι απίστευτα νούμερα και το ένα και το άλλο. Αυτή είναι η κατάσταση στη χώρα και αυτή την κατάσταση προσπαθούμε εμείς να διαχειριστούμε.

Είπε ο κύριος Μητσοτάκης χθες, κάτι που με πείραξε. Είπε και κάτι που μου άρεσε. Που μου άρεσε, με την έννοια της αλήθειας. Είπε ότι: μην περιμένετε λεφτά, δεν έχει. Του το έχω ξαναπεί και στην ΚΕΔΕ όταν είχε έρθει, ότι ο κύριος Μητσοτάκης τουλάχιστον είναι αληθής. Αυτό είναι, σου αρέσει, δεν σου αρέσει, έτσι είναι. Killer, κατά την άποψή μου, έτσι χάσαμε τη Δημοτική Αστυνομία, έτσι χάσαμε τους σχολικούς φύλακες, αλλά δεν χαίδεψε τα αυτιά μας. Τώρα έρχεται λοιπόν εδώ και λέει: ξεχάστε το, παιδιά. Άρα δεν είναι οι κακοί ΣΥΡΙΖΑίοι που δεν μας δίνουν λεφτά. Και οι άλλοι να έρθουν, τα ίδια θα κάνουν. Για να είμαστε σαφείς σε αυτό το κομμάτι. Ήταν πάρα πολύ ξεκάθαρος.

Είπε όμως κάτι άλλο, αυτό με πείραξε, που λέει: οι κακοί Δήμαρχοι πηγαίνουν σπίτι τους. Εγώ είμαι Δήμαρχος πολλά χρόνια, το ξέρετε, και το '14 πήρα πάλι 62%. Δεν θεωρώ ότι εγώ είμαι ο καλός Δήμαρχος και όσοι έχασαν το '14 ήταν κακοί Δήμαρχοι. Ξέρετε γιατί; Γιατί αυτό που έζησαν το '10 – '14 και έχασαν, οι 200 από τους 300 Δημάρχους χάσανε το '14, δεν ήταν γιατί ήταν κακοί αυτοί. Ήταν γιατί η χώρα βρέθηκε σε αυτή τη συγκυρία, που συνέθλιψε πάρα πολύ κόσμο. Θα μπορούσαμε να ήμασταν στη θέση τους. Ή να είμαστε στη θέση τους το '19. Γιατί εξακολουθεί να είναι μία θλιβερή συγκυρία. Αλλά αυτό δεν κάνει τους Δημάρχους καλούς ή κακούς, να τα λέμε μεταξύ μας εν πάση περιπτώσει. Δεν είναι τόσο εύκολα τα πράγματα όταν ζεις τέτοιες συγκυρίες, να τελειώνεις με αυτό.

ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Μη διακόπτουμε, παρακαλώ, κύριε Χατζηδάκη.

Μην ερεθίζετε, τον κύριο Χατζηδάκη.

Γ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ: Όχι, με επιβραβεύει και χαίρομαι.

Δεν μου αρέσει όλο το κομμάτι των φωτογραφιών, των βίντεο, των λευκωμάτων και της προβολής του Προέδρου. Και δεν λέω... Λέω του Προέδρου του Οργάνου, δεν λέω του Πατούλη ως Γιώργου, με τον οποίο, μπορεί να τον συμπαθώ ή να έχω την όποια σχέση. Θεωρώ ότι αυτό το Όργανο και αυτή η θέση, δεν είναι για προβολή. Δηλαδή αν δει κανείς το λεύκωμα που βγήκε χθες και από διαστροφή το ξεφύλλισα, όλες οι Διοικήσεις της ΚΕΔΕ έχουν 10 σελίδες και αυτή η Διοίκηση σε 2 χρόνια, όχι σε ολόκληρη θητεία, έχει 20. Ο Ασκούνης έχει 5 φωτογραφίες και ο Πρόεδρος μας έχει 45. Ο Κουκουλόπουλος έχει 12. Ο Κακλαμάνης, που τιμήσαμε, έχει 12. Και τα βιογραφικά όλων είναι μισή σελίδα, του Προέδρου μας είναι μιάμιση σελίδα. Δεν είναι λεύκωμα της Αυτοδιοίκησης που ανταποκρίνεται στην αντικειμενικότητα των πραγμάτων.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ: Και μπράβο του. Αλλά το λεύκωμα θα μείνει στους επόμενους όταν εμείς τελειώσουμε και θα έπρεπε να είναι ισορροπημένο. Και δεν είναι.

Λέω επίσης ότι δεν κατάλαβα γιατί τιμήσαμε τον Νικήτα τον Κακλαμάνη εχθές. Ως αυτοδιοικητικό, προσέξτε. Για πρώτη φορά. Ο Νικήτας ο Κακλαμάνης έκανε μία θητεία Δήμαρχος και μία θητεία Πρόεδρος της ΚΕΔΕ, ο Κουκουλόπουλος έκανε πέντε θητείες Δήμαρχος – είναι άδικο δηλαδή, από όλες τις μεριές – και δύο θητείες Πρόεδρος της ΚΕΔΕ. Και θα έλεγα, κατά την άποψή μου, ήταν και ο καλύτερος Πρόεδρος που είχε η ΚΕΔΕ και ας διαφωνώ μαζί του και με την παράταξή του και πολύ περισσότερο με την Υπουργική του θητεία, που σκοτωθήκαμε. Αλλά άλλο το ένα, άλλο το άλλο. Να τα ξεχωρίζουμε.

Δεν μπορείς λοιπόν πριν τιμήσεις τον Κουκουλόπουλο, να τιμάς τον Νικήτα τον Κακλαμάνη. Τον οποίο θεωρώ εξαιρετικά έξυπνο άνθρωπο και είναι πάρα πολύ σημαντικό να έχεις έξυπνους ανθρώπους στα πόστα. Εγώ 4 χρόνια τον παρακολουθούσα στις κινήσεις του τις καθημερινές, διότι μάθαινα από αυτόν. Μεγάλη

αλεπού, πάρα πολύ έξυπνος άνθρωπος, μπράβο του. Αλλά αυτοδιοικητικά να τον τιμήσω, δεν βλέπω το λόγο και δεν κατάλαβα ποτέ το γιατί, όπως φαντάζομαι δεν το κατάλαβε και κανείς από εσάς.

Κλείνοντας, θα σας διαβάσω ένα κείμενο που είναι η θέση της παράταξής μας, στην οποία εν ολίγοις λέμε ότι δεν θα συναθροιστούμε με κανέναν σε αυτό το συνέδριο. Μέχρι τώρα είχαμε μία διάθεση που έλεγε να ψηφίσουμε μαζί ένα ενιαίο κείμενο. Είμαστε βαθιά απογοητευμένοι και δεν θα το κάνουμε. Σας διαβάζω το κείμενο δύο λεπτά και τελειώνω.

«Μετά από δυο χρόνια παρουσίας μας στο ΔΣ της ΚΕΔΕ έχουμε σχηματίσει μια σαφή και καθαρή εικόνα για τα όρια και τις διαθέσεις του οργάνου αυτού. Όπως επίσης έχουμε σχηματίσει και την αντίστοιχη εικόνα για τις διαθέσεις, τα όρια, και την πολιτική βούληση της κυβέρνησης.

Σήμερα λοιπόν μπορεί να συμφωνούμε σε αρκετά απ' όσα προβλέπεται να μπουν στο κείμενο συμπερασμάτων του συνεδρίου.

Επιλέγουμε όμως να μην ταυτιστούμε σε αυτό με την πλειοψηφία του ΔΣ και των προθύμων συμμάχων του, γιατί θεωρούμε ότι πλειοδοτούν σε δελτία τύπου, φωτογραφήσεις, social media, μελέτες και ημερίδες χωρίς αποτελεσματικότητα. Συζητάει με πολλούς για πολλά και επιτυγχάνει από λίγους τα ελάχιστα.

Η αντικυβερνητική ρητορική, ενίοτε και πολεμική, που ασκεί δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και έχει ήδη απογοητεύσει μεγάλο μέρος των συνέδρων, αλλά και του συνόλου των ανθρώπων της αυτοδιοίκησης.

Από την άλλη δεν επιθυμούμε μετά από δυο χρόνια να δώσουμε άλλο χρόνο αδράνειας και προσαρμογής στην κυβερνητική πολιτική.

Η εναπόθεση του συνόλου της πολιτικής της στην Τοπική Αυτοδιοίκηση παραπέμπεται στο Νέο Καλλικράτη, παραβλέποντας

τις σύγχρονες καθημερινές πληγές των δήμων. Αλλά θα αντέξουμε μέχρι τότε;

Κατόπιν τούτων, επιλέγουμε να αθροιστούμε με την αυτοδιοίκηση που δεν ταυτίζεται κομματικά με καμία κυβέρνηση ή αντιπολίτευση, και παρά την καθημερινή μοναξιά της δίνει τη μάχη να κρατήσει τους δήμους ανοιχτούς και λειτουργικούς.

Κρατιόμαστε μακριά από ασφαιρα αντικυβερνητικά πυρά, αλλά και μακριά από κυβερνητικούς εναγκαλισμούς. Ζητάμε από όλους σας να διαμορφώσουμε ένα σχέδιο δράσης χωρίς να είναι η εικόνα το σημαντικό, αλλά η πρακτική».

Σας ευχαριστώ πολύ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ τον κύριο Ιωακειμίδη.

Μία απάντηση μόνο μικρή, για το θέμα του Νικήτα του Κακλαμάνη. Αυτή η Διοίκηση, εμείς δηλαδή όλοι, βγάλαμε μία θεσμική απόφαση. Μία απόφαση να τιμούμε την Αυτοδιοίκηση. Οι χρονιές υπάρχουν, μπροστά μας. Και νομίζω, ένας ο οποίος θήτεψε σε όλες τις διαδικασίες της πολιτικής ζωής της χώρας, σαν Ευρωβουλευτής, σαν Υπουργός, σαν Βουλευτής, σαν Δήμαρχος της πρωτεύουσας της Ελλάδας, αλλά και συγχρόνως και Πρόεδρος της ΚΕΔΕ και ως γιατρός και όλη η σύνθεση, αυτό δεν σημαίνει ποιος μπήκε μπροστά ή πρώτος ή ποιος βραβεύτηκε. Έχει σημασία ότι ξεκίνησε μία θεσμική αναγνώριση από την ίδια την ΚΕΔΕ. Άρα μην... δεν θέλω να πω, μη σκεπτόμαστε τόσο μικρόψυχα, αν μπήκε μπροστά ποιος και τι.

Η αξία είναι ότι τιμήσαμε και θα ήταν πολύ σημαντικό να ήταν όλη η Αυτοδιοίκηση, έναν Δήμαρχο που βγήκε 11 φορές, τον κύριο Κοντορίζο, ο οποίος τιμήθηκε από την Αυτοδιοίκηση και ένας πολιτικός ο οποίος υπήρχε στην Αυτοδιοίκηση.

Το δεύτερο, το ότι βγάλαμε ένα λεύκωμα, ήταν πάλι μέσα σε αυτή την 2ετία της Διοίκησης, της οποίας κάνουμε μία προσπάθεια. Το εάν οι Υπηρεσίες μας, οι οποίες ήταν καθ' ύλην αρμόδιες να το συντάξουν, για να βρουν φωτογραφίες από το '75, μη με βάζετε

τώρα και σε αυτή τη διαδικασία. Ότι βρήκαν, έκαναν. Θα παρακαλέσω...

ΣΥΝΕΔΡΟΙ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Σαράντη, ακούστε, επειδή από το πρωί δεν βοηθήσατε πολύ την συνεδρίαση, μην κάνετε μέσα από τη φωνασκία...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Όταν θα φτιάξετε της ΠΕΔ το λεύκωμα, κάντε το εσείς όπως νομίζετε.

Θα παρακαλέσω λοιπόν τον κύριο Μπίρμπα, τον Δήμαρχο Αιγάλεω, μέσα από την παράταξη ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ, για τα 15 λεπτά της παράταξης.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Και βεβαίως και για αλφαβητικούς λόγους, αλλά τώρα να κάθομαι να χάσουμε όλη τη συνέλευση για... Τι να πούμε;

Δ. ΜΠΙΡΜΠΑΣ: Κυρία Υπουργέ, κύριε Γενικέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε πάλι στη Θεσσαλονίκη να συζητήσουμε σημαντικά προβλήματα της Αυτοδιοίκησης.

Κάνοντας έναν απολογισμό της σημερινής μέρας και δυστυχώς όχι μόνο, μου έρχεται στο μυαλό μια ρήση του μεγαλύτερου Γερμανού πολιτικού της νεωτερικότητας, του Μπίσμαρκ, ο οποίος λέει οι υπερβολές λέγονται μετά το κυνήγι, κατά τη διάρκεια του πολέμου και πριν από τις εκλογές.

Μην έχουμε πάει σε κυνήγι και επειδή εκλογές, προεκλογική περίοδο, δεν έχουμε, έλεγα όταν έγραφα την ομιλία μου ότι έχουμε έναν πόλεμο και είναι ένας πόλεμος με την πραγματικότητα και τον έχουν κάνει πάρα πολλοί.

Δεν έχουμε μνήμη χρυσόψαρου. Όλοι γνωρίζουμε ποιοι οδήγησαν εδώ την Αυτοδιοίκηση και να είμαστε σαφείς σε αυτό, και αυτό δεν είναι άλλοθι για την παρούσα κυβέρνηση, αλλά είναι για λόγους σοβαρότητας και αντιμετώπισης των δικών μας ζητημάτων.

Ποιοι οδήγησαν την Αυτοδιοίκηση στο 65%; Και δεν μπορεί οι χθεσinoί Δήμοι της Αυτοδιοίκησης να είναι σημερινές Φλόρενς Νάιτινγκεϊλ. Σίγουρα δεν μπορεί να είναι.

Όμως πραγματικά αυτόν τον πόλεμο τον αποτύπωσε με τον καλύτερο τρόπο ο φίλος μου ο Αποστόλης ο Κοιμήσης, γιατί ο πόλεμος που εμείς έχουμε σήμερα και θα συμφωνήσω στην κριτική, σε πάρα πολλά σημεία από την κριτική που έκανε ο Γιώργος ο Ιωακειμίδης, γιατί εμείς θα χτίσουμε την Ελλάδα, γιατί εμείς θα δώσουμε τη μάχη για να ανατραπεί αυτή η χειρότερη κυβέρνηση.

Το αν είναι αυτή η χειρότερη κυβέρνηση και όχι οι προηγούμενες κυβερνήσεις, που όταν έκοβαν η Αυτοδιοίκηση σιωπούσε και δεν έβαζε ποτέ στόχο να ρίξει κυβέρνηση, και δεν είναι τωρινό το φαινόμενο αυτό, πραγματικά το αφήνω στη δική σας κρίση.

Εγώ θέλω να πω το εξής. Ότι αυτός ο πόλεμος με την πραγματικότητα υπάρχει και αποτυπώθηκε και εμένα με έχει προβληματίσει πάρα πολύ και στο χθεσινό βιντεάκι. Πέρα ότι και αυτό, κύριε Πρόεδρε, και το λέω, και πραγματικά θα πρέπει να το δείτε, ότι... γιατί η υπερέκθεση καίει, δεν μπορεί να είναι μια ακόμα, ένα βίντεο, ένα σίριαλ, στην προβολή φωτογραφιών του Προέδρου της ΚΕΔΕ. Πολύ δε δεύτερο όταν έχει δύο καταστροφικά για εμάς και εικονικά για την πραγματικότητα μηνύματα. Μιλάει για την κρίση και δείχνει κουκουλοφόρους. Όχι δεν είναι κουκουλοφόροι η κρίση. Η κρίση είναι η εξαθλίωση, η πείνα και αυτό έχει και χαρακτήρα και πατέρα. Έχει τις συγκεκριμένες πολιτικές λιτότητας, της νεοφιλελεύθερης πολιτικής λιτότητας, που κύριος εκφραστής της είναι και μας το έχει πει κατάμουτρα και εγώ του έχω πει ότι είναι απόλυτα ειλικρινής, ο κύριος Μητσοτάκης. Η εναλλακτική λύση της χώρας. Και αυτό δεν μπορούμε να το ξεχνάμε.

Όπως δεν μπορούμε να ξεχνάμε από την άλλη μεριά ότι υπάρχει μια φωτογραφία η οποία έδειχνε το ζήτημα της πλειοψηφίας, ότι εμείς εκφράζουμε τοπικές πλειοψηφίες.

Και για να δείτε ότι πάλι υπάρχει σε εμένα που είμαι το στέλεχος της κυβερνητικής παράταξης και εδώ είναι οι ακομμάτιστοι, ποια φωτογραφία είχαμε στο δείγμα, στο βιντεάκι, και να το δείτε, της πλειοψηφίας των τοπικών κοινωνιών; Γιατί πραγματικά μιλάμε για θάνατο της πραγματικότητας. Ποια είχαμε; Μια συγκέντρωση, μια φωτογραφία της συγκέντρωσης του Ναι. Το Ναι κέρδισε στη χώρα; Το 38% είναι μεγαλύτερο από το 62 που ήταν το Όχι; Και όμως αυτή τη φωτογραφία είχαμε εμείς. Ότι εκεί εκφράστηκαν οι τοπικές κοινωνίες. Ξανά δείτε το βιντεάκι...

ΣΥΝΕΔΡΟΙ: (εκτός μικροφώνου)

Δ. ΜΠΙΡΜΠΑΣ: Καλά, καλά. Ναι, ναι. Η έκφραση της...

ΣΥΝΕΔΡΟΙ: (εκτός μικροφώνου)

Δ. ΜΠΙΡΜΠΑΣ: Το ξέρω, το ξέρω. Η...

ΣΥΝΕΔΡΟΙ: (εκτός μικροφώνου)

Δ. ΜΠΙΡΜΠΑΣ: Το Ναι κέρδισε, μάλιστα. Πραγματικά εξακολουθείτε να πιστεύετε, για αυτό λέω ότι είναι θάνατος της πραγματικότητας, το τι δείχνουμε. Δεν δείξαμε έκφραση της πλειοψηφίας, φωτογραφίες αλληλεγγύης. Δεν δείξαμε έκφραση της πλειοψηφίας, δράσεις της Αυτοδιοίκησης κοινωνικές. Έκφραση της πλειοψηφίας των τοπικών κοινωνιών ήταν αυτό, η θεσμική απρέπεια που είχε γίνει, χωρίς να συνεδριάσει το Διοικητικό Συμβούλιο, η προσυπογραφή στην Επιτροπή του Ναι.

Έχετε πλειοψηφία, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, πολλοί από εσάς, στο σημερινό μας Συνέδριο, αλλά θα πρέπει να αντιμετωπίζουμε τα θέματα με απόλυτη συνέπεια και θεσμικότητα για να είμαστε μαζί.

Και θα ξεκινήσω σε μερικά θέματα, σε σχέση με τις αστοχίες που έχει η κυβερνητική πολιτική. Εμείς δεν υποτιμήσαμε ούτε τις προσπάθειες που έχει κάνει, και έχουν κάνει πολλά, δεν θα τα αποτιμήσω. Τα έχετε πει, τα είπε ο Υπουργός, τα έχουν πει και άλλοι, θα αναφερθούν από τους ίδιους.

Αλλά υπάρχουν κάποια ζητήματα που θα πρέπει άμεσα η κυβέρνηση να δει. Σε κάποια ο Υπουργός χθες αναφέρθηκε.

Πρώτον. Δεν μπορεί η Αυτοδιοίκηση αντικειμενικά, μεγάλη πλειοψηφία των Δήμων, να λειτουργήσουν με μείον 10% σε σχέση με τα έσοδα που έχουν, τα συνολικά έσοδα που έχουν, απέναντι από τους ΚΑΠ. Δημιουργεί τεράστια προβλήματα στους συναδέλφους.

Υπάρχουν τρόποι να δοθεί και από το κοινωνικό πλεόνασμα, αυτό το οικονομικό πλεόνασμα που λέει ότι θα έχει η κυβέρνηση, και από άλλες δαπάνες του προϋπολογισμού. Αρκεί να υπάρχει θέληση και διάθεση.

Δεν θα πρέπει να πάμε πίσω με οποιοδήποτε τρόπο από το 2016.

Δεν μπορεί να συνεχιστεί η λειτουργία ως έχει της Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Δεν έχουμε Ελεγκτές Νομιμότητας, έχουμε ελεγκτές σκοπιμότητας και μεγάλης καθυστέρησης για την παραγωγή έργου.

Δεν μπορεί να μην υπάρξουν διορθωτικές κινήσεις απέναντι στο νόμο 4412, για τις συμβάσεις. Έχει οδηγήσει, γιατί εδώ; Και εγώ θα είμαι σαφής. Γιατί ακόμα και αυτή η κυβέρνηση αντιμετωπίζει την Αυτοδιοίκηση με τους ίδιους όρους που αντιμετωπίζει τη δημόσια διοίκηση. Δεν πιστεύω ότι υπάρχει καμία πρόθεση, κανένα σχέδιο απέναντι σε εμάς. Όχι. Αντιμετωπίζομαστε σαν δημόσια διοίκηση. Δεν έχουν καταλάβει τις ιδιαιτερότητες που έχει η Αυτοδιοίκηση και πραγματικά οφείλουν να το αντιληφθούν πριν οδηγηθούμε σε πάρα πολύ μεγάλα προβλήματα λειτουργικά για τις διοικήσεις των Δήμων, αλλά και για τη λειτουργία των Δήμων και την παροχή των υπηρεσιών στους συμπολίτες μας.

Και θέλω να πω και κάτι άλλο. Στην κινητικότητα. Στην κινητικότητα ο τρόπος που έγινε είναι οριζόντιος. Είναι άδικος, δεν λαμβάνει ιδιαιτερότητες υπόψη, δεν θέτει περιορισμούς και η Αυτοδιοίκηση... Και το λέω εδώ και στην αγαπητή Υπουργό, που

έχει θητεύσει και αυτή στην Τοπική Αυτοδιοίκηση Α΄ Βαθμού, το εξής. Ότι ο κάθε Δήμος της χώρας, είτε το θέλουμε είτε όχι, είναι ξεχωριστός. Εγώ δεν έχω καμία σχέση σε πάρα πολλά ζητήματα, με το Χαϊδάρι που είναι δίπλα μου, με την Αγία Βαρβάρα, με τον Δήμο Αθηναίων, με το Ρέντη και το Περιστέρι. Μπορώ να σας απαριθμήσω δεκάδες διαφορές.

Αυτό το εξισωτικό και το ενιαίο, καταλαβαίνω τις πιέσεις που δέχεται η χώρα, καταλαβαίνω ότι έχουμε μπει σε έναν τορβά και δεν υπάρχει... Αλλά, δεν μπορεί να συνεχιστεί αυτή η πορεία. Οδηγούμαστε και αυτοεγκλωβιζόμαστε σαν χώρα. Και θα μιλήσω με αυτούς τους όρους. Θα μιλήσω με τους όρους ότι πώς πρέπει να αντιμετωπίσουμε τα ζητήματα σε σχέση με αυτά.

Γιατί η πατρίδα μας, είτε το θέλουμε είτε όχι, είναι σε σταυροδρόμι. Σε ένα σταυροδρόμι που καλείται, αν εξελιχθεί ομαλά η αξιολόγηση και το χρέος, να κανονίσει τη νέα της πορεία. Και στη νέα της πορεία – και εδώ υπάρχουν κάποιες διαφωνίες με κάποιους συναδέλφους – οφείλει να θέσει το ζήτημα της ριζοσπαστικής μεταρρύθμισης του κράτους. Να το συζητήσει, γιατί δεν είναι μια διαδικασία ενός 2μήνου και ενός 3μήνου. Εγώ χάρηκα που είχε χθες ο Υπουργός ότι είναι διαδικασία ενός 3χρονου. Ενός οδικού χάρτη 3 χρόνων. Γιατί δεν λύνεται η μεταρρύθμιση του κράτους. Γιατί περί αυτού μιλάμε.

Η βελτίωση των όρων λειτουργίας της Αυτοδιοίκησης, μπορεί να γίνει. Ο νέος Κώδικας Δήμων και Κοινοτήτων, που προβλέπει η Επιτροπή Επαναθεσμοποίησης, μπορεί να συνεχιστεί.

Καθυστερήσαμε να καταθέσουμε απόψεις. Να είμαστε ειλικρινείς. Αλλά καταθέσαμε. Εμείς έχουμε σημαντικές διαφωνίες. Καταρχήν διαφωνούμε στην αποτίμηση του Καλλικράτη. Δεν μπορώ να καταλάβω ότι υπάρχουν συνάδελφοι ακόμα και τώρα, που λένε ότι ο Καλλικράτης έπαιξε θετικό ρόλο. Σε ποιον; Συνέτεινε στην ερήμωση της υπαίθρου, σε συνδυασμό με (...) πολιτικές. Δεν

υπήρχε πρόγραμμα υποστήριξης, δεν δόθηκε ποτέ, αλλά και να δίνονταν, ήταν ένας νεοσυγκεντρωτισμός.

Και για εμάς είναι σημαντικό στοιχείο το εκλογικό σύστημα. Αλλά προσερχόμαστε στην Αυτοδιοίκηση ως παράταξη, με δύο κόκκινες γραμμές.

Ένα. Ότι δεν μπορεί να γίνει ουσιαστική ριζοσπαστική μεταρρύθμιση χωρίς να υπάρχουν πόροι, ικανοί πόροι και οικονομικοί και προσωπικοί, η κινητικότητα μας οδηγεί σε ένα νέο συγκεντρωτισμό του στελεχικού δυναμικού και στην κεντρική κυβέρνηση και στα κέντρα των Νομών. Δεν μπορεί να προωθηθεί αυτό με την αποκέντρωση, χωρίς να υπάρχουν συγκεκριμένα κριτήρια και ένα ελάχιστο ανθρώπινο δυναμικό που πρέπει να υπάρχει σε κάθε Δήμο. Έπρεπε να γίνουν αυτά και αφού γίνουν αυτά, τότε να συζητήσουμε τους τρόπους και τους όρους.

Γιατί είναι σημαντικό το ζήτημα. Είναι πολύ σημαντικό το ζήτημα, αν θέλετε, και στα όρια του Συντάγματος, η απόφαση για παράταση των 8μήνων. Ρωτήθηκαν οι Δήμοι; Με τι προϋπολογισμό. Πόσοι Δήμοι μπορούν να κλείσουν με τον επόμενο χρόνο, κρατώντας όλο αυτό το προσωπικό; Και αυτό το πράγμα δεν είναι ούτε...

Προφανώς υπάρχουν ζητήματα που πρέπει να συζητηθούν. Για αυτά τα θέματα πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρξει μία συζήτηση άμεσα με την κυβέρνηση και να έρθουν νομοθετικές ρυθμίσεις. Μέχρι το τέλος του χρόνου, να έχουν έρθει οι νομοθετικές ρυθμίσεις που θα διορθώνουν αυτές τις αστοχίες.

Και υπάρχει ένα πράγμα. Η συζήτηση για τα παρακρατηθέντα, πρέπει να ξεκινήσει. Γιατί ανεξάρτητα από νόμους, παρά νόμους, είναι παρακρατηθέντα. Υπάρχουν οι ισχύοντες νόμοι, υπάρχουν οι περιοριστικοί όροι, αλλά ισχύει ακόμα ο 3852. Δεν ζητάμε, τουλάχιστον εμείς, δεν μπαίνουμε σε μία λογική, αν θέλετε, μαξιμαλισμών. Μπορούμε να τα δώσουμε όλα τα λεφτά αυτά; Δεν ξέρω αν είναι δέκα, δώδεκα, έντεκα. Πάντα στις συζητήσεις με την

Κεντρική Διοίκηση, αν είναι οκτώ ή δεκατέσσερα. Όλα αυτά τα κάνουμε, δημιουργείται μια Επιτροπή, υπάρχει μια συζήτηση, καταλήγει σε κάποια συμπεράσματα. Και ελπίζω να είναι πολύ πιο γρήγορα από την προηγούμενη φορά.

Σας θυμίζω ότι ξεκινήσαμε να παίρνουμε για 8 χρόνια, το 2008, τα χρήματα του 1997 – 2004. Ελπίζω να μη φτάσουμε εκεί. Ελπίζω η κυβέρνηση έγκαιρα να ξεκινήσει και να βάλει μια 8ετή διαδικασία, με την προϋπόθεση ότι όλα πάνε καλά, το κατανοούμε, θα δοθεί η εξέλιξη και θα αναπτυχθεί η χώρα. Γιατί εγώ παίρνω το συγκεκριμένο σενάριο. Δεν θέλω να μαξιμαλίζω. Και το λέω με πάρα πολύ μεγάλη, αν θέλετε, επιμονή απέναντι σε αυτό.

Αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, υπάρχουν πάρα πολλά στοιχεία που τα έχουμε καταθέσει και σαν παράταξη, απέναντι στην συζήτηση στο Βόλο, που θα μπορούσα να τα επαναλάβω. Κεντρικά στοιχεία σε αυτά τα ζητήματα είναι, πέρα από την ριζοσπαστική αναδιάρθρωση του κράτους και του να συζητήσουμε και να ορίσουμε αρμοδιότητες ανά επίπεδο εξουσίας, είναι προφανώς η καθιέρωση Δήμων με διακριτά χαρακτηριστικά, γεωγραφικά και παραγωγικά.

Είναι άλλο οι νησιωτικοί Δήμοι, είναι άλλο οι ορεινοί Δήμοι, είναι άλλο οι αγροτικοί, άλλο οι αστικοί, άλλο οι μητροπολιτικοί. Έχουν άλλο πεδίο ευθυνών, άλλο πεδίο λειτουργιών και έτσι πρέπει να τις δούμε.

Η συζήτηση για ανακατανομή, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι... Θα συμφωνήσω απόλυτα με τον Αποστόλη σε αυτό το σημείο. Είναι μια συζήτηση να διαμοιράσουμε μιζέρια. Με οποιοδήποτε σύστημα και να το δούμε, οι αυξήσεις ή οι μειώσεις είναι πάρα πολύ λίγες. Και οι Δήμοι όλοι κινούνται στα όρια της οικονομικής επιβίωσης.

Θα πρέπει αυτό που θα συμφωνήσουμε στα παρακρατηθέντα, να είναι ένα επενδυτικό πρόγραμμα για την άρση των διαφορών, περιφερειακών, ενδοπεριφερειακών και ενδοδημοτικών, για να

υπάρξει σύγκλιση στη χώρα. Και θα πρέπει να το μελετήσουμε σοβαρά, να δώσουμε προτεραιότητα στους νησιωτικούς και ορεινούς Δήμους, δεν είμαστε όλοι ίδιοι Δήμοι. Εγώ σε μητροπολιτικό Δήμο είμαι. Να δώσουμε παραπάνω κριτήρια και αντιμετώπισης τέτοιων ζητημάτων και πρέπει να υπάρχουν μια σειρά από εξαιρέσεις.

Και τέλος, ένα ζήτημα που πρέπει να δούμε, είναι η αποσαφήνιση του αναπτυξιακού ρόλου της Αυτοδιοίκησης. Δεν είναι μόνο ότι πρέπει να είμαστε συμμετοχοί, σχεδιαστές και συλλειτουργοί στα ζητήματα των Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων. Και οι ΠΕΑΣ είναι ένα Όργανο το οποίο πρέπει να αναλάβουμε για να δούμε, διεκδικώντας τη διαμόρφωση, γιατί το πλαίσιο είναι πάρα πολύ δύσκαμπτο και δύσκολο, ενός χώρου, ενός πεδίου για την Αυτοδιοίκηση, εμείς ζητάμε 2 δισεκατομμύρια, να το δούμε τι μπορούμε να πάρουμε, άμεσα, που θα είναι δικαιούχοι οι Δήμοι. Ταυτόχρονα, στην αξιοποίηση και όλων των άλλων ευρωπαϊκών χρηματοδοτικών εργαλείων και αυτό που γίνεται στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, είναι θετικό και ανοίγει αυτή τη στιγμή ορίζοντες.

Θέλω να αναφερθώ σε ένα ζήτημα. Για εμάς, η απλή αναλογική είναι ένα σύστημα, όπως όλα τα εκλογικά συστήματα, το οποίο έχει δύο βασικές αρχές. Την ισότητα στην ψήφο, τη δυνατότητα δημοκρατικού και κοινωνικού ελέγχου και ταυτόχρονα, επειδή οι θεσμοί διαμορφώνουν τους ανθρώπους και όχι οι άνθρωποι τους θεσμούς, παίζουν ρόλο οι άνθρωποι αλλά δεν καθορίζουν αυτοί, να διαμορφώσει κουλτούρα σύγκλισης, συνεννόησης και ζητημάτων.

Τα ζητήματα που μας είπαν οι συνάδελφοι, των λειτουργιών, είπε κάτι χτες ο συνάδελφος, ο κύριος Καμίνης, της Αθήνας. Ότι πόσο ισχυρή ήταν η Αυτοδιοίκηση και το κράτος κατά τη διάρκεια... όταν ήταν απλή αναλογική. Τι συνέβη στην Ιταλία όταν έφυγε η απλή αναλογική; Μπερλουσκόνι, διάλυση, υποβάθμιση των

Περιφερειών, υποβάθμιση των Δήμων. Αυτό συνέβη. Η Ιταλία, την εποχή της απλής αναλογικής, μπορεί να είχε πενήντα κυβερνήσεις, ήταν η 6^η βιομηχανική δύναμη στον κόσμο και ήταν και η 8^η στο ΑΕΠ. Όταν ήρθε ο μπερλουσκονισμός και τα πλειοψηφικά συστήματα...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Δ. ΜΠΙΡΜΠΑΣ: Ακριβώς. Administration, να δούμε την ουδετεροποίηση του κράτους, και μπορούμε να το κάνουμε, για αυτό μιλάμε για μια ριζοσπαστική μεταρρύθμιση του κράτους (...) ζετίας. Αν είναι να παράξουμε τα ίδια, δεν θα μπορέσουμε. Και πρέπει η Αυτοδιοίκηση να το δει. Και πρέπει να συμβάλλει σε αυτή την προσπάθεια.

Και εμείς έτσι καταλαβαίνουμε την απλή αναλογική. Ισότητα της ψήφου, δυνατότητα συγκλίσεων. Και για αυτό θεωρούμε ότι πρέπει ο Δήμαρχος να είναι επικεφαλής παράταξης, να υπάρχουν, όπως συμβαίνει, στο δεύτερο γύρο, για να έχει, και υπάρχουν τεχνικά ζητήματα να καταστεί αποτελεσματική, υπάρχει ένα σωρό εμπειρία στην Ευρώπη, παρακαλώ μη λέτε για την Ευρώπη, γιατί η πλειοψηφία των συστημάτων είναι συστήματα απλής αναλογικής και πολύ αναλογικότερα από εμάς. Και στην Γερμανία, και στην Ολλανδία, και στην Ισπανία, μην τα συζητάμε τώρα. Και ακόμα και στη Σουηδία. Γιατί εδώ λέγονται πράγματα μερικές φορές με στόμφο, τα οποία δεν αντιστοιχούν στην πραγματικότητα.

Τέλος, θα πρέπει να μπούμε στην συνταγματική αναθεώρηση. Δεν ξεχνώ τα ζητήματα τα οποία πρέπει άμεσα η κυβέρνηση να κάνει στην διαχείριση των απορριμμάτων. Θα πρέπει να νομοθετήσουμε επιτέλους για τους ΦΟΔΣΑ. Αρχίζει η αιρεσιμότητα από το 2017. Αλλά θα πρέπει να ενισχύσουμε μια σειρά από πράγματα και ιδιαίτερα να προετοιμαστούμε – και έχουμε τη δυνατότητα – με συμφωνίες και διαφωνίες, αυτό δεν αλλάζει, στο ζήτημα της συνταγματικής αναθεώρησης.

Γιατί αν θέλουμε να είναι η Αυτοδιοίκηση θεσμικά θωρακισμένη, αυτό θα γίνει μονάχα με μια ουσιαστική συνταγματική αναθεώρηση με ενίσχυση της αποκέντρωσης. Και εκεί μπορούμε να συμβάλλουμε, γιατί το θέλουμε, για να ολοκληρωθεί η διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια.

Και κάτι άλλο που είναι εύκολο. Θα πρέπει άμεσα να ολοκληρωθεί η νομοθετική εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Χάρτη Τοπικής Αυτονομίας. Είναι γύρω στα 10, 12, 15 χρόνια που έχει ψηφιστεί και δεν έχει ολοκληρωθεί το πλαίσιο. Και εκεί αντιμετωπίζονται και τα ζητήματα της καταστατικής θέσης των αιρετών της Αυτοδιοίκησης, που είναι όντως η χειρότερη από όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, αλλά και από όλους τους θεσμούς που έχουν εκλογές εντός της χώρας.

Τελειώνοντας, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θέλω να πω ότι οι συγκρούσεις και οι συνεργασίες μεταξύ κράτους και Αυτοδιοίκησης, κατά την άποψή μας θα υπάρχουν μέχρι την ολική αυτοθέσμιση των τοπικών κοινωνιών. Αρκεί να είναι δημιουργικές και να πηγαίνουν τον τόπο μπροστά. Και αυτό είναι το κριτήριό μας.

Αυτό είναι το κριτήριο που κρινόμαστε και αυτή τη στιγμή και θα κριθούμε στο μέλλον. Και όχι να είμαστε σε ένα κύμα πριμοδότησης της αντιπολιτευτικής στρατηγικής για αριστερή παρένθεση, ούτε σε υμνωδούς της κυβέρνησης. Πρέπει να τα αποφύγουμε και τα δύο.

Εμείς, ως παράταξη, θα είμαστε εδώ, παρόντες, και για τις συγκρούσεις και για τις συνεργασίες. Με ένα και μόνο γνώμονα. Την υπεράσπιση και διασφάλιση των συμφερόντων των τοπικών κοινωνιών.

Σας ευχαριστώ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστούμε τον κύριο Μπίρμπα.

Σειρά έχει από την παράταξη ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ, η κυρία Παντελάκη.

Να πούμε ότι μετά την ολοκλήρωση των παρατάξεων, θα δώσουμε το λόγο να ακούσουμε από την κυβέρνηση την κυρία Γεροβασίλη και τον Γενικό Γραμματέα, για να δούμε όλα αυτά τα οποία λέμε στο Συνέδριό μας, ποιες απαντήσεις θα υπάρξουν και κατόπιν βεβαίως, συνεχίζουμε τη συνεδρίαση.

Ε. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Κυρίες και κύριοι, οι αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις και ο κρατικός προϋπολογισμός, διαμορφώνουν ενιαία το αντιλαϊκό πλαίσιο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, και στον πόλεμο που έχει εξαπολύσει οι κυβερνήσεις διαχρονικά, αλλά και η σημερινή, ενάντια στο σύνολο των εργαζομένων, αλλά και στο χώρο της τοπικής διοίκησης, που αφορά την καθημερινότητα των ανθρώπων στον τόπο κατοικίας, όχι απλώς η Κεντρική Ένωση Δήμων Ελλάδας έχει συνδράμει ή έχει πρωταγωνιστήσει, αλλά πρωταγωνιστεί σε αυτές τις εξελίξεις. Και επειδή λίγο πριν από εμένα μίλησαν οι επικεφαλής των παρατάξεων, οι προηγούμενοι, απλά θα ήθελα να πω ότι ο καθένας από το βήμα, είναι σεβαστό, μπορεί να διαφοροποιείται, όμως οι πράξεις μετράνε, αλλά και τα γραπτά που υπάρχουν.

Αυτό είναι λοιπόν το ευαγγέλιο, η Τριετής Στρατηγική Μεταρρυθμίσεων στη δημόσια διοίκηση '16-2018, που επεξεργάστηκε το επιστημονικό επιτελείο της ΚΕΔΕ, το Ινστιτούτο Τοπικής Αυτοδιοίκησης, το οποίο βεβαίως όχι μόνο τώρα, αλλά διαχρονικά βοηθά τις κυβερνήσεις και είναι πολύ πιο μπροστά η ΚΕΔΕ και το επιτελείο της από τις κυβερνήσεις και από τα επιστημονικά επιτελεία που έχουν γύρω τους οι Υπουργοί. Παίρνουν ιδέες. Όλες οι ιδέες των αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων τα προηγούμενα χρόνια από εδώ ξεκίνησαν. Το γνωρίζουμε πολύ καλά. Και στις μελέτες που έγιναν το προηγούμενο διάστημα και στις συζητήσεις.

Το κείμενο αυτό, κυρίες και κύριοι, και πρέπει να πάρει θέση το Σώμα, δέκα συν δώδεκα μεταρρυθμίσεις που έχει έρθει από την πλειοψηφία της ΚΕΔΕ εδώ, που αναφέρεται ότι δεν θα κάνουμε

ούτε βήμα πίσω. Η ΚΕΔΕ προτείνει δώδεκα μεγάλες μεταρρυθμίσεις, τομές, για την αλλαγή του Καλλικράτη, βαθαίνουν ακόμα πιο πολύ τον αντιδραστικό χαρακτήρα του θεσμού.

Οι αρμοδιότητες που ζητά, έχουν σταματήσει να υπάρχουν τα προσχήματα και λέει καθαρά, ζητά κοινωνικά ιδρύματα, τα νηπιαγωγεία, τα γραφεία του ΟΑΕΔ και λοιπά και λοιπά, λόγω χρόνου. Τα νηπιαγωγεία. Εδώ μιλάμε για σοβαρή εξέλιξη. Πρέπει να πάρει θέση ο καθένας ξεχωριστά εδώ. Τι σημαίνει αυτό; Δηλαδή να καταργηθεί, να σπάσει το ενιαίο του δημόσιου σχολείου, αυτό σημαίνει, και να εμπορευματοποιηθεί ο χώρος της εκπαίδευσης, παραπέρα, λέμε εμείς, και η εμπειρία είναι γνωστή τι είχε γίνει και με τις άλλες αρμοδιότητες που έχουν πάει στην τοπική διοίκηση, που έχουν να κάνουν με τους Βρεφικούς, Παιδικούς Σταθμούς ή με τα αθλητικά κέντρα, που είναι οι εργαζόμενοι μια ρόδα στον αέρα, που δεν έχουν προσωπικό, και κάνουν προγραμματικές συμβάσεις πέντε-έξι Δήμοι μαζί.

Λοιπόν, εδώ πρέπει να πάρει θέση το Σώμα, είναι πολύ σοβαρές οι εξελίξεις. Ή το ζήτημα με τα... τα ζητήματα του ΟΑΕΔ. Αυτές είναι πρακτικές οι οποίες πάνε να εφαρμοστούν επιταχυμένα στη χώρα μας, αυτές είναι οι βέλτιστες πρακτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι το ευρωπαϊκό κεκτημένο, που έχουν εφαρμοστεί εδώ και 10ετίες και στη χώρα μας έχουμε μια καθυστέρηση και για αυτό ακριβώς επιταχύνονται αυτές οι αλλαγές. Αυτές είναι οι βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές που αναφέρονται ότι πρέπει να προχωρήσουμε λοιπόν άμεσα. Και διευκολύνονται οι κυβερνήσεις, και η χθεσινή και η σημερινή και η επόμενη, για να προχωρήσουν αυτά τα βήματα.

Βέλτιστες λοιπόν ευρωπαϊκές πρακτικές, που είναι η μερική απασχόληση, η εκ περιτροπής εργασία, η ενοικίαση εργαζομένων και τα λοιπά. Η ζούγκλα δηλαδή της αγοράς εργασίας, το δουλεμπόριο. Και ζητά λοιπόν η ΚΕΔΕ να πρωταγωνιστήσει σε αυτό. Και πιέζει την κυβέρνηση να πάρει θέση.

Άρα εδώ οι εργαζόμενοι, τόσο στο χώρο των Δήμων, αλλά όσο και συνολικότερα, που δέχονται τις επιπτώσεις της πολιτικής αυτής μέσα από τους Δήμους στην καθημερινότητά τους, πρέπει να πάρουν θέση, στον πόλεμο αυτό που έχει εξαπολυθεί ενάντια τους. Να οργανώσουν την πάλη τους, και όχι μόνο να έρθουν σε αντίθεση με το κεφάλαιο, με τις κυβερνήσεις, με τη σημερινή κυβέρνηση, αλλά και με εκείνους τους Δημάρχους οι οποίοι συμφωνούν και υλοποιούν αυτή την ιστορία, αυτές τις αντιλαϊκές πολιτικές.

Αλλά είναι καθαρό όμως ότι επειδή έγινε μεγάλη συζήτηση για το εκλογικό σύστημα, γιατί η ΚΕΔΕ τόσο πολύ επιμένει να μείνουμε στο ίδιο εκλογικό σύστημα; Γιατί λέει δεν θα μπορεί να λειτουργήσει ένας Δήμος, θα υπάρχουν συναλλαγές και εκβιασμοί. Τι λέει η κυβέρνηση; Θέλω να προχωρήσω στην απλή αναλογική, να δούμε και ποια θα είναι αυτή, γιατί θέλω να το κάνω για πιο δημοκρατικούς λόγους. Ας τα αφήσουμε όλα τα αυτά τα παραμύθια, και τα δύο μαζί.

Το ζήτημα είναι το εξής. Ότι προφανώς θέλει να προχωρήσει, αν προχωρήσουν λέμε, στην απλή αναλογική, γιατί θέλουν συναινέσεις, δεν θέλουν να υπάρχουν αντιπαραθέσεις και τα λοιπά, γιατί προγραμματικά συμφωνούν όλες οι παρατάξεις. Ανεξάρτητα ποιο κόμμα τις στηρίζει. Τι να κάνουμε; Δύο γραμμές υπάρχουν αυτή τη στιγμή στο χώρο των Περιφερειών και των Δήμων. Η μία γραμμή είναι που αποδέχεται την επιχειρηματική δραστηριότητα των Δήμων και των Περιφερειών, και η άλλη γραμμή είναι η οποία λέει το αυτονόητο, αυτή που στηρίζει η ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ, που στηρίζεται από το ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ, ότι οι εργαζόμενοι έχουν δικαιώματα γιατί παράγουν τον πλούτο. Ως εκ τούτου, δικαιούνται υπηρεσίες αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν, να τους επιστρέφουν από τη σκληρή φορολογία και από τη δουλειά τους στον εαυτό τους. Είναι τόσο απλό. Το αυτονόητο.

Όπως αυτονόητο είναι και δεν είναι επαναστατικό μέτρο, ότι το κράτος είναι υποχρεωμένο να εγγυηθεί το προσωπικό του δημοσίου, το προσωπικό το δικό του δηλαδή, και να εγγυηθεί με τη χρηματοδότηση το σύνολο των δομών και των υπηρεσιών. Αυτονόητα πράγματα.

Πού διαφωνούν λοιπόν οι επικεφαλής; Σε ποια ζητήματα; Μήπως στα ζητήματα των οικονομικών; Μήπως στα ζητήματα του προσωπικού; Μα έχουν αποδεχτεί αυτές τις εργασιακές σχέσεις και διαχρονικά τις έχουν αποδεχτεί. Μάλιστα ήταν προάγγελος αυτών των εξελίξεων, ιδιαίτερα με τη μερική απασχόληση, η σημερινή κυβέρνηση, τότε αντιπολίτευση, που στην τότε περιβόητη ΤΕΔΚΝΑ είχε φέρει τη μερική απασχόληση. Έτσι σιγά-σιγά λοιπόν άρχισε να ξετυλίγεται το κουβάρι.

Ή μήπως για τις αρμοδιότητες; Εδώ υπάρχει τσακωμός τι περισσότερο θα πάρουν. Και δίνουν μάλιστα και συστάσεις στην κυβέρνηση, προσέξτε, μη γίνει κανένα λάθος, έχουν βάλει τη Νομική Υπηρεσία και δουλεύει για αυτό. Έχουν κάνει συστάσεις ποια είναι ζητήματα αντισυνταγματικά, με τι ρυθμίσεις τώρα πρέπει να περάσουν και να το πάρουν υπόψη τους όταν θα γίνει συνταγματική αναθεώρηση. Αυτή είναι υπηρεσία απέναντι στις κυβερνήσεις και ενάντια στο λαό.

Μήπως διαφωνούν στα ζητήματα των αναπτυξιακών των συμπράξεων στην προσέλκυση επενδύσεων, στο πώς θα αξιοποιηθεί, να ξεπουληθεί δηλαδή η δημοτική ακίνητη περιουσία; Βεβαίως μπορεί να υπάρχει διαφορά στην προτίμηση από μεριάς τους του μείγματος διαχείρισης, ποιο κυβερνητικό σχήμα θα υπάρχει ή ας πούμε να υπάρχουν διαφωνίες πώς βγήκε το λεύκωμα. Εντάξει, υπάρχουν τέτοιες διαφορές. Ή πώς έγινε το χθεσινό γκαλά. Αλλά όμως υποτιμούν ότι εκτός από το χθεσινό γκαλά, δεν ήταν μόνο αυτό, ήταν και κάτι άλλο. Ήταν μια επιστράτευση δυνάμεων πολιτικών, εκκλησιαστικών, για τι πράγμα; Για τη σωτηρία του συστήματος. Γιατί υπάρχει ταύτιση στο κύριο.

Το κύριο δηλαδή είναι ο δρόμος ανάπτυξης που έχει η Ελλάδα μέσα από την καπιταλιστική διακρατική Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό είναι το κύριο. Αυτή είναι η στρατηγική συμφωνία. Γιατί λέγεται και πολλές φορές, αφήστε τα κόμματα, αφήστε τις ταμπέλες, να μιλήσουμε αυτοδιοικητικά. Αυτοδιοικητικά μιλώ και εγώ. Ο ένας δρόμος λοιπόν είναι αυτή η καπιταλιστική ανάπτυξη μέσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, που καθορίζει τους θεσμούς, την πολιτική τους, εμποτίζει το οικονομικό, το θεσμικό πλαίσιο, το διοικητικό πλαίσιο, τα πάντα, και τον αέρα που αναπνέεις, ή που θα εναντιωθείς απέναντι σε όλες τις... Ευρωπαϊκή Ένωση και σε όλες στις ιμπεριαλιστικές ενώσεις και οι λαός βεβαίως θα αποκτήσει τη δύναμη, είναι ζήτημα χρόνου, είναι μειοψηφική αυτή η άποψη, το γνωρίζουμε, θα αποκτήσει τη δύναμη να επιβάλλει τη θέλησή του και να δημιουργηθούν οι πολιτικές προϋποθέσεις ώστε ακριβώς να έρθει στην εξουσία και να καρπώνεται τον πλούτο που παράγει και να έχει θεσμικά όργανα που πραγματικά θα τον εξυπηρετούν και θα απαντούν στις ανάγκες τους.

Αυτό είναι λοιπόν το δια ταύτα. Η σφοδρή επίθεση που δέχεται ο λαός μας, διαδοχικά από τις αστικές κυβερνήσεις, κεφάλαιο και Ευρωπαϊκή Ένωση, που στήνεται όμως επιμελημένα, με ένα ευρύτατο δίκτυο αποπροσανατολισμού και καθυπόταξής του.

Στόχος είναι να παραιτηθεί από τις ανάγκες και τις αγωνίες του, να προσαρμόσει τη ζωή και το μέλλον των παιδιών του σε αυτό το άρμα της καπιταλιστικής ανάκαμψης και της επανάκαμψης της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων, ντόπιων και ξένων. Να αποδεχτεί δηλαδή ο λαός, ως μονόδρομο, τη φτώχεια, την ανέχεια, τη φοροληστεία, την παραίτηση από δικαιώματα και ότι κατακτήσεις έχουν απομείνει.

Αυτό είναι το περιεχόμενο του εθνικού στόχου, το περιεχόμενο της εθνικής ομοψυχίας και το περιεχόμενο της κοινωνικής συνοχής που λέει η κυβέρνηση, της κοινωνικής συνοχής, σε μια ταξική κοινωνία δηλαδή, όλοι να συναινέσουμε για

τις ανάγκες του κεφαλαίου. Και ξέρετε τη λαϊκή παροιμία, ο κόσμος να κάνει το ... του παξιμάδι. Και να είναι ευχαριστημένος. Τόσο απλά.

Οι μεταρρυθμίσεις στην Τοπική Διοίκηση, που ξεδιπλώθηκαν την περίοδο της καπιταλιστικής κρίσης, με τον Καλλικράτη που ήταν μία βίαιη προσαρμογή, που ήταν η συνέχεια των προηγούμενων αναδιαρθρώσεων επί Καποδίστρια και συνεχίστηκε, έπαιξαν σημαντικό ρόλο στο πέρασμα αυτής της αντιλαϊκής επίθεσης. Συνεισέφεραν στην δημοσιονομική πειθαρχία, στην διεύρυνση της αντιλαϊκής φορολόγησης. Στην εμπορευματοποίηση υπηρεσιών και αγαθών. Στην ανατροπή των εργασιακών σχέσεων και δικαιωμάτων.

Στηρίχτηκαν βεβαίως από το σύνολο του αστικού πολιτικού προσωπικού που τη στελεχώνει. Είναι τα τοπικά Όργανα του κράτους και η πλειοψηφία των αστικών κομμάτων που τα στελεχώνουν, που χρόνια τώρα προωθούν την επιχειρηματικότητα και την διασύνδεση με τις επιχειρήσεις, την διεύρυνση της ανταπόδοσης στο όνομα της οικονομικής αυτοτέλειας.

Στήριξαν τους ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς. Τι σημαίνει ισοσκελισμένος προϋπολογισμός; Βάζουν τους Δήμους τώρα να χρεώνονται ακόμα και από τράπεζες, προκειμένου να τους ισοσκελίσουν. Και επειδή ειπώθηκε κάτι για τον Δήμο του Πειραιά, γιατί ο Δήμος του Πειραιά, οι εργαζόμενοι του Δήμου του Πειραιά, πρέπει να πληρώσουν 40 εκατομμύρια χρέη, που δεν τα είχε, του δώσει το κράτος, τα Ασφαλιστικά Ταμεία, και δανείστηκε ο Δήμος για να πληρώσει τα Ασφαλιστικά Ταμεία;

Είναι ντροπή και θέλουμε να πάρει θέση η κυβέρνηση. Όχι μόνο για το Δήμο Πειραιά, για όλους τους Δήμους που είναι καταχρεωμένοι και χαντακωμένοι από την πολιτική των προηγούμενων χρόνων, που δανειζόντουσαν τα δικά τους λεφτά από το αίσχος, από το Παρακαταθηκών και Δανείων. Είναι απαράδεκτο, δεν μπορεί να συνεχιστεί. Δεν μπορεί να είναι ανεκτό.

Αυτές είναι οι πλειοψηφίες λοιπόν που και σήμερα, ενιαία, στο επίπεδο της ΚΕΔΕ, τις αντιλαϊκές αναδιανομές σε κράτος και Τοπική Διοίκηση, προσαρμοσμένες στις αντιλαϊκές κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις ανάγκες ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου, τις παρουσιάζουν ως την αναγκαία πορεία για την ανασυγκρότηση της χώρας, τώρα μιλάμε ότι χτίζουμε την Ελλάδα από την αρχή και τα λοιπά και τα λοιπά.

Το αστικό λοιπόν κράτος και οι θεσμοί του, ευθυγραμμίζονται στην ανάγκη να απελευθερωθούν κεφάλαια για την χρηματοδότηση των αναγκών των επιχειρηματικών ομίλων. Για αυτό όσο μεγαλώνει η φοροληλασία και τα εργατικά λαϊκά νοικοκυριά, οι πόροι που αφαιρούνται από τη χρηματοδότηση των Δήμων και των Περιφερειών, θα είναι σαφώς περισσότεροι. Γιατί θα κατευθύνονται στις ανάγκες των μεγάλων επιχειρήσεων και των δανειστών και εδώ βεβαίως υπάρχει πλήρης ταύτιση.

Να γιατί και στα συμπεράσματα της Επιτροπής για την αναθεώρηση του Καλλικράτη, που λειτουργεί στο Υπουργείο Εσωτερικών, αποτυπώνεται η συμφωνία της ΚΕΔΕ, της ΕΝΕΠ και της κυβέρνησης. Η επιχορήγηση της Τοπικής Διοίκησης να παραμείνει μεν στην ευθύνη της κυβέρνησης, της Κεντρικής Διοίκησης, για όσο διάστημα θα ωριμάζουν και οι αντιδραστικές ανατροπές, πλην όμως θα συναρτάται, όπως λένε στα κείμενά τους, με την δυναμικότητα των φόρων.

Και τι είπαν εδώ από αυτό το βήμα οι καθ' ύλην αρμόδιοι, ας πούμε ο ίδιος ο Υπουργός, ο κύριος Σκουρλέτης και στην πορεία ο κύριος Μητσοτάκης; Δεν μπορούμε από τον κρατικό προϋπολογισμό να δώσουμε ούτε ένα ευρώ. Και ποιοι το λένε αυτό; Με ποιο δικαίωμα το λένε στον ελληνικό λαό; Και τα λεφτά που τσεπώνουν από την φορολογία του κόσμου, πού πάνε; Τι επιστρέφει στους Έλληνες εργαζόμενους από αυτά που φορολογούνται και λένε: δεν μπορούμε να σας δώσουμε; Βρείτε τα από τα Ευρωπαϊκά Προγράμματα, από τους πόρους, από τα deal

που θα κάνετε με τον Φούχτελ, που ήρθε άλλη μια φορά στην Ελλάδα εδώ και του κάνατε ας πούμε και σουαρέ στο Ναύπλιο. Που βγήκε... Γιατί το λέγαμε εμείς ότι είναι ατζέντης των επιχειρηματικών συμφερόντων, αλλά έλεγαν: υπερβολές.

Ο ίδιος ο Δήμαρχος της Αλεξανδρούπολης βγήκε στο συνέδριο, στο Διοικητικό Συμβούλιο και είπε ότι: ήρθε να γίνει συνάντηση στο γραφείο μου και άρχισε να μου λέει ποιες εταιρίες να πάρω και τα λοιπά. Και όταν είδε ότι αντέδρασα, το πήρε πίσω. Ήρθα – λέει – για τεχνογνωσία. Καταλάβατε;

Εδώ λοιπόν πρέπει να πάρει θέση ευθύνης ο καθένας για όλη αυτή την κατάσταση, γιατί παίζουν στις πλάτες του ελληνικού λαού μεγάλα παιχνίδια. Και βεβαίως ο κόσμος πρέπει να το πάρει υπόψη του.

Άρα και οι λεονταρισμοί για τη νέα γενιά παρακρατηθέντων πόρων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, που εκτοξεύει η ηγεσία ας πούμε της ΚΕΔΕ και τα λοιπά, έχει στόχο τον αποπροσανατολισμό, τον μικροκομματισμό και τον στενό αντιπολιτευτικό στόχο, για εναλλαγή στο τιμόνι της διακυβέρνησης, σήμερα με το κόμμα της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, χθες με τον ΣΥΡΙΖΑ. Και να καταργηθεί επιτέλους αυτή η κοροϊδία των κεντρικών αυτοτελών πόρων. Ο νόμος δεν έχει εφαρμοστεί ποτέ, δεν λειτουργεί και αφού δεν τον εφαρμόζει η κυβέρνηση, δεν ισχύει. Δεν αποδίδει αυτά που λέει ο νόμος. Να δώσει λοιπόν από τον κρατικό προϋπολογισμό πλήρη κρατική χρηματοδότηση, για το σύνολο του προσωπικού και των αναγκών που έχει και τελειώσαμε.

Την παραπάνω βέβαια πραγματικότητα, χωρίς να την αναλύω, γιατί θα δώσω την εισήγησή μου και στο Προεδρείο και εσείς θα την έχετε, αλλά και θα την δημοσιοποιήσω, την παραπάνω πραγματικότητα επιβεβαιώνουν τα στοιχεία του ενοποιημένου προϋπολογισμού της Τοπικής Διοίκησης, που αποκαλύπτουν την ραγδαία αύξηση των ιδίων εσόδων. Στην ίδια κατεύθυνση, την υπηρετεί και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων που

εξαυλώνεται και βεβαίως το σκέλος των αναπτυξιακών προγραμμάτων που, ενώ υπάρχουν χρήματα, αλλά όμως αφορούν σε έργα και δράσεις που ιεραρχώνται πλήρως στις ανάγκες ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου, βάζοντας στο περιθώριο τις λαϊκές ανάγκες, υπηρεσίες, υποδομές και έργα.

Απουσιάζουν βεβαίως σχεδιασμένες και εκτεταμένες παρεμβάσεις σε ζητήματα αντισεισμικής θωράκισης, αντιπλημμυρικής προστασίας, κοινωνικών υποδομών, υγείας, πρόνοιας, σχολικής στέγης, αθλητισμού, πολιτισμού.

Λόγω συντομίας, θα καταθέσω τα στοιχεία τα συγκεκριμένα.

Τα 6 χρόνια της καπιταλιστικής κρίσης, οι αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις σε τοπική και κρατική διοίκηση, έτρεξαν βεβαίως με βιαιότητα. Η κρατική χρηματοδότηση βαίνει συνεχώς μειούμενη και ας πω μόνο ένα αριθμητικό στοιχείο. Από όλο αυτό το παραδάκι λοιπόν που θα πάρουν οι Δήμοι, τι μένει; Τι μένει αν βγάλουμε τη μισθοδοσία του προσωπικού και τα προνοιακά επιδόματα; Μένουν 400 εκατομμύρια ευρώ για το σύνολο των Δήμων και Περιφερειών για να λειτουργήσουν. Αυτό. Και θα βαίνει συνεχώς μειούμενο.

Βεβαίως η μείωση της κρατικής χρηματοδότησης, ειδικά των Δήμων, και η κατακόρυφη αύξηση των ιδίων εσόδων, είναι η τρανή απόδειξη ότι η αποκέντρωση αρμοδιοτήτων έχει ως άμεσο στόχο την αφαίμαξη των λαϊκών νοικοκυριών. Εδώ φαίνεται η βαρβαρότητα της ταξικότητας του προϋπολογισμού. Είναι μια ακόμα συνεισφορά του λαού μας στο αιματηρό για τη ζωή του δημοσιονομικό πλεόνασμα, ώστε το αστικό κράτος να τροφοδοτεί με περισσότερα κρατικά έσοδα τους επιχειρηματικούς ομίλους.

Να πού εδράζεται και η συνεχής προσπάθεια για αναμόρφωση της Τοπικής Διοίκησης και σήμερα του Καλλικράτη. Να γιατί Δήμοι και Περιφέρειες, Δημοτικές Επιχειρήσεις, διαδημοτικά δίκτυα και οι σύνδεσμοί τους, εξοπλίζονται με το νέο θεσμικό πλαίσιο. Να γιατί αναλαμβάνουν ενεργό ρόλο στην

εξειδίκευση της αντιλαϊκής πολιτικής. Δράνε ελκυστικά για την προσέλκυση επενδύσεων.

Ο λεγόμενος εκσυγχρονισμός και η αναδιοργάνωση της κρατικής και Τοπικής Διοίκησης, συνδέεται με τις γενικές ανάγκες του κεφαλαίου και της καπιταλιστικής ανάπτυξης, σε συνθήκες οικονομικής κρίσης και οξύτατου καπιταλιστικού ανταγωνισμού. Αλλαγές που δεν έχουν καμιά σχέση με τις ανάγκες του λαού.

Διαμορφώνονται ήδη διακριτοί ρόλοι σε επίπεδο κράτους και των θεσμών του, σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο. Επιμερίζονται αρμοδιότητες στο πλαίσιο της ενιαίας στρατηγικής του κεφαλαίου, που διασφαλίζει το αστικό κράτος στο σύνολό του, για τις αναγκαίες προσαρμογές του.

Οι Δήμοι να έχουν ως κύρια αρμοδιότητα τον σχεδιασμό και την διαχείριση των τομέων της κοινωνικής πολιτικής, αυτής της κοινωνικής πολιτικής, που δένεται όχι φυσικά με τις σύγχρονες ανάγκες του λαού μας, με τις δυνατότητες της εποχής και της επιστήμης, αλλά με τις στρατηγικές επιδιώξεις του κεφαλαίου.

Δ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ: Ελπίδα, ολοκληρώνεις σε παρακαλώ;

Ε. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Πολύ λιγότερο χρόνο, κύριε Πρόεδρε...

Δ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ: 17 λεπτά...

Ε. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: ...θα λάβω από ότι έκαναν οι άλλοι. 25 με 30 μίλησαν. Θα είχα ήδη προχωρήσει τώρα.

Παραδείγματος χάριν, έχουμε τα ευκαιριακά δίκτυα της φτώχειας, των λεγόμενων εθελοντών, των ΚΟΙΝΣΕΠ, των ΜΚΟ, τη λεγόμενης κοινωνικής οικονομίας, που στόχο έχει τη χειραγώγηση και το άνοιγμα νέων δυνατοτήτων για το κεφάλαιο σε φτηνό εργατικό δυναμικό (...) και λοιπά.

Μα αυτή η εμπειρία βοά εδώ και δεκαετίες στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και βέβαια οι Περιφέρειες θα αναλαμβάνουν ένα πιο κεντρικό ρόλο στο αναπτυξιακό κομμάτι και τα λοιπά.

Προβάλλονται οι αρχές της εγγύτητας και της επικουρικότητας, ως στοιχείο δήθεν του δημοκρατικού προγραμματισμού, της συνεισφοράς της τοπικής διοίκησης, όπως λένε, στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας.

Οι διοικητικές αναδιαρθρώσεις που έγιναν και εξελίσσονται, ούτε έφεραν, ούτε θα φέρουν ανάπτυξη προς όφελος του λαού. Δεν μπορούν να αναιρέσουν τις οικονομικές περιφερειακές ανισομετρίες, ούτε τη συγκέντρωση του πλούτου σε λίγα χέρια σε βάρος της πλειοψηφίας του λαού. Αυτό δεν έγινε πουθενά και σε καμιά χώρα του κόσμου. Καμιά φιλολαϊκή περιφερειακή πολιτική δεν μπορεί να υπάρξει όσο η γενική πολιτική είναι αντιλαϊκή.

Η εγγύτητα στο λαό διευρύνει τη δυνατότητα εγκλωβισμού και χειραγώγησής του στους σχεδιασμούς της αστικής πολιτικής. Η φάση της καπιταλιστικής κρίσης αποτύπωσε με ένταση την ικανότητα και την αποτελεσματικότητα των Δήμων σε αυτό το ρόλο.

Οι πόροι που διατίθενται από την Ευρωπαϊκή Ένωση επίσης, δεν είναι ευκαταφρόνητοι, ούτε και οι αντιδραστικές επιδιώξεις τους όμως.

Η δε επικουρικότητα στο πλαίσιο του ενιαίου χαρακτήρα του κράτους και των θεσμών του, αναδεικνύει τον αναβαθμισμένο ρόλο των περιφερειακών τοπικών κρατικών θεσμών στην εξειδίκευση της αντιλαϊκής πολιτικής για την πιο αποτελεσματική προώθησή της.

Ο Καποδίστριας και στη συνέχεια ο Καλλικράτης, αποτύπωσαν έγκαιρα και αποτυπώνουν στην πράξη αυτές τις αντιδραστικές αλλαγές.

Σε αυτό το έδαφος παραμένουν οξυμένα τα προβλήματα, βεβαίως και οι ελλείψεις σε βασικές κοινωνικές δομές και υπηρεσίες, που η στήριξή τους έχει εναποτεθεί πια στους σχεδιασμούς διαχείρισης των ακραίων φαινομένων φτώχειας, με την χρηματοδότηση ευκαιριακών δράσεων...

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ολοκλήρωσε, Ελπίδα.

Ε. ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ: Ολοκληρώνω.

Και την αξιοποίηση των ευρωενωσιακών προγραμμάτων που έχουν ημερομηνία λήξης. Το πρόβλημα βεβαίως με το προσωπικό είναι εκρηκτικό και δεν μπορεί κανείς να συμβιβαστεί με αυτή την κατάσταση.

Τέλος, θα ήθελα απλώς να συγκεντρώσω, να πω ότι η αντίληψη του ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ και των δυνάμεων που συσπειρώνονται στα ψηφοδέλτια της ΛΑΪΚΗΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ, για τις δομές διοίκησης και διεύθυνσης σε κεντρικό και τοπικό επίπεδο, θεμελιώνονται στην κοινωνική ιδιοκτησία στα συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής, στον κεντρικό σχεδιασμό της παραγωγής, με κίνητρο την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών.

Στηρίζεται στην εργατική συμμετοχή και τον λαϊκό έλεγχο από τα κάτω προς τα πάνω, που διαρθρώνεται πρώτα από όλα σε επίπεδο παραγωγικής μονάδας και κοινωνικής υπηρεσίας.

Πάνω σε αυτή τη βάση μπορεί μόνο να διαμορφώνεται ένα ενιαίο σύγχρονο και δωρεάν κρατικό σύστημα υγείας, πρόνοιας και τα λοιπά, αν εξασφαλίζεται ο σχεδιασμός της ανάπτυξης ανά τομέα και κλάδο, αξιοποιώντας το φυσικό και παραγωγικό πλούτο της χώρας.

Με αυτή τη γραμμή στεκόμαστε απέναντι σε αυτές τις αντιδραστικές αλλαγές και με αυτή τη θέση που αφορά τους εργαζόμενους και εκλεγμένους στην τοπική και περιφερειακή διοίκηση επιδιώκουμε την οργάνωση της πάλης και τη διεκδίκηση, την εναντίωση σε κυβέρνηση και τοπικές αρχές, που στηρίζουν τις αντιδραστικές αλλαγές και καλούμε σε έξι άξονες να παλέψουμε το επόμενο διάστημα και σε πολύ περισσότερο βέβαια χρόνο και να γίνουν να αντικείμενο πάλης του κινήματος.

Απαιτούμε δραστική αύξηση των κρατικών δαπανών από τον προϋπολογισμό για κοινωνική πολιτική, για ενίσχυση της λαϊκής οικογένειας, για τη λειτουργία των δημοτικών υπηρεσιών και λοιπά.

Αντιτασσόμαστε στη μεταφορά αρμοδιοτήτων κατηγορηματικά όμως, που πρέπει να είναι στην ευθύνη του κεντρικού κράτους, για

την ανάπτυξη και λειτουργία στην τοπική διοίκηση, γιατί αυτό σημαίνει τελικά μεταφορά του κόστους στις πλάτες του λαού κα διάσπαση του ενιαίου δημόσιου χαρακτήρα τους.

Τρίτον, να καταργηθεί κάθε είδους τοπική φορολογία, κάθε έμμεση φορολογία.

Τέταρτον. Εντείνουμε τον αγώνα για αποκλειστικά δημόσιο δωρεάν σύστημα στους βασικούς κοινωνικούς τομείς υγείας, πρόνοιας, παιδείας, με πλήρη χρηματοδότηση από το κράτος.

Μόνιμη σταθερή δουλειά με πλήρη δικαιώματα για όλους τους εργαζόμενους.

Και διεκδικούμε μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων που βρίσκονται στους Δήμους και... που είναι και εργαζόμενοι στα προγράμματα.

Διεκδικούμε σχεδιασμό και υλοποίηση σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, υποδομών και μηχανισμών δημόσιας προστασίας από πλημμύρες, σεισμούς, πυρκαγιές, άλλες καταστροφές από καιρικά φαινόμενα, ρύπανση και μόλυνση του νερού και του αέρα.

Τέλος, παλεύουμε για να ανατραπεί το θεσμικό πλαίσιο που καθιστά τους Δήμους και τις Περιφέρειες πεδίο επιχειρηματικής δραστηριότητας και φοροεισπρακτικού μηχανισμού.

Ευχαριστώ πολύ και σας καταθέτω την εισήγηση.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ. Καταθέστε τα.

Να πω ότι η ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ, με επικεφαλής τον κύριο Μπίρμπα, έχουν γίνει δύο πλέον και υπάρχει... Ήδη έχει δημιουργηθεί λοιπόν από αυτή την παράταξη και ο ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΑΙΡΕΤΩΝ με τον κύριο Κανταρά επικεφαλής και τον κύριο Σακούτη.

Θα παρακαλέσω, κύριε Κανταρά, να εκφραστείτε όσο γίνεται πιο λίγο και... Δεν θέλω να κάνω περικοπές σε εσάς.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Α. ΚΑΝΤΑΡΑΣ: Θα εξηγήσουμε, κυρία συνάδελφε, αμέσως.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Εσείς, Δήμαρχε της Κάσου, θα μιλήσετε και θα μιλήσετε όπως πρέπει.

Α. ΚΑΝΤΑΡΑΣ: Ευχαριστώ το Προεδρείο. Θα εξηγήσω, οπότε δεν θα υπάρχει κάποιο πρόβλημα πιστεύω.

Να χαιρετίσω το Τακτικό Συνέδριο της ΚΕΔΕ και να πω πως έχουμε καταθέσει ένα κείμενο θέσεων στο Προεδρείο, αλλά και μπορείτε να το πάρετε και από τα πρακτικά της ΚΕΔΕ και να μπειτε στο διαδίκτυο. Εκατό περίπου αιρετοί, μεταξύ των οποίων δύο μέλη του Δ.Σ. της ΚΕΔΕ – για αυτό πρέπει να εκφραστούμε – δεύτερον, 14 τακτικοί Σύμβουλοι της ΚΕΔΕ και δεκάδες άλλοι αιρετοί, ο κατάλογος είναι ανοιχτός και σας περιμένουμε.

Σε αυτό το κείμενο, είναι ένα κείμενο που αναφέρεται στη γενικότερη κατάσταση που περνάει σήμερα και η χώρα και η Αυτοδιοίκηση. Ειδικότερα στην οικονομική κατάσταση της Αυτοδιοίκησης σε συνθήκες μνημονιακής επιτροπείας. Αλλά και στην κατάσταση της ίδιας της έκφρασης της Αυτοδιοίκησης, των αιρετών, οι οποίοι σε έναν αρκετά μεγάλο βαθμό έχουν αποδεχθεί, δυστυχώς, αυτή την κατάσταση, αυτό το μνημονιακό πεπρωμένο.

Και παράλληλα, έχουμε καταθέσει και τη δικιά μας εναλλακτική πρόταση, που φυσικά δεν υπάρχει χρόνος να την αναλύσω πάρα πολύ, επιγραμματικά θα σταθώ σε κάποια πράγματα.

Η κίνησή μας αυτή, και να ξεκαθαρίσω, δεν είναι μία αντιπαράθεση, δεν είναι μια κίνηση αντι-ΚΕΔΕ, θέλει να συμβάλλει μαζί με εσάς, τους αιρετούς, τους εργαζόμενους, τις τοπικές κοινωνίες, έτσι ώστε να αλλάξουν προς το καλύτερο οι προϋποθέσεις και τα δεδομένα που λειτουργεί η Αυτοδιοίκηση και νομίζω ότι αυτός είναι ο κοινός στόχος, ανεξάρτητα από όποια οπτική μπορεί να βλέπει ο καθένας τα πράγματα. Λέγεται ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΑΙΡΕΤΩΝ, είναι μια πλατιά συμπαράτηση, δεν αφορά μόνο αυτό το κομμάτι που ανέφερε ο κύριος Πρόεδρος, που διαχωρίστηκε από τον κύριο Μπίρμπα, με τον κύριο Μπίρμπα

έχουμε πάρα πολύ καλές σχέσεις, είχαμε ένα αυτόματο συναινετικό, βελούδινο - που λέγανε και οι Ιταλοί - διαζύγιο, επομένως εδώ είναι ο καθένας να καταθέσει αυτό που πιστεύει, για την πορεία της Αυτοδιοίκησης και τα πεπραγμένα της.

Σε επίπεδο Δ.Σ., την κίνησή μας εκπροσωπώ εγώ και ο συνάδελφος, Νίκος Σακούτης.

Τώρα, στα ζητήματα που ήρθαμε να συζητήσουμε και νομίζω είναι μια συνέχεια του Συνεδρίου του Βόλου. Το πρόβλημά μας λοιπόν είναι το νέο θεσμικό πλαίσιο. Για να κατανοήσουμε όμως τι μπορεί να είναι αυτό, ποιο μπορεί να είναι το βάθος των αλλαγών ενός θεσμικού πλαισίου, ποια είναι τα περιθώρια της χρηματοδότησης, πρέπει να δούμε ποια είναι η γενικότερη κατάσταση, ποιες είναι οι δεσμεύσεις της χώρας και ποιες βέβαια είναι και οι διαθέσεις οι δικές μας. Γιατί βλέπω ότι σε ένα μεγάλο βαθμό έχουμε δεχτεί αυτή την κατάσταση ως πεπρωμένο.

Η χώρα λοιπόν, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, περνάει - και εδώ είναι κοινή διαπίστωση - την πιο μεγάλη, την πιο βαθιά, τη μεγαλύτερη σε διάρκεια και συνέπειες οικονομική κρίση και βρισκόμαστε στο δεύτερο χρόνο της μνημονιακής πια διακυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Της μνημονιακής πια διακυβέρνησης. Και έχουμε σε εξέλιξη την υλοποίηση τριών - δεν το ξεχνάμε - μέχρι στιγμής μνημονιακών προγραμμάτων και όπως καταλαβαίνετε και από την παρουσία εδώ ενός φάσματος πολιτικών δυνάμεων χθες, ψήνεται, μαγειρεύεται και το τέταρτο.

Ιδιαίτερα αν δούμε τον πρόσφατο ανασχηματισμό, θα δούμε συμμετοχή προσώπων φίλων των φίλων των Αμερικανών - το ένα: φίλων, είναι σε εισαγωγικά - οι οποίοι έρχονται για να ζητήσουν περισσότερο αίμα για να φτιαχτεί αυτό το περίφημο επενδυτικό κλίμα, που δεν το βλέπουμε να έρχεται, έχουμε πρόθυμους πολιτικούς που ανέλαβαν να υλοποιήσουν πιο γρήγορα την κατεδάφιση των εργασιακών δικαιωμάτων και την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας και από τις τοποθετήσεις πάλι ενός φάσματος

πολιτικών χθες, όχι μόνο της δημόσιας, αλλά και της δημοτικής περιουσίας, ζητήματα που βρίσκονται έτσι και αλλιώς στον πυρήνα αυτής της αξιολόγησης, της δεύτερης αξιολόγησης και εδώ πρέπει να προσθέσουμε και τα θηριώδη πλεονάσματα που μας αφορούν, σε σχέση με την περίφημη συζήτηση για την απομείωση του χρέους.

Τώρα βέβαια θα έλεγα εδώ και να προσθέσω μια ευχάριστη πινελιά, παράλληλα υπάρχουν αγωνιστικές κινητοποιήσεις, ενωτικές αγωνιστικές κινητοποιήσεις κατά των πλειστηριασμών και δεν φτάνει, κύριε Πρόεδρε, μόνο η απόφαση η ομόφωνη, χρειάζεται και πράξη των ΟΤΑ στο θέμα των πλειστηριασμών, να το πείτε, υπάρχουν ενωτικές αγωνιστικές κινητοποιήσεις των συνταξιούχων, που πρέπει εμάς αυτές να μας διδάσκουν. Δεν είναι μόνο το ζοφερό σκηνικό που ανέφερα και αναφέρατε και συμφωνούμε με τους περισσότερους, υπάρχει και ευχάριστη νότα και πρέπει να διδαχτούμε.

Η Αυτοδιοίκηση λοιπόν, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ως ένας θεσμός που είναι, έτσι και αλλιώς, για να υπηρετεί τη ζωή, την καθημερινότητα των πολιτών, είναι ένα κατεξοχήν θύμα, μαζί με τα λαϊκά στρώματα τα ευρύτερα, κατεξοχήν θύμα αυτής της μνημονιακής 7ετίας.

Και είναι υπό επιτήρηση. Όχι οι 3 Δήμοι μόνο που μπήκαν στη μέγγενη του Παρατηρητηρίου, είναι συνολικά. Και αυτό το λένε τα ίδια τα στοιχεία. Η οικονομική κατάρρευση των πόρων, η μη δυνατότητα να εκπληρώσει βασικές κοινωνικές υποχρεώσεις. Αλλά δυστυχώς, ξαναλέω, το μείζον για εμάς είναι - για αυτό είμαστε μια συνδικαλιστική συνάθροιση - να δούμε ως συνδικαλιστική έκφραση της Αυτοδιοίκησης, τι δεν έχουμε κάνει και αν έχουμε τα κότσια, τη θέληση, να κάνουμε απέναντι σε όλα αυτά, για να ξεπεράσουμε, λέω, αυτό που έχουμε αποδεχθεί ως τώρα, μνημονιακό πεπρωμένο, το έχω ονομάσει.

Στοιχείο λοιπόν ενός πλαισίου που θέλουμε να συζητήσουμε και ξεκινήσαμε και θα πω για αυτό μετά, δεν μπορεί να είναι άλλο παρά η χρηματοδότηση. Το βασικό. Είναι και άλλα. Η χρηματοδότηση. Όμως, οι ΚΑΠ, που είναι βασική πηγή, πού βρίσκονται σήμερα; Οι ΚΑΠ που θεσμοθετήθηκαν, που παρήγαγαν τα πρώτα παρακρατηθέντα, ο Καλλικράτης με τα δεύτερα, η ύφεση που ήρθε, τα μνημόνια, τα μεσοπρόθεσμα και λοιπά, όλοι είπαμε ένα 60% χάθηκε. Ο κυβερνητικός Βουλευτής το έκανε 65%, αλλά ξέχασε να πει ότι υπάρχει ήδη ένα προδιαγεγραμμένο μείον 10% για την επόμενη χρονιά.

Και είναι σε όλες τις εισηγήσεις του Προέδρου, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είναι πως η Ελλάδα έχει χρηματοδότηση περίπου 3% του ΑΕΠ, ο Πρόεδρος το ξέρει καλά, ενώ ο μέσος ευρωπαϊκός όρος είναι 11,5, κάπου τόσο. Ωραία, καλά.

Προς τι λοιπόν οι απειλές ή οι συμβουλές για ιδεοληψίες και να κοιτάξουμε την Ευρώπη; Μα αυτοί, οι Ευρωπαίοι εταίροι, οι συνομιλητές, οι τροϊκανοί, οι κουαρτέτοι, όλοι αυτοί που έρχονται εδώ, δεν έρχονται για να διορθώσουν προς το καλύτερο. Έρχονται να μας πατήσουν και ακόμη πιο κάτω. Δεν ξέρουν λοιπόν αυτοί ότι η χρηματοδότηση στην Αυτοδιοίκηση είναι 3%, τεράστια απόσταση από τη δικιά τους και να βάλουν βέτο, όπως βάζουν στις διαπραγματεύσεις, να ενισχυθεί η Αυτοδιοίκηση περισσότερο, για να σταθεί στα πόδια της; Γιατί δεν το κάνουν; Ποιος είναι αυτός ο ευρωπαϊσμός λοιπόν που εμείς έχουμε ιδεοληψίες και δεν το θέλουμε;

Ο ίδιος ο κρατικός προϋπολογισμός - και εδώ δεν υπάρχουν, σε πολλά στοιχεία της εισήγησης και των διαπιστώσεων της ΚΕΔΕ είμαστε σύμφωνοι - ο κρατικός προϋπολογισμός είναι αποκαλυπτικός. Του '17 λέω. Γιατί μέχρι το '17, λέει ο κύριος Σκουρλέτης, δεν θα υπάρχουν κόκκινες γραμμές. Μετά θα τις

βάλουμε. Ο δε κύριος Μητσοτάκης μάλλον, δεν κατάλαβα να έβαλε καμία κόκκινη γραμμή.

Το γραφείο προϋπολογισμού της Βουλής, περιγράφει αυτόν τον προϋπολογισμό με τα πιο μελανά χρώματα. 4 δισεκατομμύρια είναι η λιτότητα. 2,5 είναι το περίφημο πλεόνασμα και 1 η αβάντα, για αν δεν πάει καλά ο προϋπολογισμός. Ένα αυτό.

Δεύτερον. Σας είπα ότι πριν, έχει μπει ένα 10 σε εμάς. Άρα λοιπόν, ο κόφτης έχει μπει προκαταβολικά στην Αυτοδιοίκηση. Και αν βάλετε και ότι δεν υπάρχει δέσμευση, εδώ είναι η κυρία Υπουργός να μας πει τι θα γίνει με τα νέα παρακρατηθέντα μετά το 2009.

Για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, τι να πούμε; Από το 1 δις, στα 180 εκατομμύρια. Για το Πράσινο Ταμείο τι να πούμε; Πράσινα άλογα. 31 εκατομμύρια δόθηκαν για το 2016, από το 2,5 σε 10% ήταν η πρόταση του λεγόμενου νομοσχεδίου - σκούπα που χάθηκε, παρά το ότι ο κύριος Πρόεδρος μας καλούσε συνεχώς σε επείγοντα Διοικητικά Συμβούλια, γιατί τη Δευτέρα θα το περνούσε ο Κουρουμπλής, την άλλη Δευτέρα θα το περνούσε, χάθηκε, δεν ξέρουμε πού είναι. Ίσως θα χρειαστεί η Νικολούλη να το ψάξει αυτό. Αλλά και σε αυτό το λίγο, το ανεπαίσθητο, το 2,5 με 10, που δεν είναι σημαντικά ποσά, και αυτό λοιπόν οι εταίροι μας, οι φίλοι μας, οι τροϊκανοί, οι κουαρτέτοι, δεν το δέχτηκαν.

Και έχει αξία να έρθει κάποιος υπηρεσιακός παράγοντας και να μας πει αυτό το πακέτο, αυτή τη σκούπα του νομοσχεδίου για την Αυτοδιοίκηση, τι τελικά ήταν αυτό που προκάλεσε την αρνητική τους στάση; Γιατί ελάχιστα ήταν τα πράγματα τα θετικά, ας έλεγα, και τα υπόλοιπα τα περισσότερα ήταν χωρίς χρήματα.

Θα μπορούσαμε να προσθέσουμε και πάρα πολλά άλλα που χάθηκαν. Για τον φόρο ζύθου, για τους παραχωρησιούχους, το άρθρο 13, που παρεμπιπτόντως πήγαμε στη Βουλή αντιπροσωπεία και κυβερνητικοί Βουλευτές μας υποσχέθηκαν το μεσημέρι ότι δεν θα το ψηφίσουν και το βράδυ το ψήφισαν. Για τα τέλη βοσκοτόπων,

που δεν είναι κάτι σημαντικό. Είναι εδώ ο Πρόεδρος της Αγροτικής Ανάπτυξης, ο κύριος Τζιαχρήστας. Έχουμε πάρει αποφάσεις, έχουμε στείλει. Και ζητήσαμε αυτό να σταματήσει. Δεν είναι αυτό το μεγάλο πρόβλημα, συνάδελφοι. Είναι ένα ποσό που θα χαθεί.

Το σκάνδαλο είναι ότι το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης είχε υποσχεθεί πως θα αλλάξει την διαδικασία διαχείρισης των σχεδίων και θα τα πάρει το ίδιο με τον ΟΠΕΚΕΠΕ. Αφού πέρασε ένα διάστημα, δεν το έκανε και το έδωσε στις Περιφέρειες. Και εγώ δεν θέλω, θέλω να είμαι δίκαιος, να μην κατηγορώ τις Περιφέρειες ότι δεν τα προχωράνε, γιατί δεν έχουν ούτε τις τεχνικές δυνατότητες, ούτε και τις οικονομικές δυνατότητες να το κάνουν. Άρα λοιπόν, πρώτα και κύρια είναι ένα σκάνδαλο και δεύτερον, μια αδικία σε βάρος μας.

Μπροστά μας είναι μια δύσκολη χρονιά, το καταλαβαίνουμε, όλοι το περιγράφουν και οι κυβερνητικοί παράγοντες αυτό, δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία. Τώρα το θέμα μας και το ερώτημά σας είναι αν αυτό το πράγμα που γίνεται σήμερα, είναι ένας διάλογος ουσιαστικός και καταλήγει κάπου.

Με βάση όλη αυτή την περιγραφή που κάνουμε, αλλά και τη δικιά σας περιγραφή, των άλλων παρατάξεων, σε έναν μικρότερο βαθμό και λοιπά, φαίνεται καθαρά ότι είναι προσχηματικός ο διάλογος. Γιατί; Το είχα πει και στον Βόλο. Γιατί όταν δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις για να καταλήξει κάπου, όταν είσαι στη μέγγενη των δεσμεύσεων των πιστωτών, όταν δεν έχεις τη χρηματοδότηση, τι είδους διαπραγμάτευση και τι είδους θεσμικό πλαίσιο θα κάνεις; Θα κάνεις αυτό που είπε ο κύριος Μπαλάφας, όχι απλή αναλογική, ένα σύστημα απλής αναλογικής, θα μιλάς ωραία για θεσμικά και αυτά, που μου θυμίζουν την εποχή του Σημίτη, του εκσυγχρονισμού, αλλά δεν θα πεις τίποτα για την ταμπακιάρα, που είναι πώς αυτό το θεσμικό πλαίσιο θα χρηματοδοτηθεί. Και αυτό λοιπόν νομίζω ότι σε ευρεία κλίμακα εδώ το έχουμε συμφωνήσει.

Θα καταλήξουμε, αν ποτέ καταλήξουμε, σε μια απλή επικαιροποίηση του Καλλικράτη, λέω, αν καταλήξουμε, γιατί εμείς βάζουμε και αυτή την παράμετρο, σε μια απλή επικαιροποίηση του Καλλικράτη προς το χειρότερο.

Λυπάμαι που θα το πω, περιμένω περισσότερα από την ΚΕΔΕ. Το είπε ο κύριος Λαμπάκης. Ανταρσία είπε να κάνουμε. Εμείς είμαστε μαζί του.

Λοιπόν, για το Παρατηρητήριο. Θα το πω ότι δυστυχώς, το είπα και στον κύριο Πατούλη στον Βόλο, ότι φτάνει στον βατήρα και δεν κάνει το άλμα. Όχι γιατί δεν έχει τις φυσικές δυνατότητες. Και αθλητικός τύπος είναι και γιατρός και λοιπά, αλλά δεν μπορεί μέσα του. Αυτό που πιστεύει, δεν μπορεί να συγκρουστεί με αυτό. Για αυτό λοιπόν δεν κάνει αυτό το άλμα.

Άρα λοιπόν και εμείς, λέω, είμαστε παρακολουθητές της παρακολούθησης που ακολουθεί ο κύριος Πατούλης σε σχέση με αυτόν τον διάλογο. Και αυτό λέω να το σταματήσουμε. Και θα το επιβραβεύσουμε αν γίνει. Να μην υπάρχει δηλαδή μια Αυτοδιοίκηση ουραγός και παρακολουθητής, κύριε Λαμπάκη.

Πρέπει να συγκρουστεί λοιπόν με αυτές τις πολιτικές. Πρέπει κάποιοι να αλλάξουν τις σκέψεις, αιρετοί, ορισμένοι κάνουν και ένα βήμα παραπέρα, αποκτούν και ιδιαίτερες σχέσεις με τον κύριο Φούχτελ και τους άλλους φίλους τώρα, τους Γερμανούς, έτσι; Είναι και οι Αμερικάνοι. Και πάνε και περιμένουν να τους φέρουν οι Γερμανοί τα δώρα, σαν μάγοι. Δεν πρόκειται να τους φέρουν τίποτα, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες.

Εμείς λοιπόν, για όλους αυτούς τους λόγους πιστεύουμε ότι χρειάζεται μια πλατιά συμπαρατάξη αιρετών, εργαζομένων, τοπικών κοινωνιών, για να σταματήσουμε αυτή την οπισθοχώρηση η οποία δεν έχει τελειωμό. Εγώ το βλέπω στην αγωνία και συναδέλφων που βρίσκονται σε εντελώς αντίθετο πολιτικό χώρο. Το βλέπω αυτό, το καταλαβαίνω, μέσα από τις τοποθετήσεις τους. Και πρέπει να το ξεπεράσουμε, γιατί είμαστε σε μια εποχή που αλλάζουν πάρα

πολλά. Αλλάζουν οι συνειδήσεις, αλλάζουν οι λαοί, αλλάζουν τα πάντα. Και εμείς λοιπόν δεν πρέπει να είμαστε οι τελευταίοι. Διδάξαμε και κάποια πράγματα στην ιστορία. Πρώτοι πρέπει να βγούμε για να ακολουθήσουμε έναν άλλο δρόμο για μια διαφορετική Αυτοδιοίκηση. Υπάρχουν οι προϋποθέσεις.

Εμείς καταθέσαμε ένα κείμενο θέσεων, δεν έχω χρόνο να επεκταθώ, αυτό έχει να κάνει με την χωροταξική αποκλιμάκωση, όχι την ενδοδημοτική ενδυνάμωση που είπε ο κύριος Υπουργός. Αυτά δεν τα καταλαβαίνουμε. Χωροταξική αποκλιμάκωση. Και αφορά αυτό, καταλαβαίνετε, τους καποδιστριακούς, το χώρο της επαρχίας. Δεν μιλάμε τώρα για το Λεκανοπέδιο και για το πολεοδομικό συγκρότημα Θεσσαλονίκης. Για αυτούς τους Δήμους που δεν μπορούν να λειτουργήσουν μέσα σε αυτά τα πλαίσια και με ευθύνη των πολιτικών που ακολουθήθηκαν.

Κλείνοντας λοιπόν, γιατί δεν θέλω να ξεπεράσω το χρόνο, είμαι ακριβώς 15 λεπτά και 31 δευτερόλεπτα, θέλω να χαιρετίσω την παρουσία όλων σας εδώ, των εκατοντάδων αιρετών που ήρθαν εδώ στην πατρίδα μας, την φιλόξενη Θεσσαλονίκη.

Να πω μόνο πως φοβόμαστε πως τελικά η κατάληξη αυτού του διαλόγου δεν θα είναι καλή. Από τη μια γιατί, σας είπα, είναι προσχηματικός ο διάλογος χωρίς ουσία και από την άλλη... Και περιμένουμε αλλαγή. Δεν πιστεύουμε, αλλά περιμένουμε, μια άλλη, πιο συγκρουσιακή στάση της αντιπολίτευσης.

Με αυτά τα λίγα λοιπόν, σας ευχαριστώ που είχατε την αντοχή να με ακούσετε και το Προεδρείο που μας έδωσε το λόγο.

Ευχαριστώ πολύ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Καταρχήν, κύριε Κανταρά, να σας ευχηθούμε καλοτάξιδο στη νέα σας προσπάθεια, αν και ακούγεται ή μου είπαν ότι δεν θα μπορούσε να γίνει αυτή η διαδικασία με την έννοια της, να το πούμε, διάσπασης, παρά ταύτα η έκφραση, εμείς την τιμούμε και δίνουμε το λόγο.

Σε κάθε περίπτωση, για να μπορούμε και στην πολιτική βάση του θέματος, με την έννοια να δούμε όλα αυτά που έχουμε πει από χθες μέχρι σήμερα, ποια είναι και η απάντηση του Προέδρου της Επιτροπής για την Διοικητική Μεταρρύθμιση, που όπως είναι γνωστό είναι ο Γενικός Γραμματέας, ο κύριος Πουλάκης.

Θα μου επιτρέψετε, για να ολοκληρώσω την διαδικασία των ΠΕΔ, που ο κύριος Κωτσός, όπως ήταν γνωστό, σας το είπα και το πρωί, δεν μπορούσε να είναι για ανειλημμένη υποχρέωση, θα δώσουμε, κύριε Κωτσέ, 5 λεπτά να ολοκληρώσουμε και μπαίνουμε κατευθείαν...

Είναι Πρόεδρος της ΠΕΔ Θεσσαλίας και Δήμαρχος Μουζακίου.

Γ. ΚΩΤΣΟΣ: Καλησπέρα, συνάδελφοι. Επέλεξα να μην κάνω τοποθέτηση, αλλά ερωτήσεις, στον εαυτό μου, σε εσάς, και ο καθένας από μόνος του ας δώσει απαντήσεις.

Βιώνει ή δεν βιώνει η Αυτοδιοίκηση ένα εξαιρετικά τοξικό περιβάλλον σήμερα; Απότοκο της κρίσης και όχι μόνο. Αλλά και της αντίληψης που πάντα είχε το κεντρικό κράτος για την Αυτοδιοίκηση.

Ξέρετε, για την κρίση που βιώνουμε διαχρονικά έχουν ευθύνες πολλοί. Εγώ όμως θα την προσεγγίσω με την τεράστια ευθύνη που έχει η κεντρική διοίκηση του κράτους για το πώς έχει δομήσει το δικό μας κράτος.

Και μιας και μιλάμε για τη διοικητική μεταρρύθμιση, θα ήθελα να κάνω το εξής ερώτημα. Αφορά μόνο την Αυτοδιοίκηση; Ή αφορά το σύνολο του κράτους; Αφορά το σύνολο του κράτους στην ολότητά του, στους τρεις πυλώνες του; Τοπική Αυτοδιοίκηση, Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση κεντρικό κράτος; Και αν το αφορά το κεντρικό κράτος, επιμένει να παραμένει τόσο κεντροβαρές; Τόσο βαρύ; Τόσο διαχειριστικά δυσκίνητο; Ή μήπως θα πρέπει να μειωθεί από μόνο του και να αποκεντρώσει διαδικασίες σε θεσμούς που μέχρι σήμερα έχουν αποδείξει ότι μπορούν να είναι πιο αποτελεσματικοί, πιο ουσιαστικοί, πιο γρήγοροι και πιο οικονομικοί;

Νομίζω ότι την απάντηση θα πρέπει να τη δώσει το ίδιο το κράτος, αλλά και εμείς οι ίδιοι.

Και επειδή μεγάλη κουβέντα γίνεται για τη συνταγματική μεταρρύθμιση. Αγαπητοί συνάδελφοι, μας καλύπτουν οι συνταγματικές επιταγές μέχρι σήμερα ή όχι; Μας καλύπτουν, σε μεγάλο βαθμό. Τις σέβεται τις συνταγματικές επιταγές το κεντρικό κράτος; Όχι. Για ποια συνταγματική μεταρρύθμιση λοιπόν να μιλήσουμε εάν πρώτα δεν διασφαλίσουμε το αυτονόητο; Ότι το κεντρικό κράτος, η κεντρική διοίκηση του κράτους, με όποια του έκφραση, με όποια του μορφή, δεν σέβεται το σύνταγμα που θεσπίζει η χώρα μας.

Άρα λοιπόν, από εκεί νομίζω ότι ο είναι ο ακρογωνιαίος λίθος για να κτίσουμε όλα τα επόμενα. Το σεβασμό που απαιτείται και την εμπιστοσύνη που θα επιβάλλεται να έχει το κεντρικό κράτος προς την Αυτοδιοίκηση.

Και ξέρετε, κατά καιρούς έχουμε βιώσει νομοθετήματα που ουδέποτε σεβαστήκανε. Τα παρακρατηθέντα για τα οποία παρακαλούμε, πώς προέκυψαν; Από μη σεβασμό των νομοθετημένων και θεσμοθετημένων πόρων μας. Όσο θα συνεχίζεται αυτή η διαδικασία, η Αυτοδιοίκηση θα παραμένει φτωχός συγγενής, θα παραμένει επαίτης και βέβαια στα κάθε συνέδρια λεονταρίζοντας κάποιοι θα διεκδικούν πολλά, κάποιοι άλλοι θα υπερασπίζονται κομματικές ή πολιτικές γραμμές και η Αυτοδιοίκηση θα παραμένει στο παρανομαστή αδύναμη, ισχνή και ανήμπορη να φέρει σε πέρας την αποστολή της.

Θα περάσω και σε ένα άλλο θέμα. Καταστατική θέση αιρετών. Είναι κανείς εδώ μέσα, συνάδελφοι, που νιώθει πραγματικά τοπικός άρχοντας, όπως θέλει να μας αποκαλεί ο λαός; Είναι πραγματικά κανείς εδώ που νιώθει ότι επιτελεί το έργο του με αξιοπρέπεια και αξιοπιστία; Ή μήπως ο χαρακτηρισμός που πιθανότατα θα άρμοζε στην Αυτοδιοίκηση είναι ορντίναντσα της δημόσιας διοίκησης της χώρας μας; Γιατί έτσι μας θέλουν, να μαζεύουμε τα σκουπίδια, να

είμαστε υπόλογοι για τα σκυλιά, για την καμένη λάμπα και αν πέσει και κανένα κλωνάρι από πλάτανο σε κανέναν ανήμπορο ή άτυχο δημότη, θα πρέπει να υπάρχει αποδιοπομπαίος τράγος και εξιλαστήριο θύμα για να πάει στο δικαστήριο.

Αυτή είναι η Αυτοδιοίκηση που οραματιζόμαστε; Αυτή την Αυτοδιοίκηση θέλουμε εμείς να υπηρετούμε;

Και μιας και μιλάμε για τους αιρετούς και για την καταστατική θέση των αιρετών, δείτε πώς αποτιμά το κεντρικό κράτος οικονομικά την προσφορά μας. Νιώθετε άνετα; Νιώθετε υπερήφανοι; Αυτή είναι η προσφορά μας; Των χιλίων πεντακοσίων ευρώ; Που ακόμη και ο τελευταίος μετακλητός υπάλληλος στο Υπουργικό Γραφείο, στον Γενικό Γραμματέα, θεωρείται, δια της οικονομικής πάντα αμοιβής του, ότι προσφέρει πολύ περισσότερα σε αυτή εδώ την κοινωνία;

Νομίζω ότι οι απαντήσεις είναι προφανείς για όλους μας.

Και να φτάσω και στο τελευταίο. Γιατί εγώ θεωρώ, αγαπητέ Πρόεδρε, ότι εδώ είμαστε να δουλεύουμε και για τις επόμενες αυτοδιοικητικές γενιές. Δεν είμαστε μόνο για την πάρτη μας. Δεν είμαστε μόνο για τον εαυτό μας εκλεγήκαμε και δεν βαριέσαι τι θα γίνει στο μέλλον. Εάν πραγματικά πιστεύουμε σε αυτό το θεσμό που υπηρετούμε, και αν πραγματικά έχουμε τη διάθεση να βάλουμε λιθαράκια για να κάνουμε αυτό τον θεσμό πιο ολοκληρωμένο, πιο αυτοδιοικητικό, πιο αυτόνομο, πιο αυθύπαρκτο.

Ο εκλογικός νόμος, αγαπητοί συνάδελφοι, έχει να κάνει μόνο με την έκφραση της λαϊκής βούλησης και μόνο; Ή και με τη διασφάλιση ενός αποτελεσματικού και ουσιαστικού συστήματος διακυβέρνησης του φορέα για τον οποίο αναφέρεται;

Η απλή αναλογική διασφαλίζει και τα δύο κομμάτια; Εγώ έχω την απάντηση γιατί έχω συγκεκριμένη θεώρηση. Και ξέρεις, Πρόεδρε, δεν είναι κακό να έχουμε διαφορετικές πολιτικές προσεγγίσεις, ούτε είναι απαραίτητο στα ψηφίσματά μας να κάνουμε λάστιχο τις ιδέες μας προκειμένου να βγάλουμε ομόφωνες

διαδικασίες. Κάποια στιγμή θα πρέπει να είμαστε και σθεναροί και σταθεροί και με τις αντιλήψεις μας και με τις απόψεις μας. Έστω και αν αυτές οδηγούν και σε σύγκρουση, ιδεολογική πάντα εννοώ, ή σύγκρουση απόψεων και ιδεών, και καταγραφή αν θέλετε και των απόψεων πλειοψηφικά ή μειοψηφικά μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΚΕΔΕ. Ξέρετε, η δημοκρατία είναι ατελής από τη φύση της γιατί ατελή όντα την έφτιαξαν, οι άνθρωποι, και προφανώς έχει αδυναμίες. Αλλά είναι το πιο ολοκληρωμένο πολιτικό σύστημα παγκοσμίως και το αναγνωρίζουν όλοι, και ξέρετε ότι δημοκρατία δεν είναι η ίδια παντού με την έννοια ότι όλοι οι άνθρωποι την αντιλαμβάνονται με τον ίδιο τρόπο, ή ότι εκφράζονται μέσω της δημοκρατίας με τον ίδιο σκοπό. Προφανώς και εκφράζονται διαφορετικά, για αυτό έχουμε και διάφορα πολιτικά συστήματα που ξεκινούν από την Αμερική, την Ευρώπη ή την Ελλάδα ή οπουδήποτε αλλού.

Υπάρχει μια κουλτούρα στη χώρα μας αυτοδιοικητική; Θα την αγνοήσουμε; Λέει κάποιος να τη διαμορφώσουμε. Προφανώς. Θα τη διαμορφώνουμε ενώ θα δημιουργούμε ένα σύστημα ακυβερνησίας στους Δήμους; Εκτός και αν αυτοί που είπαν ότι - δεν το υιοθετώ - ότι ο Εκτελεστικός Γραμματέας θα ερχόταν αυτό ακριβώς το κενό να προλάβει, την πιθανότητα δημιουργίας ακυβερνησίας και ασυνεννοησίας μέσα στα Δημοτικά Συμβούλια. Έχουμε απτά παραδείγματα εξάλλου. Συμπαραστάτης του Δημότη. Δόθηκε απάντηση στο σύνολο των Δήμων πόσοι μπορούν να λειτουργήσουν μέσα από αυτή τη διαδικασία. Κακό; Κάκιστο θα πω εγώ. Υπαρκτό; Υπαρκτό. Αγνοούμε την πραγματικότητα όταν κάνουμε πολιτική; Τι είναι η πολιτική; Η τέχνη του εφικτού δεν είναι; Η τέχνη του πραγματοποιήσιμου δεν είναι; Είναι η τέχνη του ιδεατού; Δεν εφαρμόζεται στους ανθρώπους; Δεν θα πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη την αντίληψη, την πολιτισμική κουλτούρα, τη διάθεση που έχει ο καθένας που λειτουργεί μέσα σε αυτές τις υποθέσεις;

Νομίζω ότι εδώ, Πρόεδρε, πρέπει να είμαστε συγκεκριμένοι. Εάν η άποψή μας είναι ότι πρέπει να υπάρχει πλειοψηφικό σύστημα στην Αυτοδιοίκηση προκειμένου να εκλέγονται, πάντα βέβαια σε εναρμονισμό και με τη λαϊκή βούληση, αυτοδιοικητικές αρχές που θα μπορούν να φέρουν σε πέρας την αποστολή τους με συνέπεια και αποτελεσματικότητα, αυτό να ψηφίσουμε και να πούμε στην κυβέρνηση ότι αυτή είναι η άποψή μας. Δεν είναι λογικό να το πετάμε το μπαλάκι στο μέλλον, ούτε να σκεφτόμαστε ότι δεν βαριέσαι, εμείς εκλεγήκαμε σήμερα, θα σκεφτούμε πώς θα εκλεγούν οι επόμενοι;

Μα και βέβαια. Μα και βέβαια, δεν είμαστε για τους εαυτούς μας εδώ, ούτε υπηρετούμε τους εαυτούς μας.

Κλείνοντας, ξέρω ότι κάνετε σημαντικές προσπάθειες στην κατεύθυνση της συναίνεσης. Η συναίνεση είναι δομικό στοιχείο της ύπαρξης της Αυτοδιοίκησης. Δεν είναι πανάκεια, ούτε στη χάρη της συναίνεσης θυσιάζουμε τις ιδέες μας, τις απόψεις μας και τις αντιλήψεις μας.

Καταλήγοντας λοιπόν, εκείνο που έχω να απευθύνω στους αγαπητούς φίλους της κυβέρνησης, είναι εμπιστευτείτε την Αυτοδιοίκηση και δείξτε το εμπράκτως. Δεν φτάνει κάθε φορά να το λέμε ότι είναι δομικός πυλώνας της δημοκρατίας, ότι είναι η αποτελεσματικότερη μορφή άσκησης εξουσίας κοντά στον πολίτη. Πρέπει να της δίνουμε και εκείνα τα εχέγγυα και εκείνα τα όπλα, και εκείνη τη θωράκιση, τον ρόλο της αυτό να τον φέρει σε πέρας με αξιοπρέπεια. Και εδώ μέσα είμαστε όλοι πιστοί σε αυτόν τον τομέα, γιατί τον έχουμε υπηρετήσει, γιατί μας έχει γοητεύσει, τον έχουμε ερωτευτεί και δεν θέλουμε να τον πουλήσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ τον κύριο Κωτσό.

Βέβαια να πούμε, κανείς δεν πέταξε τίποτα στο μέλλον, είπαμε πρώτα μεταρρύθμιση και μετά να συζητήσουμε.

Ήρθε η ώρα να ακούσουμε την πολιτική ηγεσία, η οποία είναι εδώ και αρκετή ώρα στην αίθουσα. Αλλά θα μου επιτρέψετε για ακριβώς 5 λεπτά, σε μια γυναίκα, γιατί δεν έχουμε ακούσει γυναίκες εδώ σε αυτή την διαδικασία από χθες και θέλουμε να ακούσουμε μία γυναίκα, τη Δήμαρχο της Κάσου, την κυρία Σορώτου - Τσανάκη Μαίρη, η οποία να πούμε ότι είναι ο μόνος Δήμος, το λέμε πολύ καιρό, με μηδέν υπαλλήλους. Σήμερα διαβάσαμε και κάτι περίεργες δηλώσεις από τα ανατολικά σύνορα και νομίζω, αγαπητή Μαίρη, επειδή μιλάμε αρκετά συχνά...

Μ. ΤΣΑΝΑΚΗ: Για 5 λεπτά.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Πέντε λεπτά και όπως εσύ ξέρεις, να πεις τα πράγματα με το όνομά τους.

Μ. ΤΣΑΝΑΚΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Πρώτα από όλα θέλω να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο, αλλά και όλο το Διοικητικό Συμβούλιο της ΚΕΔΕ που μου έδωσε την ευκαιρία να μιλήσω παρουσία της Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Εσωτερικών.

Ανεβαίνοντας τα σκαλοπάτια, σκεπτόμουν και προβληματιζόμουν τι να πω. Να μιλήσω αυτοδιοικητικά; Γιατί αλήθεια είναι ότι ερχόμουν στη Θεσσαλονίκη για να μιλήσω για αυτό το λόγο. Σήμερα όμως το πρωί, με ξύπνησαν από ένα μεγάλο κανάλι και μου είπαν ότι κατά τον Ερντογάν, η Κάσος λέγεται Τσοπάν. Και με ρωτήσανε από το κανάλι αυτό, τι έχω να πω ως Δήμαρχος Κάσου και αν φοβόμαστε. Και τους απάντησα ότι τους Κασιώτες δεν τους φοβίζει τι λέει ο Ερντογάν και οι Τούρκοι, τους φοβίζουν όμως αυτά που συμβαίνουν στην πατρίδα μας.

Δεν θα σας κουράσω με αυτοδιοικητικά, άλλωστε μίλησαν οι γίγαντες της Αυτοδιοίκησης, θα σας πω λίγα παραδείγματα για να καταλάβετε την πραγματικότητα που συμβαίνει στην Κάσο, και αν αυτό λέγεται Τοπική Αυτοδιοίκηση, και περισσότερο θα μιλήσω πατριωτικά.

Μην έχοντας λοιπόν κανέναν υπάλληλο, δεν μπορώ να έχω Δημοτολόγιο. Ο άντρας μου έχει κάνει αίτηση για να εγγραφεί στο Δημοτολόγιο της Κάσου και εγώ δεν μπορώ να τον γράψω, γιατί πρέπει να έχω δημόσιο υπάλληλο που να υπογράψει για να κάνω δημότη τον οποιονδήποτε. Έτσι, περιμένει.

Δεν μπορώ να κάνω Μητρώα Αρένων, δεν μπορώ, που είναι σημαντικότερο και αυτό, δεν μπορώ επίσης να πληρώσω τις υποχρεώσεις του Δήμου, ούτε να εισπράξω, ούτε να πληρώσω. Και όπως ξέρετε, δεν είναι ότι νεκρώνει ο Δήμος, νεκρώνει όλο το νησί. Αυτά με φοβίζουν λοιπόν.

Γιατί αν 4.000 Κασιώτες που ήδη έχουν φύγει και είναι στο Μπρονξ, φύγουν και οι 1.000 που έχουν μείνει, γαντζωμένοι πάνω στον βράχο τους, που τον αγαπάνε, που τον υπερασπίζονται και έχουν μια σημαία ελληνική τεράστια να κυματίζει, για να δείχνουν ότι είναι και θα είναι Έλληνες, αν φύγουν και αυτοί και πάνε στο Μπρονξ, θα είναι πολύ εύκολο μετά για κάποιους να πιστεύουν ότι μπορεί η Κάσος να γίνει Τσοπάν. Θα πρέπει όμως να μη μείνει ούτε ένας ζωντανός Κασιώτης για να γίνει κάτι τέτοιο, όπως ολοκαύτωμα γίναμε και το 1824.

Αλλά γιατί γίναμε και τότε; Γιατί και τότε καθυστέρησαν από την πατρίδα να έρθουν να μας βοηθήσουν. Και ας δίνανε οι Κασιώτες 75 καράβια στην πρωτεύουσα της πατρίδας τους, που τα έπαιρναν από τους Τούρκους και από τους Αιγυπτίους. Καθυστέρησαν, χάθηκε η Κάσος.

Σήμερα λοιπόν, να σας πω και άλλα παραδείγματα. Κάναμε κάτι γεωτρήσεις που ευτυχώς, με μελέτες Γάλλου υδρογεωλόγου, συνεργάτη του Ολάντ, και είχαμε την ευτυχία να βρούμε άφθονο νερό. Είπαμε και εμείς να τρέξουμε γρήγορα, να κάνουμε τα αντλιοστάσια, να πάρουμε τις άδειες, να πληρώσουμε και τη ΔΕΗ, γιατί καταστρέφονται οι γεωτρήσεις εάν δεν λειτουργήσουν άμεσα τα αντλιοστάσια. Δεν μπορούμε να πληρώσουμε τη ΔΕΗ, γιατί δεν έχουμε υπόλογο υπάλληλο να πάει να πληρώσει. Αν είναι δυνατόν.

Και λέω: ας πάω να υπογράψω εγώ. Όχι, η υπογραφή της αιρετού Δημάρχου δεν μετράει. Μόνο εάν έχει υπόλογο υπάλληλο να υπογράψει, τότε θα πληρώσει.

Να πω και άλλο ένα παράδειγμα και θα σταματήσω. Πέφτουν τα σοβατίσματα, τα επιχρίσματα των σχολείων, πάνω στα κεφάλια των παιδιών. Λόγω του νέου νόμου για τους διαγωνισμούς, σταματήσαμε, δεν μπορούσαμε να κάνουμε διαγωνισμούς, αλλά δεν μπορούσαμε να αφήσουμε και απροστάτευτα τα παιδιά μας. Δώσαμε σε εργολάβους Κασιώτες, να μπορέσουμε ότι γίνεται να το φτιάξουμε. Δεν θα μπορέσουμε να τους πληρώσουμε. Έρχονται λοιπόν γιορτές, δεν θα μπορέσουμε να πληρώσουμε κανέναν, νεκρώνεται οικονομικά ο Δήμος.

Θέλω λοιπόν, στην πατρίδα της δημοκρατίας, να σκεφτείτε ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι το βασικό κύτταρο, ο βασικός πυλώνας της δημοκρατίας. Και αυτή τη στιγμή πρέπει να σκεπτόμαστε και την δημοκρατία μας και την εδαφική μας ακεραιότητα.

Πρέπει λοιπόν να είμαστε όλοι ενωμένοι, και αυτοδιοικητικοί, αλλά και κεντρική εξουσία, να μην αφήσετε κανένα ακριτικό νησί αβοήθητο, όχι μόνο για την Κάσο, γιατί δεν μπορούν και οι φίλοι μας οι Ευρωπαίοι να σκέπτονται τα ελληνικά νησιά μόνο για hot spot. Πρέπει να σκέπτονται ότι είχαν ψηφίσει μια νησιωτική πολιτική που την έχουν γράψει στα παλιά τους τα παπούτσια.

Αυτά ήθελα να σας πω και θέλω να κλείσω με αυτά που είπε πρόσφατα ο Ομπάμα. Μας είπε λοιπόν κλείνοντας την ομιλία του, ότι η ισχύς και η πρόοδος ενός κράτους, ξεκινάει πάντα από το Δήμο. Στην πατρίδα λοιπόν της δημοκρατίας, αυτά να μην τα ξεχνάμε ποτέ.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, να είστε καλά.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Και επειδή τελικά βλέπουμε ότι οι γυναίκες κρατούν και το λόγο της ώρας, αλλά και δεν χορτάσαμε για να ακούσουμε την ακριτική Ελλάδα, τη νησιωτική Ελλάδα, υπάρχει και η ορεινή Ελλάδα και θα είναι μεγάλη μας χαρά να ακούσουμε και την πλευρά

αυτή από μία άλλη γυναίκα, που έχει τιμήσει την Αυτοδιοίκηση και είναι η Δήμαρχος Παρανεστίου, η κυρία Σωτηριάδου. Την καλώ στο βήμα. Να γεμίσουμε και λίγο από γυναικείες απόψεις, αυτοδιοικητικών.

Να πω εντωμεταξύ ευχαριστώ, βλέπω στην αίθουσα είναι και ο ομογενής ελληνοαμερικάνος και σήμερα και παρακολουθεί με ενδιαφέρον, ο Γιώργος ο Παπαδόπουλος. Σε ευχαριστούμε, Γιώργο, και πιστεύουμε αυτά τα οποία ακούς, να μεταφερθούν όπως πρέπει εκεί που πρέπει.

Ο λόγος σε εσένα, Αλίκη.

Α. ΣΩΤΗΡΙΑΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Λυπάμαι που η κυρία Υπουργός φεύγει, ελπίζω να είναι εδώ να ακούσει έστω και από μακριά, κυρία Υπουργέ.

Ο ρόλος των ορεινών Δήμων για την ανάπτυξη της χώρας, κύριε Γενικέ, κυρία Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, είναι νομίζω καθοριστικής σημασίας και αυτό το γνωρίζουμε όλοι.

Η χώρα βασίζει την όποια ελπίδα στην ανάπτυξή της, στον πρωτογενή τομέα και τον τουρισμό. Και όπως καλά γνωρίζουμε, ο πρωτογενής τομέας αναπτύσσεται σε αυτές τις περιοχές. Τις ορεινές περιοχές, όπου με πολύ κόπο προσπαθούν να κρατηθούν στη ζωή οι κτηνοτρόφοι Έλληνες.

Έχουν δεχθεί ένα σοβαρό πλήγμα με την επιλεξιμότητα των βοσκοτόπων, τις προηγούμενες 2 χρονιές, μιας και εφαρμόζονται ευρωπαϊκές οδηγίες που εμφανίζουν το ελληνικό τοπίο σαν να βρισκόμαστε στη Γαλλία ή το Βέλγιο. Έχουν μειωθεί τόσο πολύ τα εισοδήματά τους, που δεν μπορούν να πληρώσουν το ρεύμα τους και έχουν σήμερα και τους Δήμους να προβαίνουν σε κατασχέσεις εις χείρας τρίτων, διότι οφείλουν δημοτικά τέλη. Γιατί έτσι μας θέλει το κεντρικό κράτος. Φοροεισπράκτορες και φορομπήχτες. Και έτσι, δημιουργείται ένα χάσμα, τεχνητά, μεταξύ των πολιτών και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που είναι πράγματι ο εγγύτερος Βαθμός εξουσίας στον πολίτη.

Είναι αίτημα των ορεινών Δήμων της χώρας, για αυτούς τους λόγους, για να αποφεύγεται αυτή η υπερφορολόγηση στις περιοχές που έχουν πολύ μικρό πληθυσμό, γιατί πραγματικά δεν είναι ίδιες οι συνθήκες, είναι πολύ περισσότερα τα έξοδα και πολύ μικρότερη η φοροδοτική ικανότητα των λιγοστών κατοίκων, να υπάρχει μία αλλαγή στην κατανομή των ΚΑΠ.

Και αντιλαμβάνομαι το επιχείρημα που λέει ότι σε περίοδο φτώχειας, το να μοιράζουμε τη φτώχεια μας δεν έχει πολύ μεγάλη σημασία και ότι αυτό μπορεί να είναι ακόμα πιο οδυνηρό. Επιτρέψτε μου, θα είναι ίσως η πρώτη φορά που επικαλούμαι τη γυναικεία φύση μου, να πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι το δείγμα της ελληνίδας μάνας, λέει να φροντίζει τα παιδιά της όταν έχουν ανάγκη. Και ότι το ένα κομμάτι ψωμί, μπορεί να χορτάσει πέντε παιδιά. Όταν έχουμε όλοι πλούτο, δεν χρειαζόμαστε τόσο μεγάλη βοήθεια.

Η φορολογική αποκέντρωση λοιπόν, χωρίς επιβάρυνση επιπλέον των πολιτών με μηχανισμούς αναδιανομής, πρέπει να είναι στόχος πραγματικός της ΚΕΔΕ, αλλά και της κυβέρνησης, που θα πρέπει να υποστηρίξει το εγχείρημα.

Τι να πει κανείς για την κινητικότητα; Σας έχω επισκεφτεί, κύριε Γενικέ, αρκετές φορές και σας έχω εκθέσει τι βιώνουν οι ορεινοί Δήμοι της χώρας με το προσωπικό που δεν υπάρχει. Μέσα στο νομοσχέδιο που θα ψηφίσετε, στο νόμο που ψηφίζετε και σε όποια άλλα, φροντίστε να υπάρχουν γιατροί σε όλους τους Δήμους. Ανεξαρτήτως του αριθμού των εργαζομένων. Να μην είναι μόνο στους πάνω από 50 εργαζόμενους. Γιατί, πιστέψτε με, σε λίγο οι υπάλληλοί μας θα χρειάζονται ψυχιατρική υποστήριξη. Γιατί τους έχουμε τεντώσει τα νεύρα. Γιατί δεν μπορεί να λειτουργείς Υπηρεσίες χωρίς προσωπικό και να απαιτεί το κράτος να ανταποκρίνεται το ίδιο με έναν Δήμο που έχει 200, 300 ή 5.000 υπαλλήλους.

Ζητάτε τα αδύνατα και τα ζητάτε με την απειλή των καταλογισμών και στους υπαλλήλους και στους αιρετούς. Αυτή η αναληψία - και θα αναφερθώ και σε μία άλλη αναληψία που δεν τιμά τους εκπροσώπους μας στο Κοινοβούλιο - όταν υπάρχουν Δήμοι χωρίς προσωπικό και από αυτούς τους Δήμους έχουν οι Βουλευτές μας στα γραφεία τους αποσπασμένους υπαλλήλους, δεν τους τιμά. Και θα πρέπει να τους γυρίσουν όλοι πίσω, αν έχουν την παραμικρή ευθιξία. Διότι αυτοί οι υπάλληλοι έχουν διοριστεί για να υπηρετούν σε Δήμους και όχι σε βουλευτικά γραφεία. Ο οποιοσδήποτε Βουλευτής μπορεί να βγει στην αγορά και να βρει άξιο στέλεχος να τον υποστηρίξει. Δεν δικαιούται να στερεί έναν υπάλληλο από εκεί που δεν είναι στελεχωμένες οι Υπηρεσίες, για το προσωπικό του γραφείο.

Η ενίσχυση της διοικητικής ικανότητας με το απαραίτητο προσωπικό και η τεχνική υποστήριξη και η συμβουλευτική υποστήριξη στους ορεινούς Δήμους, είναι κάτι παραπάνω από αναγκαία. Πρέπει να υπάρξει ένα ειδικό πρόγραμμα το οποίο να στηρίζει τις ορεινές περιοχές, τους ορεινούς Δήμους. Πρόκειται για 31 ορεινούς Δήμους στη χώρα.

Οι ορεινές περιοχές είναι μία διακριτή περίπτωση. Και είναι διακριτή γιατί; Γιατί οι ορεινές περιοχές έχουν έρθει από συνένωση σε μεγαλύτερους Δήμους, που είχαν και στελεχιακό δυναμικό, και οικονομικά ήταν καλύτερα. Οι 31 ορεινοί Δήμοι είναι οι Δήμοι που δεν έχουν καθόλου προσωπικό. Και δεν νομίζω ότι πια υπάρχει τόσο μεγάλη επιβάρυνση.

Η διαχείριση της καθημερινότητας σήμερα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δυστυχώς, αυτό που κάποτε χλευάζαμε και λέγαμε ότι αυτός είναι ένας Δήμαρχος που κάνει απλά διαχείριση της καθημερινότητας, με τις συνθήκες που λειτουργούμε έχει καταστεί ζητούμενο. Και αυτό είναι η κατάντια της Αυτοδιοίκησης. Δεν νομίζω ότι υπάρχει στην αίθουσα κανείς που νιώθει καλά με αυτό που κάνουμε σήμερα. Με αυτή την απίστευτη στασιμότητα που

υπάρχει. Τι θα πούμε στον κόσμο; Για πόσο καιρό θα λέμε: δεν φταίμε εμείς;

Θα κάνω μια παρένθεση, που αφορά ένα θέμα καταστατικής θέσης των αιρετών. Η ΚΕΔΕ έχει μία πάγια θέση όσον αφορά τους συναδέλφους Δημάρχους δικηγόρους, που αποτελούν τη μόνη κατηγορία που βρίσκεται σε αναστολή από το επάγγελμά της, από το λειτούργημά της, να άρει αυτή την αναστολή. Έχω έρθει, κύριε Γενικέ, και σας έχω εκθέσει τι γίνεται με τους Δημάρχους ορεινών Δήμων. Έχει βγει επί Υπουργίας του κυρίου Μητσοτάκη, μια φωτογραφική διάταξη, η οποία λέει: οι Δήμαρχοι ορεινών Δήμων κάτω των 10.000 κατοίκων, εξαιρούνται της αναστολής. Θέλω να σκεφτούν όσοι από εμάς γνωρίζουν, σε πόσους ορεινούς Δήμους κάτω των 10.000 κατοίκων, υπάρχουν Ειρηνοδικεία και άρα έδρες δικηγόρων. Για να καταλάβουμε αν είναι φωτογραφική η διάταξη ή όχι.

Ποια είναι η συνέπεια; Με βάση αυτή τη διάταξη, λογικά, αυτή είναι η δική μου ερμηνεία τουλάχιστον, δεν μπορεί να πληρώνονται οι ασφαλιστικές εισφορές, όπως ισχύει με όλους τους συναδέλφους, από τους Δήμους. Άρα κάποιοι από εμάς έχουμε σταματήσει να πληρώνονται οι ασφαλιστικές εισφορές από τους Δήμους, ενώ σε κάποιους άλλους Δήμους, ορεινούς επίσης, οι Υπηρεσίες ερμηνεύουν διαφορετικά το νόμο και εξακολουθούν και στους ορεινούς Δήμους να πληρώνονται οι ασφαλιστικές εισφορές από το Δήμο, λόγω της αναστολής, με βάση τον αρχικό νόμο.

Ποια είναι η συνέπεια, σε ένα - δύο χρόνια από τώρα, κύριοι συνάδελφοι, όσοι δικηγόροι Δήμαρχοι ορεινών περιοχών πληρώνουν τις ασφαλιστικές τους εισφορές από το Δήμο, με βάση την αρχική πρόβλεψη του νόμου, μπορεί να βρεθούν υπόλογοι, όπως και οι υπάλληλοι, να αναγκαστούν να επιστρέψουν τα χρήματα πίσω και να έχουν και τον καταλογισμό. Πότε, κύριε Γενικέ, θα το λύσετε;

Σε όλα αυτά, σε όλη αυτή την κατάντια πραγματικά, σε όλη αυτή την αδιαφορία που ζούμε και που δεν μπορεί πραγματικά να συνεχιστεί άλλο, εγώ έχω να κάνω μία πρόταση. Μία και μοναδική. Χρειάζονται τολμηρές αποφάσεις. Αποφάσεις που δεν κοστίζουν. Το να βγει η κυβέρνηση και να πει ότι στην ώρα αυτής της οικονομικής κρίσης, που δεν έχουμε δυνατότητα να κάνουμε προσλήψεις, ανοίγουμε τη δυνατότητα στους Δήμους να χρησιμοποιούν το προσωπικό που έχουν εκεί που το χρειάζονται, επεκτείνουμε και δίνουμε τη δυνατότητα παράλληλων καθηκόντων στους υπαλλήλους των ΚΕΠ, που μετά τον Καλλικράτη δεν είδε κανείς πού βρίσκονται και πώς εξυπηρετούν. Έχεις δύο υπαλλήλους που μπορεί να μην έχουν αντικείμενο ή να μην έχουν πολλή δουλειά και έχεις άλλους δύο οι οποίοι φτύνουν αίμα καθημερινά και ντρέπεσαι που δεν μπορείς να κάνεις τίποτα σαν Δήμαρχος.

Για ποια Αυτοδιοίκηση μιλάμε; Ειλικρινά. Για ποια Αυτοδιοίκηση μιλάμε όταν ο υπάλληλος στον οποίο προΐσταται ο κάθε Δήμαρχος και έχει την ευθύνη για ότι κάνει αυτός ο υπάλληλος και προΐσταται του προσωπικού του, δεν έχει δικαίωμα να πει: όχι, δεν μπορώ να δώσω αυτόν τον υπάλληλο.

Σας έχουμε εκθέσει ποια είναι τα προβλήματα από την κινητικότητα. Είναι δυνατόν να δημιουργείτε άλλο ένα τέτοιο τερατούργημα σήμερα; Πώς γκρεμίζετε την ελπίδα κάθε ανθρώπου που μπορεί κάποια στιγμή να σας εμπιστεύτηκε; Πώς μπορεί να οδηγείτε τα πράγματα σε αυτή την πορεία;

Ένα θα σας πω. Όσο μιλάμε με ευχολόγια - το είπα και στο προηγούμενο Συνέδριο - και περιμένουμε κατανόηση, πάντα θα υπάρχει μία τρόικα που θα είναι από πάνω και θα μας λένε αυτό δεν το επιτρέπει, ή το άλλο δεν το επιτρέπει και θα είμαστε εδώ, να λέμε αυτό που πολύ εύστοχα είπε ο Πρόεδρος της ΠΕΔ Ανατολικής Μακεδονίας - Θράκης: θα παραμιλάμε.

Για αυτό λοιπόν, εγώ προτείνω δυναμικές λύσεις. Πλέον ο κόμπος έφτασε στο χτένι. Δεν πάει άλλο. Οι Δήμοι θα λειτουργήσουν, γιατί πρέπει να λειτουργήσουν και η κυβέρνηση και η όποια κυβέρνηση, η προηγούμενη, η νυν, η επόμενη, θα καταλάβει ότι πρέπει να αναλογιστεί τις ευθύνες της απέναντι και στις Ευρωπαϊκές Συνθήκες που έχουμε υπογράψει και απέναντι στον ίδιο της τον εαυτό, βοηθώντας την Αυτοδιοίκηση να επιτελέσει το ρόλο που έχει με βάση το Σύνταγμα της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ την κυρία Σωτηριάδου.

Φαίνεται από το ένα σημείο της Ελλάδος μέχρι το άλλο, η Αυτοδιοίκηση με τα προβλήματα που έχει, ενώνεται.

Και θα ήθελα να καλέσω τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Εσωτερικών, που από χθες το πρωί μέχρι και σήμερα, παρακολουθεί το Συνέδριο, να έρθει στο βήμα, να μιλήσει και για την Διοικητική Μεταρρύθμιση και την Επιτροπή και ενδεχομένως να μπορέσει να δώσει κάποιες απαντήσεις μέσα από το κλίμα το οποίο διαμορφώνεται και είναι το κλίμα της Αυτοδιοίκησης.

Ο κύριος Πουλάκης.

Κ. ΠΟΥΛΑΚΗΣ: Κυρία Υπουργέ, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Δήμαρχοι, κυρίες και κύριοι Δημοτικοί Σύμβουλοι.

Θα ήθελα καταρχήν να ευχαριστήσω θερμά την Κεντρική Ένωση Δήμων για την πρόσκληση να παρευρεθώ και να μιλήσω στο Ετήσιο Τακτικό Συνέδριό της, με κεντρικό σύνθημα το «Αναλαμβάνουμε την ευθύνη – Χτίζουμε την Ελλάδα από την αρχή».

Όπως γνωρίζετε, είναι η δεύτερη φορά μέσα σε λιγότερο από δύο μήνες που βρίσκομαι στο βήμα αυτό, συζητώντας με την Πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση τις μεγάλες, ριζοσπαστικές αλλαγές που είναι, κατά την άποψή μας, απαραίτητες σήμερα, ώστε η Δημόσια Διοίκηση και η Τοπική Αυτοδιοίκηση να ανταποκρίνονται

πραγματικά στις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες. Ακούσαμε όλοι τις δύο προηγούμενες ομιλήτριες.

Άλλωστε, ο δημοκρατικός διάλογος αποτελεί όχι απλώς συνειδητή επιλογή, αλλά – θα έλεγα – ταυτοτικό στοιχείο της παρούσας κυβέρνησης συνολικά, και της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εσωτερικών ειδικότερα.

Μπαίνοντας κατευθείαν στο θέμα του Συνεδρίου, όπως εύστοχα το προσδιόρισαν οι διοργανωτές, το στοίχημα το οποίο αντιμετωπίζει αυτή τη στιγμή η χώρα είναι η εκ βάθρων ανοικοδόμησή της.

Ένα στοίχημα που – όπως ξέρετε – η παρούσα κυβέρνηση το ανέδειξε εξ αρχής ως κεντρικό προγραμματικό της στόχο, κάνοντας λόγο για την ανάγκη οικονομικής, παραγωγικής, κοινωνικής και θεσμικής ανασυγκρότησης της χώρας.

Έτσι λοιπόν, ως πρώτη επισήμανση, θα έλεγα ότι η ανάγκη να «χτίσουμε», όπως λέει ο τίτλος του Συνεδρίου, «την Ελλάδα από την αρχή», δεν είναι κάποια αυθαίρετη επιλογή της κυβέρνησης. Είναι το αίτημα που εκπέμπει η ελληνική κοινωνία σε όλα τα επίπεδα.

Αρκεί να θυμηθούμε τις «πλατείες» μόλις λίγα χρόνια πριν, όπου – μέσα στην έξαρση της οικονομικής κρίσης – οι πολίτες διεκδίκησαν κάτι περισσότερο. Δηλαδή, πραγματική Δημοκρατία, που περιλαμβάνει όλες τις θεσμικές, διοικητικές, οικονομικές και κοινωνικές αλλαγές που είναι αναγκαίες ως νομική και υλική βάση, ώστε η δημοκρατία να μην είναι απλά εξαγγελία, αλλά να έχει ουσιαστικό περιεχόμενο, σάρκα και οστά.

Αρκεί να θυμηθούμε ότι, πριν από μόλις ένα χρόνο, η παρούσα κυβέρνηση έλαβε ανανέωση της εντολής του ελληνικού λαού με το σύνθημα «ξεμπερδεύουμε με το παλιό, κερδίζουμε το αύριο», το οποίο, ακριβώς, εξέφρασε το βαθύ και διάχυτο κοινωνικό αίτημα για ριζικές και ριζοσπαστικές αλλαγές. Και από αυτές θα κριθούμε.

Αρκεί, τέλος, σήμερα, να αναλογιστούμε τι εισπράττουμε από τον κοινωνικό μας περίγυρο, από τους πολίτες που συναντούμε καθημερινά στο πλαίσιο άσκησης των καθηκόντων μας, αλλά και τι αποτυπώνεται διαχρονικά σε κάθε μέτρηση της κοινής γνώμης. Το εισπράττετε και εσείς, το εισπράττουμε και εμείς.

«Να χτίσουμε», λοιπόν, «την Ελλάδα από την αρχή».

Αυτό είναι σήμερα το μεγάλο ζητούμενο που διαπερνά την ελληνική κοινωνία. Αυτό είναι, θα έλεγα, το μεγάλο «εθνικό στοίχημα», παρ' όλο που δεν μου αρέσουν οι πομπώδεις φράσεις και προτιμώ να γίνονται πολλά και να λέγονται λιγότερα.

Όμως, το στοίχημα αυτό δεν είναι υπόθεση μόνο της κυβέρνησης. Αφορά όλους τους θεσμούς, κατά το μέτρο της ευθύνης τους, με πρώτη την Τοπική Αυτοδιοίκηση που, λόγω της εγγύτητάς της προς τους πολίτες, βρίσκεται στην «πρώτη γραμμή» της καθημερινότητας και καλείται καθημερινά να διαχειρίζεται τις δυσκολίες, αλλά και να αφουγκράζεται τα αιτήματα, τις αγωνίες και τα οράματα της κοινωνίας.

Με την έννοια, λοιπόν, αυτή, οφείλω από την πλευρά μου, ως δεύτερη επισήμανση, σχετικά με το τρέχον Τακτικό Συνέδριο της ΚΕΔΕ, να χαιρετίσω το σύνθημα που εκπέμπετε από το Συνέδριο αυτό, που έχετε ως Πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση, αναλαμβάνοντας έτσι και το μερίδιο της ευθύνης που μας αναλογεί και εμάς και εσάς.

Θα ήθελα, ωστόσο, να πάω ένα βήμα παραπέρα τη σκέψη αυτή.

Λέγεται συχνά ότι το κράτος είναι στην Ελλάδα «ο μεγάλος ασθενής».

Καταρχήν, πρέπει να σημειώσω ότι εγώ προσωπικά, δεν συμφωνώ απόλυτα με τη διαπίστωση αυτή.

Όχι γιατί το κράτος δεν έχει σημαντικές παθογένειες – αναποτελεσματικότητα, πελατειακές σχέσεις, γραφειοκρατία, φοβία απέναντι στην καινοτομία, αδιαφάνεια και διαφθορά – οι οποίες

συσσωρεύτηκαν διαχρονικά, σχεδόν από τη σύσταση του ελληνικού κράτους και με ιδιαίτερη ένταση από το δικομματισμό των τελευταίων σαράντα χρόνων.

Αλλά γιατί μια τέτοια προσέγγιση παραβλέπει ότι οι ίδιες παθογένειες χαρακτήριζαν και χαρακτηρίζουν και τον ιδιωτικό τομέα στην Ελλάδα, ο οποίος παρέμεινε σε μεγάλο βαθμό κρατικοδίαιτος ή σε μία αντίληψη ευκαιριακών, «αρπακτικών» επενδύσεων, με στόχο το άμεσο μέγιστο κέρδος.

Δεν μπορεί λοιπόν να παραγνωρίζεται ότι η ελληνική Δημόσια Διοίκηση, παρ' όλες αυτές τις παθογένειες, υπήρξε η «συγκολλητική ουσία», η «ραχοκοκαλιά» της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτικής ζωής.

Πράγματι, το κράτος ανέλαβε να καλύψει κενά που άφηνε πίσω της η ιδιωτική πρωτοβουλία, ακόμα και σε σημαντικούς τομείς, που απαιτούσαν πιο μακροπρόθεσμες επενδύσεις, τις οποίες ήταν απρόθυμος να κάνει ο ιδιωτικός τομέας.

Ήταν επίσης το κράτος που ανέλαβε να παράσχει τις βασικές υπηρεσίες και αγαθά στο σύνολο των πολιτών, ενώ ταυτόχρονα υπήρξε – όσο παράδοξο και αν ακούγεται αυτό – βασικός φορέας του εκσυγχρονισμού της ελληνικής κοινωνίας.

Αναφέρθηκα στη Δημόσια Διοίκηση, κύριε Πρόεδρε και κύριοι Σύεδροι, τόσο στις παθογένειες όσο και στην τεράστια συνεισφορά της, για να επισημάνω ότι, τηρουμένων των αναλογιών, τα ίδια ισχύουν και για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, η οποία – με όλες τις ιδιαιτερότητες που απορρέουν από την αυτοτέλειά της και από την άμεση δημοκρατική νομιμοποίηση των οργάνων της – παραμένει ωστόσο αναπόσπαστο μέρος της διοικητικής δομής του ελληνικού κράτους.

Δημόσια Διοίκηση και Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι δύο πυλώνες του κράτους αλληλένδετοι και αλληλοτροφοδοτούμενοι. Δεν μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι μπορούμε να έχουμε μία ανθούσα, αποτελεσματική και ισχυρή Τοπική Αυτοδιοίκηση μέσα σε ένα

δυσλειτουργικό κράτος. Ούτε όμως και το αντίστροφο, ότι μπορεί να χτιστεί μία σύγχρονη, φιλική προς τον πολίτη, δημοκρατική Δημόσια Διοίκηση, χωρίς να έχει γερά τοπικά ερείσματα μέσω των Ο.Τ.Α. Α΄ και Β΄ Βαθμού.

Συνεπώς – και αυτή είναι η τρίτη επισήμανσή μου σε ότι αφορά το κεντρικό θέμα και σύνθημα του Συνεδρίου – δεν έχει νόημα μία κυκλική συζήτηση που διαρκώς θα αναρωτιέται ποιος πυλώνας του διοικητικού συστήματος πρέπει πρώτος να βελτιωθεί, να μεταρρυθμιστεί, να αλλάξει.

Δεν έχει νόημα να γίνεται «μπαλάκι» η ευθύνη για το ποιος θεσμός θα πάρει πρώτος την πρωτοβουλία να προχωρήσει μπροστά. Διότι, απλούστατα είναι σαφές ότι και οι δύο θεσμοί, και η Δημόσια Διοίκηση και η Τοπική Αυτοδιοίκηση, έχουν πολλά και επείγοντα βήματα να κάνουν στην κατεύθυνση της ριζικής και ριζοσπαστικής μεταρρύθμισής τους.

Και το κυριότερο, μια τέτοια συζήτηση θα αδικούσε την ίδια την Τοπική Αυτοδιοίκηση και τον ιδιαίτερο ρόλο της.

Πρώτα από όλα, διότι η Αυτοδιοίκηση, σε αντίθεση με τη Δημόσια Διοίκηση έχει ευθεία δημοκρατική νομιμοποίηση. Και έπειτα, διότι βρίσκεται πιο κοντά στον πολίτη, όχι όμως γεωγραφικά μόνο, γιατί τα Υπουργεία είναι στην Αθήνα και οι Δήμοι είναι σε όλη την Ελλάδα. Αλλά επί της ουσίας, γιατί – υποτίθεται – ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι ο θεσμός που αντικατοπτρίζει την «από τα κάτω» συγκρότηση, οργάνωση και πολιτική έκφραση της κοινωνίας.

Αυτά λοιπόν τα χαρακτηριστικά που εξ ορισμού διαθέτει η Τοπική Αυτοδιοίκηση, της δίνουν μεγαλύτερες δυνατότητες, αλλά και μεγαλύτερες ευθύνες.

Γιατί σήμερα η Αυτοδιοίκηση έχει την ευκαιρία – μέσα και από τη διαδικασία που ξεκινήσαμε στο Υπουργείο Εσωτερικών – να γίνει πρωτοπόρος. Να αποδείξει ότι κατέχει δίκαια τον τίτλο του «λαϊκού θεσμού», γιατί τολμά να αφουγκράζεται τους πολίτες και να

αλλάζει, δίνοντας, αν θέλετε, το καλό παράδειγμα σε ολόκληρη τη διοικητική και πολιτική δομή της χώρας.

Άλλωστε, για να καταλήξω στο σημείο από όπου ξεκίνησα, ως τέταρτη επισήμανση, θα έλεγα ότι η σημερινή συγκυρία είναι εξαιρετικά ευνοϊκή και δημιουργεί ένα παράθυρο ευκαιρίας για την τόσο πολυσυζητημένη μεταρρυθμιστική προσπάθεια που έχει ανάγκη η χώρα.

Διότι, εκτός της πίεσης που προκύπτει από την κοινωνική πραγματικότητα που όλοι μας ζούμε, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η παρούσα κυβέρνηση έχει επιδείξει και αποδείξει την πολιτική της βούληση για βαθιές τομές, για ριζικές αλλαγές και, κυρίως, για συγκρούσεις με μικρότερα ή μεγαλύτερα κατεστημένα συμφέροντα και παγιωμένες νοοτροπίες,

Αν ισχύουν οι παρατηρήσεις μου επί της γενικής μεταρρυθμιστικής πολιτικής που είναι αναγκαία, θα ήθελα να αναφερθώ εν συντομία στο δικό μας αντικείμενο, αυτό της ριζοσπαστικής μεταρρύθμισης της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Ξέρετε πολύ καλά – άλλωστε πολύ πρόσφατα έγινε το Ειδικό Θεματικό Συνέδριο της ΚΕΔΕ στο Βόλο σχετικά – ότι εδώ και λίγους μήνες έχει ξεκινήσει, με πρωτοβουλία του Υπουργείου Εσωτερικών και στο πλαίσιο ειδικής Επιτροπής της οποίας έχω την προεδρία, ο διάλογος για τη μεταρρύθμιση αυτή. Και ξεκίνησε δημόσια, με τη συμμετοχή όλων μας.

Δεν θα σας παρουσιάσω και πάλι την προ δύο μηνών ομιλία μου στον Βόλο. Άλλωστε, τόσο η ΚΕΔΕ δια της τριμελούς και κατόπιν επιμονής του Υπουργείου πλουραλιστικής πολιτικά αντιπροσωπείας της, όσο και όλοι οι λοιποί θεσμοί της Αυτοδιοίκησης (ΕΝΠΕ, ΠΟΕ-ΟΤΑ, ΟΣΥΑΠΕ, ΕΕΤΑΑ) μετέχουν στις συζητήσεις, ενημερώνονται για τις επεξεργασίες και, το κυριότερο, συμμετέχουν με τον έναν ή τον άλλο βαθμό, ενεργά, με θέσεις και προτάσεις σε αυτές τις Επιτροπές.

Και βέβαια, οι βασικές πολιτικές κατευθύνσεις και στόχοι παραμένουν και ενισχύονται, όπως επιβεβαιώθηκε και από τον χαιρετισμό που απηύθυνε στην έναρξη του Συνεδρίου ο νέος Υπουργός Εσωτερικών, ο κύριος Σκουρλέτης, για τη συνεργασία με τον οποίο είμαι ιδιαίτερα ευτυχής και αισθάνομαι την ανάγκη να το καταθέσω και δημόσια.

Θέλω από το βήμα όμως του Συνεδρίου σας, πρώτα απ' όλα να χαιρετίσω ειλικρινά τη στάση που έχει τηρήσει μέχρι σήμερα στον εν εξελίξει διάλογο και η ΚΕΔΕ, κύριε Πρόεδρε, στο σύνολό της, ως θεσμικός εκπρόσωπος της Πρωτοβάθμιας Αυτοδιοίκησης.

Ξέρετε πολύ καλά τις απόψεις μου, καθώς και την πολιτική μου διαδρομή και τοποθέτηση. Είναι, επομένως, σαφές ότι με πολλά αξιόλογα και έμπειρα αυτοδιοικητικά στελέχη έχουμε πολύ συχνά σημαντικά διαφορετικές απόψεις και αντιλήψεις, τόσο σε γενικό επίπεδο, όσο και στα επιμέρους θέματα.

Ωστόσο, θέλω να πιστεύω ότι – τόσο στο πλαίσιο της Επιτροπής για τη μεταρρύθμιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όσο και συνολικά στο βίο και την πολιτεία τη δική μου, ως Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου – έχω αντιμετωπίσει με αντικειμενικότητα, και σας κοιτάω στα μάτια, και σεβασμό, όλους τους αιρετούς, σκύβοντας με προσοχή στα προβλήματά τους και ακούγοντας με ενδιαφέρον τις απόψεις τους, χωρίς να με ενδιαφέρει το χρώμα με το οποίο εκλέχθηκαν.

Το πρώτο λοιπόν που ήθελα να καταθέσω είναι ότι, κατά την άποψή μου, αλλά και την άποψη νομίζω όλων των ανθρώπων που υπό οποιαδήποτε ιδιότητα εργάζονται για την επιτυχία της εν εξελίξει μεταρρύθμισης, η ειλικρινής διάθεση συμμετοχής που επέδειξε η Πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση, η εκ μέρους της κατάθεση προτάσεων, επισημάνσεων και διεκδικήσεων, αλλά και ατομικά η συμβολή τόσο των αιρετών εκπροσώπων της, των κ.κ. Πατούλη, Κοιμήση και Μπίρμπα, όσο και των εμπειρογνημόνων που μετέχουν εκ μέρους της στις ομάδες εργασίας, είναι πολύτιμη.

Άλλωστε και σήμερα και χθες καταγράψαμε στοιχεία από τις τοποθετήσεις σας. Θα ήθελα, επομένως, με την ευκαιρία που μου δίνεται σήμερα και εις επήκοον όλων των αιρετών της χώρας, να τους ευχαριστήσω και δημόσια.

Το δεύτερο και συναφές με το προηγούμενο στοιχείο που θα ήθελα να επισημάνω, είναι το γεγονός ότι το Θεματικό Συνέδριο που προηγήθηκε και οι θέσεις της Πρωτοβάθμιας Αυτοδιοίκησης που προέκυψαν συλλογικά μέσα από τις δικές σας διαδικασίες, θα λειτουργήσει εξαιρετικά προωθητικά για την πρόοδο του διαλόγου και την επεξεργασία των συγκεκριμένων κατευθύνσεων της εν εξελίξει μεταρρύθμισης.

Πράγματι, διέτρεξα, κύριε Πρόεδρε, με προσοχή το αναλυτικό κείμενο των προτάσεων και – παρά τις επιμέρους διαφωνίες μου σε ορισμένα σημεία, οι οποίες είναι νομίζω εύλογο να υπάρχουν μεταξύ ανθρώπων με διαφορετικές ιδεολογικές και πολιτικές αναφορές – πρέπει να πω ότι στο σύνολό τους και σε πολύ μεγάλο ποσοστό με βρίσκουν και μας βρίσκουν σύμφωνους.

Άλλωστε, πέραν των προσωπικών μου απόψεων, νομίζω ότι εάν κάποιος αντιπαρέβαλε τα κείμενα των θέσεων της ΚΕΔΕ με τις μέχρι σήμερα κατατεθείσες επεξεργασίες της Επιτροπής, θα έβρισκε πολλά σημεία συγκλίσεων και μερικών ταυτίσεων.

Δεν είναι δε τυχαίο κάτι τέτοιο, αφού όλοι οι μετέχοντες στην Επιτροπή του Υπουργείου, είτε πρόκειται για αιρετούς, είτε για εργαζόμενους, τα στελέχη μας, είτε για ειδικούς επιστήμονες, είτε για το προσωπικό, είναι άνθρωποι που έχουν αφιερώσει μεγάλο μέρος της ζωής τους, υπό διάφορες ιδιότητες, στην υπόθεση της προαγωγής του αυτοδιοικητικού θεσμού στη χώρα μας. Δεν θα μπορούσαν επομένως να μην μοιράζονται και ένα μίνιμουμ κοινών διαπιστώσεων, ανησυχιών, αλλά και προτάσεων για το παρόν και το μέλλον της Αυτοδιοίκησης.

Έτσι λοιπόν, ερχόμενος στις συγκεκριμένες προτάσεις που διατύπωσε η ΚΕΔΕ, θέλω να αναφερθώ σε μία - μία:

Πρώτον, ως προς το σύστημα διακυβέρνησης των Δήμων.

Η άποψή μας ως προς την αποτίμηση του μέχρι σήμερα συστήματος διακυβέρνησης συμπίπτει σχεδόν με τις εκτιμήσεις που διατυπώνονται στο κείμενο των θέσεων της ΚΕΔΕ. Πράγματι, συνολικά τα όργανα της Αυτοδιοίκησης, και ιδίως εκείνα που διαθέτουν άμεση δημοκρατική νομιμοποίηση, πέτυχαν μέσα στα χρόνια της σοβούσας οικονομικής, αλλά και πολιτικής κρίσης, να κερδίσουν την εμπιστοσύνη των πολιτών προς το πρόσωπό τους και να προσφέρουν σημαντικές υπηρεσίες. Ωστόσο, υπήρξαν όργανα και θεσμοί που – αν και σωστά στον αρχικό τους σχεδιασμό σχεδιάστηκαν – δεν ανταποκρίθηκαν στις προσδοκίες και πρέπει λοιπόν να τα ξαναδούμε. Όχι για να τα καταργήσουμε, αλλά για να τα επανατοποθετήσουμε στο θεσμικό οικοδόμημα και να τα ενισχύσουμε επί της ουσίας.

Τέτοια είναι πρωτίστως τα όργανα και οι θεσμοί κοινωνικής συμμετοχής, όπως οι Δημοτικές Επιτροπές Διαβούλευσης, οι θεσμοί ενδοδημοτικής αποκέντρωσης, όπως οι Τοπικές και Δημοτικές Κοινότητες, αλλά και θεσμοί προστασίας των δικαιωμάτων των πολιτών, όπως ο Συμπαραστάτης του Δημότη.

Όπως σωστά επισημαίνεται, τέτοιοι θεσμοί δεν αρκεί να νομοθετούνται, αλλά θα πρέπει να δούμε και το ουσιαστικό τους περιεχόμενο, ώστε να λειτουργούν στην πράξη και αποτελεσματικά. Και είμαστε αποφασισμένοι να το κάνουμε, μαζί σας.

Και βέβαια, πρέπει πιθανόν να συμπληρωθούν με άλλους θεσμούς, περισσότερο στοχευμένους θεματικά ή περισσότερο ευέλικτους και λιγότερο γραφειοκρατικούς, που θα δίνουν άμεσα το λόγο στους πολίτες, αποδεικνύοντας ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση, όπως επισημαίνεται και στις θέσεις της ΚΕΔΕ είναι – ή θα έπρεπε, εν πάση περιπτώσει, να είναι – προϋπόθεση για να μπου «οι τοπικές κοινωνίες στην πρώτη γραμμή», για «να αποφασίζουν οι πολίτες για το μέλλον τους».

Δεύτερον, σε ότι αφορά τον επιμερισμό των αρμοδιοτήτων μεταξύ των διαφορετικών διοικητικών θεσμών.

Η πρόταση της ΚΕΔΕ, ως προς τον δημοκρατικό προγραμματισμό και την υιοθέτηση της προσέγγισης της δημόσιας πολιτικής, είναι ακριβώς ο δρόμος πάνω στον οποίο κινούνται , δουλεύουν και επεξεργάζονται οι αρμόδιες θεματικές ομάδες στο Υπουργείο μας.

Στόχος μας – πάντοτε σε συνεργασία με τα κατά περίπτωση καθ' ύλην αρμόδια Υπουργεία – είναι να μεταφερθεί στο τοπικό και περιφερειακό επίπεδο η «καρδιά» του κράτους, τουλάχιστον σε ότι αφορά την εξειδίκευση των εθνικών πολιτικών και την παροχή όλων των σημαντικών κοινωνικών υπηρεσιών.

Σαφέστατα, έχουμε επίγνωση ότι ένα τέτοιο εγχείρημα σημαίνει στην ουσία ότι πρέπει να αντιστρέψουμε τελείως τον εξαιρετικά συγκεντρωτικό τρόπο με τον οποίο οικοδομήθηκε στην πραγματικότητα το ελληνικό κράτος επί δεκαετίες. Και νομίζω κανένας δεν θα έλεγε από αυτό το βήμα ότι έχει ευθύνη η κυβέρνηση η δική μας. Αντίθετα από τη σχετική ρητή συνταγματική επιταγή.

Ξέρουμε ότι στην προσπάθειά μας θα συναντήσουμε δυσκολίες. Άλλωστε, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι προσπαθούμε σήμερα, υπό εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες, να πραγματοποιήσουμε αυτό που δεν θέλησαν ή δεν μπόρεσαν να κάνουν όλες οι κυβερνήσεις που προηγήθηκαν, σε εποχές πολύ ευνοϊκότερες και πολιτικά και οικονομικά.

Ωστόσο, είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε στην ανακατανομή των αρμοδιοτήτων, με τα κριτήρια και τη μεθοδολογική και πολιτική προσέγγιση επί της οποίας συμφωνούμε, μέχρι το σημείο που θα μπορέσουμε.

Άλλωστε, ακόμα και αν κάποια βήματα αποσυγκέντρωσης του σημερινού κράτους να μπορέσουμε να κάνουμε, έχω τη γνώμη ότι

θα είναι ήδη σημαντικά, και θα αποτελέσουν την αρχή μιας συνολικής μετεξέλιξης.

Τρίτον, σε ότι αφορά την οικονομική διαχείριση των Ο.Τ.Α.

Γνωρίζετε πολύ καλά, μιας και η συζήτηση των επεξεργασιών της οικείας Θεματικής Ομάδας την προτάξαμε χρονικά, με δική μας επιλογή, ότι τόσο στα θέματα των ιδίων εσόδων των Ο.Τ.Α. και στη σχετική ενοποίηση και επικαιροποίηση του θεσμικού πλαισίου, όσο και στην ανάγκη ενοποίησης και απλοποίησης των οικονομικών και δημοσιονομικών ελέγχων, ότι οι προωθούμενες αλλαγές προσεγγίζουν πολύ τις θέσεις που διατυπώνονται κατά καιρούς και από την ΚΕΔΕ.

Είναι ήδη υπό επεξεργασία το νέο Προεδρικό Διάταγμα για την οικονομική και λογιστική διαχείριση των Ο.Τ.Α., ενώ στο πλαίσιο επιμέρους νομοθετικών πρωτοβουλιών που σχεδιάζονται από το Υπουργείο, προωθούνται όπως ξέρετε ρυθμίσεις που ενισχύουν την αποτελεσματικότητα των Ο.Τ.Α. ως προς την είσπραξη των ιδίων εσόδων τους.

Τέταρτον, σε ότι αφορά το ανθρώπινο δυναμικό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τόσο σε επίπεδο εργαζομένων όσο και σε επίπεδο αιρετών.

Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι το θέμα της στήριξης και αναβάθμισης του έμψυχου δυναμικού των Ο.Τ.Α. υπήρξε και παραμένει κεντρικό μέλημα κυβέρνησης, αλλά και της παρούσας πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΣ.

Ήδη από την πρώτη κυβέρνηση, επί υπουργίας Νίκου Βούτση, μέσα σε εξαιρετικά δύσκολες και αβέβαιες συνθήκες, όπως και εν συνεχεία, το ΥΠΕΣ υιοθέτησε μία σειρά ρυθμίσεων για την καλύτερη στελέχωση των Δήμων, για τη στήριξη των δίκαιων αιτημάτων των εργαζομένων τους και για την καλύτερη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού.

Η ίδια άποψη και προσπάθεια συνεχίζεται και σήμερα, όπως επιβεβαιώθηκε ρητά και με τις συγκεκριμένες δεσμεύσεις από τη χθεσινή ομιλία του Υπουργού.

Αλλά επειδή δεν μου αρέσουν μόνο τα λόγια, υπενθυμίζω ενδεικτικά, γιατί πρέπει να κρινόμαστε με τα έργα.

1. Η απελευθέρωση των προσλήψεων μόνιμου προσωπικού ΥΕ και ΔΕ στις ανταποδοτικές υπηρεσίες.
2. Η δυνατότητα επέκτασης του ωραρίου των υπαλλήλων ΙΔΑΧ μειωμένης απασχόλησης, μέχρι και τα όρια της πλήρους απασχόλησης.
3. Τη συνέχιση με εθνικούς πόρους και σε συνεννόηση με την Αυτοδιοίκηση της λειτουργίας των κοινωνικών υπηρεσιών που παρέχονταν με χρηματοδότηση μέσω ΕΣΠΑ και μέχρι την ένταξή τους στη νέα προγραμματική περίοδο.
4. Την επαναφορά στην Υπηρεσία των υπαλλήλων που είχαν με τρόπο οριζόντιο και αντισυνταγματικό τεθεί σε διαθεσιμότητα, με αποτέλεσμα τη διάλυση κρίσιμων και εξαιρετικά προσοδοφόρων για τους Ο.Τ.Α. Υπηρεσιών, όπως η Δημοτική Αστυνομία.
5. Την αποτροπή της αιμορραγίας των Ο.Τ.Α. της παραμεθορίου, με την εισαγωγή αποτρεπτικών δικλείδων για το προσωπικό του.

Την ίδια προσπάθεια καταβάλουμε και με εν εξελίξει πρωτοβουλίες, τις οποίες – όπως ξεκαθάρισε χθες ο νέος Υπουργός – θα συνεχίσουμε και υπό τη νέα ηγεσία, σε σχέση τόσο με το προσωπικό, όσο και με τους αιρετούς των Ο.Τ.Α., όπως συμβαίνει λόγου χάρη με το ζήτημα της αποκατάστασης των αντιμισθιών και των αποζημιώσεων των αιρετών.

Θα μου επιτρέψετε δε – επειδή μέχρι τώρα αναφέρθηκα στα σημεία που συμφωνούμε – να αναφέρω κι ένα σημείο που πρέπει να επεξεργαστούμε περαιτέρω, πριν φτάσουμε σε αυτό που

διαφωνούμε. Και αναφέρομαι στο μείζον και δύσκολο ζήτημα της αργίας των αιρετών.

Εξ ορισμού, ένα διοικητικό μέτρο σε βάρος δημοσίων λειτουργών με άμεση δημοκρατική νομιμοποίηση, είναι από μόνο του ένα πεδίο έντασης, ανάμεσα στην ανάγκη σεβασμού του τεκμηρίου αθωότητας αφ' ενός και της προστασίας της νόμιμης δράσης των Ο.Τ.Α. και της εμπιστοσύνης των πολιτών στο θεσμό αφ' ετέρου.

Είναι σαφές ότι κανείς δεν είναι ευχαριστημένος από την τρέχουσα διατύπωση του άρθρου 236 του Καλλικράτη. Ούτε η Αυτοδιοίκηση που ζητά την περαιτέρω ελαστικοποίηση του θεσμικού πλαισίου, κύριε Πρόεδρε, ούτε το Υπουργείο και οι Αποκεντρωμένες Διοικήσεις που αναλαμβάνουν καθημερινά, σε ένα θέμα με σημαντικές πολιτικές και προσωπικές προεκτάσεις, την ευθύνη της ερμηνείας και της εφαρμογής ενός κακού νόμου.

Έχω λοιπόν τη γνώμη ότι το ζήτημα αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να ξαναδούμε, στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης, εξ αρχής. Και ανεξαρτήτως των τεχνικών θεμάτων, τα οποία μπορούν να συζητήσουν οι αρμοδιότεροι από εμάς, οι νομικοί μας, θα πρέπει να συμφωνήσουμε ότι πρέπει το σύστημα που θα καθιερωθεί να είναι απλό, σαφές, ομοιόμορφο στην εφαρμογή και συγχρόνως δίκαιο, σε σχέση με το τι εισπράττει η Πολιτεία και οι πολίτες.

Πέμπτον, σε ότι αφορά τα Νομικά Πρόσωπα των Ο.Τ.Α. :

Έχει ήδη επισημανθεί από την Επιτροπή και νομίζω ότι απηχεί τις απόψεις και της Αυτοδιοίκησης ότι ήδη με τον Καλλικράτη έγινε μία μεγάλης κλίμακας προσαρμογή στο θεσμικό πλαίσιο, αλλά και στον αριθμό των νομικών προσώπων των Ο.Τ.Α.

Επίσης, νομίζω ότι πρέπει με ειλικρίνεια να πούμε μεταξύ μας και προς τους πολίτες ότι η λειτουργία Νομικών Προσώπων με πιο ευέλικτο – τουλάχιστον στο παρελθόν – καθεστώς σε σχέση με την κεντρική υπηρεσία του Δήμου, είχε θετικά αποτελέσματα σε μία σειρά τομέων δράσης. Την ίδια όμως στιγμή αποτέλεσε, σε κάποιες

– δυστυχώς όχι λίγες – περιπτώσεις, πεδίο κακοδιαχείρισης, σπατάλης, ανορθολογικής διοίκησης και πελατειακών εξυπηρετήσεων, φαινόμενο που κάποιοι Δήμοι κληρονόμησαν και «πληρώνουν» μέχρι και σήμερα και χωρίς να φταίνει.

Ευτυχώς, η κατάσταση αυτή σήμερα έχει αλλάξει άρδην. Παραμένουν βέβαια κάποιες επιμέρους βελτιώσεις και επικαιροποιήσεις στο θεσμικό πλαίσιο των νομικών προσώπων των Ο.Τ.Α., όμως συνολικά αποτελεί ένα από τα πεδία που οφείλουμε να αναγνωρίσουμε τη μεγάλη πρόοδο που συντελέστηκε, με επώδυνο ωστόσο τρόπο.

Έκτον, σε σχέση με την εποπτεία και τους ελέγχους των Ο.Τ.Α.

Πάγια θέση της κυβέρνησης και κεντρική κατεύθυνση που δόθηκε στο πλαίσιο της Επιτροπής, είναι η αποσύνδεση της εποπτείας των Ο.Τ.Α. από τις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις και η ανάθεσή τους σε μία υπηρεσία που αφ' ενός θα παρέχει εχέγγυα ανεξαρτησίας και αμερόληπτης κρίσης και αφ' ετέρου θα διαθέτει όσο γίνεται πιο υψηλού επιπέδου στελέχη, ώστε να είναι σε θέση να υπεισέρχονται στα σύνθετα και σε πολλές περιπτώσεις εξειδικευμένα νομικά, οικονομικά και τεχνικά ζητήματα που ανακύπτουν κατά τον έλεγχο νομιμότητας της δράσης των Ο.Τ.Α.

Θα ήθελα να θυμίσω δε ότι – μέχρι την έναρξη λειτουργίας του νέου αυτού μηχανισμού εποπτείας – το Υπουργείο έχει πάρει σειρά πρωτοβουλιών, με σημαντικότερες την μη τοποθέτηση κομματικά διορισμένων Γενικών Γραμματέων στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις κατά το μεταβατικό διάστημα, αλλά και την ενίσχυση της συνεργασίας με το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Επίσης, θα ήθελα να θυμίσω ότι στο πλαίσιο της Επιτροπής επανασυζητείται η πρόταση που είχε καταθέσει στο παρελθόν το Υπουργείο, επί υπουργίας του κυρίου Βούτση, και δεν προχώρησε για συγκυριακούς λόγους, παρά το γεγονός ότι είχε τύχει της στήριξης και της ΚΕΔΕ, περί αντικατάστασης του Παρατηρητηρίου

Οικονομικής Αυτοτέλειας των Ο.Τ.Α., από έναν άλλο μηχανισμό, με σαφώς δημοκρατικότερα χαρακτηριστικά, που θα λειτουργούσε υποστηρικτικά και όχι τιμωρητικά προς τους Δήμους και θα εξασφάλιζε την πραγματική οικονομική τους βιωσιμότητα.

Και επειδή άκουσα για μία δευτεροβάθμια κρίση, από τον κύριο Κοιμήση, είμαι σε θέση να πω ότι το συζητάμε για την εποπτεία, για να το εξειδικεύσουμε.

Έβδομον, σε ότι αφορά τους πόρους της Αυτοδιοίκησης και τον αναπτυξιακό ρόλο αυτής.

Συμφωνούμε στο σύνολο, θα έλεγα, των διαπιστώσεων που γίνονται στις θέσεις της ΚΕΔΕ, σε σχέση με τις οικονομικές απώλειες που έχει υποστεί η Τοπική Αυτοδιοίκηση κατά την εξαιτία των μνημονίων και την ανάγκη σταδιακής αποκατάστασης της χρηματοδότησής της, ανάλογα και με τις δημοσιονομικές δυνατότητες της χώρας.

Άλλωστε, η αρμόδια Θεματική Ομάδα έχει επεξεργαστεί και καταθέσει μία πρόταση περί της δημιουργίας ενός ειδικού χρηματοδοτικού προγράμματος με αναπτυξιακή στόχευση ειδικά για τους Ο.Τ.Α., το οποίο θα ολοκληρωθεί στις λεπτομέρειές του τις επόμενες μέρες και θα τεθεί υπόψη των συναρμόδιων Υπουργείων προς περαιτέρω διαβούλευση.

Ενώ επίσης, θα πρέπει να σας υπενθυμίσω και τη στενή συνεργασία που είχαμε όλο το προηγούμενο διάστημα και που βέβαια θα συνεχίσουμε να έχουμε, με το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων - όπου ο Πρόεδρος του Ταμείου, θα τον έχετε και ομιλητή και αργότερα - προκειμένου να ρυθμιστούν μία σειρά ζητήματα σχετικά με τη δανειοδότηση των Δήμων, καθώς και να καταρτιστούν προγράμματα χρηματοδότησης αναπτυξιακών και επενδυτικών δράσεων, όπως παραδείγματος χάρη η χρηματοδότηση για μελέτες, η στήριξη των Ο.Τ.Α. που υλοποιούν προγράμματα κοινωνικού έργου κ.ο.κ. Θα τα πει πάρα πολύ καλά ο κύριος Βαρλαμής.

Ωστόσο, θα μου επιτρέψετε να επισημάνω δύο στοιχεία, ένα πολιτικό και ένα τεχνικό-θεσμικό, στα οποία δεν συμφωνούμε με τον τρόπο που διατυπώνονται οι διεκδικήσεις της ΚΕΔΕ ως προς τα οικονομικά.

Πολιτικά, είναι νομίζω σαφές ότι η μείωση στις δαπάνες, τόσο τις λειτουργικές όσο και – κυρίως – τις επενδυτικές του κρατικού προϋπολογισμού υπήρξε οριζόντια και δεν έπληξε μόνο την Αυτοδιοίκηση, αλλά το σύνολο των τομέων της δημόσιας δράσης, ακόμα και των εξαιρετικά κρίσιμων κοινωνικά, όπως λόγου χάρη η υγεία και η εκπαίδευση. Η αποκατάσταση, επομένως, αντίστοιχα θα είναι συνολική. Για να χρησιμοποιήσω τα λόγια ενός Θεσσαλού Δημάρχου, ο οποίος κάθε άλλο παρά φιλικά διάκειται προς την παρούσα κυβέρνηση, πριν από ένα περίπου χρόνο στο γραφείο μου, μου είχε πει: «Τι να το κάνω εγώ να είμαι Δήμαρχος σε έναν πλούσιο Δήμο, αν η χώρα βουλιάζει; Όλοι μαζί λοιπόν θα σηκωθούμε από αυτή τη δύσκολη περίοδο».

Και συνεχίζω και λέω τα τεχνικά-θεσμικά, ότι ενώ η Αυτοδιοίκηση έχει απόλυτο δίκιο να ζητάει σταδιακή ενίσχυση της χρηματοδότησής της, κάνει όμως λάθος - και το λέω ευθέως από αυτό το βήμα - να μιλά για νέα γενιά παρακρατηθέντων. Είναι άλλο το πολιτικό ζήτημα που λέμε σταδιακή ενίσχυση της χρηματοδότησης. Και σε αυτό θα συμφωνήσουμε. Ξέρουμε όλοι πολύ καλά πότε, για ποιο λόγο και με ποιον τρόπο δημιουργήθηκαν τα παρακρατηθέντα, ως το 2009, τα οποία εξοφλήσαμε και ως προς την τελευταία δόση τους πριν λίγες μέρες. Η εικόνα όμως που έχουμε εμείς σήμερα, είναι πως πρέπει να μιλάμε για μείωση της χρηματοδότησης, όχι όμως για παρακρατηθέντα, δηλαδή για μη απόδοση αυτής, τουλάχιστον με βάση την τεκμηρίωση που μέχρι σήμερα έχουμε δει. Όμως και αυτό αν θέλετε, με στοιχεία και με επιχειρήματα, είμαστε ανοιχτοί να το συζητήσουμε.

Σε κάθε δε περίπτωση, θα ήθελα να επισημάνω και από το βήμα του Συνεδρίου ότι το Υπουργείο Εσωτερικών, όχι πάντα χωρίς

πίσεις, έχει καταφέρει να είναι απολύτως συνεπές προς τις υποχρεώσεις του προς τους Ο.Τ.Α. και είμαστε στην ευχάριστη θέση να κλείνουμε χωρίς οικονομικές εκκρεμότητες όλο το 2016.

Και, τέλος, θα ήθελα να απευθύνω έκκληση προς όλους τους Δήμους της χώρας, να συνεργαστούν εντατικά και με την πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΣ, κυρίως όμως με τους αξιολογότετους συναδέλφους των οικονομικών υπηρεσιών του Υπουργείου, προκειμένου να απορροφηθούν στο σύνολό τους τα 326 εκατομμύρια ευρώ που διατίθενται για την αποπληρωμή ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων των Ο.Τ.Α. Είναι μία σημαντική ευκαιρία που δίνεται στην Αυτοδιοίκηση να κλείσει εκκρεμότητες και να εξυγιανθεί ακόμη περισσότερο, την οποία δεν πρέπει να αφήσουμε να πάει χαμένη λόγω καθυστερήσεων και τεχνικών δυσλειτουργιών.

Όγδοο, σε σχέση με την οργάνωση και την ηλεκτρονική διακυβέρνηση των Δήμων, ιδίως στο πλαίσιο του νέου ΕΣΠΑ :

Έχω τη γνώμη ότι αξίζει να θυμηθεί κανείς πως ο σχεδιασμός και η εξειδίκευση των δράσεων του ΕΣΠΑ έγινε, μάλλον για πρώτη φορά, σε ανοιχτή και θεσμοποιημένη διαβούλευση με τους φορείς της Αυτοδιοίκησης και όχι με «ημετέρους» σε κλειστά υπουργικά ή κομματικά γραφεία. Και αυτό νομίζω ότι είναι κάτι που και ως διαδικασία και ως αποτέλεσμα εγγράφεται στα θετικά της μέχρι σήμερα συνεργασίας μας.

Ένατο και τελευταίο, σε σχέση με το εκλογικό σύστημα της Αυτοδιοίκησης.

Η άποψη της κυβέρνησης και του Υπουργείου είναι γνωστή και δημόσια και επίσημα κατατεθειμένη, υπέρ της απλής αναλογικής στη συγκρότηση των Δημοτικών και Περιφερειακών Συμβουλίων.

Είναι επίσης κατατεθειμένη η επισήμανση του Υπουργού, ότι θα πάρουμε υπόψη μας τις αυτοδιοικητικές παραδόσεις της χώρας, με ότι αυτό συνεπάγεται για το ρόλο των Δημάρχων και των

Περιφερειάρχων και την καταξίωσή τους στο πλαίσιο των τοπικών κοινωνιών και στη συνείδηση των πολιτών, όχι μόνο ως προσώπων, αλλά και ως θεσμών.

Θα ήθελα ωστόσο να επισημάνω δύο-τρία στοιχεία και με αυτά κλείνω.

Πρώτον, δεν είναι ακριβές ότι το Υπουργείο «δεν έχει θέση ως προς την εκλογή των Δημάρχων». Το Υπουργείο, όπως και σε όλα τα άλλα ζητήματα, κατέθεσε την άποψή του στα ζητήματα αρχής – και η δημοκρατία είναι για μας θέμα αρχής – και έθεσε προς διαβούλευση τις εναλλακτικές λύσεις βάσει αυτών. Έτσι λοιπόν, οι διαφορετικές εκδοχές του τρόπου ανάδειξης του Δημάρχου – με δεδομένα όμως όσα προανέφερα – είναι προς συζήτηση και επεξεργασία μέσα στην αρμόδια Θεματική Ομάδα, η οποία και λειτουργεί και είσαστε παρών και συμμετέχετε και μπορείτε να καταθέτετε τις προτάσεις σας.

Δεύτερον, επίσης δεν είναι ακριβές ότι η πρόταση για απλή αναλογική και, ταυτόχρονα, για περιορισμό των δημαρχοκεντρικών χαρακτηριστικών του ισχύοντος συστήματος είναι αντιφατική. Ξέρετε όλοι πολύ καλά ότι, τυπικά, με βάση το ισχύον θεσμικό πλαίσιο, ο Δήμαρχος είναι απλό εκτελεστικό όργανο. Όλοι όμως αντιλαμβανόμαστε ότι ο Δήμαρχος διαθέτει εντός του Δημοτικού Συμβουλίου μία «αυτόματη» και για εμάς τρομακτική πλειοψηφία 3/5, είτε αυτή στηρίζεται στην κομματική πειθαρχία είτε στη δική του ακτινοβολία, σε περιπτώσεις προσωπικεντρικών παρατάξεων.

Αντίθετα, σε ένα Δημοτικό Συμβούλιο με αναλογική εκπροσώπηση των παρατάξεων, ο ρόλος του Δημάρχου μπορεί να είναι θεσμικά πιο ενισχυμένος. Πολιτικά όμως, θα υποχρεούται να συζητά και να βρίσκει σημεία συναινέσεων και συγκλίσεων. Και αυτή είναι ενίσχυση του ρόλου του Δημάρχου.

ΣΥΝΕΔΡΟΙ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Παρακαλώ, κύριοι. Απόψεις εκφράζονται ελεύθερα στο μικρόφωνο. Και θα δοθούν, αν χρειαστεί, απαντήσεις.

Κ. ΠΟΥΛΑΚΗΣ: Θα το ξανά επαναλάβω σε όσους διαμαρτύρονται. Σεβαστές οι διαφορετικές προσεγγίσεις.

Πολιτικά και θεσμικά, ενισχύεται ο Δήμαρχος ο οποίος έχει ένα Δημοτικό Συμβούλιο το οποίο ανταποκρίνεται ακριβώς στη θέληση της τοπικής κοινωνίας.

Και τέλος, ένα πολιτικό σχόλιο. Θεωρώ ότι η άποψη που διατυπώνεται, ότι «η ΚΕΔΕ δεν συζητά την αλλαγή του εκλογικού συστήματος, πριν ολοκληρωθεί προηγουμένως ο διάλογος για τη μεταρρύθμιση του κράτους» είναι και μεθοδολογικά και πολιτικά, κατά τη γνώμη μας, λάθος και μας φέρνει σε αυτά που επισήμανα στην αρχή. Διότι, κύριε Πρόεδρε, η δημοκρατία δεν είναι ζήτημα παρεμπόδιον και παραπληρωματικό που έρχεται στο τέλος. Η δημοκρατία αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της όποιας μεταρρύθμισης. Και επομένως, καμία μεταρρύθμιση δεν μπορεί και δεν πρόκειται να προχωρήσει παραβλέποντας, έστω προσωρινά, το ζήτημα της εμβάθυνσης της δημοκρατίας.

Άλλωστε, θα θυμίσω εκ νέου ότι η παρούσα κυβέρνηση έκανε για πρώτη φορά στα χρονικά το βήμα, συνεπής σε όσα διεκδικούσε ως αντιπολίτευση, να φέρει και να ψηφίσει στη Βουλή την καθιέρωση της απλής αναλογικής στις εθνικές εκλογές.

Θα είναι κρίμα για την Αυτοδιοίκηση, τις παραδόσεις και τους ανθρώπους της, να αποδειχθεί κατώτερη των περιστάσεων και να μείνει ουραγός των εξελίξεων, τη στιγμή που μόνη της αναγνωρίζει ότι ισχυρή κοινωνία και ισχυρή Αυτοδιοίκηση είναι έννοιες αλληλένδετες.

Κλείνω την παρέμβασή μου εδώ. Ξέρω ότι ίσως να σας κούρασα, όμως μίλησα ανοιχτά μπροστά σας, καταθέτοντας τις συμφωνίες και τις διαφωνίες μας. Μίλησα λοιπόν ανοιχτά, πιστεύω ότι έβαλα και το δάχτυλο επί τον τύπον των ήλων, όπως νομίζω ότι οφείλουμε να κάνουμε όλοι και κάνανε αρκετοί ομιλητές από αυτό το βήμα, σε μια εποχή που είναι σημαντικότερο να είμαστε χρήσιμοι, από το να είμαστε ευχάριστοι.

Θα σας αφήσω λοιπόν και θα συνεχίσω να σας ακούω μέχρι το απόγευμα που θα φύγω για την Αθήνα, με τις θερμότερες ευχές μου για μία ουσιαστική και επ' ωφελεία του θεσμού συνέχεια των εργασιών σας και με την υπενθύμιση ότι το να «χτίσουμε την Ελλάδα από την αρχή», όπως θέτετε το στόχο, είναι σίγουρα και το ξέρετε και σε αυτό θα συμφωνήσουμε όλοι, ανεξάρτητα πολιτικής άποψης, ότι είναι πιο δύσκολο, πιο πολύπλοκο από ότι ήταν για όσους τόσα χρόνια την γκρέμισαν. Είμαστε όμως σίγουροι πως θα τα καταφέρουμε, με την Αυτοδιοίκηση στην πρώτη γραμμή της προσπάθειας της κοινής μας.

Και ξέρω ότι και εσείς νιώθετε ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση, εσείς, και το Υπουργείο Εσωτερικών, θα πάμε μαζί, θα προχωρήσουμε μαζί, θα λύσουμε τα προβλήματα μαζί, και σε αυτά που συμφωνούμε και σε αυτά που έχουμε διαφορετικές προσεγγίσεις, διότι το Υπουργείο Εσωτερικών με τα στελέχη του και η πολιτική ηγεσία, είναι εραστές της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Α. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω μισό λεπτό επί της διαδικασίας;

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Επί της διαδικασίας;

Α. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: Ναι, επί της διαδικασίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο κύριος Γενικός Γραμματέας, ο κύριος Πουλάκης, εμπειρότατος, είναι η αλήθεια και με έναν μελίχιο τρόπο, αποφεύγοντας τους ακροβατισμούς και θωπεύοντας το ακροατήριο, επαναλαμβάνω, με την μεγάλη του εμπειρία...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Α. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: Όχι, δεν ανησυχώ. Μιλάω ειλικρινά ότι δεν απέφυγε τις βαρβαρότητες των συνεπειών της ρύθμισης. Προσέξτε. Ως Κεντρική Ένωση...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Α. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: Βρε, εσύ, Δημήτρη, θα πω ποια είναι η διαδικασία. Δεν μιλάω... Μα δεν πέρασε μισό λεπτό, βρε παιδιά, έλεος.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Επί της διαδικασίας, παρακαλώ.

Α. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: Δεν πέρασε μισό λεπτό. Αφήστε με να πω. Τους πάντες παρακολουθώ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Παρακαλώ, επί της διαδικασίας.

Α. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: Θα σας θυμίσω ότι ως Συνέδριο πήραμε μια απόφαση ομόφωνη στο Βόλο, όπου είπαμε πως πρέπει να προηγηθεί της οριστικοποίησης του εκλογικού συστήματος, το θεσμικό οικοδόμημα.

Ο κύριος Γενικός Γραμματέας σήμερα είπε ότι θα προηγηθεί το εκλογικό σύστημα της υπόλοιπης κουβέντας.

Επιμένω λοιπόν εγώ στην πρόταση την οποία έκανα και αυτή είναι η διαδικαστική μου πρόταση, σήμερα το Συνέδριο να πάρει απόφαση αυτό.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Λοιπόν, εγώ θα πω ότι θα υπάρξει τοποθέτηση και κάποιες απαντήσεις, κύριε Γενικέ, θα κάτσετε ούτως ή αλλιώς, διότι πράγματι υπάρχουν ζητήματα τα οποία, όπως με παρρησία αναφερθήκατε εσείς, πρέπει να τα λύσουμε με παρρησία και καλή, όσο γίνεται, δυνατή σχέση στις απαντήσεις που πρέπει να ληφθούν και να υπάρξουν μέσα στη συνεδρίασή μας.

Θα έλεγα όμως, θα ήθελα πραγματικά να ακούσουμε και την Υπουργό και κατόπιν θα γίνει μία συνολική, γιατί υπάρχουν ερωτήματα και προσωπικά έχουμε ερωτήματα, βάσει αυτών που έχουμε συζητήσει στην Κεντρική Ένωση.

Να δώσω λοιπόν το λόγο στην Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης, την κυρία Όλγα Γεροβασίλη, την καλωσορίζουμε.

Ετέθησαν ζητήματα και νομίζω ότι ο καλύτερος τρόπος είναι να απαντηθούν μέσα από το μικρόφωνο.

Ο. ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Δήμαρχοι, κυρίες και κύριοι Δημοτικοί Σύμβουλοι, είναι μεγάλη τιμή να βρίσκομαι σήμερα εδώ σε αυτό το σημαντικό Συνέδριο της Κεντρικής Ένωσης Δήμων, που διεξάγεται επίσης σε μια στιγμή μεταβατική για τη χώρα, και κρίσιμη ταυτοχρόνως, αλλά το κρίσιμο

σε αυτή τη χρονική στιγμή έχει και κάτι άλλο που λέγεται ολοκλήρωση μιας διαδικασίας μέσω της δεύτερης αξιολόγησης, προκειμένου να προχωρήσουμε σε άλλα βήματα εξόδου της χώρας, άρα και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, από την επιτροπεία και από την οικονομική ασφυξία.

Θέλω άλλη μια φορά να εκφράσω την εκτίμησή μου για όλους εσάς που τιμάτε τον θεσμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με το έργο, το παράδειγμα και την πίστη σας σε βαθιές ανθρωπιστικές παραδόσεις του τόπου μας και αυτό έχει αποδειχτεί με φωτεινά παραδείγματα που υπάρχουν και εδώ ανάμεσά σας σήμερα.

Οι καιροί είναι δύσκολοι, πραγματικά. Η πατρίδα αντιμετωπίζει ανεπανάληπτες προκλήσεις, που δοκιμάζουν και την κοινωνική συνοχή.

Αυτό δεν πρέπει ούτε να μας κάνει όμως να ξεχάσουμε, ούτε να πάψουμε να σκεφτόμαστε το γιατί συνέβησαν, όχι για να αποδώσουμε προς τα πίσω, να κάνουμε δικαστήρια, αλλά για να κρίνουμε σωστά το τι έχει συμβεί μέχρι εδώ σήμερα, άρα πόσο σωστότερα θα προχωρήσουμε μπροστά στο μέλλον.

Εμείς δεν ξεχνάμε, και εγώ δεν ξεχνώ προσωπικά, πώς φτάσαμε εδώ σήμερα και ποιοι ήταν οι υπαίτιοι, ποιες πολιτικές, αλλά και υπαίτιοι εννοώ πολιτικοί φορείς, δεν εννοώ πρόσωπα, με ονοματεπώνυμα και διευθύνσεις, που σήμερα εμφανίζονται κάπως περίεργα εδώ, σαν να μην είδαν ποτέ τι έγινε σε αυτή τη χώρα 40 χρόνια, σαν να μη συμμετείχαν στο σύστημα, και έρχονται σήμερα επικριτές των χειρότερων που έχουν συμβεί στη χώρα τα τελευταία περίπου λίγο λιγότερο από δύο χρόνια.

Δεν ήταν εύκολα αυτά τα χρόνια, αλλά δεν ήταν εύκολα γιατί η χώρα έπρεπε να βγει από πραγματικό γκρεμό, να σταθεί στην άκρη και μετά με σταθερά βήματα να την πάρουμε πίσω από αυτό το γκρεμό και να προσπαθήσουμε να ανασυγκροτήσουμε την κοινωνία, το κράτος, την Τοπική Αυτοδιοίκηση, την κεντρική διοίκηση, την οικονομία της χώρας, και τελικά να ολοκληρωθεί στο τέλος μιας

διαδρομής η κοινωνική, παραγωγική, πολιτιστική ανασυγκρότηση, διότι όλα κινδύνευσαν σε αυτό το διάστημα.

Είμαστε εδώ λοιπόν γιατί έχουμε χρέος, έχουμε χρέος απέναντι στους πολίτες, όχι μόνο να αντιστρέψουμε τις συνέπειες αυτής της λεηλασίας, που βύθισε τις τοπικές κοινωνίες βαθύτερα στην κρίση, αλλά και να ανασυγκροτήσουμε την κοινωνία σε μια προοδευτική κατεύθυνση.

Εγώ, προσωπικά εγώ, και οι περισσότεροι από εσάς, έχουμε ξανά συναντηθεί στο παρελθόν και έχουμε ξανά συναντηθεί στο παρελθόν διότι όπως ξέρετε πολλοί, υπήρξα Δημοτική Σύμβουλος για σειρά ετών και τελευταία και Περιφερειακή Σύμβουλος. Είμαι ένας άνθρωπος που προέρχομαι από την Αυτοδιοίκηση. Έχω ιδιαίτερη σχέση μαζί της και σαν θεσμό, μια μεγάλη προτίμηση, ανεξάρτητα το πώς εξελίχθηκαν μετά τα πράγματα. Αλλά και αργότερα και ως Βουλευτής και σήμερα και από αυτή τη θέση είμαι σε μια ευχάριστη στιγμή να ξεκινήσω εκ νέου έναν διάλογο και από άλλη θέση μαζί σας.

Πολλές φορές με πολλούς από εσάς έχουμε αγωνιστεί μαζί υπέρ τοπικών κοινωνιών, εκκινώντας άλλοτε από την ίδια και άλλοτε από διαφορετική ιδεολογική αφετηρία.

Το θέμα των σημερινών τοποθετήσεων εδώ, εδώ σήμερα στη Θεσσαλονίκη, ο τίτλος που διαβάζουμε όλοι και ο οποίος πραγματικά ήταν πολύ επιτυχημένος, Αναλαμβάνουμε την ευθύνη – Κτίζουμε την Ελλάδα από την αρχή, υπενθυμίζει πως σε όσους μαχόμαστε από θέσεις ευθύνης, πως η Τοπική Αυτοδιοίκηση και θέλει και μπορεί να γίνει καταλύτης της ανασυγκρότησης, αλλά και της διοικητικής ανασυγκρότησης της χώρας. Σε μια ιδιαίτερα κομβική στιγμή, καθώς εξελίσσεται η διαπραγμάτευση, αναμένονται σημαντικές αποφάσεις για τη χώρα, που βεβαίως όπως ξέρετε όλοι, έχουν σχέση με τη διευθέτηση του χρέους.

Είμαστε αισιόδοξοι, δουλεύουμε σκληρά σε αυτή την κατεύθυνση, με όλες μας τις δυνάμεις, από θέσεις αρχών, για να

κλείσει και η δεύτερη αξιολόγηση, όπως είχε κλείσει και η πρώτη, χωρίς υποχωρήσεις από βασικές αρχές.

Εξέλιξη που θα δρομολογήσει τη χώρα σε πρώτη φάση στο πρόγραμμα της ποσοτικής χαλάρωσης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, σταθεροποιώντας και το επενδυτικό κλίμα στη χώρα.

Παράλληλα με τους στόχους για τη σταδιακή αποκατάσταση βιωσιμότητας του χρέους και την ουσιαστική πρόσβαση της ελληνικής οικονομίας στις χρηματοοικονομικές αγορές, δεν ξεχνάμε ότι πρέπει ο καθένας από εμάς να επιτελέσει το ρόλο για τον οποίο βρίσκεται σε μια θέση σήμερα, εγώ στην προκειμένη περίπτωση να παίξω... να προσπαθήσω να ανοικοδομήσουμε τη δημόσια διοίκηση, ώστε και τα κέρδη της διαπραγμάτευσης να ενισχύονται από την ύπαρξη ενός σύγχρονου, αποτελεσματικού και διοικητικού μηχανισμού.

Και ξέρετε, ήθελα εδώ επειδή ακούστηκαν πριν διάφορες πολιτικές θέσεις τις οποίες σέβομαι, τι θα σήμαινε... αυτή η κυβέρνηση είναι επικίνδυνη και πρέπει να φύγει σήμερα, τι θα σήμαινε αυτή πραγματικά τη στιγμή για τη χώρα, δηλαδή όλα αυτά τα οποία σας περιέγραψα σαν οδικό χάρτη εξόδου, θα σήμαινε ότι σταματούν, παγώνουν, άρα γυρνάμε πίσω, άρα ένα τέταρτο μνημόνιο, το οποίο είναι πολύ μεγάλη ευχή κυρίως της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ σήμερα, προκειμένου να δικαιολογήσει στον ίδιο της τον εαυτό στα αλήθεια, δεν της το ζήτησε κανένας, την ιδιοκτησιακή σχέση που έχει με την εξουσία, ότι δεν μπορεί να το ξεπεράσει. Δεν πειράζει, τα πράγματα έτσι εξελίσσονται και εμείς όσο έχουμε εκ μέρους του ελληνικού λαού τη νομιμοποίηση, θα κάνουμε αυτό το οποίο είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε, έστω και αν κάποιοι δυσανεστούνται.

Κυρίες και κύριοι, πολλές κυβερνήσεις στο παρελθόν προσπάθησαν να δώσουν απάντηση για το πώς θα αλλάξουν οι δομές του κράτους. Μίλησαν για εκσυγχρονισμό, μίλησαν για επανίδρυση του κράτους, ειπώθηκαν πολλά, στην πράξη δεν έγινε

τίποτε. Γιατί κατ' ουσία διαιωνιζόταν το ίδιο γραφειοκρατικό, πελατειακό, δαιδαλώδες σύστημα διοίκησης.

Υπηρετώντας και ακραία ιδεολογήματα, έκαναν λόγο για μικρό και ευέλικτο κράτος. Το κράτος πρέπει να είναι μικρό ή μεγάλο; Η απάντηση νομίζω τη λέει η λογική. Όσο χρειάζεται. Επομένως το να παίζεις με το μέγεθος είναι ένας τρόπος για να επιβάλλεις μια ιδεολογική αντίληψη που λέγεται μειώνω το κράτος με απολύσεις ανθρώπων, με καταργήσεις ολόκληρων κλάδων σε μια νύχτα, με αλλαγές διευθυντών ας πούμε, χωρίς κρίση, σε μια νύχτα, ούτως ώστε αυτό τελικά να μειώσει το κόστος αλλά τίποτα να μην έχει αλλάξει.

Επίσης δεν εξηγήθηκε ποτέ γιατί είμαστε εδώ και κάποιες υπηρεσίες είναι υποστελεχωμένες, κάποιες είναι υπερστελεχωμένες. Το υπέρ δεν είναι πολύ ακριβές για την εποχή μας. Αλλά και για κάποιους υπάλληλους δεν ξέρουμε ούτε... πολλοί στο κεντρικό κράτος, πού βρίσκονται, γιατί βρίσκονται εκεί που δουλεύουν. Με έναν μηχανισμό ο οποίος στήθηκε με έναν απίστευτο τρόπο όλα αυτά τα χρόνια.

Και βεβαίως, εκτός αυτού, δεν έχουμε και τους κατάλληλους ανθρώπους στις κατάλληλες θέσεις. Και αυτό είναι ανορθολογικό.

Αναξιοποίητα έμειναν πολλά τυπικά ουσιαστικά προσόντα ανθρώπων που υπηρετούν και στην Αυτοδιοίκηση αλλά και στη διοίκηση.

Οι παθογένειες λοιπόν του δημόσιου τομέα, δεν άφησαν βεβαίως ανέγγιχτες, είναι ίδιες, ούτε το κομμάτι της Αυτοδιοίκησης, παρ' όλο που και το προσωπικό και τα στελέχη της κλήθηκαν και ανταποκρίθηκαν στις διαρκώς εντεινόμενες ανάγκες των πολιτών.

Είναι γνωστές και οι οικονομικές και θεσμικές συνέπειες για την Τοπική Αυτοδιοίκηση από πολιτικές που ακολουθήθηκαν.

Σε καμιά περίπτωση δεν απαντήθηκε επίσης το αίτημα της κοινωνίας για μια σύγχρονη, αποτελεσματική διοίκηση, που θα

υπηρετεί το κοινωνικό σύνολο και θα διευκολύνει τη ζωή των πολιτών.

Διακηρυγμένος στόχος μας, κυρίες και κύριοι, της κυβέρνησης, είναι η υλοποίηση κρίσιμων κοινωνικών παρεμβάσεων, η παραγωγική ανασυγκρότηση, η ανάπτυξη με κοινωνική δικαιοσύνη, και βεβαίως η επίτευξη δημοσιονομικών στόχων. Αυτά χωρίς διοικητική ανασυγκρότηση δεν νοούνται.

Προσπαθούμε να διαμορφώνουμε ένα αποτελεσματικό δημόσιο τομέα μέσα από δημοκρατικό προγραμματισμό, αλλά και αναπτυξιακό σχεδιασμό, με σταθερές όμως αρχές τη διαφάνεια και την αξιοκρατία.

Και παράλληλα να θωρακίσουμε εργασιακές συνθήκες και λειτουργίες ώστε να αποκατασταθεί το πλούσιο και έμπειρο επιστημονικό δυναμικό, ώστε να αποκατασταθεί ο ρόλος του δημοσίου υπαλλήλου ως παραγωγική μονάδα και όχι ως ένα γραφειοκρατικό εμπόδιο ακόμη.

Στο πλαίσιο αυτό έχει προωθηθεί από το Υπουργείο Διοικητικής Ανασυγκρότησης σειρά νομοσχεδίων, που τελικό στόχο, συμβάλλοντας το καθένα αλλά και κλειδώνοντας το καθένα με δράσεις του άλλου, να φτάσουμε, θέλει κόπο αυτό, δεν είναι κάτι που γίνεται επειδή ψηφίσαμε το νομοσχέδιο, έχει χρόνο μπροστά του, να φτάσουμε σε μια πραγματική μεταρρύθμιση δημόσιας διοίκησης. Και εδώ καλούμαστε όλοι να συμβάλλουμε σε αυτόν τον μεγάλο στόχο που έχει ανάγκη η χώρα.

Μαζί με το Μητρώο για το Δημόσιο, τις κρίσεις με βάση το Μητρώο, τα οργανογράμματα των φορέων, τα περιγράμματα θέσεων, μαζί με την ψηφιακή υπογραφή και την ψηφιακή διακίνηση των εγγράφων, είναι ένας μεγάλος στόχος, που όσα περισσότερα βήματα κάνουμε νωρίτερα, δηλαδή και από την πλευρά σας θα πρέπει να συμβάλλετε και οι Δήμοι στη συγκρότηση αυτών των ψηφιακών οργανογραμμάτων, απόκτηση ψηφιακής υπογραφής και

τα λοιπά, όλα αυτά θα διευκολύνουν όλους και τη δουλειά τη δική σας και βεβαίως θα εξοικονομηθούν και κόπος και χρήματα.

Την προηγούμενη εβδομάδα λοιπόν ψηφίστηκε ένα νομοσχέδιο που είναι σε αυτή την κατεύθυνση, το νομοσχέδιο για την κινητικότητα, όπως έμεινε να λέγεται, που έρχεται να καλύψει και αυτό ένα κενό στη λειτουργία και στην οργάνωση του Δημοσίου. Με τον νέο νόμο εντάξαμε τους Δήμους σε ένα δυναμικό σύστημα ανακατανομής του προσωπικού των φορέων και δώσαμε νέες δυνατότητες στα αλήθεια στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Δηλαδή απλοποίηση, εξορθολογισμό της διαδικασίας μετακίνησης υπαλλήλων, χωρίς αδικαιολόγητες και γραφειοκρατικές διαδικασίες. Ανακατανομή του προσωπικού και κάλυψη κενών θέσεων βάσει πραγματικών αναγκών του κάθε φορέα και στοχευμένες προσλήψεις μέσα από τα πραγματικά κενά που θα αναδεικνύονται μέσα από τα διαφανή αυτά ψηφιακά οργανογράμματα, τα οποία θα μπορούν να είναι ορατά σε όλους. Και βεβαίως με μια υπογραφή τελική, όπως ξέρετε, που ξέρω ότι διαφωνείτε, θα μιλήσουμε και για αυτό, με μια υπογραφή...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Ο. ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Δεν μπορούμε να συμφωνούμε σε όλα. Θα το συζητήσουμε.

ΣΥΝΕΔΡΟΙ: (εκτός μικροφώνου)

Ο. ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Θα το συζητήσουμε, θα το συζητήσουμε λοιπόν.

ΣΥΝΕΔΡΟΙ: (εκτός μικροφώνου)

Ο. ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Άκουσα πολύ προσεκτικά την κριτική, όχι μόνο τώρα, και τις προηγούμενες μέρες. Πιστεύω ότι... Εδώ να σας πω το εξής, να ξεκαθαρίσει.

Η κινητικότητα από μόνη της δεν είναι, όπως σας εξήγησα, κάτι που γίνεται αυτοτελώς και μας λύνει με μαγικά κουμπιά το θέμα της υποστελέχωσης. Είναι άλλο η υποστελέχωση, είναι άλλο οι προσλήψεις και οι ανάγκες της και είναι άλλο η κινητικότητα των

υπαλλήλων. Είναι άλλα πράγματα. Βεβαίως είναι μια δύσκολη συγκυρία, αλλά και μια μεγάλη τομή, κάποτε πρέπει να ξεκινήσει.

Ο στόχος της κινητικότητας, για αυτό δεν μπορούν να γίνουν εξαιρέσεις, είναι αυτό το κομμάτι, που κυρίως θα είναι μετάταξη πια και όχι απόσπασση, όσοι είδατε το νόμο θα το είδατε αυτό, έχει στόχο να γίνεται με μια τελική υπογραφή του φορέα υποδοχής με μια τριμελή Επιτροπή εκεί, και μια Επιτροπή Κινητικότητας του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης, το οποίο εποπτεύει για να διατηρούνται και κάποια ορθολογικά σε όλο αυτό το σύστημα της κινητικότητας.

Ωστόσο η κινητικότητα τι λέει; Ότι όταν ο Δήμος...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Ο. ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Σας παρακαλώ.

Ο Δήμος ο οποίος δεν έχει κάνει ψηφιακό οργανόγραμμα, δεν θα μπορεί... βεβαίως να φύγουν από εκεί, μπορούν να φύγουν από εκεί, δεν μπορεί να πάρει και βεβαίως δεν μπορεί να προσλάβει, διότι όλο αυτό κάποτε θα πρέπει να γίνει διαφανώς και οι ανάγκες να αποτυπώνονται και νομίζω ότι αυτό διευκολύνει τους πάντες στη δουλειά τους και τους Δημάρχους στην καθημερινή άσκηση των πιο σοβαρών καθηκόντων, από το να ασχολούνται με διάφορες πιέσεις για το ποιον υπάλληλο θα μετακινήσουν. Θα τους απαλλάξει και από αυτό.

Εν πάση περιπτώσει όμως, επειδή υπάρχουν ζητήματα υποστελεχωμένων απομακρυσμένων Δήμων, νησιωτικών και τα λοιπά, που είναι ιδιαιτερότητες, ήδη υπάρχουν μερικές δικλείδες στο υπάρχον νομοσχέδιο προκειμένου να μην μπορούν εύκολα να φύγουν από τέτοιους Δήμους υπάλληλοι. Ωστόσο είμαστε εδώ για να δημιουργήσουμε δικλείδες ασφαλείας και να μην δημιουργήσουμε λειτουργικά προβλήματα, διότι δεν είναι αυτός ο στόχος.

Όπως σας είπα, αυτή είναι μια μεταρρύθμιση μεγάλη, που με διάφορες δράσεις θα φτάσει να ολοκληρωθεί. Έχουμε όλο τον χρόνο και τον τρόπο να το δούμε.

Αυτό που πρέπει να κάνετε όμως εσείς από την πλευρά σας σε αυτή την πρώτη φάση μέχρι την άνοιξη, είναι τα ψηφιακά οργανογράμματα, ψηφιακές υπογραφές, για να μπορέσουμε να φτάσουμε γρήγορα σε ένα ευέλικτο, γρήγορο, αποτελεσματικό κράτος, είτε αυτό είναι το κεντρικό, είτε της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που ξέρει όλοι πόσα προσκόμματα δημιουργεί και στη δική σας καθημερινότητα.

Επίσης, τα οργανογράμματα και τα περιγράμματα θέσεων, σας είπα τι έρχεται να λύσει, αλλά θα διευκολυνθούν και οι προσλήψεις, που όπως ξέρετε έχουν διαμορφωθεί από το αρχικό ένα προς πέντε, σχέσεις αποχωρήσεων – προσλήψεων, για το '17 είναι ένα προς τέσσερα και για το '18 είναι ένα προς τρία.

Αυτό σημαίνει ότι ανακάμπτοντας και η οικονομία και η χώρα, που αυτές είναι οι προβλέψεις, για αυτό και έχουν συμφωνηθεί αυτές οι... η αύξηση των προσλήψεων τα επόμενα χρόνια, να έρθουν να καλύψουν τα πραγματικά κενά, που εκεί είναι το πρόβλημα της Αυτοδιοίκησης, στο θέμα των προσλήψεων, και όχι της κινητικότητας.

Σε όλα αυτά έρχονται να λυθούν και άλλα ζητήματα μέσα από αυτό το νομοσχέδιο, όπως είναι η επαγγελματική σταδιοδρομία των υπαλλήλων, που και αυτό θα πρέπει να ληφθεί υπόψη, αλλά και ο κοινωνικός χαρακτήρας αυτής της νομοθετικής πρωτοβουλίας, ο οποίος επιλύει και αντιμετωπίζει και νομίζω το θέλουμε όλοι μας αυτό, και ζητήματα οικογενειακής επανένταξης.

Και βεβαίως επίσης νομίζω ότι θετικά αντιμετωπίστηκε από όλους ότι σε υπαλλήλους, άρα και σε δημοτικούς υπαλλήλους, θεσμοθετήθηκε να δικαιούνται μια άδεια με αποδοχές μέχρι τέσσερις μέρες για την ασθένεια των παιδιών και λίγο περισσότερο

για τις μονογονεϊκές οικογένειες, αλλά και για τις οικογένειες των πολυτέκνων.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Ο. ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Μιλάμε... για τον ιδιωτικό τομέα θα μιλήσουμε σε μια άλλη συζήτηση.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Παρακαλώ.

Ο. ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Σήμερα εδώ μιλάμε για το δημόσιο τομέα και είναι αποκλειστικό θέμα νομίζω.

Λοιπόν, έτσι και αλλιώς το ξέρετε πολύ καλά όλοι σας ότι όταν σας σήκωνε το τηλέφωνο το παιδί έχει 40 πυρετό, τους λέγατε να μην έρθουν. Το ξέρετε καλύτερα. Αλλά αυτό πάλι μια σχέση δημιουργούσε, σήμερα είναι ένα δικαίωμα για κάποιους ανθρώπους. Δεν νομίζω ότι είναι αυτό το πρόβλημα των Δήμων.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Ο. ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Ωραία, είναι η άποψή σας. Συνεχίζουμε.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Ο. ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Επίσης μέσα στο ίδιο νομοσχέδιο, εγώ σας παρουσιάζω μερικούς άξονες αυτού του νομοσχεδίου της προηγούμενης εβδομάδας, αποκαταστάθηκε άλλη μια διαχρονική ανισότητα εις βάρος των ατόμων με αναπηρία, τα οποία μέχρι σήμερα εξαιρούνταν από διαδικασίες ΑΣΕΠ.

Και βεβαίως προγραμματίζουμε και υλοποιούμε άμεσα αυτά που σας περιέγραψα και πριν όσον αφορά την ψηφιακή υπογραφή και την ψηφιακή διακίνηση εγγράφων.

Μέσα από όλα αυτά, η Τοπική Αυτοδιοίκηση θα ωφεληθεί σημαντικά, απλοποιώντας διαδικασίες, εξοικονομώντας πόρους, αλλά και ανθρωποώρες εργασίας.

Από τις αλλαγές στη διακίνηση εγγράφων στο δημόσιο, η μελέτη του IOBE λέει ότι θα μπορούσε το έτος '17 και '18, μόνο από αυτό στις δημόσιες διοικήσεις, να εξοικονομηθούν 800 εκατομμύρια ευρώ. Αναλογιστείτε για ποιο ποσό μιλάμε. Αυτά τα λεφτά δόθηκαν μόνο για χαρτί, δίνονται μόνο για χαρτί. Γιατί η

πάταξη της γραφειοκρατίας έχει σημαντική δημοσιονομική πτυχή, η οποία δεν πρέπει να την ξεχνάμε στα σημερινά δεδομένα.

Αν όλα αυτά βεβαίως φαίνονται σε κάποιους αυτονόητα, να αναλογιστούμε και το γιατί δεν έχουν συμβεί μέχρι σήμερα. Και ας αναλογιστούμε γιατί δεν έγιναν εποχές που ήταν ευνοϊκότερες, από εκείνους που σήμερα εμφανίζονται μπροστά σε όλους μας σαν να μην υπήρξαν, σαν να μην πέρασαν από τη χώρα, και κατά μία έννοια ήταν ανύπαρκτοι.

Κυρίες και κύριοι, μεταρρυθμίζουμε τη δημόσια διοίκηση, ταυτόχρονα προωθούμε ρυθμίσεις οι οποίες είναι αναγκαίες για την ομαλή λειτουργία υπηρεσιών, αναγνωρίζοντας ότι στην πορεία χρειάζονται παρεμβάσεις για την ομαλή μετάβαση σε αυτό το αλλιώτικο σύστημα, σε αυτό το αλλιώτικο δημόσιο το οποίο φανταζόμαστε και σκοπεύουμε να κάνουμε όλα όσα είναι απαραίτητα για αυτό.

Προωθούμε επίσης, εδώ ήταν η ρύθμιση με την οποία δινόταν η δυνατότητα στους ΟΤΑ σχετικά με την αυτοδίκαιη, να παρατείνουν την αυτοδίκαιη... αυτοδίκαιες συμβάσεις των 8μηνιών της καθαριότητας.

Εδώ επειδή πραγματικά ακούστηκε και η διαμαρτυρία και είναι και λογική, θα γίνει η ρύθμιση για φέτος που είχε γίνει και πέρσι, δηλαδή όσοι δεν έχουν ολοκληρώσει τη διαδικασία πρόσληψης, να μπορούν να το σταματήσουν και να το... σε σχέση με τον προϋπολογισμό να κινηθούν οι Δήμοι, είτε αυτούς που έχουν ολοκληρώσει διαγωνισμούς, να τους προσλάβουν τον επόμενο χρόνο με βάση και την κίνηση του προϋπολογισμού. Αυτό θα το ρυθμίσουμε...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Ο. ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Δεν είναι αργά. Θα ρυθμιστεί άμεσα, μέσα στην εβδομάδα.

Κυρίες και κύριοι, η κυβέρνηση νομοθετεί αποδεικνύοντας ότι έχει την πολιτική βούληση για μεταρρυθμίσεις. Το στοίχημα για την

ανασυγκρότηση της δημόσιας διοίκησης είναι να προχωρήσουν και γρήγορα αυτές οι μεταρρυθμίσεις. Δεν είναι ούτε εύκολο, ούτε απλό. Είναι κάτι που γίνεται με σταθερά αποφασιστικά βήματα όταν υπάρχει η πολιτική βούληση και όταν υπάρχει η διάθεση συνεννόησης και συνεργασίας ανάμεσά μας.

Καλούμαστε όλοι από τη δική μας θέση να αναλάβουμε το μερίδιο της ευθύνης που αναλογεί στον καθέναν μας και αυτό σημαίνει ότι όλοι μαζί πρέπει να κτίσουμε τη χώρα από την αρχή.

Ως έκφραση λαϊκής κυριαρχίας και ως θεμελιώδης θεσμός του δημοσίου βίου, η Τοπική Αυτοδιοίκηση Α' Βαθμού μπορεί και πρέπει να συμβάλλει στην οικονομική, κοινωνική και θεσμική ανασυγκρότηση της χώρας. Αυτό είναι ένα μεγάλο στοίχημα, και αυτό όμως το στοίχημα θα πρέπει να το κερδίσουμε όλοι μαζί.

Σας ευχαριστώ. Καλή συνέχεια και καλή επιτυχία στις εργασίες.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστούμε την Υπουργό, την κυρία Γεροβασίλη.

Και βέβαια, θα παρακαλέσω πριν την εισήγηση την οποία θα κάνει ο κύριος Καραγιάννης, ο Αντιπρόεδρος, όπως ακριβώς αναγράφεται και στο πρόγραμμα, να πούμε κάποια πράγματα, μιας απόφασης ασφαλιστικών μέτρων που ο κύριος Πνευματικός, ο Δήμαρχος Κορίνθου, για τα δμηνα τα οποία είχαν παραταθεί.

Να πω λοιπόν ότι κέρδισε τα ασφαλιστικά μέτρα, λόγω αντισυνταγματικότητας στην εφαρμογή του. Και θεωρώ ότι θα πρέπει αυτό να ληφθεί ιδιαίτερα υπόψη, διότι σε κάθε περίπτωση, βεβαίως η νομοθετική εξουσία έχει στη χώρα μας καλώς ή κακώς και το μαχαίρι και το πεπόνι, θα ήθελα να αναφερθείτε για λίγο, Δήμαρχε, σε αυτό, για να κάνουμε τελικά έναν σχολιασμό επί αυτών των οποίων ακούστηκαν και από τον Γενικό Γραμματέα και από την κυρία Υπουργό, από την κυρία Γεροβασίλη, για να μπορέσουμε να κάνουμε και αυτό που ακούστηκε για το ψήφισμα.

Και θα ήθελα, όλοι εδώ, έχουμε θέσει υπόψη μας κάποια ερωτήματα και θα καλεστούμε να ψηφίσουμε σύντομα. Να μην

απομακρυνθούμε, για να είμαστε όλοι συμμετοχοί σε αυτή την προσπάθεια.

Ελάτε, κύριε Δήμαρχε.

A. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ που μου δίνετε τη δυνατότητα να πω στους συναδέλφους αλλά και στην κυρία Υπουργό και στον κύριο Γενικό Γραμματέα, κάποια πληροφόρηση που υπάρχει, μια δικαστική απόφαση.

Ευχαριστώ λοιπόν για αυτή τη δυνατότητα, αλλά πριν ξεκινήσω, χωρίς να θέλω να επεκταθώ σε οτιδήποτε άλλο, θα το κάνω αύριο στην τοποθέτησή μου, θα ήθελα να ζητήσω από την πολιτική ηγεσία τη σημερινή αλλά και από τις επόμενες, να υπάρχει αυτός ο σεβασμός στην Αυτοδιοίκηση. Αναφέρθηκαν πολλά τα οποία έχουν γίνει το τελευταίο διάστημα, όχι ότι δεν έγιναν πολύ περισσότερα ενδεχόμενα τα προηγούμενα 40 χρόνια, κύρια Πουλάκη, αλλά εδώ να ξέρετε πάντα υπήρχε μια ενότητα, όσον αφορά την καταγγελία τέτοιων γεγονότων και αυτό μπορείτε να το βρείτε εύκολα, αν ανατρέξετε στα πρακτικά των συνεδρίων μας. Δεν υπάρχει κάποιος που σήμερα από σκοπιμότητα θέλει να αναδείξει κάποιες κακές πρακτικές της σημερινής κυβέρνησης.

Και πέρυσι και φέτος, υπάρχει μια νομοθετική ρύθμιση, απαράδεκτη. Πλέον υπάρχει και απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Κορίνθου, που σαφέστατα λέει ότι είναι αντισυνταγματικός ο νόμος. Είναι αντισυνταγματική η παρέμβαση αυτή του κράτους, σε μια αρμοδιότητα η οποία είναι της Αυτοδιοίκησης και μάλιστα στον κατεξοχήν χώρο της ανταποδοτικής υπηρεσίας καθαριότητας.

Υπάρχει λοιπόν μια νομοθετική ρύθμιση και τι λέει; Επεκτείνω τις συμβάσεις. Χωρίς να υπάρχουν τα αντίστοιχα χρήματα, σε μια εποχή που έχουμε δεχθεί τέτοια αφαίμαξη ως Δήμοι και μας λέτε ναβάλουμε 14 μηνιάτικα και άλλα 14 φέτος επιπλέον, από τοπική φορολογία βεβαίως. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Τα ανταποδοτικά

μόνο έτσι λειτουργούν. Δεν μπορούμε να πάρουμε από τον γενικό προϋπολογισμό και να ενισχύσουμε τις ανταποδοτικές υπηρεσίες.

Εγώ λοιπόν θα διαβάσω ακριβώς την απόφαση και πιστεύω να προβληματιστείτε, κύριε Πουλάκη, γιατί αυτή η απόφαση είναι ξεκάθαρη. Ασφαλιστικών μέτρων. Λέει λοιπόν:

"Αποτελεί αντισυνταγματική επέμβαση στην διοικητική και ιδίως την οικονομική του αυτοτέλεια, αφού του στερεί την εξουσία να αποφασίζει με τα Όργανά του για τις τοπικές υποθέσεις, καταρτίζοντας προϋπολογισμό ισοσκελισμένο και ρεαλιστικό, για την εξυπηρέτηση των αναγκών του. Και μάλιστα με σκοπό στην πραγματικότητα, όχι την κάλυψη των αναγκών καθαριότητας του Δήμου, αλλά την έμμεση φορολόγηση για την αντιμετώπιση της ανεργίας, χωρίς μάλιστα τη μεταφορά προς αυτόν, των πόρων που είναι αναγκαίοι για την άσκηση των αρμοδιοτήτων αυτών".

Είναι αυτά που λέμε εμείς στο Συνέδριο σήμερα και πριν από λίγο καιρό.

"Συνεπώς, επειδή η ανωτέρω διάταξη έρχεται σε αντίθεση με τα άρθρα 101 και 102, παραγράφους 1, 2, 4 και 5 του Συντάγματος, δεν είναι εφαρμοστέα στην ένδικη περίπτωση..." και συνεχίζει παρακάτω "...και απορρίπτει βεβαίως τα ασφαλιστικά όλων σχεδόν των εργαζομένων που είχαν προσφύγει".

Είχαν γίνει πολλά τα προηγούμενα χρόνια, συμφώνησα και πριν μαζί σας. Ότι έκανα πέρυσι, παίζοντας, αν θέλετε, και το κεφάλι μου να με πάτε για παράβαση καθήκοντος, το κάνω και φέτος. Εγώ και φέτος, γιατί είχαμε προγραμματίσει να πάρουμε κάποιους άλλους 8μηνους, τους πήραμε. Αν ισχύει η δική σας διάταξη, θέλαμε και πιο πολλά χρήματα και αυτούς δεν θα τους παίρναμε. Τους πήραμε, έληξε, κάνω το ίδιο και φέτος.

Και εγώ καλώ όλους τους συναδέλφους, που δεν υπάρχει η οικονομική δυνατότητα μέσα από τον προϋπολογισμό των ανταποδοτικών, να μην συνεχίσουν τις συμβάσεις, κόντρα σε αυτό το νόμο που ψηφίστηκε από τη Βουλή χωρίς τη δική μας συναίνεση.

Χωρίς καν να προβλέπει απλά την συναίνεση του Δημοτικού Συμβουλίου, όχι του Δημάρχου. Του Δημοτικού Συμβουλίου. Και όμως, ψηφίστηκε.

Εγώ θεωρώ ότι δεν ισχύει, είναι και αυτό κάτι που πρέπει να μας προβληματίζει. Δεν μπορεί να ξεκινήσει ένας διάλογος για την διοικητική μεταρρύθμιση, χωρίς να έχουμε μεταξύ μας εμπιστοσύνη. Από τη μία μονομερώς, χωρίς τη δική μας τη θέληση, κάποιοι θα μείνουν Δήμοι ιδιαίτερα προβληματικοί, νησιωτικοί, χωρίς υπαλλήλους. Δεν απαντήθηκε το απλό ερώτημα, τι θα κάνει η Δήμαρχος της Κάσου. Πώς θα ξεκινήσουμε αυτόν τον διάλογο όταν δεν υπάρχει εμπιστοσύνη και υπάρχουν μονομερείς ενέργειες;

Εγώ λέω ξεκάθαρα, εμπιστευτείτε τα Όργανα της ΚΕΔΕ, τα Όργανά μας. Έχουμε την ίδια αγωνία με εσάς και μεγαλύτερη. Γιατί εμείς βλέπουμε τους δημότες κάθε μέρα και το ζητούμενο είναι πώς θα υπάρχει καλύτερη εξυπηρέτηση του ελληνικού λαού από τις Υπηρεσίες γενικότερα, ή του κράτους, ή της Περιφέρειας της αιρετής, ή των Δήμων. Αυτό πρέπει να είναι ο οδηγός μας. Δεν υπάρχει αριστερή διοίκηση ή δεξιά διοίκηση. Η διοίκηση είναι μία, πρέπει να είναι αποτελεσματική και αυτό θέλουμε όλοι μας.

Συνεργαστείτε μαζί μας, χωρίς αποκλεισμούς και πιστεύω στο τέλος θα έχετε πολλά να κερδίσετε.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ τον Αλέκο τον Πνευματικό.

Και στην κεντρική ομιλία την οποία έχει προγραμματιστεί σε αυτή τη Θεματική και κατόπιν θα επιτρέψετε να κάνουμε και μία τοποθέτηση εφόσον ολοκληρώσουν οι εισηγητές, επί του ζητήματος σε αυτή τη Θεματική, που αφορά το εκλογικό κομμάτι, που αφορά εάν συμφωνούμε για την κινητικότητα και θα πρέπει να βγει μια σαφής απάντηση και φυσικά θα πρέπει να θέσουμε και το ζήτημα του ότι η μεταρρύθμιση, όταν γίνεται από όλα τα Υπουργεία, αλλά δεν ερωτάται η Επιτροπή Διοικητικής Μεταρρύθμισης και εκείνοι, κύριε Γενικέ, ήδη αποφασίζουν και νομοθετούν για εμάς, χωρίς εμάς, αντιλαμβάνεστε ότι απαξιώνεται και η ίδια η Επιτροπή

Μεταρρύθμισης. Δηλαδή εμείς θα συζητάμε σε ένα δωμάτιο, το οποίο παρατείνεται κιόλας η διάρκεια λειτουργίας της, γιατί ήταν λογικό. Το λέω με την έννοια...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Λογικό είναι να παραταθεί, δεν το είπα αρνητικά αυτό. Αρνητικά λέω όμως ότι νομοθετούν εντωμεταξύ για την Αυτοδιοίκηση, όλα τα υπόλοιπα Υπουργεία. Θα μπορέσουμε να βγάλουμε μια απόφαση ότι κανείς δεν μπορεί να νομοθετήσει εάν δεν ρωτήσει την Αυτοδιοίκηση που την αφορά, για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε μπροστά; Αυτό είναι το ζητούμενο.

Εάν βγάλουμε αυτή την κεντρική απόφαση καταρχήν και να σταματήσουν να μιλούν για εμάς χωρίς εμάς, νομίζω θα είναι το μεγαλύτερο έργο και το δικό σας, αλλά φυσικά, το εξισορροπητικό της Αυτοδιοίκησης.

Καλώ λοιπόν στο βήμα τον Β' Αντιπρόεδρο της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδος, τον κύριο Καραγιάννη, Δήμαρχο Λαγκαδά.

Ι. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Γενικέ, πριν μπω στην ουσία της εισήγησής μου και επειδή όντως έχουν τεθεί πολλά ζητήματα και από την κυρία Υπουργό και από τον κύριο Γενικό και προφανώς θα πρέπει να αναφερθούμε όσον αφορά το εκλογικό σύστημα, όσον αφορά την κινητικότητα. Εδώ, επειδή ετέθη από τον κύριο Πνευματικό, το Δήμαρχο της Κορίνθου, το ζήτημα της αυτοδίκαιας παράτασης, θεωρώ ότι πρέπει να διευκρινιστεί ότι είτε απόφαση ασφαλιστικών μέτρων είναι, είτε απόφαση όποιας διαδικασίας, έχει παράγει ένα έννομο αποτέλεσμα, πολύ σημαντικό. Έκρινε αυτές τις διατάξεις ως προβληματικές νομικά.

Και η μία παράμετρος είναι...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Σας παρακαλώ, έχω δώσει το λόγο.

Ι. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ: Εν πάση περιπτώσει, η ουσία και ο πυρήνας της κουβέντας είναι διαφορετικός. Είναι ότι υπάρχει πρόβλημα στην

συγκεκριμένη διάταξη αφενός, αφετέρου όμως, ότι πάρα πολλοί Δήμοι και πάρα πολλοί συνάδελφοι και πολλά Δημοτικά Συμβούλια, στις επόμενες μέρες - και κάποιοι το έχουν ήδη κάνει - ιδιαίτερα οι μεγάλοι σε έκταση και με πολύ μικρά έσοδα, θα προχωρήσουν και υποχρεωτικά, κύριε Πρόεδρε, θα μετακυλήσουν το κόστος, όπως είπαμε και στην συνάντηση με τον Υπουργό, στους δημότες, μέσω αύξησης των δημοτικών τελών. Αυτή είναι η άμεση συνέπεια. Αυτή είναι που θα βρούμε μπροστά μας. Και σε μια τέτοια δύσκολη στιγμή για τη χώρα μας, κανένας δεν θέλει να συμβεί κάτι τέτοιο.

Ακούσαμε την κυρία Υπουργό να περιγράφει τροποποίηση νομοθετική στη διάταξη αυτή. Πρέπει να είναι πολύ σαφής, πολύ συγκεκριμένη και να καλύπτει όλες τις περιπτώσεις και όχι μόνο υποπεριπτώσεις.

Για τα υπόλοιπα θέματα στη συνέχεια θα αναφερθώ.

Όπως αντιλαμβάνεστε κύριοι και κυρίες Σύεδροι, μετά από τόσες ώρες, πολλά θέματα έχουν ήδη αναφερθεί από παρεμβάσεις συναδέλφων, πλην όμως είμαι υποχρεωμένος, πέρα από το ότι από την ειδική καταγραφή και την κωδικοποίηση των προτάσεων και των αιτήσεων για το μέλλον της Αυτοδιοίκησης, για τη μεταρρύθμιση που και εμείς προσδοκούμε και με κίνδυνο, επαναλαμβάνω, να γίνω κουραστικός, να βάλουμε σε μια τάξη ποιες είναι οι απαιτούμενες παρεμβάσεις.

Καλό είναι το θεωρητικό πλαίσιο, καλό είναι η αποτίμηση του τι δεν έγινε στο παρελθόν, αλλά το τι μπορούμε να κάνουμε και ποιες είναι οι περιπτώσεις που μας προβληματίζουν και που δημιουργούν την παθογένεια στο σημερινό θεσμικό πλαίσιο της Αυτοδιοίκησης. Και μιλώ θεσμικό, γιατί μαζί με τον κύριο Καρπέτα, έχουμε αυτή την αρμοδιότητα. Μετά ο Αλέξης ο Καστρινός θα αναφερθεί στα οικονομικά ζητήματα, να δούμε τι μπορεί να αλλάξει στο σημερινό προβληματικό πλαίσιο του Καλλικράτη, έτσι όπως έχει διαμορφωθεί από το 2010.

Η αλήθεια είναι ότι από το '78, που θεσπίστηκε ο πρώτος Δημοτικός Κώδικας, έχουν γίνει μια σειρά από σοβαρά νομοθετήματα, τα οποία έδωσαν κίνητρο, κατευθύνσεις στην Αυτοδιοίκηση, με τη θεσμοθέτηση των κεντρικών αυτοτελών πόρων το '89, το τέλος ακίνητης περιουσίας το '93, το πρόγραμμα Καποδίστριας το '97, τον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων το '06 και φυσικά τον Καλλικράτη το 2010.

Όλες αυτές οι μεταρρυθμίσεις, μέχρι έναν βαθμό εκτίμησή μας είναι ότι ανταποκρίθηκαν στις ανάγκες της εποχής. Σήμερα όμως πλέον σίγουρα δεν είναι επαρκείς. Το μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε σήμερα, είναι η οικονομική και κοινωνική κρίση, η οποία για όλους μας αποτελεί μία νέα πρόκληση.

Θεωρώ ότι μέχρι σήμερα η Αυτοδιοίκηση, έστω και σε δραματικές συνθήκες, τα έχει καταφέρει. Όμως η νέα χάραξη δεν θα μπορεί αυτοτελώς να βασίζεται μόνο στις κοινωνικές πρωτοβουλίες. Θα πρέπει να υπερβαίνει όλες τις προηγούμενες μεταρρυθμίσεις τις οποίες ανέφερα, σκοπίμως, και να συμπληρώσει τα κενά που έχουμε πραγματικά αποδεχθεί ότι υπάρχουν.

Πριν μπω στον πυρήνα της εισήγησης που αφορά το θεσμικό πλαίσιο, είμαι υποχρεωμένος, καθώς βρισκόμαστε στη Μακεδονία, να αναφερθώ πολύ συνοπτικά στο τεράστιο προσφυγικό ζήτημα που είναι ένα από τα κομμάτια που δημιουργούν το πρόβλημα στην λειτουργία των Δήμων, ιδιαίτερα των νησιωτικών, αλλά και της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας και από ότι φαίνεται, σύντομα και στους υπολοίπους Δήμους της Ελλάδας. Η λειτουργία αυτών των Κέντρων Φιλοξενίας, η εκπαίδευση των προσφυγόπουλων. Ήμουν ο πρώτος Δήμος, ο Δήμος Λαγκαδά, στον οποίο εφαρμόστηκε αυτός ο θεσμός. Έχει επηρεάσει τη λειτουργία μας και εκτιμούμε, ο κύριος Πρόεδρος χθες ανέφερε ότι 3 εκατομμύρια πρόσφυγες είναι απέναντι και δεν ξέρουμε πόσο δραματικά θα κυλήσουν οι συνθήκες το 2017.

Είναι πασιφανής η έλλειψη κεντρικής στρατηγικής και συντονισμού στο θέμα της προσφυγικής κρίσης. Δεν υπήρξε καμία νομοθετική παρέμβαση και απουσιάζει ο εθνικός σχεδιασμός για την διαχείριση της επόμενης μέρας. Αντιμετωπίζουμε καθημερινά μονομερείς αιφνιδιαστικές αποφάσεις, δραματικές καθυστερήσεις και βεβαίως, μη εκπλήρωση των δεσμεύσεων του αρμοδίου Υπουργού, ιδιαίτερα εδώ στην Κεντρική Μακεδονία, για κλείσιμο των προβληματικών δομών. Η δέσμευση αυτή δόθηκε και έπρεπε να υλοποιηθεί τον Σεπτέμβριο. Σήμερα, αρχές Δεκεμβρίου, κάτι τέτοιο δεν έχει συμβεί.

Υπήρξε δέσμευση για δικαιότερη κατανομή των προσφύγων και την διασπορά τους σε όλα τα γεωγραφικά Διαμερίσματα της χώρας. Τίποτα δεν έχει προχωρήσει. Ακατάλληλες συνθήκες διαβίωσης, εντάσεις σε όλες τις πλευρές, προβληματικές συνθήκες υγιεινής και όλα αυτά εδώ, μέσα στο βορειοελλαδίτικο χειμώνα.

Τα πρόσφατα θλιβερά γεγονότα, καθώς είμαστε σε Συνέδριο ΚΕΔΕ, σε Χίο και Λέσβο, δυστυχώς ήρθαν να επιβεβαιώσουν την δικαιολογημένη ανησυχία και τις έγκαιρες προειδοποιήσεις της Αυτοδιοίκησης.

Ήρθε η ώρα η Πολιτεία να αναλάβει την ευθύνη της. Ήρθε η ώρα να κινηθεί και να δώσει λύσεις. Δεν είναι δυνατόν να χιονίζει, να έχουμε θερμοκρασίες κάτω από το μηδέν και την ίδια μέρα να γίνονται έκτακτες και κατεπείγουσες διαδικασίες για να προμηθευτούν οι χώροι προσφύγων νάιλον και θερμαντικές εστίες.

Αυτές εδώ οι πολύ σύντομες διαπιστώσεις για την κρίσιμη σημερινή συγκυρία, στην ουσία τι αναφέρθηκα; Στις κοινωνικές συνθήκες και στο προσφυγικό, διαμορφώνουν πάνω - κάτω το περιβάλλον στο οποίο εμείς προσπαθούμε καθημερινά να λειτουργήσουμε. Όπως είπα όμως, εδώ δεν είναι η ώρα των διαπιστώσεων, είναι η ώρα να κάνουμε ένα βήμα παραπέρα. Να προχωρήσουμε σε προτάσεις, να δούμε πώς μπορούμε να λειτουργήσουμε καλύτερα, με νέες κατευθύνσεις και προοπτικές.

Ποιες είναι όμως οι βασικές κατευθύνσεις μιας νέας μεταρρύθμισης; Κατά την κρίση μας, αυτή θα πρέπει να είναι σαρωτική. Να αφορά και τους δύο Βαθμούς Αυτοδιοίκησης, το διοικητικό σύστημα, σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Είναι απαραίτητο βέβαια να προηγηθεί διάλογος και ουσιαστική συνεργασία όλων των Υπουργείων, όχι μόνο των δύο που έχουμε εδώ σήμερα, με τα συλλογικά Όργανα Α΄ και Β΄ Βαθμού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Το μεγάλο πρόβλημα, από την εμπειρία μας όλα αυτά τα χρόνια, είναι το διοικητικό - μεταρρυθμίσεων. Είναι ότι πάντοτε η Κεντρική Διοίκηση συζητά πρωτίστως άλλοτε το μέγεθος των Δήμων και τώρα, το εκλογικό σύστημα. Και πάντα δευτερευόντως τις αρμοδιότητες που θα πρέπει να ασκήσουν και τους πόρους που είναι αναγκαίοι, προκειμένου αυτές εδώ να τρέξουν.

Είναι η ώρα να διορθώσουμε μετά από 6 χρόνια τις δυσλειτουργίες του Καλλικράτη. Είναι αναγκαίος ο εκσυγχρονισμός και η αναβάθμιση του 3852 καθώς πολλές από τις διατάξεις του δεν ανταποκρίνονται στις αρχές της εγγύτητας και της αποτελεσματικότητας. Κάποιες αρμοδιότητες πρέπει να επανεξεταστούν και κάποιες είναι επιβεβλημένο να περιέλθουν στο σύνολό τους στους Δήμους. Είναι η ώρα να δείξει η Κεντρική Διοίκηση σεβασμό επιτέλους σε αιρετούς. Κάτι τέτοιο εδώ και χρόνια δεν γίνεται. Να νομοθετήσει συστηματικά και όχι αποσπασματικά, για την αναβάθμιση και προστασία της καταστατικής θέσης των αιρετών.

Δικαιούμαστε και απαιτούμε την πλήρη διασφάλιση των όρων άσκησης του λειτουργήματος που επιτελούμε. Αυτό επιτάσσει το τοπικό συμφέρον των κοινωνιών μας, αυτό επιτάσσει το Σύνταγμα.

Έχουν ληφθεί πολύ σοβαρές αποφάσεις και τα προηγούμενα χρόνια, αλλά και στη σημερινή Διοίκηση, από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΚΕΔΕ, για την βελτίωση της καταστατικής θέσης των αιρετών, που ζητούμε να υιοθετηθούν από την κυβέρνηση.

Αναφέρθηκε ο κύριος Πουλάκης στον προβληματικό χαρακτήρα της διάταξης του 236, την περιβόητη διάταξη για την αργία. Όντως οι λέξεις - κλειδιά είναι: τεκμήριο αθωότητας και οι λέξεις που ανέφερε μετά: κακός νόμος. Συμφωνούμε όλοι. Είναι μια κακιά διάταξη, μια προβληματική διάταξη που πρέπει άμεσα να αλλάξει. Έχουμε συγκεκριμένη διατύπωση, που θα καλύπτει και το τεκμήριο της αθωότητας, και θα δώσει τη δυνατότητα να μη γίνονται αδικίες απέναντι σε αιρετούς που καθημερινά βρίσκονται σε πλήρη διακινδύνευση.

Κοντά σε αυτό και σε μια ποινική διάσταση, είναι ο Ν.1608/1950. Ο νόμος περί αυξήσεων των ποινών. Σε κάθε Συνέδριο τον επαναφέρουμε. Είναι θέμα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, να εξηγούμαστε. Πλην όμως αυτή η κουβέντα, όπως είπα, είναι συνολική. Θα πρέπει να γίνει μια συνολική αποτίμηση αυτού του νόμου και να δούμε ότι μέσα της δεν έχει καθόλου το κριτήριο της αναλογικότητας. Είναι για τα αδικήματα που διαπράττονται κατά του Δημοσίου. Υφίσταται απόλυτη η ανάγκη επικαιροποίησης ενός νόμου που τρέχει από το 1950.

Το γνωστό ζήτημα της αιτιάζουσας δωσιδικίας. Η διάταξη του άρθρου 20 του νόμου 4387, που αφορά την περικοπή 100% της σύνταξης του συνταξιούχου αιρετού, για όσο χρονικό διάστημα διατηρεί την ιδιότητα του αιρετού.

Η αποκατάσταση της αδικίας και η επαναφορά της διάταξης για την αποζημίωση των αιρετών - το ακούσαμε, φτάνει να δούμε πώς και πότε θα υλοποιηθεί - για τη συμμετοχή τους στις συνεδριάσεις των Δημοτικών Συμβουλίων, της Οικονομικής Επιτροπής και υπό συζήτηση και της Ποιότητας Ζωής.

Την πλήρη διασφάλιση, γιατί η σημερινή διάταξη είναι αποσπασματική, για την χορήγηση άδειας στους αιρετούς, δημόσιους υπαλλήλους, για τη συμμετοχή τους στις Επιτροπές που προβλέπει ο νόμος του Καλλικράτη.

Και επειδή υπήρξε αναφορά από τον κύριο Γενικό, στο ισχύον σύστημα διακυβέρνησης, εμείς σε γενικές γραμμές συμφωνούμε ότι πρέπει να επανεκτιμηθούν τα Όργανα του Καλλικράτη, ο τόπος που λειτούργησαν, η διαδικασία με την οποία λειτούργησαν και το τι μπορεί να αλλάξει. Και για την Επιτροπή Ποιότητας Ζωής, και για την Επιτροπή Διαβούλευσης, και για τον θεσμό του Συμπαραστάτη του Δημότη, και για το Συμβούλιο Ένταξης Μεταναστών.

Πρέπει αντικειμενικά και νηφάλια να αναρωτηθούμε, οι παραπάνω θεσμοί, έχουν επιτελέσει τον σκοπό για τον οποίο συστάθηκαν; Ανταποκρίθηκαν στις προσδοκίες του νομοθέτη; Η εμπειρία μας λέει, όχι στον μέγιστο βαθμό. Χρειάζεται πραγματικά ένα πρόγραμμα συστηματικής πολιτικής ανάδειξης και τεχνικής υποστήριξής τους, προκειμένου να έχουν τη δυνατότητα να πετύχουν.

Ο Συμπαραστάτης του Δημότη ιδιαίτερα, γιατί ακούστηκε κατά καιρούς ότι είμαστε αρνητικοί στην ύπαρξή του και στην λειτουργία του, δεν έχει συγκροτηθεί - είναι αλήθεια - στους περισσότερους Δήμους και αυτό είναι αποτέλεσμα των ασαφειών που διέπουν τόσο τις προϋποθέσεις εκλογής του, όσο και το εύρος των αρμοδιοτήτων του. Γενικά έχει γίνει αποδεκτό ότι ως θεσμός, μάλλον δεν ανταποκρίνεται στις προσδοκίες του νομοθέτη. Άρα, απαιτείται ουσιαστική αξιολόγησή του και φυσικά η ριζική αναθεώρησή του, λαμβάνοντας υπόψη την επιτυχία που έχει ένας αντίστοιχος θεσμός, όπως ο Συνήγορος του Πολίτη.

Να αναφερθώ σύντομα, στη μεγάλη κουβέντα που έγινε και σε αυτή την αίθουσα, αλλά πολύ περισσότερο το προηγούμενο χρονικό διάστημα, για το εκλογικό σύστημα. Οι πρώτες δημοτικές εκλογές... Αναφέρω πολύ σύντομα κάποια στοιχεία του παρελθόντος, διότι υπήρξε αναφορά από τον κύριο Πουλάκη ότι θα πρέπει να είναι σύμφωνη η όποια διαδικασία, με το παρελθόν και με την ιστορία, την πολιτική ιστορία, στα θέματα τα αυτοδιοικητικά. Οι πρώτες δημοτικές εκλογές, διεξήχθησαν το 1834 και η εκλογή του

Δημάρχου τότε ήταν έμμεση. Το 1862 έχουμε άμεση εκλογή Δημάρχου - δεν θα σας κουράσω με ημερομηνίες - ξέρουμε πολύ καλά την θλιβερή παρένθεση που υπήρξε επί χούντας, όπου οι Δήμαρχοι διορίζονταν επί χούντας. Το '94 έχουμε την εκλογή για πρώτη φορά Νομαρχών, '97 Καποδίστριας και Καλλικράτης. 200 χρόνια λειτουργίας του θεσμού, χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα, πλην του θεσμικού ατοπήματος επί χούντας και με έναν θεσμό που μέχρι τώρα έχει επιτελέσει στο μέγιστο το έργο του.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Ι. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ: Είπα να είμαι πολύ σύντομος, θα μπορούσα να κάνω συνολική αναφορά.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Ι. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ: Καλώς.

Η κυβέρνηση επιθυμεί σήμερα, από όσο ακούσαμε, να μεταφέρει και στις εκλογές της Αυτοδιοίκησης το σύστημα της απλής αναλογικής, που θα ισχύσει στις μεθεπόμενες Βουλευτικές Εκλογές. Ο κύριος Υπουργός μίλησε χθες το απόγευμα για ανατροπή του συγκεντρωτικού μοντέλου διοίκησης. Για περισσότερη δημοκρατία και μεγαλύτερη συμμετοχή. Υπερασπίστηκε τη θέσπιση της απλής αναλογικής, προκειμένου, κατά τα λεγόμενά του, να δημιουργηθεί νέα κουλτούρα συνθέσεων και συναινέσεων. Μίλησε για νέες μορφές άμεσης δημοκρατίας.

Ο κύριος Γενικός, στο Συνέδριο στο Βόλο μίλησε για αναλογική συγκρότηση των Δημοτικών Συμβούλων. Σήμερα ήταν σίγουρα πιο πολύ αναλυτικός. Μίλησε για ριζοσπαστική μεταρρύθμιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και το σημειώνω ιδιαίτερα ότι θα ληφθούν υπόψη οι αυτοδιοικητικές παραδόσεις της χώρας.

Όπως συζητείται, ή καλύτερα φημολογείται, σήμερα αρχίζουν και μπαίνουν τα πρώτα ίχνη των προθέσεων της κυβέρνησης, αυτό που επιθυμεί η κυβέρνηση είναι ο αριθμός των Δημοτικών Συμβούλων να αναδεικνύεται με βάση τα εκλογικά αποτελέσματα

κάθε συνδυασμού της πρώτης Κυριακής και να παραμένει ο ίδιος αριθμός, ανεξάρτητα από το εκλογικό αποτέλεσμα της δεύτερης Κυριακής. Τελείως διαφορετικό από το ισχύον σύστημα των 3/5 που ισχύει μέχρι σήμερα.

Η ρύθμιση που ισχύει μέχρι σήμερα, έχει ένα τεράστιο πλεονέκτημα και είχε προφανώς στόχο να επιτρέπεται στον Δήμαρχο να ασκεί διοίκηση, χωρίς να περιορίζεται από ισχνές πλειοψηφίες. Σε αυτό το σημείο να θυμηθούμε ότι για εξαιρετικά σημαντικά θέματα, όπως η σύναψη δανείων, οι κανονιστικές αποφάσεις, ο νομοθέτης έχει προβλέψει και απαιτείται η ενισχυμένη πλειοψηφία του Δημοτικού Συμβουλίου.

Η εφαρμογή της απλής αναλογικής που προωθεί η κυβέρνηση, θα καθιστά υποχρεωτική τη συνεργασία κάθε νικητή συνδυασμού, με άλλους μικρότερους, προκειμένου προφανώς ο Δήμος να μπορεί να διοικηθεί. Η διοίκηση ενός Δήμου εν ολίγοις, θα πρέπει να εξασφαλίζει κάθε μέρα διαπαραταξιακές συναινέσεις, από τη σύνταξη του προϋπολογισμού, έως και την απόφαση κοπής ενός δέντρου.

Παρ' όλο λοιπόν που η λογική που προτάσσεται σε γενικές γραμμές από την κυβέρνηση, είναι ο περιορισμός των δημαρχοκεντρικών περιφερειαρχοκεντρικών χαρακτηριστικών του συστήματος, είναι σχεδόν βέβαιο ότι οι Δήμοι τελικά θα οδηγηθούν σε ακυβερνησία, στις περιπτώσεις που η συναίνεση δεν θα είναι εφικτή για πολλούς λόγους.

Η ΚΕΔΕ το έχει δημόσια καταθέσει, διαφωνεί με την αλλαγή του εκλογικού νόμου. Θεωρούμε ότι η σημερινή πρόταση, τουλάχιστον με όσα ξέρουμε μέχρι σήμερα, είναι ελλιπής. Δεν έχει παρουσιαστεί το σύστημα εκλογής του Δημάρχου. Υπήρξε μια αναφορά από τον κύριο Πουλάκη, ότι έγινε μια συζήτηση μέσα στην Επιτροπή στο Υπουργείο. Θεωρώ όμως ότι, κύριε Πουλάκη – και είναι ευτύχημα για εμάς, εδώ που είστε σήμερα – και καθώς κάνουμε μια ουσιαστική κουβέντα και διάλογο, είναι αναγκαίο να

μας παρουσιάσετε έστω τις σκέψεις σας, εδώ, σε αυτό το Συνέδριο, ποια είναι η σκέψη σας για την εκλογή του Δημάρχου. Έμμεση, άμεση και με ποια διαδικασία. Όστε να μπορέσουμε και εμείς να τοποθετηθούμε. Γιατί και για εμάς είναι άκομψο να τοποθετούμεθα επί φημών.

Θεωρούμε ότι η πρόταση – σε εισαγωγικά – μέχρι σήμερα, δεν διασφαλίζει με κανένα τρόπο ότι οι Δήμαρχοι που θα εκλέγονται από τους πολίτες, θα έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν το πρόγραμμά τους και να ασκούν διοίκηση στην πράξη.

Και αν θέλουμε να μιλήσουμε και συγκριτικά, όντως σε κάποιες ευρωπαϊκές χώρες εφαρμόζεται το σύστημα της απλής αναλογικής στην εκλογή των Δημοτικών Συμβουλίων και της άμεσης ή έμμεσης εκλογής του Δημάρχου, ανάλογα με τη χώρα. Στη Γαλλία, στο Βέλγιο, στις σκανδιναβικές χώρες, εφαρμόζεται η έμμεση εκλογή. Στην Αυστρία, στη Γερμανία, υπάρχει μεικτό σύστημα.

Ωστόσο, ακόμα και στις χώρες στις οποίες εφαρμόζεται η απλή αναλογική, συνοδεύεται με την ενίσχυση των αρμοδιοτήτων των μονομελών οργάνων που ασκούν την εκτελεστική εξουσία. Δηλαδή των Δημάρχων, Αντιδημάρχων, Περιφερειάρχων. Κάτι δηλαδή τελείως αντίθετο από αυτό που φημολογείται ότι θέλει να εφαρμόσει η παρούσα κυβέρνηση.

Σε κάθε περίπτωση και για να κλείσουμε έστω την επικουρική αυτή συζήτηση για το εκλογικό σύστημα, η οποία είναι και έξω από τη βασική θέση της ΚΕΔΕ, αν θέλετε, όσο άκομψο και αν ακούγεται αυτό, καθώς η ΚΕΔΕ έχει ξεκαθαρίσει: δεν συζητούμε την αλλαγή του εκλογικού συστήματος ανάδειξης των Δημοτικών Αρχών, πριν ολοκληρωθεί ο διάλογος για τη μεταρρύθμιση του κράτους. Αυτή είναι η επίσημη θέση μας, όλα όμως τα άλλα επικουρικά, από τη στιγμή που τέθηκαν στο Συνέδριο, έπρεπε να τα βάλουμε και εμείς κάτω.

Πολύ γρήγορα, στο κομμάτι του ελέγχου και της εποπτείας. Είστε έμπειροι και έμπειρες, ξέρετε τον διαχωρισμό ελέγχου και εποπτείας.

Έλεγχος. Προφανώς προληπτικός και κατασταλτικός από το Ελεγκτικό Συνέδριο, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία. Έλεγχος. Από τον 4172/13 με το Παρατηρητήριο Οικονομικής Αυτοτέλειας.

Τρέχω, κύριε Πρόεδρε, θα ολοκληρώσω πολύ σύντομα.

Έλεγχοι από μια σειρά διοικητικά και οικονομικά Όργανα, ελεγκτικούς μηχανισμούς, οι οποίοι έχουν είτε γενική, είτε ειδική αρμοδιότητα στους ΟΤΑ. Όλοι αυτοί οι ελεγκτικοί μηχανισμοί, με αλληλεπικαλυπτόμενες αρμοδιότητες, τεράστια γραφειοκρατία και πολλές φορές αδυναμία συντονισμού και δημιουργία ανασφάλειας και αβεβαιότητας στο πολιτικό προσωπικό και υπαλληλικό προσωπικό των ΟΤΑ.

Να μην παρεξηγούμεθα. Η ΚΕΔΕ έχει δηλώσει ότι θέλουμε τους ελέγχους. Αλλά όχι μία εκ των προτέρων καχυποψία σε βάρος των αιρετών. Έχουμε ζητήσει και την επίσπευση των ποινικών διαδικασιών, προκειμένου η ποινική δικαιοσύνη να εκδικάζει τάχιστα τις υποθέσεις των αιρετών, διότι αυτοί οδηγούνται με παραπομπή σε υποδικία, που διατηρείται για μεγάλο χρονικό διάστημα και εφόσον στις περισσότερες περιπτώσεις αθωωθούν, όταν έχουν ήδη τεθεί σε αργία, περνούν το μεγαλύτερο μέρος της θητείας τους στην αργία και όταν έχουν αθωωθεί, έχει παρέλθει και η δημοτική περίοδος.

Εποπτεία. Άλλωστε μην ξεχνάτε ότι και ο τίτλος του νομοθετήματος που θα πήγαινε στη Βουλή από το Υπουργείο Εσωτερικών, είχε να κάνει με τον Ελεγκτή Νομιμότητας και την εποπτεία των ΟΤΑ.

Είναι γνωστό ότι η Αυτοτελής Υπηρεσία Εποπτείας των ΟΤΑ, είναι ένας ιδιαίτερος θεσμός που εισήχθη για πρώτη φορά με τον 3852, τον Καλλικράτη, με μια σειρά από διατάξεις, κάποιες καλές,

κάποιες προβληματικές και παρ' όλα τα βήματα που έγιναν, εγώ από ότι θυμάμαι από το '10, πρέπει να έγιναν τέσσερις ή πέντε απόπειρες σε νομοσχέδια να μπει τροποποιημένη version του Ελεγκτή Νομιμότητας, ποτέ δεν μπόρεσε να φτάσει στη Βουλή και να λειτουργήσει. Υπήρξε μια αλλαγή κάποιων διατάξεων...

Λ. ΚΥΡΙΖΟΓΛΟΥ: (εκτός μικροφώνου)

Ι. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ: Πέντε φορές, Λάζαρε. Όλες, κάπου σταματούσαν.

Και βέβαια τώρα έχουμε την τελική έκδοση, από ότι φαίνεται, η οποία δεν ξέρω πότε θα έρθει στη Βουλή.

Συμφωνώ απολύτως και χαιρετίζω την αλλαγή πλεύσης από το Υπουργείο Εσωτερικών και από τον κύριο Πουλάκη, ότι η Επιτροπή του άρθρου 152 πρέπει να παραμείνει. Είναι η ασφαλιστική μας δικλείδα. Το είπε και ο Αποστόλης, το λέει ο Λάζαρος, το είπε ο Πρόεδρος, είναι η ασφαλιστική μας δικλείδα. Θα αναφερθώ παρακάτω.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Ι. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ: Ένα λεπτό, θα το εξειδικεύσω.

Πρέπει να λειτουργήσει, ναι, και ο θεσμός του Ελεγκτή Νομιμότητας και της Αυτοτελούς Υπηρεσίας Εποπτείας των ΟΤΑ. Διαφωνούμε απόλυτα στον τρόπο επιλογής των Ελεγκτών Νομιμότητας. Τα κριτήρια που θέσπισε το 2010 ο νομοθέτης, είναι απόλυτα διαφανή, είναι ευρύτερα και είναι τελείως αξιοκρατικά και άλλωστε η διαδικασία να αξιολογείται από τον Πρόεδρο του ΑΣΕΠ και μόνο, αλλά να έχει νομικά χαρακτηριστικά ο υποψήφιος και όχι μόνο διοικητικά χαρακτηριστικά, μας βρίσκει απολύτως σύμφωνους.

Παράλληλα, αναγκαία εισαγωγή εσωτερικού ελέγχου. Σε όλους τους Δήμους. Νομίζω ότι είναι η ώρα να διασφαλιστεί εσωτερικά η νομιμότητα και με αυτό τον τρόπο να μειωθεί το διοικητικό βάρος των εξωτερικών ελέγχων. Δεν θα αναφερθώ ειδικά. Πιστεύω ότι έχουμε στο μέλλον στα επόμενα συνέδριά μας

και με πρόταση που θα καταθέσουμε, να δείξουμε τι ακριβώς εννοούμε.

Να εξειδικεύσω μόνο για το 152, γιατί από τη στιγμή που υπήρξε η αναφορά του κυρίου Πουλάκη, που είναι προς τη θετική κατεύθυνση, εμείς λέμε ότι είναι η ασφαλιστική δικλείδα απέναντι στις τυχόν λανθασμένες ή και αυθαίρετες ορισμένες αποφάσεις που θα μπορούσε να λάβει ο Ελεγκτής Νομιμότητας, καθώς είναι μία ενδικοφανής προσφυγή και η οποία δίνει το ενδιάμεσο βήμα. Αλλιώς, όπως είπατε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα πρέπει όταν έχεις μια αρνητική απόφαση από τον Ελεγκτή Νομιμότητας, να προσφεύγεις στα Διοικητικά Δικαστήρια και να δικαιώνεσαι, αν δικαιωθείς, μετά από 4 και 5 χρόνια αφού θα έχει λήξει η δημοτική θητεία. Ακαμψία και μη λειτουργία των Δήμων σε αυτή την περίπτωση.

Δεν θα πω κάτι το ιδιαίτερο για τα θέματα προσωπικού των ΟΤΑ, παρ' όλο που έχω αρκετά να αναφέρω, πέρα από την αναγκαιότητα της κωδικοποίησης, πέρα από την... Αυτό που πολλοί συνάδελφοι μεταφέρετε, ότι πέρα από τους ΥΕ και τους ΔΕ, αυτό που βιώνουμε καθημερινά είναι ότι έχουμε ανάγκη, ιδιαίτερα στις Τεχνικές Υπηρεσίες, από εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό, παράλληλα με την κάλυψη των αναγκών που αναφέρατε και εσείς, στους μικρούς ορεινούς και νησιωτικούς Δήμους.

Και βέβαια, η κατάργηση της Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου, της ΠΥΣ, στις κάθε είδους προσλήψεις, υπάρχουν και άλλες νευραλγικού χαρακτήρα υπηρεσίες και όχι μόνο ανταποδοτικού, που το έχουμε ανάγκη. Μεγάλη συζήτηση.

Κινητικότητα. Η κυρία Υπουργός αναφέρθηκε στην διάταξη και στη συζήτηση που έγινε στη Βουλή, στο νομοσχέδιο. Εμείς τονίζουμε και επιμένουμε ότι αυτή μπορεί να υλοποιείται μόνο μετά από σύμφωνη γνώμη των Δημάρχων και όχι απλά τη γνώμη τους. Σύμφωνη γνώμη. Σύμφωνη γνώμη είναι ένας νομικά δεσμευτικός

όρος, που έχει πολύ συγκεκριμένες προϋποθέσεις προκειμένου να ξεπεραστεί αυτός ο νομικός σκόπελος.

Η πρόταση αυτή, απορρίφθηκε. Γιατί όπως απάντησε η κυρία Υπουργός και το επανέλαβε και εδώ σήμερα, κατά την διάρκεια της διαρκούς Επιτροπής της Βουλής ήταν η πρώτη άρνησή της, είναι αντίθετη στη φιλοσοφία του νομοσχεδίου. Σύμφωνα με το οποίο όλα πλέον θα γίνονται ψηφιακά και χωρίς ενδιάμεσους.

Είναι ξεκάθαρο, κυρίες και κύριοι, ότι το μέτρο αυτό είναι αντίθετο στην αρχή της εγγύτητας και το δικαίωμα των τοπικών κοινωνιών να αποφασίζουν για τον τόπο τους. Αντίθετο στις διατάξεις του Συντάγματος για διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια των Δήμων.

Η εξέλιξη αυτή, σε συνδυασμό με τη μείωση του προσωπικού των ΟΤΑ, τις μαζικές συνταξιοδοτήσεις και την απαγόρευση νέων προσλήψεων, οδηγεί στην αποψίλωση των Υπηρεσιών και ιδιαίτερα των μικρών ορεινών και νησιωτικών Δήμων.

Ακούστηκε κάτι, για ασφαλιστικές δικλείδες. Θεωρούμε ότι και αυτές, όπως τις έχουμε αναγνώσει στο νομοσχέδιο, δεν επαρκούν. Πρέπει η διάταξη να αναθεωρηθεί εξ αρχής και είμαστε έτοιμοι να καταθέσουμε τη νέα πρόταση.

Αναφέρθηκε ο κύριος Γενικός στα Νομικά Πρόσωπα. Εκεί όντως πρέπει να γίνει μια αξιολόγηση. Και εμείς από τη δικιά μας πλευρά να δούμε πώς λειτουργούν. Σήμερα έχουμε 1.300 Νομικά Πρόσωπα που λειτουργούν στους Δήμους μας. Αντιμετωπίζουν προβλήματα. Πιστεύω ότι ανταποκρίνονται επαρκώς στο ρόλο τους. Αντιμετωπίζουν τις ίδιες δυσλειτουργίες που έχει και ο κεντρικός ΟΤΑ. Έλλειψη ευελιξίας, γραφειοκρατία, μη επαρκές επιστημονικό προσωπικό, ιδιαίτερα οι Σύνδεσμοι Δήμων και κυρίως οι ΦΟΔΣΑ, χρειάζονται άμεση βελτίωση του κανονιστικού τους πλαισίου, καθώς και ένα πρόγραμμα συλλογικής υποστήριξής τους, με σκοπό την αποτελεσματική τους λειτουργία.

Γενικά το κομμάτι των επιχειρήσεων θέλει μεγάλη συζήτηση, καθώς δεν μπορούν να λειτουργήσουν ανταγωνιστικά απέναντι στις ιδιωτικές επιχειρήσεις. Το λέω αυτό και με την ιδιότητα του Προέδρου του Συνδέσμου Ιαματικών Πηγών Ελλάδας, όπου έχω την τιμή να εκπροσωπώ 55 Δήμους, θα κάνω ειδική τοποθέτηση αργότερα, όπου εκεί και αν είναι ασφυκτικό το πλαίσιο και του ανταγωνισμού απέναντι στον ιδιώτη, από επιχειρήσεις που προσπαθούν να επιχειρήσουν στον τουρισμό.

Ένα μεγάλο ζήτημα, καθώς μιλάμε για το μέλλον, είναι το κομμάτι της διοικητικής υποστήριξης. Και εκεί έχουμε τελματώσει. Δεκέμβριος 2016. Τελειώνει η προθεσμία που έθετε και η παράταση που πήρε από το νόμο. Ξέρετε πολύ καλά ότι αυτές οι δομές που προσπαθούν οι Δήμοι που υποστηρίζουν τους υπολοίπους, δεν λειτουργούν όπως πρέπει. Οι περισσότεροι Δήμοι που έχουν υποχρέωση δικής τους υποστήριξης, δεν συνεχίζουν την παροχή τους λόγω αντικειμενικών αδυναμιών και ήδη πολλοί Δήμοι δηλώνουν και αδυναμία στην οργάνωση των δικών τους διοικητικών δομών. Αναγκαία και εδώ η θεσμική ρύθμιση, κάτι που δεν είδαμε στο τελευταίο νομοσχέδιο.

Η κυρία Σωτηριάδου αναφέρθηκε στο ειδικό πρόγραμμα για τους μικρούς ορεινούς και νησιωτικούς Δήμους. Πιστεύω με έχει καλύψει απόλυτα, είναι πάρα πολύ αναγκαίο όσο ποτέ.

Κλείνοντας, βλέπω, κύριε Κυρίζογλου, μου δίνετε την απόφαση για το Δήμο Ιλίου.

Λ. ΚΥΡΙΖΟΓΛΟΥ: Είναι του Διοικητικού Εφετείου, ακυρωτικού...

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Θα το αναφέρω... Μην...

Ι. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ: Εντάξει, να μην αναφερθώ καθόλου.

Συμπερασματικά, κύριε Πρόεδρε και κλείνοντας. Προσπάθησα να αναφερθώ σε μια σειρά, κωδικοποιώντας τις σκέψεις και τις θέσεις μας πάνω στο θεσμικό πλαίσιο και τι πρέπει, σαν ένας οδικός χάρτης της Αυτοδιοίκησης στα θεσμικά ζητήματα και με μία ιεράρχηση, να τρέξουν αύριο.

Οι πολύπαθες και πολυσυζητημένες αρχές της εγγύτητας και της επικουρικότητας, για εμάς είναι αυτές που θα πρέπει να δείξουν το δρόμο.

Η προστασία της καταστατικής θέσης των αιρετών, είναι πιο αναγκαία από ποτέ. Τα μηνύματα που παίρνω από συναδέλφους από όλη τη χώρα, είναι δραματικά.

Η διόρθωση των δυσλειτουργιών του Καλλικράτη, μετά από 6 χρόνια και με όσα σας ανέφερα, είναι η ώρα να μπει στο τραπέζι. Η βελτίωση του θεσμικού πλαισίου, είναι απολύτως αναγκαία.

Εγώ θεωρώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η δουλειά τώρα αρχίζει. Θεωρώ ότι η Επιτροπή στο Υπουργείο, πέρα από το εκλογικό σύστημα, που σεβαστό είναι να έχει να το συζητήσει μαζί μας, πρέπει να τα βάλει όλα κάτω. Εγώ θεωρώ ότι ο 3463 ο Δημοτικός Κώδικας και ο 3852, πλέον πρέπει σιγά – σιγά να ανήκουν στο παρελθόν. Η κουβέντα πρέπει να γίνει άρθρο – άρθρο. Να πάμε σε έναν ενιαίο κώδικα, να συζητήσουμε με τους υπηρεσιακούς και με τη Διοίκηση του Υπουργείου, βήμα – βήμα τι πρέπει να γίνει. Έχουμε δύο νομοθετήματα αυτή τη στιγμή, που πολλές φορές, δεν θα πω συγκρούονται, αλλά προβληματίζουν τους αιρετούς.

Νομίζω ότι από εδώ και πέρα η δουλειά είναι πολύ σημαντική που πρέπει να γίνει, ο κύριος Πουλάκης έδωσε σήμερα κάποια δείγματα συνεννόησης σε ορισμένα θέματα που μέχρι χθες ήταν διαφορετική η θέση του Υπουργείου, κύριε Πρόεδρε η πρόκληση είναι μεγάλη για την Αυτοδιοίκηση, για το μέλλον της και το θεσμικό πλαίσιο σίγουρα πρέπει να αναμορφωθεί.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ τον κύριο Καραγιάννη και για τη σπουδαία δουλειά που γίνεται μέσα από την Επιτροπή την αρμόδια, αλλά και για την τοποθέτησή του.

Να πω, πριν δώσω το λόγο στον κύριο Καστρινό τον Αλέξη και παρακαλώ να έρχεται στο βήμα και κατόπιν κλείνει ο κύριος...

Θέλετε εσείς, κύριε Καρπέτα; Δεν έχω θέμα εγώ.

Ελάτε, κύριε Καστρινέ.

Αφήστε με τότε να κάνω αυτό που νομίζω.

Και να πω μέχρι τότε, ότι υπάρχει... και να συγχαρώ αλλά και να ευχαριστήσω συγχρόνως για την ενημέρωση τον Δήμαρχο, τον κύριο Ζενέτο το Νίκο, ο οποίος οφείλω να πω, επειδή κοιτάω συνεχώς, δεν έχει κουνηθεί από χτες και εκείνος από την καρέκλα του. Δείχνει, πέραν της εμπειρίας που έχει ως αυτοδιοικητικός και την διάθεση της συμμετοχής και είναι πολύ σημαντικό, ότι πέτυχε την αναστολή εκτέλεσης Κοινής Υπουργικής Απόφασης για απόσπαση υπαλλήλου σε πολιτικό γραφείο.

Και αυτό έγινε μέσα από την απόφαση την οποία πάρθηκε όχι από ασφαλιστικά μέτρα, αλλά από το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών, ακυρωτικός σχηματισμός ως Συμβούλιο. Άρα λοιπόν...

Λ. ΚΥΡΙΖΟΓΛΟΥ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Έχω και τον δικηγόρο, δεν αντέχει. Τον φίλο τον Λάζαρο.

Λέω λοιπόν ότι αναστέλλει την εκτέλεση της τάδε απόφασης της ΚΥΑ, μέχρι την έκδοση της οριστικής απόφασης επί της ασκηθείσης αιτήσεως ακυρώσεως και αυτό θεωρώ ότι ακόμα και τα δικαστήρια έχουν αντιληφθεί... Και αν διάβαζε κανείς πού το στηρίζει, το στηρίζει στη δυνατότητα που έχει η Αυτοδιοίκηση να αυτοδιοικείται. Είναι ρομαντικοί οι δικαστές, βάσει του Συντάγματος, το 102 άρθρο του Συντάγματος, που το ξέρουν και οι δικαστές. Το ξέρουμε όλοι μας. Αλλά προφανώς δεν... το ξέρουν εκείνοι που νομοθετούν.

Θέλω να συγχαρώ εγώ τον Ζενέτο και κάθε αυτοδιοικητικό, ο οποίος παλεύει για να αποδείξει τα αυτονόητα. Και να πω ότι αυτό τίθεται και στα πρακτικά του Συνεδρίου, αλλά και της Νομικής μας Υπηρεσίας και ευχαριστούμε πάρα πολύ, κύριε Ζενέτο, γιατί πρέπει με την πράξη μας και όχι μόνο με τα λόγια μας, να παλεύουμε για την Αυτοδιοίκηση. Να είστε καλά.

Ο κύριος Καστρινός έχει το λόγο.

Α. ΚΑΣΤΡΙΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Γενικέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα πω κάποια πραγματάκια που έβγαλα κάποια συμπεράσματα. Και αν ο κόσμος δεν είναι πολύς, είναι δικαιολογημένο γιατί υπάρχει το κοτόπουλο απέξω και είναι πιο σημαντικό από τα κοτόπουλα που γίναμε σήμερα εμείς εδώ.

Θα ξεκινήσω λοιπόν στο τι έγινε τα τελευταία 40 χρόνια. Και δεν θα ξεκινήσω στο τι έγινε από μια κυβέρνηση την οποία εγώ ψηφίζω. Θα πω όμως για κάποιο άλλο κόμμα που έκανε τομές στην Αυτοδιοίκηση και που οι ΠΑΣΟΚοι θα ευχαριστηθούν να το ακούσουν. Εγώ δεν είμαι ΠΑΣΟΚος, το ξεκαθαρίζω.

Το ΑΣΕΠ έγινε, το «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» έγινε, ο Καποδίστριας έγινε, ο Καλλικράτης έγινε, η καταγραφή των δημοσίων υπαλλήλων έγινε, το ΚΕΠ έγινε, είναι μεγάλα πράγματα αυτά που έγιναν.

Δεύτερο πράγμα βασικό. Τι έγινε. Έγινε επί κυβέρνησης του Καραμανλή, τα περισσότερα χρήματα στην Αυτοδιοίκηση. Αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς στο τι έγινε.

Είναι πολλά αυτά που δεν γίνανε. Για αυτό είμαστε εδώ σήμερα, για να μιλήσουμε και για το τι δεν έγινε.

Θα ήθελα όμως πριν ξεκινήσω την ομιλία μου για οτιδήποτε, να πω ότι χθες είδα τον κύριο Υπουργό σε μια ομιλία που πράγματι θύμιζε, αν διαβάσετε τον ημερήσιο Τύπο, ένα άρθρο που έγινε πριν ένα περίπου μήνα στην «ΑΥΓΗ». Αυτό θύμιζε χθες η ομιλία του κυρίου Υπουργού. Δεν έχει να κάνει με τα πρόσωπα, σέβομαι όλα τα πρόσωπα, σέβομαι όλους τους θεσμούς, εδώ όμως μιλάμε πολιτικά αυτοδιοικητικά. Και έτσι είναι τα γεγονότα.

Ένα δεύτερο πράγμα που μας είπε ο κύριος Υπουργός χθες, τι ήταν; Αράδιασε μια σειρά μέτρα και δράσεις, που είναι ενταγμένα στην διαδικασία του ΕΣΠΑ. Πράγμα δηλαδή που είχε κάνει ποιος; Η προηγούμενη κυβέρνηση.

Τρίτο πράγμα. Το μόνο ουσιαστικό που ακούστηκε από τον κύριο Υπουργό, ήταν: ελάτε να κουβεντιάσουμε το πώς δεν θα κοπούν οι δαπάνες. Από αύριο. Κοντεύει λοιπόν η 31/12/16, μπορεί να αλλάξει η ονομασία, όπως μας είπε ο κύριος Γενικός, που θέλω να ομολογήσω δημόσια ότι όποτε τον έχουμε πάρει τηλέφωνο, έχει πάρει πίσω τηλέφωνο, μας έχει κλείσει ραντεβού, είναι ανοιχτή η πόρτα του, γιατί εμένα μου αρέσει να τα λέω straight the way και έτσι είναι τα πράγματα, αλλά από εκεί και πέρα θα πρέπει η κουβέντα 1^η του μήνα να ξεκινήσει για τα 213.900.000, τα γνωστά ως παρακρατηθέντα. Δεν θέλουμε να τα πούμε έτσι; Να τα πούμε: ελέφαντα. Να τα πούμε όπως θέλουμε. Θέλουμε όμως τα 213.900.000, γιατί, κύριε Γενικέ μου, δεν θα βγαίνει κανένας προϋπολογισμός.

Εδώ είναι και τα στελέχη του Υπουργείου Εσωτερικών, κύριοι, άψογοι, καλή συνεργασία, και ο Χατζηεργάτης, και οι δύο οι κύριοι, και ο κύριος Ζαφειρίου και η κυρία... Όλους τους είδα εδώ πέρα. Και πιο πολλοί είναι, αν θέλετε, και από τους αιρετούς που θα έπρεπε να είναι εδώ μέσα. Από εκεί και πέρα, είναι δικό του θέμα, του κάθε αιρετού, αν θα είναι εδώ μέσα ή αν θα είναι απέξω.

Τώρα λοιπόν που κοπάζει ο κουρνιαχτός, θα ήθελα να μας πει η κυβέρνηση, για αυτό, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να τα ακούσει και η κουρασμένη Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης, γιατί πράγματι ήταν κουρασμένη σήμερα, θύμιζε τη σκηνή τότε που... με τις άδειες κάτι δεν πήγε καλά και βγήκε στη δήλωση, η καθ' όλα σεβάσμια κυρία Υπουργός.

Και επειδή προέρχεται από την Αυτοδιοίκηση, όπως είπε, δεν ξέρω αν έχει κάνει Διοίκηση την Αυτοδιοίκηση. Το να είσαι απλά Δημοτικός Σύμβουλος ή απλά Περιφερειακός Σύμβουλος της αντιπολίτευσης, είναι εντελώς διαφορετικό πράγμα από το να έχει ασκήσει Διοίκηση. Για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους. Και εδώ πέρα ξεκαθαρίζουμε το αν θέλουμε να γίνουμε αρεστοί ή χρήσιμοι.

Και να σας πω και κάτι άλλο; Θέλετε να μας πολεμήσετε σαν Αυτοδιοίκηση; Πολεμήστε μας. Στην κεντρική πολιτική σκηνή αν μας δώσετε το βήμα, μπορεί να είμαστε και μπροστά σας. Δεν θα είναι καλό. Έχουμε καλές σχέσεις με τον κόσμο. Ο κόσμος ακόμα μας αγαπάει. Αυτό, δείτε το.

Θα ήθελα λοιπόν να πω κάποια ερωτήματα τα οποία δεν τα έχω πάρει, απλά πήρα μόνο τον κρατικό προϋπολογισμό του 2017, που θα σας πω για τα συμπάρα που θα φάμε.

Είπε η κυρία Υπουργός, έτσι, με μια... Δεν θα το πω ψυχρότητα, γιατί δεν ταιριάζει αυτή η έκφραση σε γυναίκα, ότι: αυτή είναι η θέση μας. Προσέξτε λοιπόν τι γίνεται. Μόνο ο... Πώς να το πω; Ο Δήμος υποδοχής θα έχει το δικαίωμα υπογραφής στην κινητικότητα. Προσέξτε τι δεν σκέφτηκε η κυρία Υπουργός. Για αυτό λέω, ότι άλλο να διοικείς, άλλο να κουβεντιάζεις στο Μαξίμου, είτε με αυτή την κυβέρνηση, είτε με την προηγούμενη, είτε με την πιο προηγούμενη.

Θυμάται η κυρία Υπουργός ότι για να λειτουργήσουμε το ΕΣΠΑ, θέλουμε διαχειριστική επάρκεια; Θυμάται ότι θέλουμε διαχειριστικό εγχειρίδιο; Θυμάται πόσα είναι τα άτομα τα αναγκαία για να μπορεί ένας Δήμος μικρομεσαίος, της τάξης του δικού μου Δήμου, των 21.000, να έχει τουλάχιστον 6 μηχανικούς για να μπορεί να βάζει προτάσεις στο ΕΣΠΑ; Τίποτα δεν θυμάται. Δεν θυμάται τίποτα. Μπορεί να κάνει τη δουλειά της κάπου καλά. Στο συγκεκριμένο θέμα δεν το ξέρει. Καλό είναι λοιπόν, όταν δεν ξέρουμε κάτι, να μαθαίνουμε, να ρωτάμε. Άμα θέλουμε κιόλας.

Πάμε λοιπόν στο τι έχασε η Αυτοδιοίκηση από αυτή τη κυβέρνηση. Θέλετε να πούμε τι έχασε; Παλιά υπήρχε ένα δικαίωμα στους αιρετούς, ότι όταν είχαν κάνει σε θέση ευθύνης... Θέση ευθύνης εννοώ είτε Αντιδήμαρχοι, είτε Πρόεδροι Νομικών Προσώπων και ούτω κάθε εξής, θα έπαιρναν κάποια μοριοδότηση στο υπηρεσιακό. Γιατί όταν γυρίσουν στη δουλειά τους, όπως οι Βουλευτές γυρίζουν και πάνε Διευθυντές τις Υπηρεσίες τους, θα

είχαν ένα δικαίωμα παραπάνω στην κρίση. Άρα λοιπόν, είναι ικανός ο Καραγιάννης να διοικεί τον Λαγκαδά 45.000, δεν είναι ικανός ο Καραγιάννης, αν ήταν δημόσιος υπάλληλος, να είναι Διευθυντής στην Τεχνική Υπηρεσία του Λαγκαδά, ή στην Διοικητική Υπηρεσία, άμα θα ήταν σε έναν άλλο Δήμο. Προσέξτε λοιπόν τι έχει χαθεί, για να το πάμε και έτσι.

Προσέξτε να δείτε κάποια άλλα πραγματάκια, τα οποία δεν τα καταλαβαίνουμε, αλλά τα βλέπουμε ωμά στον κρατικό προϋπολογισμό. Τι βλέπουμε λοιπόν ωμά στον κρατικό προϋπολογισμό; Βλέπουμε ότι το πρόβλημα δεν είναι μόνο πόσο μεγάλες μειώσεις έχει υποστεί η Αυτοδιοίκηση και ότι κάποτε θα πρέπει το κεντρικό κράτος να επιβραβεύσει τις προσπάθειές της. Το πρόβλημα δεν είναι επίσης η αναγνώριση της δύσκολης δημοσιονομικής κατάστασης της χώρας. Όλοι το ξέρουν και πρώτα η Τοπική Αυτοδιοίκηση, εμπράκτως, ότι συμβάλλει στην δημοσιονομική προσαρμογή και δεν έχει κανένα σκοπό να κλείσει τα μάτια στο πρόβλημα.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, το πρόβλημα βρίσκεται στο ότι το κεντρικό κράτος στοχεύει την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Όταν οι μειώσεις στον κρατικό προϋπολογισμό ανέρχονται για όλη τη γενική κυβέρνηση στο 3%, η κεντρική κυβέρνηση αποφασίζει ότι για την Τοπική Αυτοδιοίκηση οι μειώσεις αυτές θα πρέπει να είναι στο τριπλάσιο. Γιατί;

Όταν η κεντρική κυβέρνηση υπέγραφε με τους δανειστές το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, πουθενά δεν έλεγε ότι το '17 θα υπάρχουν αυτές οι τεράστιες μειώσεις στους ΚΑΠ. Η επιλογή μείωσης των ΚΑΠ το '17, είναι εθνική πολιτική και πολιτική της κεντρικής κυβέρνησης, που στοχεύει αποκλειστικά την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Ας μας δείξουν λοιπόν ότι στο μεσοπρόθεσμο έλεγε ότι θα κοπούν αυτά τα πράγματα από τους ΚΑΠ. Αυτό θέλουμε να δούμε. Τότε θα σηκώσουμε τα χέρια και θα πούμε: ναι ρε παιδιά, έτσι είναι. Είναι εθνική επιλογή από πού κόβουμε και τι κόβουμε.

Το χειρότερο όμως είναι ότι όχι μόνο μας κόβουν τους ΚΑΠ, αλλά προσπαθούν μέσω της δημιουργικής λογιστικής, να δημιουργήσουν επιπλέον προβλήματα στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Η κυβέρνηση μέσω του κρατικού προϋπολογισμού, ισχυρίζεται ότι οι περικοπές στους ΚΑΠ είναι μόνο τα 220 εκατομμύρια. Δυστυχώς δεν είναι μόνο τόσο. Θα το δούμε παρακάτω.

Ας μείνουμε προς το παρόν σε αυτό που ισχυρίζεται ο κρατικός προϋπολογισμός. Πώς είναι δυνατόν με περικοπές 220 εκατομμύρια ευρώ και με περικοπές την προηγούμενη περίοδο κατά 60%, η Τοπική Αυτοδιοίκηση να παρουσιάζει πλεονάσματα το '17; Ακούγεται παράλογο, αλλά ξέρετε ποιο είναι το πιο παράλογο από όλα; Για να μπορέσουν να δικαιολογήσουν αυτά τα πλεονάσματα, αυξάνουν κατά 14% τα έσοδα από δημοτικούς φόρους και τέλη. Ιδιαίτερα από τα ανταποδοτικά τέλη. Δεν θέλω να πιστεύω ότι αυτό έρχεται σε συνέχεια της διατήρησης των 8μηνιτών έως τέλος του '17.

Η παράλογη – εντός εισαγωγικών – δημιουργία πλεονασμάτων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, ουσιαστικά έχει τρεις στόχους.

Πρώτος στόχος. Είναι να δείξει ότι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση υπάρχει λίπος. Άρα να δικαιολογήσει μεγάλες μειώσεις.

Δεύτερον. Να χρησιμοποιήσει την Τοπική Αυτοδιοίκηση ως φορομπηχτικό μηχανισμό και χωρίς να αυξήσει το φορολογικό κράτος των δημοτών, χωρίς πολιτικό κόστος για την κεντρική κυβέρνηση.

Και τρίτον. Να χρησιμοποιήσει ένα πολύ φτηνό κόλπο για να περιορίσει τον κίνδυνο εφαρμογής του κόφτη, που θα αποτελέσει αποτέλεσμα της αποτυχίας κεντρικών οικονομικών πολιτικών.

Δεν χρειάζεται, νομίζω, να αναφερθώ στην ανάλυση αυτής της πολιτικής. Δεν χρειάζεται να αναφερθώ ότι από τη μια περικόπτονται οι κοινωνικές δαπάνες και από την άλλη θέλουμε να αυξήσουμε τους δημοτικούς φόρους. Αυτό που δεν μπορώ να

καταλάβω, είναι γιατί θέλουν να μεταφέρουν τις δικές τους αποτυχίες στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Όλοι το γνωρίζουν στην Ελλάδα, ότι η αύξηση των φορολογικών συντελεστών σήμερα, δεν φέρνει φορολογικά έσοδα. Είναι σαν να ζητάς από κάποιον 50 €, να σου λέει: δεν μπορώ να στα δώσω και μετά να του ζητάς 100. Αυτό κάνουν.

Πώς είναι δυνατόν να πιστεύουν ότι θα αυξήσουμε τα φορολογικά μας έσοδα αυτή την εποχή, όσο και να αυξήσουμε το φορολογικό βάρος των δημοτών; Οι σοφοί πρόγονοί μας, το είχαν πει: ουκ αν λάβοις παρά του μη έχοντος.

Η πολιτική απέναντι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, θα μπορούσα να πω, ότι ο κρατικός προϋπολογισμός τη συμπυκνώνει σε τρία σημεία.

Πρώτον. Ολομέτωπη επίθεση στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Δεύτερον, επίθεση στο κοινωνικό κράτος που ουσιαστικά υλοποιεί η Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Τρίτον, αύξηση του φορολογικού βάρους του Έλληνα φορολογούμενου δημότη.

Σε αυτούς τους τρεις πυλώνες της κεντρικής κυβέρνησης, είμαστε υποχρεωμένοι ηθικά και πολιτικά, αλλά και αν θέλουμε να επιβιώσουμε ως θεσμός, να αντισταθούμε.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, ας δούμε εν συντομία ορισμένες μόνο πτυχές του κρατικού προϋπολογισμού του 2017. Από την εισηγητική έκθεση του κρατικού προϋπολογισμού, γίνεται φανερό ότι περικόπτονται τα 214 εκατομμύρια των παρακρατηθέντων. Οι μειώσεις δεν περιορίζονται μόνο στα παρακρατηθέντα. Το 2016 αναμένεται μείωση 16 εκατομμυρίων ευρώ στην ειδική επιχορήγηση.

Στην εισηγητική έκθεση του κρατικού προϋπολογισμού του '16, είχαν εγγραφεί 38 εκατομμύρια ευρώ. Υπενθυμίζεται ότι το ποσό αυτό χρηματοδοτεί δαπάνες μισθοδοσίας κυρίως της Δημοτικής Αστυνομίας. Οι επίσημες μειώσεις που προβλέπονται,

αντιστοιχούν σε 2,5 μηνιαίες καταβολές των ΚΑΠ για κάθε Δήμο. Ενδεικτικά σας λέω, παρακρατηθέντα για το Δήμο το δικό μου, 148 πληθυσμιακά στους 325, 21.054 στην απογραφή, 155.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα, έπαιρνα 403.000. Όταν εγώ παίρνω, πληρώνοντας 12.000 ΤΥΔΚΥ και οτιδήποτε άλλα και μου μένουν 175.000 το μήνα, άρα τα τετρακόσια δύο ανάγονται – γιατί και εγώ έχω το επάγγελμα που έχει και ο κύριος Γενικός – 2,4 φορές τα μηνιάτικα. Χωρίς 2,4 μηνιάτικα, ότι και να κάνετε, συνάδελφοι, δεν πρόκειται να κλείσετε τον προϋπολογισμό σας.

Η αναληψία όμως του κρατικού προϋπολογισμού, δεν περιορίζεται σε αυτές τις μειώσεις. Δεν προσπαθεί μόνο να αφαιρέσει υποστηρικτικές υπηρεσίες προς τον χειμαζόμενο συνάνθρωπό μας, αλλά επιβάλλει και νέα φορολογικά βάρη σε έναν λαό που έχει εξαντλήσει τη φοροδοτική του ικανότητα.

Είναι προφανές ότι οι πραγματικές μειώσεις δεν είναι αυτές που ομολογούνται στην εισηγητική έκθεση. Ούτε τα μισά από αυτά που προβλέπει ο νόμος 3852/10 δεν αποδίδονται στους Δήμους με τον κρατικό προϋπολογισμό του 2017. Και εδώ δεν θα μπω εγώ στην διαδικασία που ο κύριος Κουγιανός τη βγάζει γύρω στα 12,5 δισεκατομμύρια, ή ο κύριος Γκέκας τη βγάζει γύρω στα 13.130.000.000. Δεν θα μπω στη λογική των Υπηρεσιών του Υπουργείου Εσωτερικών που λέει: δεν είναι έτσι, αλλά υπάρχουν πολύ λιγότερα χρήματα τα οποία δεν ξέρουμε ποιος πρέπει να δίνει σε ποιον. Δεν θα μπω σε καμία τέτοια λογική.

Εγώ θα μπω όμως στη λογική που λέει ότι αυτή τη στιγμή το Παρατηρητήριο θα μας κερνάει σοκολατάκια, γιατί κανείς μας δεν θα μπορεί να κλείσει τον προϋπολογισμό.

Επειδή κάποιοι μπορεί να ανακαλύψουν τους μνημονιακούς νόμους, καλό θα είναι να συγκρίνουμε την περίοδο '16 – '17, που δεν θεσμοθετήθηκε κάποιο έκτακτο μέτρο. Την περίοδο αυτή, τα φορολογικά έσοδα που χρηματοδοτούν το καλάθι των ΚΑΠ, παρουσιάζουν συνολική αύξηση αλλά οι ΚΑΠ μειώνονται. Δηλαδή

αυξάνονται εκείνα, οι ΚΑΠ μειώνονται. Μόνο από αυτή τη σκοπιά και χωρίς να υπολογίζονται τα ΠΟΕ, η παρακράτηση πόρων των Δήμων αντιστοιχεί σε 405 εκατομμύρια ευρώ.

Με βάση τα παραπάνω, επιβεβαιώνεται η αναγκαιότητα άμεσης ρύθμισης της νέας γενιάς παρακρατηθέντων. Ονομάστε τα αλλιώς. Κάντε ένα πρόγραμμα δικό σας, είτε «ΑΚΣΙΑ», είτε «ΕΛΛ.Α.Δ.Α.», είτε Μπουμπουλίνα, όπως πρέπει να λέγεται, να είναι ένας παλιός «ΘΗΣΕΑΣ», για να μπορούμε και εμείς να κινούμαστε, ή για να μπορούμε, να μας δοθεί η δυνατότητα, που εγώ θα το πω και θα το καταθέσω σαν προσωπική μου άποψη, δεν είναι άποψη του Δ.Σ., γιατί δεν έχει συζητηθεί σε βάθος, ότι να καλύπτονται οι ανταποδοτικές υπηρεσίες από πάσα είδους χρηματοδότηση. Μπορεί να θεωρείται επικίνδυνο αυτό, αλλά αυτό πρέπει να γίνει, γιατί δεν μπορεί να κλείσουν οι τρύπες των ανταποδοτικών.

Το 2008 η κεντρική κυβέρνηση αναγνώρισε τις λαθροχειρίες σε βάρος των Δήμων. Μετά από συνομιλίες με την ΚΕΔΚΕ, καθορίστηκε το ποσό ύψους ένα επτά έντεκα δισεκατομμυρίων ευρώ ως παρακρατηθέντα και οφειλόμενα. Από το κεντρικό κράτος στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Η οφειλή αυτή συμφωνήθηκε να εξοφληθεί σε 8 δόσεις, η τελευταία των οποίων πρέπει να καταβληθεί... Καταβλήθηκε, για να είμαστε ειλικρινείς, πριν 2 – 3 μέρες από το Υπουργείο Εσωτερικών. Λείπουν μόνο δύο δόσεις ΣΑΤΑ, δόθηκαν και τα σχολικά, that's right, από ότι έχουμε πει, πάμε σε καλό σημείο από αυτά που είπαμε.

Από το 2009 όμως, ξεκίνησε μια νέα σειρά παρακρατηθέντων, που ως άλλοθι αυτή τη φορά βρήκε τη δημοσιονομική κρίση. Και δεν είναι ότι δεν υπάρχουν. Μόνοι σας δείτε τι λέει ο Καλλικράτης. Ο Καλλικράτης, που ο φίλος μας ο Μπίρμπας είπε ότι δεν έχει γίνει κάτι σωστό. Γιατί θέλαμε αποκέντρωση, θέλαμε να μην ερημώσει η περιφέρεια και ούτω κάθε εξής. Αν δεν είχε γίνει ο Καλλικράτης, σας το λέω για να γραφτεί και δημόσια, ένα κωλοχανείο θα ήσαν οι

Δήμοι. Δεν θα μπορούσαν να κάνουν τίποτα, δεν θα μπορούσαν να απορροφήσουν τίποτα. Ήταν μεγάλη μεταρρύθμιση, παρ' όλα τα λάθη που πρέπει να διορθωθούν. Δεν τα έκανε η κυβέρνηση η δική μου, αυτή είναι η αλήθεια, αν θέλουμε να τη λέμε.

Το σύνολο λοιπόν της νέας γενιάς των παρακρατηθέντων – έρχομαι τώρα με το νούμερο – χωρίς να συνυπολογίζεται η μη συμμετοχή των ΚΑΠ στα ΠΟΕ, ανέρχεται σε δώδεκα εννιά σαράντα δύο.

Συζητάμε για το '17. Δεν ξεχνάμε όμως ότι το '16 δεν έχει κλείσει και οι θεσμοθετημένες υποχρεώσεις της κεντρικής κυβέρνησης στους Δήμους, είναι πολλές και ανοιχτές. Λέει η κυρία Υπουργός, με όλο το σεβασμό, ότι όλα αυτά καλά, αλλά να κλείσει η δεύτερη αξιολόγηση γιατί φταίει η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ και ούτω κάθε εξής. Πάλι καλά που δεν φταίει και ο παππούς του Μητσοτάκη επειδή κάποτε γέννησε τον Μητσοτάκη, που έφυγε το '65 ο Μητσοτάκης και που έκανε γιο τον Κυριάκο, που έρχεται σήμερα να διεκδικήσει. Δεν... Ξέχασε η κυρία Υπουργός όμως να μας πει το 2014 ποιος έφταιγε. Καλό είναι λοιπόν να έχουμε και μνήμη. Αλλά ξέρετε, τα επιγραμματικά προσχέδια, σε οποιαδήποτε ταμπέλα, είναι η μνήμη και η λήθη.

Οι πόροι που προβλέπονται από τον κρατικό προϋπολογισμό του '16 και δεν έχουν ακόμα αποδοθεί, είναι 373,6 εκατομμύρια, μείον τα 214 που δόθηκαν. Το ποσό αυτό αναλύεται ως ακολούθως. Μη αποδοθέντες πόροι από τους ΚΑΠ του '16 μέχρι σήμερα. Από την τακτική επιχορήγηση είναι εκατόν εννιά, εννιά σαράντα οκτώ, είναι το τελευταίο δωδεκατημόριο, να το πούμε έτσι. Από την ΕΕΤΑΑ 1 εκατομμύριο ευρώ. Και εκεί περιμένουμε να ξεκινήσει η διαδικασία, γιατί στην κουβέντα με την ΕΕΤΑΑ φερθήκαμε κύριοι σαν ΚΕΔΕ, έτσι είναι, όπως ακριβώς το λέμε, αλλά θα πρέπει να πέσει και το μάμαλο. Γιατί χωρίς το μάμαλο δεν πρόκειται να προχωρήσει τίποτα. Κάθονται και κοιμούνται όλοι αυτή τη στιγμή. Λέμε ότι θέλουμε να ρίξουμε χρήματα στην αγορά, μιλάμε για

ΕΣΠΑ, αλλά μπαρούφες. Ανοίξτε τα προγράμματα, δώστε 2 δισεκατομμύρια που είχατε υποσχεθεί στην ΕΕΤΑΑ, να τρέξουμε προγράμματα. Κοιτάτε την απορροφητικότητα και μην κάνουμε όλα τα μαγικά, ότι η ΕΕΤΑΑ από δείκτη 3 έπρεπε να πάει σε 2 ή σε 1. Εσείς έχετε τον ελεγκτικό μηχανισμό, κάντε τον.

Εργοστάσια αφαλατώσεων. 2.350.000 €. Οφειλές προς την ΠΕΔ και την ΚΕΔΕ, 11.985.000. Άκουσα από κάπου λέει, ότι η ΚΕΔΕ είναι Νομικό Πρόσωπο και ότι να δούμε τις δράσεις της και έχει αποθεματικό και ούτω κάθε εξής. Και ποιος είπε ότι το Νομικό Πρόσωπο που καλύπτεται με τη νομοθεσία, δεν πρέπει να παίρνει αυτά που του αναλογούν; Δεν το κατάλαβα, σε τι κράτος είμαστε; Πώς γίνονται οι νόμοι; Πώς οι νόμοι λειτουργούν προς τη μία κατεύθυνση και δεν λειτουργούν προς την άλλη;

Στη ΣΑΤΑ έχουμε τα 24.316.660, τα οποία σε σύντομο διάστημα θα αποδοθούν. Οι περιορισμοί όμως δεν πλήττουν μόνο την κοινωνική συνοχή των τοπικών κοινωνιών, αλλά προσπαθούν να παρέμβουν αρνητικά και στην οποία προσπάθεια ανάκαμψης μπορεί να ανακτηθεί από τα κάτω.

Στην εισηγητική έκθεση παρατηρούμε πως οι επενδύσεις του Υπουργείου Εσωτερικών, που προφανώς αφορούν την Τοπική Αυτοδιοίκηση, αφού ο πίνακας έχει καταρτιστεί με τη νέα δομή της κυβέρνησης, συνεχώς φθίνουν, με αποτέλεσμα μεταξύ του '15 και του '17... Εγώ δεν μιλάω για το '05, μιλάω για το '15 και το '17, να έχουν μειωθεί τα ποσά κατά 35%.

Άξιο επισήμανσης είναι ότι εκτός από τα απόλυτα ποσά, και η ποσοστιαία συμμετοχή του ΥΠΕΣ σε σχέση με τα υπόλοιπα Υπουργεία, φθίνει. Άρα θα πρέπει σαν ΥΠΕΣ να κοιτάξουμε να πάρουμε το κάτι παραπάνω, για να μπορούμε και εμείς στους δικούς μας ανθρώπους, συνεργάτες – όχι με την παρεξηγήσιμη έννοια το: δικούς μας ανθρώπους – να μπορέσουμε να κάνουμε το ακόμα κάτι καλύτερο.

Γνωρίζουμε το πρόβλημα. Δεν απαιτούμε εξωπραγματικές λύσεις. Ζητάμε όμως να μπορούμε να διαχειριστούμε τους δικούς μας πόρους, όσο το δυνατόν περισσότερο αποτελεσματικά, προς όφελος των τοπικών κοινωνιών και των δημοτών μας.

Το Πράσινο Ταμείο υπολογίζεται ότι αυτή τη στιγμή έχει περίπου 3 δισεκατομμύρια ευρώ διαθέσιμα στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Από το συνολικό αυτό ποσό, τουλάχιστον το 70% προέρχεται από πόρους των τοπικών κοινωνιών και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Εάν προσπαθήσουν όμως οι Δήμοι να δανειστούν από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, το κόστος του χρήματος θα είναι πολλαπλάσιο του Euribor, και σίγουρα καθ' όλα ανταγωνιστικό σε σχέση με τα επιτόκια που απολαμβάνουν οι ευρωπαϊκοί ΟΤΑ.

Υπάρχουν γνωμοδοτήσεις και κυρίως υπάρχει απόφαση του ΣτΕ, που επιβάλλει αυτοί οι πόροι να κατευθύνονται για έργα από εκεί που προέρχονται. Ουσιαστικά αυτό που απαιτούμε είναι να δοθούν αυτοί οι πόροι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Η διαχείρισή τους θα μπορέσει να βοηθήσει τις τοπικές κοινωνίες να διατηρήσουν το περιβαλλοντικό και επενδυτικό ισοζύγιο, έτσι ακριβώς όπως το ορίζει ο νόμος και η απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Τέρμα τα ψέματα αν δεν εφαρμοστεί άμεσα ο νόμος και η απόφαση του ΣτΕ, θα πρέπει να καταθέσουμε προσφυγή. Φίλοι – φίλοι, αλλά μην το πάμε και το συνεχίσουμε εκεί που ο λαός μας το λέει, ως προς το καντήλι.

Η αντιμετώπιση της ύφεσης και η δημιουργία προοπτικών για το ξεπέρασμά της, απαιτούν άμεσα και στοχευμένα μέτρα που θα υποστηρίζουν τόπους και κοινωνικές ομάδες υψηλού κινδύνου.

Προτείνουμε την δημιουργία – έτσι σας το είπα πριν που σας έλεγα την άλλη ονομασία – ενός επενδυτικού αναπτυξιακού προγράμματος Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στα πρότυπα του «ΘΗΣΕΑ» και να μην είναι... Ο «ΘΗΣΕΑΣ», όπως θυμάστε, δεν ήταν

ανταγωνιστικό. Δηλαδή δεν υπήρχε θέμα κολεγιάς, είμαι εγώ έτοιμος, έχω 50 μηχανικούς, έχω 60 μελέτες, πάω και τα κουτουπώνω. Θα πηγαίνουμε αναλογικά με ένα κριτήριο, το οποίο σε κουβέντα με την Κεντρική Ένωση Δήμων μπορούμε να το θεσπίσουμε και να πούμε ότι ο Δήμος τάδε, Κάσου, Γαύδου ή οτιδήποτε άλλο, αντιστοιχεί να πάρει αυτό το ποσό και πρέπει να το απορροφήσει σε 5 χρόνια. Για να έχει δικαίωμα στο όνειρο και ο ακρίτης μας, σε οποιοδήποτε σημείο και αν βρίσκεται.

Ο «ΘΗΣΕΑΣ 2» λοιπόν, που θα μπορούσαμε να το ονομάσουμε έτσι, θα μπορούσε να χρηματοδοτηθεί, είτε από τη νέα γενιά παρακρατηθέντων, με οποιαδήποτε άλλη ονομασία. Οι αποκλίσεις μεταξύ των νομοθετημένων εσόδων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των αποδοθέντων, την περίοδο της κρίσης, έχει ανέλθει σε πολύ υψηλά επίπεδα. Σημειώνεται ότι το ύψος των νέων παρακρατηθέντων ξεπερνά κατά πολύ, όπως εντοπίστηκε και προηγούμενα, το συνολικό ποσό της τότε χρηματοδότησης του «ΘΗΣΕΑ».

Υπάρχει η δυνατότητα λήψης δανείου από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων.

Το Δ.Σ. της ΚΕΔΕ με απόφασή του προτείνει στην κυβέρνηση την απεξάρτηση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης από τα υπέρογκα πλεονάσματα και την ουσιαστική ισοσκέλιση του ενοποιημένου προϋπολογισμού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Τα ποσά που θα προέλθουν από τον περιορισμό των πλεονασμάτων, προτείνεται να χρησιμοποιηθούν στο νέο αναπτυξιακό σχέδιο των Δήμων. Από την αύξηση τις συμμετοχές των Δήμων στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Από την αξιοποίηση των πόρων των Δήμων στο Πράσινο Ταμείο. Το θέμα της κατανομής των ΚΑΠ απασχόλησε σε πολλές συνεδριάσεις και την Οικονομική Επιτροπή της ΚΕΔΕ.

Στην τελευταία συνεδριάσή μας και μετά από μία διεξοδική συζήτηση όπου κατατέθηκαν πολλές προτάσεις, απόψεις και

σκέψεις, αποφασίσαμε να προτείνουμε στο Συνέδριο, λόγω της σπουδαιότητας του θέματος, να πραγματοποιήσει τα η ΚΕΔΕ το πρώτο 5μηνο του '17, Ειδικό Συνέδριο με μοναδικό αντικείμενο την κατανομή των ΚΑΠ.

Και είπαν προηγουμένως και κατηγορήθηκαν από παρατάξεις, κατηγορήθηκε και ο Πατούλης, εγώ δεν θα πω αν κατηγορήθηκε σωστά ή λάθος. Πολιτικός άντρας είναι, μπορεί να πάρει το βάρος των ευθυνών που του αναλογεί, είτε, αν θέλετε, και την ευδαιμονία αυτού που παρουσιάζει. Γιατί δεν τίμησε τον Κουκουλόπουλο. Εδώ, θα τον τιμήσουμε και τον Κουκουλόπουλο, του χρόνου. Πράγματι ήταν μεγάλος Δήμαρχος, πράγματι ήταν μεγάλος Πρόεδρος της ΚΕΔΕ, για μένα όμως προσωπικά, ήταν λίγος για Υφυπουργός Εσωτερικών. Γιατί όταν τον επισκεφτήκαμε, ξέχασε όσα έλεγε στα Συνέδρια. Αυτό σας το λέω δημόσια, ήμαστε από το Νομό Ηλείας, πήγαμε για τα απορρίμματα, Υφυπουργός Εσωτερικών ο κύριος Κουκουλόπουλος. Μηδέν εις το πηλίκο σαν Υπουργός. Καθαρές κουβέντες, για να τα λέμε για όλους όπως πρέπει.

Και αν θέλουμε να δούμε την κατανομή που έκανε ο κύριος Κουκουλόπουλος τότε, είτε σε κάποιες ΠΕΔ φίλα προσκείμενες στην εκλογική του περιφέρεια – δεν έχουμε με κανέναν τίποτα – είτε σε κάποιους Δήμους, γιατί από το Υπουργείο Εσωτερικών σου λέει: στείλε μου γνώμη, ή σύμφωνη γνώμη, ή ακυρωτική γνώμη, για το τι πρέπει να κόψουμε. Όταν λοιπόν ήταν προς την Περιφέρεια τη δική του, ήταν γαλαντόμος ο πρώην Πρόεδρός μας στην ΚΕΔΕ, που πολύ καλός ήταν σαν Δήμαρχος και σαν Πρόεδρος της ΚΕΔΕ, αλλά μέχρι εκεί. Σαν Υπουργός, «πάπαλα».

Το Συνέδριο αυτό, ελπίζουμε να αποτελέσει...

Ναι, δεν ήταν μόνος. Και άλλοι, πολλοί.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Είναι απών.

Α. ΚΑΣΤΡΙΝΟΣ: Δεν καταλάβατε, δεν είπα ούτε είναι ανέντιμος... Αν θέλετε να μου κάνετε κριτική, ελάτε στο μικρόφωνο. Δεν τον

είπα ούτε ανέντιμο, ούτε ανήθικο, κυρία μου. Πολιτική κριτική σε δημόσιους άνδρες κάνεις για οτιδήποτε. Εντάξει;

Το Συνέδριο αυτό ελπίζουμε να αποτελέσει το επιστέγασμα ενός γόνιμου διαλόγου στο οποίο θα πάρουν μέρος όλοι οι Δήμοι. Χωρίς να οδηγήσει σε εσωστρέφεια και πάντα στοχεύοντας στον στρατηγικό στόχο, που είναι το συνολικό μέγεθος της πίτας.

Μέχρι την πραγματοποίηση και υλοποίηση των αποφάσεων του Ειδικού Συνεδρίου σε ορισμένες περιπτώσεις που υπάρχουν καταφανείς ανισορροπίες στη σημερινή κατανομή, όπως παραδείγματος χάρη, Δήμοι με τα ίδια χαρακτηριστικά να παίρνουν διαφορετικούς ΚΑΠ. Έχουμε εδώ πέρα τον Σούλα. Αν ακούσετε τον Σούλα, φωνάζει, κάνει, ράνει. Έχουμε τη Θέρμη. Φωνάζει, κάνει, ράνει. Έχουμε τον Ιγνάτιο. Φωνάζει, κάνει, ράνει. Η Καλαμαριά από την άλλη, που είναι εδώ ο Μπακογλίδης, καρπώνεται. Ο Σίμος, δεν μιλάει, γιατί τα παίρνει. Λέω δηλαδή Δήμους ίδιους, με ίδια χαρακτηριστικά και δημιουργούνται άλλα πράγματα.

Αυτά λοιπόν, θέλουμε έντιμα, να γίνει μια διαφοροποίηση και να σας πω και κάτι άλλο; Δεν είναι στο ψυχρό, ας πούμε: αυτή είναι η άποψή μας, που ακούσαμε πριν. Αυτή ήταν και η άποψή μας στους ΚΑΠ. Δεν κατάλαβα. Δεν το κατάλαβα, για αυτό δεν ψηφίζομαστε;

Το ποσό αυτό λοιπόν που θέλω να πω, ως κλείσιμο, θα μου επιτρέψετε να κωδικοποιήσω τα οικονομικά μας αιτήματα. Εγώ θα έλεγα και για τα 214 εκατομμύρια, ότι μέχρι να πάμε στη νέα γενιά παρακρατηθέντων ή σε ένα νέο κύκλο, συμφωνία οικονομικών γεγονότων, θα μπορούσαμε να θυμηθούμε το ένα δωδεκατημόριο που μας έκλεψε – σε εισαγωγικά – η κυβέρνηση της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, που την ψηφίζω. Τότε το χάσαμε, το '13. Την αλήθεια να πούμε. Το φάγαμε το ένα δωδεκατημόριο. Αυτή δεν είναι η αλήθεια; Το 2013 δεν μας έδωσαν ένα δωδεκατημόριο, εκατόν τόσα εκατομμύρια.

Έχουμε το 4% που μας κρατάτε – το κουβεντιάσαμε με τους κυρίους που βλέπω, από το Υπουργείο Εσωτερικών – από το Ταμείο Εξυγίανσης, το οποίο ήταν 85 και θα πήγαινε 100 εκατομμύρια, γιατί δύναται και από το αντίστοιχο Υπουργείο να βάλει και άλλα τόσα. Όχι δεν υπάρχει άλλα τόσα που λέμε, δεν υπάρχει μαντίλι να κλάψουμε, από ότι καταλαβαίνω. Αλλά προσέξτε λιγάκι, αυτά τα λεφτά είναι δικά μας. Αν δεν υπάρχει μαντίλι να κλάψουμε, ας πάρουμε χαρτομάντιλα από άλλους.

Προσέξτε λιγάκι, δικά μας λεφτά και είπαμε ας πούμε ότι πληρώσαμε κάποιες μαύρες τρύπες, στην κουβέντα πάνω. Δηλαδή πληρώσαμε τι; Κάποιες πληρωμές καθαριστριών οι οποίες είχαν σταματήσει στο τέλος του περσινού χρόνου να πληρώνονται. Τι να κάνουμε για αυτό; Δεν φταίμε εμείς για αυτά. Τότε δώστε μας, δώστε μας, δώστε μας, αρμοδιότητες εννοώ, και πάρτε μας, πάρτε μας, πάρτε μας, να μη μείνει χριστούγεννο στο τέλος. Έτσι λέμε να γίνει.

Άρα εμείς τι θέλουμε; Θέλουμε για το χρόνο αυτό, μια εναλλακτική πρόταση των 214 εκατομμυρίων, για να μπορούμε να φέρνουμε βόλτα τον προϋπολογισμό μας. Θέλουμε να αρχίσουν άμεσα οι διαπραγματεύσεις, όπως ο κύριος Σκουρλέτης το είπε χθες, για τη νέα γενιά παρακρατηθέντων. Θέλουμε την άμεση και χωρίς εκπώσεις υλοποίηση των υποχρεώσεων προς τους Δήμους, που απορρέουν από τον κρατικό προϋπολογισμό. Γιατί έχουμε και ένα υστέρημα κάποιων εκατομμυρίων από τον κρατικό προϋπολογισμό. Όπως ανέφερα πριν.

Θέλουμε να εφαρμοστεί κατά γράμμα ο νόμος του Καλλικράτη, ο 3852/10. Θέλουμε να υπάρξει γενναία αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, με ειδικό κωδικό αυξημένης συμμετοχής για τα δημοτικά έργα. Σε οποιαδήποτε διαλυμένη οικονομία, το κραχ της Αμερικής το '29, τόσες πτωχεύσεις έχουν γίνει, τι έγινε; Τι ενισχύθηκε; Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων ενισχύθηκε. Αλλά έχουμε τον κύριο Σπίρτζη, αυτόν που έδινε τα

χρίσματα στο ΠΑΣΟΚ την προηγούμενη φορά και είναι τώρα ο Υπουργός Υποδομών αν δεν κάνω λάθος. Ο οποίος...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Α. ΚΑΣΤΡΙΝΟΣ: Κάτσε, κυρία μου, έτσι δεν ήταν; Δεν ήταν έτσι;

ΣΥΝΕΔΡΟΙ: (εκτός μικροφώνου)

Α. ΚΑΣΤΡΙΝΟΣ: Έλα εσύ να τα πεις πιο νευρικά. Κάτσε εκεί που είσαι. Ή έλα να μιλήσεις από εδώ.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Άραξε εσύ.

Α. ΚΑΣΤΡΙΝΟΣ: Το: άραξε εσύ, άστα εσύ. Άστα εσύ και τα πιο χαμηλά. Να έρθεις εδώ να μιλήσεις για οτιδήποτε. Εντάξει;

Το 4412 λοιπόν να μας εξηγήσει να τον προχωρήσουμε, γιατί δεν μπορούμε να κάνουμε καμία προμήθεια, δεν μπορούμε να κάνουμε κανένα έργο, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε τίποτα.

Εντάξει; Μας κακοφάνηκε.

Να υπάρξει λοιπόν γενναία αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Να σταματήσει επιτέλους το ανέκδοτο με τα πλεονάσματα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Το ποσό του Πράσινου Ταμείου που προέρχεται από τοπικούς πόρους, να περάσει στην αποκλειστική διαχείριση της ΚΕΔΕ. Το ποσό αυτό να κατευθυνθεί σε πρωτοβουλίες βιώσιμης ανάπτυξης, με έμφαση στην διατήρηση του περιβαλλοντικού ισοζυγίου, σύμφωνα και με την απόφαση του ΣτΕ.

Σε περίπτωση που οι παραπάνω όροι δεν γίνουν αποδεκτοί, προσφυγή της ΚΕΔΕ στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Και ένατον, τη δημιουργία ενός επενδυτικού αναπτυξιακού προγράμματος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στα πρότυπα του «ΘΗΣΕΑ».

Αν θέλουμε λοιπόν να ξανά είμαστε όλοι εδώ πέρα του χρόνου, πρώτα ο Θεός να έχουμε υγεία, θα πρέπει να φροντίσουμε να υπάρχουμε. Για να φροντίσουμε να υπάρχουμε, δεν είναι να λέμε: κόψε, κόψε, κόψε, γιατί δεν υπάρχει και τίποτα άλλο αν

κόψουμε. Άρα ή πηγαίνουμε στην κατεύθυνση αυτή και κουβεντιάζουμε, για να μπορέσουμε να πάρουμε κάποιες αναπνοές.

Και όπως το ξέρετε εσείς πολύ καλύτερα από εμάς, στην πολιτική αυτό που σε συντηρεί, είναι να κερδίσεις πολιτικό χρόνο.

Σας ευχαριστώ, αυτά είχα να πω. Και αν κάποιος παρεξηγήθηκε, τι να κάνουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον κύριο Καστρινό.

Ο κύριος Κοιμήσης επί της διαδικασίας.

Α. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: Όχι διαδικασία, θέλω να κάνω μια υπόμνηση όσον αφορά τον Πάρι τον Κουκουλόπουλο. Εντάξει, καταλαβαίνω τον χειμαρρώδη τον Αλέξη, αλλά μία ιστορία δεν μπορεί να διαγραφεί με μία κρίση και μάλιστα με αυτόν τον τρόπο.

Α. ΚΑΣΤΡΙΝΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστώ πάρα πολύ για την παρέμβαση. Οφείλω να πω ότι το μικρόφωνο είναι ελεύθερο για όλους και οφείλω να πω ότι ο Αλέξης ο Καστρινός έκανε μια τεκμηριωμένη εισήγηση το κομμάτι των οικονομικών, τουλάχιστον αυτό που αφορά και μας καίει.

Και θα ακούσουμε τον κύριο Μιλτιάδη Καρπέτα, για το θεσμικό κομμάτι, για τις παρεμβάσεις και τις αλλαγές που έχει προτείνει η ΚΕΔΕ. Παρακαλώ πάρα πολύ σύντομα, για να ξεκινήσουν οι παρεμβάσεις των ομιλητών.

Μ. ΚΑΡΠΕΤΑΣ: Θα μιλήσω αυστηρά πολιτικά, σκληρά πολιτικά, αλλά αυστηρά εντός του θέματος.

Προηγουμένως όμως μια εμβόλιμη παρατήρηση. Ο Γιώργος ο Ιωακειμίδης, του οποίου παρακολουθώ πάντα τις οξυδερκείς τοποθετήσεις, σχολίασε το σύνθημα του Συνεδρίου. Πράγματι, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί μαξιμαλιστικό, υπερφίαλο, κασσανδρικό. Αλλά όπως επίσης εύστοχα παρατήρησε ο κύριος Ιωακειμίδης, ζούμε σε εποχή τεράτων, μέσω Γκράμσι. Και στην εποχή τεράτων επιτρέπονται και επιβάλλονται και τα μαξιμαλιστικά και τα υπερφίαλα, αν πρόκειται να βοηθήσουμε να γεννηθεί το

καινούργιο. Γιατί αυτό που ζούμε, δεν είναι το καινούργιο, που θα άλλαζε το παλιό, είναι το παλιότερο του παλιού, το αρχέγονο, το πρωτόγονο.

Το κεντρικό θέμα του Συνεδρίου μας, είναι η θέση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στο νέο τρόπο οργάνωσης του κράτους, που ακούει στον τίτλο: ένα σύγχρονο κράτος και μια σύγχρονη διοίκηση. Ο τίτλος δεν είναι έμπνευση, εξαγγελία ή πρόθεση, είναι νομική διάταξη, επικεφαλίδα της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του Ν. 4336/15. Όσοι ξέρουν από νομικά, θα κατάλαβαν ήδη ποιος είναι ο Ν.4336/15. Χρειάζεται νομίζω, να δούμε τι τέλος πάντων λέει η παράγραφος αυτή, που νομοθετήθηκε – εισαγωγικά παρακαλώ – σε συνέχεια της επιστολής της 20^{ης} Ιουλίου, που εστάλη από τις Αρχές, Ελληνικές Αρχές παρακαλώ, προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Ήταν τότε, αγαπητέ φίλε, κύριε Μπίρμπα, που είχε κερδίσει το Όχι. Δεν είχε κερδίσει το Όχι, το Ναι κέρδισε 100%, αλλά αυτό που έγινε ήταν μια φοβερή εξαπάτηση του κοσμάκη.

Με την επιστολή, αναλήφθηκε η υποχρέωση να «καθοριστεί διεξοδική 3ετής στρατηγική για τις μεταρρυθμίσεις. Σε συμφωνία με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή».

Διαβάζω από το νόμο: «Τα βασικά παραδοτέα...» κάποιος ανέλαβε υποχρέωση να παραδώσει. Παραδοτέα. «...θα είναι: ο ενισχυμένος συντονισμός των πολιτικών. Καλύτερες διαδικασίες προσλήψεων για διευθυντικά στελέχη, προγραμματισμός των ανθρώπινων πόρων, για την έγκαιρη αξιολόγηση και κάλυψη των αναγκών σε προσλήψεις, ένα σύγχρονο σύστημα αξιολόγησης των επιδόσεων, η ενίσχυση των μονάδων άσκησης πολιτικής σε βασικούς τομείς...» εδώ φτάνουμε σε εμάς, «...μια σημαντική αναβάθμιση του ρόλου της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με σκοπό την ενίσχυση της τοπικής αυτονομίας και τον εξορθολογισμό των διοικητικών διαδικασιών και των τοπικών Αρχών. Και τέλος, ο

εκσυγχρονισμός των διαδικασιών προσλήψεων, η βελτίωση της κινητικότητας στο δημόσιο τομέα».

Άκουσα αυτούσιες φράσεις από το νόμο αυτό, αλλά κανείς δεν αναφέρθηκε τι είναι αυτό το πράγμα. Τα παρουσίασαν ως μεταρρυθμιστικές τους εμπνεύσεις.

Αυτά λοιπόν, για να μη μπερδευόμαστε.

Το κυρίαρχο θέμα του Συνεδρίου μας δεν οφείλεται σε μεταρρυθμιστικό οίστρο της οικουμενικής, ναι, οικουμενικής, εξουσιοφρενούς παρέας που κυβερνάει, ούτε στον στρατηγικό σχεδιασμό του κυρίου Καρανίκα. Οφείλεται στο τρίτο και καλύτερο, μακρύτερο, ή οδυνηρότερο μνημόνιο. Ο καθένας επιλέγει και παίρνει. Όχι σε αυτά που θα καταργούσε με ένα νόμο και ένα άρθρο ο κύριος Τσίπρας.

Τι παρακολουθήσαμε και τι ακούσαμε εδώ, από πλευράς κεντρικής κυβέρνησης. Ότι ακριβώς ζει η χώρα τα δύο τελευταία χρόνια. Άχνα, τσιμουδιά για το μνημόνιο. Σπίλωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, από τα πιο επίσημα χείλη, παρακαλώ, κατασκύλευση και εκμετάλλευση μιας ποινικής απόφασης. Αλλά τι περιμένετε; Ποιος αποκαλούσε όλη τη Τοπική Αυτοδιοίκηση, βλαχοδημάρχους; Ποιος αποκαλούσε βλαχοδημάρχους επισήμως και δημόσια;

Κατασυκοφάντηση του μεταπολιτευτικού παρελθόντος στο οποίο, αγαπητοί φίλοι, περιλαμβάνεται και η μεγαλειώδης τριακονταετία 1974 – 2004, στο οποίο η ψωροκώστaina, που έβγαινε καθημαγμένη από μια δικτατορία, έγινε χώρα κύρους στην παγκόσμια κοινότητα, πρωταγωνιστούσε στην Ευρώπη και αν πάει κανείς τη μνήμη του πίσω στο 2004, θα θυμηθεί πώς όλα τα Βαλκάνια, συμπεριλαμβανομένης της Τουρκίας, έτρεχαν τα σάλια τους να κερδίσουν την εύνοια της Ελλάδας. Το τι έγινε μετά, είναι άλλο κεφάλαιο.

Αυτοί που σπιλώνουν και κατασυκοφαντούν τη νεοελληνική ιστορία, το καλύτερο ίσως κεφάλαιο της νεοελληνικής ιστορίας σε ειρηνική περίοδο, θα πρέπει να μη μας παραπλανούν τουλάχιστον.

Απέραντος κυνισμός και μουχλιασμένο σανό του τύπου «μπλα μπλα μπλα» δημοκρατία, κυβέρνηση ασυστόλων, που παίρνει την αλήθεια σου και σου την κάνει λιώμα, για να χρησιμοποιήσω και εγώ τον Σαββόπουλο, όπως εύστοχα τον χρησιμοποίησε και ο κύριος Ιωακειμίδης.

Στόχος, ένας και μοναδικός. Επειδή το ρεσάλτο στην Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι ανέφικτο, μια φορά πετυχαίνουν αυτά, δεν πετυχαίνουν πάντα, να βρούμε τρόπο να την διαλύσουμε. Πώς; Με το κόλπο της απλής αναλογικής. Τα άλλα είναι φούμαρα. Τα άλλα είναι προσχήματα.

Τι κάνουμε εμείς; Υψώνουμε τείχος. Δεν υπάρχει άλλη επιλογή. Δεν συζητάμε για αλλαγή του εκλογικού νόμου. Εκδίδουμε ψήφισμα για αυτό. Και αφού έτσι και αλλιώς δεν συζητείται τίποτα άλλο στην περίφημη Επιτροπή, αποχωρούμε και από την Επιτροπή.

Π. ΖΥΓΟΥΡΗΣ: (εκτός μικροφώνου)

Μ. ΚΑΡΠΕΤΑΣ: Αυτή είναι η άποψή μου, κύριε Ζυγούρη.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Εδώ λέμε τις θέσεις της ΚΕΔΕ και αυτό εισηγείται, ως Πρόεδρος Θεσμών της ΚΕΔΕ, για να εισηγηθείτε τις αποφάσεις της ΚΕΔΕ. Δεν είναι...

Μ. ΚΑΡΠΕΤΑΣ: Εκφράζω και τις προσωπικές μου θέσεις.

Π. ΖΥΓΟΥΡΗΣ: (εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Απάντησα, κύριε Ζυγούρη.

Μ. ΚΑΡΠΕΤΑΣ: Να επανέλθουμε στη μνημονιακή υποχρέωση για ένα σύγχρονο κράτος...

Λ. ΚΥΡΙΖΟΓΛΟΥ: (εκτός μικροφώνου)

Π. ΖΥΓΟΥΡΗΣ: (εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Λοιπόν, κύριε Ζυγούρη, κύριε Κυρίζογλου. Κύριε Ζυγούρη, δεν ξανά διακόπτετε.

Μ. ΚΑΡΠΕΤΑΣ: Να επανέλθουμε στη μνημονιακή υποχρέωση για ένα σύγχρονο κράτος και μια σύγχρονη Δημόσια Διοίκηση. Μνημονιακή υποχρέωση. Ανήκει στις καλές υποχρεώσεις και μακάρι να υλοποιηθεί. Και για τη χώρα, και για την κοινωνία, και για την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Να δούμε ειδικά για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, να το επαναλάβουμε. Σημαντική αναβάθμιση του ρόλου της. Αυτό δεν θέλουμε εμείς; Ενίσχυση της τοπικής αυτονομίας. Αυτό δεν θέλουμε εμείς; Αυτό θέλουμε. Εξορθολογισμό των διοικητικών διαδικασιών των τοπικών Αρχών. Αυτό δεν θέλουμε; Αυτά ζητάμε και αυτά είναι αιτήματα. Καθολικά μάλιστα και διαχρονικά.

Τι άλλο ζητάει; Εκσυγχρονισμό των διαδικασιών προσλήψεων. Τι γίνεται; Οι πελάτες σε προτεραιότητα. Η παράταση των δμήνων, με πράξη νομοθετικού περιεχομένου παρακαλώ, 30 Δεκεμβρίου του '15, για ένα χρόνο. Και ήδη με άλλη διάταξη. Δεν είναι απλώς συνταγματική, ούτε μόνο από την διάσταση που διέγνωσε το Διοικητικό Πρωτοδικείο. Είναι αντισυνταγματική και από το νόμο υπέρ προσλήψεων του ΑΣΕΠ. Αλλά ποιος λογαριάζει τέτοια; Ο πελάτης.

Και τι προετοιμάζεται; Εγώ έχω τραγική εμπειρία από αυτό. Θα το έχετε πολλοί Δήμοι. Τι προετοιμάζεται; Πελατεία για δικηγορικά γραφεία. Δυο, τρεις, τέσσερις χιλιάδες άνθρωποι, όταν κάποτε σταματήσει αυτό το παραμύθι, θα κατευθυνθούν αντί 100 € ο καθένας, σε συγκεκριμένα δικηγορικά γραφεία. Και θα λένε: πάγιες και διαρκείς ανάγκες, το είπε και ο νόμος και τα λοιπά.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Μιλτιάδη, ολοκλήρωσε.

Μ. ΚΑΡΠΕΤΑΣ: Αυτά δεν συνέβαιναν ποτέ σε αυτή τη χώρα.

Βελτίωση της κινητικότητας στο δημόσιο τομέα. Η βελτίωση της κινητικότητας νομοθετείται ακριβώς για να εξυπηρετηθεί η πελατεία. Δεν πέφτει λόγος σε κανέναν. Τι μας ενδιαφέρει τι κάνει η Κάσος, που δεν έχει κανέναν; Θα μπορέσουμε να τακτοποιήσουμε,

να εξυπηρετήσουμε πελατεία. Με την αφελή ψευδαίσθηση και αυταπάτη ότι έτσι κρατιούνται επαρκείς ψήφοι. Δεν κρατιούνται.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Μιλτιάδη, ολοκλήρωσε σε παρακαλώ.

Μ. ΚΑΡΠΕΤΑΣ: 10 λεπτά έχω, ήταν και 25.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Αλλά έχουμε ξεπεράσει κατά πολύ το χρόνο και έχουμε και Θεματικές σε λίγο ξεκινάνε, πρέπει να...

Μ. ΚΑΡΠΕΤΑΣ: Λοιπόν, θα συντομεύσω όσο γίνεται. Όλες οι προβλέψεις της διάταξης, είναι απολύτως σωστές για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, αλλά και για τη χώρα. Εμείς να προσθέσουμε και κάποιες άλλες που και μπορεί να καλύπτονται ή και να μην καλύπτονται.

Ενιαίος Κώδικας Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Όλοι κάτι λέγανε, αλλά μιλάνε στο αυλάκι. Την απλή αναλογική. Εκεί θα μείνει. Γιατί αυτό, λέει, θα κάνει τη νομιμοποίηση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης καλύτερα. Πώς γίνεται το 38% να θυμάται την αναλογική για τους άλλους ή για τις μελλοντικές του ανάγκες; Από πού και ως πού; Πώς λειτουργεί αυτό, μπορεί να μας το εξηγήσει κάποιος; Κυβερνάνε με το 38% και σου λένε: όχι, οι Δήμοι θα πρέπει να έχουν απλή αναλογική, για να διαλυθούν. Και είναι, λέει, δημοκρατικό το σύστημα. Αυτοί που νομοθετούν, ότι θα σου βάλουν υποχρεωτικά τα 8μηνα.

Στοιχειώδης σεβασμός στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, με αντίστοιχες ρυθμίσεις για την καταστατική τους θέση. Αίτημα βάσιμο, ηθικό, έντιμο, από κάθε άποψη, αλλά αυτούς που έχουν την αντίληψη την περιφρονητική και φρικτή, υβριστική άποψη περί βλαχοδημάρχων, μην περιμένετε να νομοθετήσουν τέτοια πράγματα.

Θα συντομεύω όσο γίνεται, για να μην...

Δημοσιονομική αυτονομία. Κανονιστική αυτονομία. Απόδοση πόρων, διορθώσεις Καλλικράτη. Και ένα σωρό άλλα θέματα. Αλλά τίποτα δεν πρόκειται να λυθεί, διότι εδώ άλλες είναι οι επιδιώξεις. Είπε η κυρία Υπουργός, η κυρία Γεροβασίλη, δεν ξεχνάνε. Και εμείς

δεν ξεχνάμε. Τι να ξεχάσουμε; Το: βλαχοδήμαρχοι; Το: go back madame Merkel; Το: με έναν νόμο και με ένα άρθρο καταργούμε το μνημόνιο; Την κατάργηση του ΕΝΦΙΑ;

Θα συντομεύσω όσο γίνεται...

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Κύριε Καρπέτα, ολοκληρώστε σας παρακαλώ πάρα πολύ αν έχετε την καλοσύνη. Είναι 15 λεπτά.

Μ. ΚΑΡΠΕΤΑΣ: Τελειώνω.

Τα προβλήματα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι γνωστά, καταγεγραμμένα και ώριμα για επίλυση. Αλλά η επίλυσή τους έχει μια αναγκαία προϋπόθεση. Στοιχειώδη, έστω, πολιτική αξιοπιστία, στοιχειώδη πολιτική επάρκεια, στοιχειώδη πολιτική εντιμότητα, στοιχειώδη αίσθηση πολιτικής, κοινωνικής και εθνικής ευθύνης. Εγώ τουλάχιστον είμαι πεπεισμένος ότι τίποτα από αυτά δεν υπάρχει έστω και κατ' ίχνος, στις σημερινές συνθήκες, στο σημερινό περιβάλλον.

Για αυτό είμαι απαισιόδοξος, αλλά καθόλου παραιτημένος. Δεν μπορούμε να έχουμε ελπίδες και προσδοκίες από τη σημερινή πολιτική εξουσία. Μπορούμε όμως να συνεχίσουμε τον αγώνα και την προσπάθειά μας, όπως το κάναμε και με τόση επιτυχία μέχρι τώρα. Και να αναμένουμε να επιστρέψει κάποτε η λογική σε αυτή τη χώρα και μαζί της η αξιοπιστία, η επάρκεια, η εντιμότητα, η υπευθυνότητα.

Υστερόγραφο. Πολλοί μου λένε ότι δεν είναι σώφρον, δεν είναι συνετό να φέρεσαι έτσι. Εγώ έχω αντίθετη άποψη. Αποδέχομαι τις συνέπειες και ξέρω ποιες θα είναι ή ποιες είναι, αλλά πιστεύω – θα παραπέμψω στον Ομπάμα εδώ – ότι το υψηλότερο αξίωμα είναι ο πολίτης. Και αν ο πολίτης αυτός συμβαίνει να έχει και δημόσια ευθύνη, πρέπει να ορθώνει το λόγο του και το ανάστημά του όταν τα πράγματα κινούνται σε οριακές καταστάσεις, αυτές τις οποίες ζούμε σήμερα.

Έτσι λοιπόν, αψηφώ τις οποιεσδήποτε συνέπειες και κάνω τα κουμάντα μου και προσπαθώ να μαζέψω το μαγαζί μου όσο γίνεται

περισσότερο, για να μπορέσω να ανταποκριθώ στις ανάγκες της κοινωνίας.

Σας ευχαριστώ, συγχωρήστε μου τη φόρτιση, αλλά εγώ έτσι τα καταλαβαίνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον κύριο Καρπέτα.

Να κάνω μία ανακοίνωση...

Μ. ΚΑΡΠΕΤΑΣ: Να σας πω και κάτι άλλο, αυτό είναι εκ μέρους του κυρίου Ζενέτου. Άλλη απόφαση Διοικητικού Δικαστηρίου, αποσπάστηκε έτσι, με το σύστημα...

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Το είπαμε.

Μ. ΚΑΡΠΕΤΑΣ: Αναφέρθηκε;

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Το αναφέραμε.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Διοικητικό Εφετείο.

Μ. ΚΑΡΠΕΤΑΣ: Διοικητικό Εφετείο, ναι.

Π. ΖΥΓΟΥΡΗΣ: (εκτός μικροφώνου)

Μ. ΚΑΡΠΕΤΑΣ: Για να πάει σε Υπουργικό Γραφείο. Δεν χρειάζονται αναλύσεις νομίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Κύριε Ζυγούρη...

Μ. ΚΑΡΠΕΤΑΣ: Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Μ. ΚΑΡΠΕΤΑΣ: Λοιπόν, έχει σημασία και να το τονίσουμε, ότι η δικαιοσύνη, για την οποία γίνεται μανιασμένος αγώνας να αλωθεί, κρατάει ακόμα, τουλάχιστον στο χώρο της διοικητικής δικαιοσύνης κρατάει και μπορούμε να απευθυνόμαστε εκεί.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Και εμείς ευχαριστούμε.

Να κάνω μία ανακοίνωση, ότι 17.00 η ώρα... Καταρχήν, στην αίθουσα αυτή εδώ θα συνεχιστεί η Ολομέλεια, ήδη μπαίνουμε στους ομιλητές.

Να πω πού γίνονται ποιες Θεματικές Ενότητες. Η Θεματική Ενότητα «Κοινωνική πολιτική και υγεία – απασχόληση – μετανάστευση», θα γίνει στην αίθουσα «Θεσσαλονίκη», δίπλα.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Τώρα, 17.00 η ώρα. Μετά από 15 λεπτά ξεκινάμε. Οι Θεματικές.

Θεματική «Ανάπτυξη – καινοτομία και επιχειρηματικότητα στην Αυτοδιοίκηση – Αγροτική ανάπτυξη», θα γίνει στην αίθουσα «Αλέξανδρος», είναι αριστερά. Και η Θεματική «Χρηματοδότηση επενδυτικών έργων ΟΤΑ μέσω του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων και ΕΤΕπ σε συνεργασία με την ΠΕΤΑ Α.Ε.», θα γίνει στην αίθουσα «Ολυμπιάς», που είναι στο βάθος.

Ξεκινάνε 17.00 η ώρα οι θεματικές, εδώ συνεχίζεται κανονικά η Ολομέλεια και ξεκινάμε με τον πρώτο ομιλητή...

Α. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: Πρόεδρε, δεν είναι σωστό αυτό που λες.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Γιατί;

Α. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: Δεν ξέρω αν το Σώμα το κάνει αποδεκτό, αλλά νομίζω ότι δεν είναι σωστό να γίνει εδώ πέρα Ολομέλεια και δίπλα θεματικές. Ας μεταθέσουμε τις Θεματικές για μία ώρα. Δεν χάλασε ο κόσμος. Μπήκαμε ήδη και κάνουμε ουσιαστική συζήτηση σαν Συνέδριο. Εγώ αυτό προτείνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Κύριε Κοιμήση, ήδη έχει μεταφερθεί μία ώρα μετά, έχει πάει από 16.00, 17.00.

Α. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: Δεν πειράζει, Δημήτρη μου. Χτες φύγαμε 21.00 η ώρα και ακούσαμε τον κάθε πικραμένο. Ας ακούσουμε το Σώμα λίγο σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Κύριε Κοιμήση, οι Θεματικές οι οποίες έχουν μπει, έχουν εισηγήσεις, έχουμε καλέσει και είναι εδώ Γενικοί Γραμματείς Υπουργείων οι οποίοι θα αναπτύξουν τα θέματα σε...

Α. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: (εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Τι: ε, και; Μα ήδη έχει πάει 16.00, πήγαμε 17.00, μία ώρα πίσω.

Α. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: (εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ωραία, λοιπόν, ακούστε, κύριοι συνάδελφοι. Μπορεί να συνεχιστεί η Ολομέλεια εδώ και να γίνουν παράλληλα, σε 20

λεπτά από τώρα, οι Θεματικές. Αν αυτό το Σώμα το θέλει, μπορεί να γίνει. Διαφορετικά, οι φιλοξενούμενοι και οι εισηγήσεις που έχουμε για τις Θεματικές, που είναι σοβαρές, γιατί εκεί δημιουργούνται και οι αποφάσεις επιμέρους ζητημάτων που συζητάμε, θα πάνε πάρα πολύ πίσω. Δεν ξέρω αν προλάβουμε τελικά ούτε 18.00 η ώρα, γιατί έχουμε 20 ομιλητές και παρεμβάσεις και άλλων.

Θέλετε να το κάνουμε αυτό ή να συνεχίσουμε, όπως είναι τώρα, μέχρι τις 18.00;

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Γιατί και αύριο, η Ολομέλεια, από 12.30 μέχρι 14.00 θα μπορούν να τοποθετηθούν όσοι από σήμερα δεν έχουν το χρόνο να μιλήσουν σήμερα. Υπάρχει συνέχεια και αύριο.

Α. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: (εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Μα τώρα είπαμε ξεκινάμε... Αγαπητέ, κύριε Κοιμήση...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Δημήτρη, πόσους ομιλητές έχεις;

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Είναι 20. Και εγώ λέω το εξής. Επειδή και αύριο, από 12.30 μέχρι 14.00 θα είναι πάλι η Ολομέλεια με όσοι δεν μιλήσουν σήμερα Σύεδροι, να πάει μισή ώρα πίσω οι Θεματικές, να ξεκινήσουμε να μιλήσουν οι Σύεδροι 5 λεπτά ο καθένας...

ΣΥΝΕΔΡΟΙ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ: Να ξεκινήσουμε πιο νωρίς αύριο;

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Μα ήδη ξεκινάμε 9.00 το πρωί. Έχει Θεματικές και αύριο. Απορρίμματα...

Γ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ: (εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ακούστε λίγο. Υπάρχει ένα πρόγραμμα το οποίο πρέπει να εφαρμοστεί, τουλάχιστον όσο μπορούμε. Δίπλα και αύριο θα έχουμε θεματικές. Απορρίμματα και άλλα θέματα. Άρα λοιπόν, θα είναι και εκεί το πρωί πολλοί Σύεδροι που ενδιαφέρονται για κάποια θέματα μεμονωμένα.

Λέμε λοιπόν, για μισή ώρα ακόμα να κάνουμε τοποθετήσεις Συνέδρων και μετά να ξεκινήσουν παράπλευρα οι Επιτροπές και να συνεχιστεί, γιατί να μη συνεχιστεί η Ολομέλεια, εάν και εφόσον το Σώμα το επιθυμεί;

Λοιπόν, ξεκινάμε τώρα με την πρώτη εισήγηση, Γιώργος Σωφρόνης, Δήμαρχος Σαρωνικού. Είναι εδώ;

Λιόλιος Νικόλαος, Δήμαρχος Λοκρών.

Βλαχομήτρος Δημήτρης, Δημοτικός Σύμβουλος, Δήμος Θέρμης.

Κύριος Μουράτογλου. Έλα, Γιάννη.

ΣΥΝΕΔΡΟΙ: (εκτός μικροφώνου)

Ι. ΜΟΥΡΑΤΟΓΛΟΥ: Όχι, κάθε άλλο, θα έλεγα.

Καλησπέρα καταρχήν.

Αν και έχω εισήγηση σχετική με τις δημοτικές επενδύσεις και το Πράσινο Ταμείο, η οποία είναι ολοκληρωμένη, αλλά νομίζω ότι στη συγκεκριμένη ώρα δεν θα ήταν καλό ούτε να τη διαβάσω, απλά να ενημερώσω το Σώμα, θα την καταθέσω στα πρακτικά της Γενικής Συνέλευσης και θα είναι αναρτημένη στο site της ΚΕΔΕ.

Απλά θεωρώ ότι είναι ανεπίκαιρη μια τέτοιου είδους εισήγηση, γιατί αυτά που ακούστηκαν εδώ, μου προκάλεσαν τραγικά ερωτήματα. Και θα ήθελα να τοποθετηθώ, γιατί άκουσα προσεκτικά χθες και τον Υπουργό και σήμερα την Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης, αλλά και τον Γενικό Γραμματέα και θα ήθελα να τοποθετηθώ επί των θεμάτων αυτών.

Αν και μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση και οφείλω να συγχαρώ την τοποθέτηση και την εισήγηση του κυρίου Καστρινού σχετικά με τα οικονομικά, τα οποία, όπως γνωρίζετε, επί τις προηγούμενες δύο θητείες ήμουν Πρόεδρος και Αντιπρόεδρος της Επιτροπής Οικονομικών, οφείλω να τον συγχαρώ μπροστά στη συνέλευση.

Θα θυμίσω λοιπόν στο Σώμα το εξής. Πώς φτάσαμε και συζητάμε και περιορίζουμε το θέμα της Διοικητικής Μεταρρύθμισης στον εκλογικό νόμο. Γιατί αυτό έμεινε. Όταν τον Μάιο του '14, ένα

βράδυ, έτσι, ωραίο, μετά τις δημοτικές εκλογές, ως γνωστόν, όλες οι πολιτικές δυνάμεις κάνουν το εξής. Μετά το πέρας των εκλογών και όταν ανοίγουμε τις κάλπες, κάνουμε απολογισμό. Έτσι κάναμε και στο δικό μας το κόμμα, όταν ήμουν Αναπληρωτής Γραμματέας.

Έτσι και κάπου εκεί στην Κουμουνδούρου κάναμε απολογισμό. Εν δυνάμει κυβέρνηση το '14, μετά τις Ευρωεκλογές, κάνουν λογαριασμό, 20, 22 Δήμους, κάναμε στο χαρτί, άρα τι γίνεται ρε παιδιά; Εμείς εν δυνάμει κυβέρνηση του 30% - 35%, πόσο πήγανε, να έχουμε το 7% των Δήμων; Δεν γίνεται.

Εν πάση περιπτώσει, μετά από καιρό γίνονται κυβέρνηση το Γενάρη, αναλαμβάνει Υπουργός, ένας original Υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ, ο κύριος Βούτσης, με γεια του με χαρά του, μέχρι τον Σεπτέμβριο και λοιπά και αρχίζουν οι πρώτες προστριβές και οι πρώτες αντιδράσεις μεταξύ της νέας Διοίκησης της ΚΕΔΕ, με καταλαβαίνει, μας καταλαβαίνει, αλλά τίποτα δεν προχωράει.

Από εκεί και πέρα, ερχόμαστε στις δεύτερες εκλογές. Δεύτερες εκλογές αναλαμβάνει ο light λίγο, ο κύριος Κουρουμπλής, ο οποίος έχει καλές σχέσεις με τους Δημάρχους, προέρχεται από το ΠΑΣΟΚ, είναι πιο διαλλακτικός, δεν είναι ακραίος στις θέσεις του και ιδεοληπτικός όσον αφορά τα δεδομένα που κυριαρχούν και συζητιούνται στα πηγάδια και στα παραπήγαδα της Αυτοδιοίκησης. Και αυτός δεν μας κάνει, ετοιμάζουμε ένα νομοσχέδιο, παρ' όλα αυτά στο διάστημα αυτό γίνονται τέρατα και σημεία.

Περικόπτονται φοβερά έσοδα των Δήμων. Ζύθος, βοσκοτόπια, όπως είπαν εδώ, λαϊκές αγορές, παρακρατηθέντα, αυξάνονται οι ασφαλιστικές εισφορές, μισθοδοσίες αστυνομών και φυλάκων, μείωση της ΣΑΤΑ, μείωση των ποσών στις κοινωνικές δομές, περικόπτονται. Περικόπτονται και τώρα επιπλέον ο προϋπολογισμός του '17, άραγε τυχαίο; Αφού δεν ήταν μνημονιακή υποχρέωση να έχουμε νέες περικοπές. Και αφού έχουμε αύξηση των φορολογικών εσόδων, είτε έμμεσων, είτε άμεσων φόρων και εφόσον δεν υπήρχαν μνημονιακές υποχρεώσεις, γιατί να

υποστούμε μείωση 400 εκατομμυρίων αντί να έχουμε κάποια αύξηση;

Άρα ο στόχος και ο σκοπός δεν είναι αυτός. Το μυαλό μας είναι στο βράδυ εκείνο του Μαΐου του '14. Τι θα πρέπει να γίνει λοιπόν; Με κάποιο τρόπο πρέπει οι Δήμαρχοι να μην κάνουν τίποτα. Γιατί; Γιατί οι περισσότεροι εξ αυτών ανήκουν σε έναν συγκεκριμένο χώρο της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, έπονται οι υπόλοιποι του ΠΑΣΟΚ, άρα δεν έχουμε ερείσματα εκεί. Τι να κάνουμε; Κινητικότητα. Χωρίς να τους ρωτάμε τους Δημάρχους. Μπάτε σκύλοι αλέστε. Πάρτε τους, να κάνουμε στρατό, να τους στρατεύσουμε, να ακολουθούν από πίσω μας, δεδομένη στιγμή θα μας χρειαστούν.

ΕΣΠΑ. Δεν το συζητάω, άνοιξε το ΕΣΠΑ. Βλέπετε τα μέτρα που ανοίγουν; 20 εκατομμύρια πανελλαδικό μέτρο. Σήμερα ανακοινώνεται, σε μια εβδομάδα κλείνει. Πού απευθύνεται αυτό; Θα έπρεπε να έχουμε δηλαδή μυρίσει τα χέρια μας, να έχουμε μελέτες με λεφτά που δεν έχουμε, για να καταθέσουμε; Δεν θέλω να υπονοήσω κάτι, σκεφτείτε εσείς γιατί γίνονται έτσι. Άρα απευθύνονται κάπου συγκεκριμένα θα έλεγα. Και από εκεί έξω οι Δήμαρχοι, συγκεκριμένων χώρων.

Μείωση μισθών. Αποσυνδέουμε του Γενικού Γραμματέα, πανηγυρίζει η ΚΕΔΕ ότι θα πάρει αύξηση αφού αποσυνδέεται. Μα, έγινε το ανάποδο. Πήραν αύξηση οι Γενικοί Γραμματείς και οι Δήμαρχοι λίγο παρακάτω. Έχω και τον φίλο μου τον Αποστόλη εδώ, που είναι και μηχανικός, παίρνει επτά κατοστάρια, οκτώ. Ούτε το μεροκάματο του τελευταίου αχθοφόρου δεν είναι, χωρίς να θέλω να προσβάλω το επάγγελμα αυτό.

Άρα ο στόχος ήταν...

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Κύριε Γενικέ, άμα θέλετε ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, σιγά – σιγά.

Ι. ΜΟΥΡΑΤΟΓΛΟΥ: Ναι. Άρα ο στόχος ήταν μοναδικός. Ποιος; Έρχεται και στο καπάκι ο 4412, τι; Να μην κάνουμε αναθέσεις. Άρα,

οι Δήμαρχοι δεν έχουν λεφτά. Δεν μπορούν να αναθέσουν έργα, τους τρέχουμε και στα δικαστήρια με τις ανώνυμες καταγγελίες, τους μειώνουμε και τους μισθούς, τους εξευτελίζουμε και ερχόμαστε και στο Συνέδριο και τους δουλεύουμε, που ακούμε δυο μέρες τώρα, γιατί παρακολουθώ Συνέδρια 15 χρόνια στην ΚΕΔΕ, τέτοιο Συνέδριο, πραγματικά από ψυχής σας μιλάω, δεν έχω ακούσει. Να λέμε, από κυβερνητικής πλευράς και να μη λέμε τίποτα. Και να φτάσουμε στον εκλογικό νόμο.

Άρα λοιπόν, αφού προετοιμάσαμε όλο το έδαφος, ερχόμαστε τώρα και με τον εκλογικό νόμο. Χωριστά οι Δήμαρχοι, χωριστά οι Δημοτικοί Σύμβουλοι, απλή αναλογική, γιατί; Γιατί το κυβερνών κόμμα δεν έχει στελέχη αυτοδιοικητικά. Εξάλλου φάνηκε και στις τελευταίες δημοτικές εκλογές. Τι κάνουμε; Φυτεύουμε ένα στην τηλεόραση, τον κάνουμε προβεβλημένο στέλεχος, τον κατεβάζουμε στις εκλογές γιατί είναι προβεβλημένο στέλεχος, μπας και πάρουμε το 21, το κάνουμε 71. Αυτός είναι ο στόχος και αυτός είναι ο σκοπός το πώς λειτουργούμε και για αυτό είναι προτεραιότητα ο εκλογικός νόμος.

Άρα λοιπόν, η εισήγησή μου για το θέμα «Επενδύσεις και Πράσινο Ταμείο», θεωρώ είναι δευτερεύουσα σε σχέση με τις προσδοκίες που είχα στο Συνέδριο και είχα ετοιμάσει πραγματικά μια πολύ καλή δουλειά, έτσι, αρκετές μέρες και το οποίο στροβιλίζει στο μυαλό μου, γιατί δεν υπάρχουν άλλες επενδυτικές ευκαιρίες ούτε από το ΠΔΕ, ούτε από το ΕΣΠΑ έτσι όπως έχει ανοίξει και ελέγχεται και κατά μεγάλο μέρος από τους Περιφερειάρχες. Το μοναδικό που θα μπορούσε να είναι, μια συνεργασία του Παρακαταθηκών και το Πράσινο Ταμείο, μπας και μπορέσουμε να βρούμε κάποια χρήματα, να κάνουμε κάποιες μικροεπενδύσεις και μικροέργα.

Για αυτό και την εισήγησή μου την καταθέτω στο Προεδρείο και θα είναι στην διάθεσή σας στο site της ΚΕΔΕ.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ (Ι. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ): Εμείς ευχαριστούμε τον Γενικό Γραμματέα.

Η Αντιδήμαρχος Καλαμαριάς, η κυρία Μαρία Παυλίδου, είναι εδώ; Έλα, Μαρία.

Μ. ΠΑΥΛΙΔΟΥ: Κυρίες και κύριοι, όταν ακκίζεσαι στη γκλίτσα του τσοπάνου, φυσικά και θα την ακούσεις. Και εδώ πραγματικά η πολιτική ηγεσία του κυβερνώντος κόμματος, αρκούντος ακκίστηκε και αρκούντως προκάλεσε.

Θα πρέπει να σας πω ότι με συνέχει βαθύτατη θλίψη, θυμός και οργή, γιατί πλην ελαχίστων εξαιρέσεων από την χθεσινή παρέλαση των πολιτικών προσώπων και κυρίως όλους τους άνδρες τους ξεπέρασε ένα πρώην αυτοδιοικητικό στέλεχος και νυν στέλεχος, επικεφαλής παράταξης, πολιτικού κόμματος και ο Λάζαρος, ο οποίος πραγματικά, Λάζαρε, χαίρομαι κάθε φορά που σε ακούω. Γιατί είσαι έμπλεος θυμοσοφίας, διότι κατέχεις τη γλώσσα, χρησιμοποιείς πάρα πολύ καλά τη γλώσσα – μιλάω για τους χθεσινούς ομιλητές – και γιατί επιπλέον θυμήθηκες τον Αριστοτέλη και φυσικά Αριστοτέλης και Πλάτωνα, τους οποίους μνημόνευσε, Θουκυδίδη και Επιτάφιο του Περικλή, ο Ομπάμα και δεν τα είπε αυτά ο Ομπάμα. 2.500 χρόνια πριν τα είπαν οι δικοί μας. Το πόλις, πολίτης, πολιτεία, πολίτευμα, αυτά όλα είναι δικές μας επινοήσεις και λοιπά, τις οποίες, επειδή ο Ομπάμα έχει υψίστη κλασική παιδεία, την οποία δεν έχουμε εμείς, μας εντυπωσίασε για αυτό το γεγονός.

Από τις ομιλίες τις χθεσινές, δεν διαφάνηκε φως στο τούνελ, αλλά φοβούμαι ότι οδεύουμε πίσω ολοταχώς, σε έναν αυτοδιοικητικό μεσαίωνα, όπως ακριβώς ήταν το 1974 ή και νωρίτερα.

Το αίτημα και το αιτούμενο για αποκέντρωση, παρά τα σημαντικά βήματα τα οποία έγιναν, εξακολουθεί να είναι επίκαιρο, γιατί και το ΠΑΣΟΚ τότε που ξεκίνησε όλη αυτή την ανθοφορία, θα έλεγα τον νομοθετικό οργασμό, τις ανατροπές για την Τοπική

Αυτοδιοίκηση, με πρώτο τον αείμνηστο Γεννηματά, στις Επιτροπές του οποίου και εγώ συμμετείχα, και αυτό κιότεψε την τελευταία στιγμή και δεν έδωσε την αποκέντρωση την οποία περιμέναμε και που εμείς φωνάζαμε. Και αν έκανε την αποκέντρωση και δεν έκανε αποσυγκέντρωση, γιατί εδώ ακούστηκαν και από χείλη από τον ίδιο τον Πουλάκη, μίλησε για αποσυγκέντρωση. Μα την αποσυγκέντρωση τη ζήσαμε. Αποσυγκέντρωση είναι το μακρύ χέρι του κράτους στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις. Στις πρώην κρατικές Περιφέρειες. Δεν είναι αποκέντρωση, είναι αποσυγκέντρωση.

Κράτος επιτελικό. Κράτος επιτελικό δεν σημαίνει αυτό που είπε η κυρία Υπουργός, η κυρία Γεροβασίλη, από τον αριθμό των υπηρετούντων στο Δημόσιο. Αυτό είναι τρελό. Το κράτος κρίνεται ως επιτελικό ή ως κράτος – στρατηγείο, γιατί; Από τις αρμοδιότητες τις οποίες εκτελεί.

Και λέγαμε λοιπόν τότε, ένα κράτος είναι επιτελικό, και στα Συνέδριά μας το λέγαμε, γιατί ήμουν νια και γέρασα, από το '94 παρακολουθώ αυτά τα Συνέδρια, από την εποχή του αειμνήστου Δημάρχου μου, του Λαζαρίδη, λοιπόν κράτος επιτελικό ή κράτος – στρατηγείο, είναι αυτό που έχει συγκεκριμένες αρμοδιότητες. Όπως, παραδείγματος χάρη, την εξωτερική πολιτική, την άμυνα, την υγεία. Όχι όσον αφορά την Πρωτοβάθμια παρεχόμενη υγεία, που αυτή πρέπει να περιέλθει σε εμάς, ή την παιδεία, ως εθνική υπόθεση, αλλά και αυτή ας πούμε κατά τόπους θα πρέπει να την διαχειρίζεται η Τοπική Αυτοδιοίκηση, όχι μόνο να κάνει τα σχολεία.

Όλα τα άλλα, λέγαμε, όλοι οι εκτελεστικοί νόμοι, λέγαμε, θα πρέπει να περιέλθουν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Όλοι οι εκτελεστικοί νόμοι και μάλιστα ανάλογα με τον βαθμό της εγγύτητας και της επικουρικότητας, να πρέπει να περιέλθουν στο Α' ή στον Β' Βαθμό.

Τίποτα από αυτά δεν μας είπαν, τίποτα από αυτά δεν πρόκειται να γίνει, γιατί τα είπε και ο Μιλτιάδης, ο συνάδελφος στη Τοπική Αυτοδιοίκηση...

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Κυρία Παυλίδου, να ολοκληρώσετε.

Μ. ΠΑΥΛΙΔΟΥ: Ολοκληρώνω.

...Αλλά και στο επάγγελμα, διότι όπως καταλάβατε, στο πίσω μέρος του μυαλού τους, το μόνο τους μέλημα είναι πώς θα καθημάξουν και τον βασικό πυλώνα της δημοκρατίας, αυτό που μας απόμεινε, γιατί το κράτος είναι εντελώς καθημαγμένο, εμείς στηρίξαμε τις τοπικές μας κοινωνίες, βασικό τους μέλημα είναι λοιπόν, ότι δεν ελέγχουμε, το διαλύουμε. Τα είπε ο Καρπέτας και λοιπά, δεν χρειάζεται να πω.

Τελειώνω. Η αγωνία, είπαμε, της κυβέρνησης, είναι ότι, ότι δεν ελέγχει, εν πάση περιπτώσει το διαλύει.

Για τον Ελεγκτή Νομιμότητας, για το θέμα το ότι θα πρέπει από αυτό το Συνέδριο, πριν φύγουμε θα πρέπει να θέσουμε θέματα ψηφοφορίας. Γιατί οι κοινωνίες – και εμείς αποτελούμε μέρος στις κοινωνίες – προχώρησαν με ρήξεις και με συνθέσεις. Τα consensus είναι απαραίτητα, αλλά όταν δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε, θα πρέπει να εισάγουμε στο Σώμα ζητήματα τα οποία μας διαφοροποιούν, όπως διαφάνηκε, κάποιοι από εδώ μέσα πιστεύουν ότι πρέπει να τεθεί το ύψιστο ζήτημα, το οποίο έθεσε ο Απόστολος, έθεσε ως πούμε κάποια ζητήματα τα οποία αφορούν όλους μας, να τεθούν σε ψηφοφορία και για τα οποία συμφωνώ απολύτως και δεν θα τα επαναλάβω, θα πρέπει αυτά να γίνουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Μαρία...

Μ. ΠΑΥΛΙΔΟΥ: Τελειώνω αμέσως.

Για τη Δήμαρχο της Κάσου, η οποία μίλησε από ψυχής και για την φιλότατη φίλη την Αλίκη, τις δύο γυναίκες, έχω να πω ότι ο Αριστοφάνης, 2.500 χρόνια πριν, είπε όταν τον ρώτησαν εκεί στις Εκκλησιάζουσες: και τι πρέπει να κάνουμε με τις γυναίκες, όταν...

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ας μη σχολιάσουμε τη συνάδελφο, Μαρία, σε παρακαλώ πολύ. Έχεις φτάσει τα 8 λεπτά, καταλαβαίνεις, είναι πολλοί συνάδελφοι μέσα στην αίθουσα...

Μ. ΠΑΥΛΙΔΟΥ: Το κλείνω αμέσως. Τους είπε ότι: αφήστε τις, ας μην τις ενοχλήσουμε, αφήστε τις μονάχα να κυβερνήσουν.

Λοιπόν, νομίζω ότι τα έθεσαν, έθεσαν και επί τον τύπον των ήλων και τα είπαν πάρα πολύ σωστά.

Να είστε καλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Σε ευχαριστούμε πολύ.

Συνεχίζει, αν είναι μέσα στην αίθουσα, ο Καλογεράκης ο Ζαχαρίας, ο Δήμαρχος Μινώα Πεδιάδος.

Ζ. ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, μετά το Βόλο, η Θεσσαλονίκη. Στο Βόλο μείναμε κάποιοι γραφικοί, μια δεκαριά μέχρι το τέλος και κάτσαμε δυο μέρες και ακούγαμε χαιρετισμούς, βγάζαμε φωτογραφίες και μοιράζαμε δώρα. Κάτι τέτοιο κάναμε και εδώ, στο Συνέδριο της Θεσσαλονίκης. Και βέβαια, οι πιο πολλοί πήγαν να θαυμάσουν τις ομορφιές της πόλης και καλά το κάνανε.

Το Συνέδριο όμως αυτό, έχει επιτυχία γιατί πήραμε δυο βασικά πράγματα. Τρεις κυβερνητικοί μιλήσανε. Ήρθε ο Υπουργός και μας είπε: κόκκινη γραμμή, σας κόβω το 10% και του χρόνου δεν θα σας κόψω άλλα. Πρώτη επιτυχία. Δεύτερη επιτυχία. Ήρθε ο κύριος Γενικός Γραμματέας, μας είπε ότι ψηφίσαμε, ξεχάστε τα παρακρατηθέντα, δεν το συζητάμε, δεύτερη επιτυχία του Συνεδρίου. Και ήρθε και η Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης και μας είπε ότι: αυτή είναι η φιλοσοφία μου, η κινητικότητα είναι δεδομένη και πέρασε.

Άρα, σε αυτό το Συνέδριο της ΚΕΔΕ, όταν πάω αύριο στο χωριό μου να με ρωτήσουν: τι κάνατε; Φάγαμε δυο – τρεις σφαλιάρες και γυρίσαμε πίσω. Αυτή θα είναι η απάντηση, τουλάχιστον η δική μου.

Το πρόβλημα δεν είναι οι κυβερνώντες, ούτε αυτοί, ούτε οι προηγούμενοι. Γιατί αυτοί έχουν επιλέξει και ότι ο φτωχός συγγενής σε όλη αυτή την ιστορία των 5 χρόνων μνημονίων, έχουν επιλέξει ο φτωχός συγγενής να είναι η Αυτοδιοίκηση. Το πρόβλημα είμαστε όλοι εμείς. Που νομίζουμε ότι πηγαίνοντας για 20 χιλιάρικά στο

Υπουργείο Εσωτερικών ή για 50 επιχορηγήσεις, θα σώσουμε την παρτίδα στο Δήμο μας και εν πάση περιπτώσει κάποιοι από εμάς κάνουν δημόσιες σχέσεις, κάποιοι άλλοι δεν έχουν ανάγκη και θα πω γιατί δεν έχουν ανάγκη.

Κοιτάξτε, δεν είμαστε όλοι το ίδιο, συνάδελφοι. Δεν είναι όλοι οι Δήμοι το ίδιο. Είπε ο Αλέξης προ ολίγου μερικά πράγματα. Υπάρχουν οι πραγματικοί καλλικρατικοί Δήμοι, που είναι πάνω από 150 από τους 300. Που έχουν ζητήματα και προβλήματα. Να σας πω ποιο είναι το αύριο αυτών των Δήμων; Μη μιλάμε για τις 50 πρωτεύουσες και για τους 15 αστικούς Δήμους. Ας πάμε να δούμε τους καλλικρατικούς Δήμους, εμάς των 20, των 30 χιλιάδων, των 15, με τα 70, τα 80 χωριά και τις τεράστιες εκτάσεις. Προϋπολογισμό δεν κλείνει κανένας τους, με τα νέα δεδομένα.

Προσωπικό; Με το 10% και με τα μη... παρακρατηθέντα που δεν μπαίνουν στον προϋπολογισμό; Δεν ισοσκελίζει κανείς. Και όταν έχεις και μια Αποκεντρωμένη από πάνω σου που μπαίνει στον έλεγχο νομιμότητας, που κάθε μέρα σου λέει: ο τάδε κωδικός, το τάδε, τάδε, τάδε και έχουμε γίνει όλοι λογιστές, πάρ' τον πίσω, πήγαινε, φέρ' τον, δεν πρόκειται να κλείσει κανένας προϋπολογισμός. Για να είμαστε καθαροί.

Κινητικότητα. Φτιάχνουμε, διαλύουμε την ύπαιθρο και την ενδοχώρα. Και δεν το έχουν καταλάβει. Δεν πρόκειται να μείνει κανένας υπάλληλος στους περιφερειακούς, στους ορεινούς, στους μειονεκτικούς Δήμους. Κανένας. Αυτή τη στιγμή έχουν φύγει με τον έναν ή τον άλλο τρόπο ή μας έχουν πάρει από τους 38 που είχα, 7, τώρα θα φύγουν και οι υπόλοιποι. Και είναι λογικό να φύγουν, γιατί όλοι θα πάνε να αναζητήσουν ή τον μητροπολιτικό Δήμο και αν υπάρχει μια συμφωνία, γιατί μπορεί να το κάνουμε αυτό, μεταξύ μας, κυρίων, να μην παίρνει ο ένας του άλλου τους υπαλλήλους, θα πάνε όλοι στην Αποκεντρωμένη, γιατί δεν θέλουν να πληρώνουν 300 € - και έχουν δίκιο οι άνθρωποι – στην βενζίνη τους κάθε μήνα.

Μας έκλεισαν το ΙΚΑ, μας έκλεισαν τις Εφορίες, μας έκλεισαν τα Ιατρεία, διέλυσαν την ύπαιθρο, κλείστε και τους Δήμους να τελειώνουμε. Θα περιμένουμε να τους κλείσουν ή θα σας δώσουμε τα κλειδιά; Υπάρχει ένα δίλημμα εδώ. Εγώ λέω να τους δώσουμε τα κλειδιά. Δεν πάει άλλο, συνάδελφοι. Δεν θα μείνει κανένας υπάλληλος. Και αν μείνουν 5 – 6, μόλις τους πεις δούλεψε και τους πεις κάνε κάτι, την άλλη μέρα θα σου πει: μη με ζορίζεις, γιατί θα σηκωθώ να φύγω. Αυτή είναι η λογική.

Για γέλια είμαστε, αλλά αυτή όμως είναι η κατάσταση.

Πάμε, εκτός της ερήμωση της υπαίθρου που θα έρθει και το κλείσιμο των Δήμων, με τη νέα κινητικότητα, και δεν κατάλαβα γιατί δεν μπορεί να υπάρχει η σύμφωνη γνώμη. Δεν το κατάλαβα αυτό ποτέ εν πάση περιπτώσει.

Να δούμε κάποια άλλα ζητήματα.

Είπε ο Υπουργός ότι: σας κόβω το 10% αλλά έχετε προσβάσεις, δυνατότητες στο ΕΣΠΑ, στα προγράμματα, στα τομεακά και τα λοιπά. Για ελάτε, αγαπητοί συνάδελφοι, να μου πείτε εμένα, στο 70% των Δήμων που έχουμε 3 με 4 άτομα στην Τεχνική Υπηρεσία, που δεν ξέρουν να ξεχωρίσουν τι είναι το ΠΔΕ και τι είναι το ΕΣΠΑ, έλα να κάνετε μελέτες, να μπείτε σε προγράμματα και να υλοποιήσετε και να αυξήσετε την τοπική οικονομία με παρεμβάσεις και έργα. Ελάτε με 3 – 4 άτομα στην Τεχνική Υπηρεσία. Άρα και εδώ, περιφερειακοί και ορεινοί και μειονεκτικοί Δήμοι, είναι όλοι αποκλεισμένοι. Ανταγωνιστικά τα προγράμματα.

Μελέτες; Με την κατάργηση του 30%, δεν μπορεί να κάνει κανένας Δήμος. Γιατί για να κάνεις μελέτη, θέλει πιο πολύ η μελέτη από ότι το έργο. Για να τα λέμε μέχρι να τα βρούμε. Αυτή είναι η κατάσταση.

Και μέσα σε όλο αυτό το περιβάλλον, που διαμορφώνεται με την αποξήλωση του προσωπικού, με το κλείσιμο των Δήμων από την οικονομική κατάσταση και αυτό που διαμορφώνεται, έχουμε

κάθε φορά τώρα και ένα χρόνο, το τυράκι στη φάκα. Εγώ έτσι το λέω. Το τυράκι στη φάκα είναι το εκλογικό σύστημα. Πετάει το εκλογικό σύστημα ο κάθε Υπουργός, τώρα και ένα – δύο χρόνια και καθόμαστε όλοι και αναλωνόμαστε γύρω από τον εκλογικό νόμο. Και συζητούμε, έχουν πετάξει τη μπάλα στην εξέδρα και δεν βλέπουμε τα πραγματικά λειτουργικά προβλήματα των Δήμων, ότι οδηγούμαστε σε κλείσιμο, αλλά συζητάμε, κυρίαρχο ζήτημα, το εκλογικό σύστημα. Λες και όταν θα φτάσουμε το '19, αυτό θα ισχύει ή δεν θα έρθουν κάποιοι άλλοι να το αλλάξουν. Ως συνήθως γίνεται στην Ελλάδα.

Και υπάρχει και ένα τελευταίο που δεν αναφέρθηκε...

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Κύριε συνάδελφε...

Ζ. ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΗΣ: Τελειώνω. 4,5 λεπτά είναι.

Και υπάρχει και ένα τελευταίο που αυτή τη στιγμή πρέπει να πω. Ξέραμε ότι αλλάζουν οι κυβερνήσεις, αλλάζουν οι πολιτικές, αλλάζουν και οι προτεραιότητες. Τώρα, το μεγάλο επίτευγμα, κάναμε και Ειδικό Συνέδριο και μαζευτήκαμε και κάναμε και συνεδριάσεις οι ΠΕΔ και τα λοιπά, για να δούμε, λέει, το νομοσχέδιο – σκούπα του Κουρουμπλή. Και κάναμε 4 μήνες ψυχοθεραπεία, γιατί έτσι θα το πω, και κάναμε προτάσεις και κάναμε διαβούλευση. Και τώρα, ενώ ήταν έτοιμο, μας λένε: θα το δούμε και θα δούμε τι θα περάσουμε και τα λοιπά. Άλλαξε ο Υπουργός, άλλαξαν και οι προτεραιότητες.

Αυτή είναι η κατάσταση, αγαπητοί συνάδελφοι, στην Αυτοδιοίκηση. Και δυστυχώς θα πρέπει, μπροστά σε όλο αυτό που διαμορφώνεται στην πλειοψηφία των Δήμων, να δούμε τι κάνουμε εμείς. Και εμείς πρέπει να πάρουμε μια απόφαση. Γιατί δεν είναι μόνο σε σχέση με εμάς, είναι και αυτούς που θα έρθουν αύριο και αυτούς που θα είναι μεθαύριο. Η Αυτοδιοίκηση είναι το εύκολο θύμα. Και είναι το εύκολο θύμα γιατί ο καθένας εδώ λέει: φταίνει αυτοί, φταίνει οι προηγούμενοι, φταίνει... Όλοι φταίνει. Εμείς τι κάνουμε είναι το θέμα.

Έχουμε αποφασίσει εμείς σαν Αυτοδιοίκηση, θα είμαστε μια γροθιά και θα απαιτήσουμε, φτάνοντας και σε ακραίες καταστάσεις, για να περιχαρακώσουμε κάποια πράγματα; Όχι για εμάς, όχι για τους Δήμους μας, τους πολίτες και τις τοπικές κοινωνίες. Γιατί εγώ πηγαίνοντας στο χωριό σήμερα και σας είπα τι θα πω για το Συνέδριο, θα βρω πέντε χωριά χωρίς νερό γιατί έχουν χαλάσει οι γεωτρήσεις, θα βρω... Να μην απαριθμήσω άλλα προβλήματα.

Και ξέρετε, και θα βρω και δέκα χαρτάκια που με καλούν στον εισαγγελέα. Γιατί υπάρχει αυτή η τακτική. Έχω περάσει 3 Πειθαρχικά και έχω 19 κλήσεις από τον εισαγγελέα και έχω προσδιορισμένα 7 δικαστήρια. Το τελευταίο ξέρετε τι είναι; Για να δείτε ποια είναι η Αυτοδιοίκηση στα χωριά και στην ύπαιθρο. Είχα 2 χωριά το καλοκαίρι χωρίς νερό, γιατί καταπέσανε οι γεωτρήσεις. Και έβαλα ένα γεωτρύπανο, γιατί δεν είχα σύμβαση, για να ανοίξω γεωτρήσεις άμεσα, να πάρουν τα χωριά. Και με εγκαλεί ο εισαγγελέας και με στέλνει η Αποκεντρωμένη στα δικαστήρια, γιατί δεν έκανα τις νόμιμες διαδικασίες για να αποκτήσω σύμβαση. Δηλαδή 6 μήνες αποφάσεις. Και να έχω τα χωριά χωρίς νερό. Αυτοί είμαστε και αυτή είναι η Αυτοδιοίκηση και ας κοιταχτούμε στα μάτια και ας πούμε: φτάνει πια.

Όσο για αυτά που λέγονται και ακούω και από κυβερνώντες και με τα μεγάλα λόγια, εμείς στην Κρήτη λέμε μαντινάδες. Να κλείσω με μια μαντινάδα; «Πουλιά ‘τανε και πέταξαν, σύννεφα και χαθήκαν. Ω τα παντέρμα τα όνειρα και γιάντα δε μου βγήκαν».

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ευχαριστούμε, συνάδελφε.

Ο Παύλος ο Μπαριτάκης, ο Δήμαρχος Βιάννου, είναι εδώ;

Α. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: Γιάννη, να κάνω και μια ανακοίνωση στο μεταξύ, που είχαμε μια απορία για ποια ΔΕΥΑ κατατέθηκε τροπολογία; Βγήκε ανακοίνωση από την κυρία Φρόσω Καρασαρλίδου – δεν ξέρω ποια είναι η κυρία – από το ΣΥΡΙΖΑ, λέει, της Νάουσας, η οποία πανηγυρίζει...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Ναι.

A. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: Τι είναι;

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Βουλευτής Νάουσας.

A. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: Μάλιστα. Έβγαλε ανακοίνωση λοιπόν και: επιτέλους, λέει, λύνεται το πρόβλημα της ΔΕΥΑ Νάουσας, ψηφίστηκε η σχετική τροπολογία και θα μπορούν οι εργαζόμενοι...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: Δεν λέει ΔΕΥΑ.

A. ΚΟΙΜΗΣΗΣ: Όχι ΔΕΥΑ, ανώνυμη εταιρία. Συγγνώμη. Ανώνυμη εταιρία. Στην ανώνυμη εταιρία κόλλησαν και τις ΔΕΥΑ, για να μη φαίνεται εντελώς φωτογραφία και κόλλησαν και την κοινωφελή επιχείρηση. Αυτό είναι, έτσι; Είναι η Ανώνυμη Εταιρία της Νάουσας.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Προχωράμε.

Π. ΜΠΑΡΙΤΑΚΗΣ: Λοιπόν, βέβαια περασμένη η ώρα, μείναμε εμείς και εμείς μέσα στην αίθουσα, αλλά εν πάση περιπτώσει...

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Η δημοκρατία θέλει ώρες.

Π. ΜΠΑΡΙΤΑΚΗΣ: Θέλει ώρες. Θέλει και υπομονή και φαίνεται κάποιοι από εμάς δεν έχουν αντοχές.

Εν πάση περιπτώσει, εμείς πρέπει να αντέχουμε και ειδικά εμείς που είμαστε από μικρούς και ορεινούς Δήμους, που εδώ πραγματικά και αν γίνεται μεγάλη μάχη με την καθημερινότητα. Τα είπε ο συνάδελφος ο Καλογεράκης πριν, θα τα πω και εγώ. Γιατί καταντούμε στο τέλος να είμαστε γραφικοί.

Να είμαστε γραφικοί, διότι όλοι οι πολίτες, όλοι οι δημότες, σε εμάς έρχονται. Για οτιδήποτε τους απασχολεί. Δεν ξέρουν αν υπάρχει κράτος, αν υπάρχει Αστυνομία, αν υπάρχει οτιδήποτε, όλοι πάνε στο Δήμαρχο. Και ενώ θέλουν από το Δήμαρχο και απαιτούν από το Δήμαρχο να τους λύσει τα προβλήματά τους, γιατί έτσι νομίζουν, γιατί έτσι απαιτούν, ο Δήμαρχος, δυστυχώς, είναι περιορισμένης πλέον ευθύνης. Ελέγχεται από παντού, ελέγχεται στο κάθε τι, σε κάθε πράξη και απόφαση την οποία θα πάρει και εγκαλείται. Γιατί και εγώ είμαι ένας από τους Δημάρχους που έχω 5, 6, 7 δικαστήρια και προανακρίσεις αυτή τη στιγμή στον εισαγγελέα. Όμως, θα συνεχίσω, γιατί πράττω το καθήκον μου,

γιατί έτσι πρέπει να πράττουν οι Δήμαρχοι, πρέπει να δίνουν λύσεις, ακόμη και αν ακροβατούν σε συνθήκες και με δικαστικές περιπέτειες.

Το πρόβλημα, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι οι μικροί και οι μεγάλοι Δήμοι. Και δυστυχώς ένα θέμα που και εμείς δεν τολμούμε να το αγγίξουμε, δεν τολμούμε να το ανοίξουμε, δεν τολμούμε να δώσουμε λύσεις. Άκουσα με έκπληξη τον Αποστόλη τον Κοιμήση να λέει ότι έχουμε φτώχεια και επειδή έχουμε φτώχεια, να μην ανοίξουμε τα κριτήρια. Όχι, Αποστόλη, τα κριτήρια πρέπει να ανοίξουν. Και πρέπει εμείς εδώ, σαν Αυτοδιοίκηση, επιτέλους να καθορίσουμε κάποια πράγματα. Δεν μπορεί δηλαδή κάποιοι να είναι φτωχοποιημένοι, να μη μπορούν και να κλείνουν κάθε μέρα και κάποιοι άλλοι να περνούν κάπως καλύτερα.

Ισοκατανομή. Δεν μπορούν οι Δήμοι οι ορεινοί, οι οποίοι είναι φορτωμένοι με αρμοδιότητες, αλλά χωρίς πόρους. Πώς θα συντηρηθούν χιλιόμετρα αγροτική οδοποιία να πάει ο γεωργός στο χωράφι του να καλλιεργήσει; Ο κτηνοτρόφος να ανέβει στο βουνό για τα πρόβατά του. Πώς θα λειτουργήσει η ύδρευση, η άρδευση, η αποχέτευση; Που είναι...

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Π. ΜΠΑΡΙΤΑΚΗΣ: Αποκομιδή. Τεράστιες αποστάσεις. Εδώ στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη, ένα τετράγωνο γυρίζει το απορριματοφόρο. Εμένα θέλει 250 χιλιόμετρα τη μέρα για να κάνει τα χωριά και να κάνει αποκομιδή.

Αυτά είναι σημαντικά. Λίγα – λίγα, αλλά πρέπει να γίνονται με δίκαια κατανομή. Εγώ σε αυτό επιμένω, και Πρόεδρε, επιτέλους η ΚΕΔΕ να αναλάβει την ευθύνη της. Δεν γίνεται αυτό το πράγμα. Δεν γίνεται εγώ να παίρνω αυτή τη στιγμή ΚΑΠ που να μην πληρώνουν ούτε τα λειτουργικά της μισθοδοσίας. Από πού θα βγούμε; Σε μια ρημαγμένη οικονομικά εποχή, που οι δημότες δεν μπορούν να αποπληρώσουν τα λίγα τα οποία έχουμε βάλει ως δημοτικά τέλη, σε καμία περίπτωση δεν συζητάμε για αυξήσεις. Αν είναι δυνατόν, ότι

λείπει από τον κρατικό προϋπολογισμό να τα ζητούμε από τους δημότες. Αυτοί δεν μπορούν να πληρώσουν τα τρέχοντα που έχουμε και έχουν πάει τα ληξιπρόθεσμα στα ύψη, θα μπορέσουν να ζητήσουμε από αυτούς να καλύψουν ανάγκες που έπρεπε μεταξύ μας να έχουμε συζητήσει;

Πρέπει λοιπόν να μπουν τα κριτήρια και κριτήρια που να έχουν γεωγραφικό προσδιορισμό και με αρμοδιότητες τις οποίες δεν έχουν άλλοι Δήμοι. Υπάρχουν Δήμοι που την ύδρευση, την αποχέτευση, την οδοποιία, την κάνει το κράτος. Καλώς, κακώς, την κάνει το κράτος. Υπάρχουν όμως οι Δήμοι της περιφέρειας, που τα κάνουμε όλα εμείς. Από πού θα βγουν; Δεν αντέχεται αυτό το πράγμα να συνεχίσει αυτή η κατάσταση όπως είναι σήμερα.

Ακούγεται ο εκλογικός νόμος. Όπου και αν πάμε, αγαπητέ Πρόεδρε, και ρωτήσουμε τους δημότες μας, τους πολίτες, δεν τους ενδιαφέρει πώς θα εκλέγεται ο Δήμαρχος. Σας το λέω ειλικρινά. Τον ενδιαφέρει να έχει ένα δρόμο να πηγαίνει στο χωράφι του, να έχει το νερό του, να έχει τις υποδομές, να μαζεύονται τα απορρίμματα. Το τελευταίο που τον απασχολεί υπό αυτές τις συνθήκες, είναι ο εκλογικός νόμος. Αν είναι απλή ή σύνθετη αναλογική, ή οτιδήποτε άλλο.

Βεβαίως και πρέπει να κάτσουμε να συζητήσουμε, να δούμε ποιες είναι οι προτάσεις του Υπουργείου, να δούμε πού συμφωνούμε, πού διαφωνούμε, να δούμε αν έχει ατέλειες το σημερινό εκλογικό σύστημα, να κάνουμε τις προτάσεις μας.

Βεβαίως, με μία προϋπόθεση αυστηρή. Να μπορούν οι Δήμαρχοι, τα Δημοτικά Συμβούλια να λειτουργούν και να παίρνουν αποφάσεις. Δεν μπορούμε να πάμε σε έναν εκλογικό νόμο που θα γίνει ένα μπάχαλο μετά και αυτό θα το πληρώσουν, προσέξτε, οι αστικοί Δήμοι. Οι μικροί Δήμοι θα κάνουν τη δουλειά τους, γιατί ο Δήμαρχος θα βρει δέκα ανθρώπους, θα φτιάξει ένα Δημοτικό Συμβούλιο. Στους μεγάλους Δήμους να δείτε αν θα πάμε σε μια απλοποίηση των πάντων, τι έχει να γίνει.

Προϋπολογισμοί. Το μεγάλο δράμα των περιφερειακών Δήμων, Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι του Δ.Σ. της ΚΕΔΕ, είναι η ισοσκελίση των προϋπολογισμών των μικρών επαρχιακών Δήμων. Εμείς δεν έχουμε ΔΕΥΑ. Έχουμε ύδρευση, έχουμε άρδευση, έχουμε αποχέτευση, δεν ισοσκελίζουν οι ανταποδοτικές υπηρεσίες και δεν μας επιτρέπουν – εδώ βλέπω και τον αγαπητό Νίκο τον Χατζηεργάτη – να πάρουμε από άλλες υπηρεσίες να ισοσκελίσουμε. Έλεος. Αν μπορούμε, γιατί να μην το κάνουμε;

Δηλαδή το πρόβλημά μας σήμερα είναι εκεί, λειτουργούμε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Έτσι λέω στο Δημοτικό Συμβούλιο ότι είναι οι προϋπολογισμοί μας. Ας μπορέσουμε λοιπόν, εφόσον υπάρχουν οι δυνατότητες, να μην είμαστε μόνο στο πνεύμα του νόμου στην ανταποδοτικότητα, αν λείπουν 100, 200 χιλιάδικα, που μπορούν να καλυφθούν από άλλες υπηρεσίες, να ισοσκελίζουν οι προϋπολογισμοί. Δηλαδή αν δεν κλείσουμε προϋπολογισμούς, τι θα κάνουμε; Θα φέρουμε τα κλειδιά; Θα πάμε στο Υπουργείο να πούμε: δώστε μας χρήματα; Πώς θα λειτουργήσουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Συνάδελφε...

Π. ΜΠΑΡΙΤΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω. Αυτά έχω να πω, σας μεταφέρω έτσι την αγωνία μου για τους μικρούς Δήμους, γιατί εμείς πραγματικά κρατούμε την ελληνική περιφέρεια. Και αν πέσει η ελληνική περιφέρεια, τότε δεν ξέρω αν θα συνεχίσει να υπάρχει ελληνικό κράτος.

Ευχαριστώ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστούμε πολύ.

Να διευκρινίσουμε απλώς ότι, για τους ΚΑΠ έχουμε πάρει αποφάσεις ως ΚΕΔΕ, ότι θα πρέπει με άλλους τρόπους να διαμοιράζονται. Το θέμα είναι να αυξήσουμε και τους ΚΑΠ, για να είμαστε όπως πρέπει σαν Αυτοδιοίκηση, ευχαριστημένοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ο Δήμαρχος Φυλής, ο Παππούς ο Χρήστος.

ΣΥΝΕΔΡΟΙ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ψηφοφορία θα υπάρχει αύριο στις 14.00 η ώρα, γιατί άρχισαν και οι Θεματικές, να ωριμάσουν και οι απόψεις και θα παρακαλέσω, και αυτό προς κάθε κατεύθυνση, αύριο στην Ολομέλεια 14.00 η ώρα να είμαστε εδώ και μετά όποιος θα ήθελε να μετακινηθεί, να μετακινηθεί.

Ελάτε, κύριε Παππού.

Χ. ΠΑΠΠΟΥΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα είμαι πολύ σύντομος, γιατί περιμένουν και άλλοι συνάδελφοι.

Θα ξεκινήσω από το slogan που έγινε αυτή η συζήτηση σήμερα, με το «Αναλαμβάνουμε την ευθύνη». Να επικροτήσω το slogan αυτό και να δηλώσω ότι θα το βάλω και εγώ στο Δήμο μου. Αναλαμβάνουμε την ευθύνη για να χτίσουμε την Ελλάδα από την αρχή. Με ενωμένους όλους τους Έλληνες και όλες τις Ελληνίδες. Είναι ένα βασικό slogan που δείχνει ότι οι Δήμοι, η Τοπική Αυτοδιοίκηση, είναι ο μοχλός που μπορεί να προχωρήσει μπροστά.

Όμως πώς μπορεί να προχωρήσει μπροστά ένας Δήμος, κύριοι συνάδελφοι, όταν ο Δήμαρχος βασίζεται σε ένα Δημοτικό Συμβούλιο, εκ των οποίων μόνο το 10% με 12% έχει μια μικρή αμοιβή; Εγώ στο Δήμο Φυλής, έχω 33 Δημοτικούς Συμβούλους. Πληρώνονται μόνο 3 Αντιδήμαρχοι. Γιατί η Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου, είναι συνταξιούχος ιατρός και της απαγορεύεται να παίρνει το μισθό του Προέδρου.

Και θα παρακαλέσω πολύ, έχετε πάρει απόφαση, να έχουμε και στάνταρ θέση, ότι οι Δημοτικοί Σύμβουλοι πρέπει να έχουν μια αυξημένη αντιμισθία, για να μπορούν να αντεπεξέρχονται στα καθήκοντά τους.

Έχουμε όλους τους τομείς πάνω μας. Τους δρόμους τους έχουμε εμείς. Το νερό εμείς, την αποχέτευση εμείς, τα σχολεία εμείς, τους παιδικούς σταθμούς εμείς. Και τι δεν έχουμε. Την κοινωνική πολιτική την κάνουν οι Δήμοι. Γιατί αν δεν υπήρχαν οι Δήμοι, αυτό το κράτος όντως θα είχε διαλύσει.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σας παρακαλέσω και να σας ευχαριστήσω για την συμπαράστασή σας για την αποκατάσταση της χωματερής της Φυλής. Γνωρίζετε όλοι το πρόβλημα που έχει η Αττική και με τη συνδρομή της ΚΕΔΕ ξεκινάμε την αποκατάσταση.

Ευχαριστώ πάρα πολύ τους συναδέλφους και εύχομαι στο επόμενο Συνέδριο και οι Δημοτικοί Σύμβουλοι να είναι και αυτοί ισχυροί, μαζί με τους Δημάρχους και να προχωρήσουμε μπροστά.

Να είστε όλοι καλά.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστούμε τον κύριο Παππού και πράγματι, το κύτταρο της Φυλής, οι πολίτες του Δήμου Φυλής, έχουν βάλει πλάτη. Το θέμα είναι να γίνουν γρήγορα οι διαδικασίες ώστε αυτή η πλάτη να μην εξαντληθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ο Γιώργος ο Γκιώνης, ο Δήμαρχος Λουτρακίου.

Γ. ΓΚΙΩΝΗΣ: Καλησπέρα και από εμένα.

Πρόεδρε, νομίζω ότι οι Θεματικές Ενότητες δεν έπρεπε να είχαν ανοίξει προτού τελειώσουμε. Γιατί ακούμε τα προβλήματα των Δήμων και οπωσδήποτε υπάρχει μια βοήθεια από τον έναν στον άλλο.

Επειδή το πρόβλημα κυρίως είναι οικονομικό με τους Δήμους, δυο – τρία θέματα θα σας πω, δεν θέλω να σας κουράσω.

Για τους δημοτικούς φόρους και το τέλος παρεπιδημούντων. Το έχουμε ξαναπεί, έπρεπε οι δημοτικοί φόροι το 0,5%, από το να έρχεται ο καθένας και να αποδίδει ότι θέλει, διότι βγάζουν μια φωτοτυπία ο κάθε ένας επαγγελματίας και καταθέτει το δημοτικό του φόρο, κανονικά αυτό πρέπει να εισπράττεται μέσω του ΦΠΑ.

Τι κάνουμε μετά; Αφού ήρθε και κατέθεσε το 2μηνό του, το 3μηνό του, τον κάθε μήνα, πάμε μετά στο τέλος του χρόνου στην Εφορία για να ελέγξουμε. Άντε να βγάλεις άκρη με την Εφορία. Οι υπάλληλοι δεν έχουν χρόνο στην Εφορία για να κάνουν αυτό τον έλεγχο. Ερχόμαστε μετά πίσω, για να βεβαιώσουμε, ανάλογα ποιο 2μηνο είναι, για να βεβαιώσουμε στην κάθε μία επιχείρηση.

Καταλαβαίνετε τι χρονοώρα είναι αυτό και τι διαδικασία χρειάζεται. Το αποτέλεσμα είναι να μην εισπράττουμε τα χρήματα. Θεωρώ μέσω του ΦΠΑ θα μπορούσε η κάθε επιχείρηση, μαζί με το ΦΠΑ, να εισπράττει ο Δήμος αυτό το 0,5%.

Για τους Επιτρόπους. Δήμος στην Κορινθία γενικότερα, από εκεί που είμαι, από την Κορινθία, έχουμε εδώ και 4 μήνες τώρα, αλλάξει 5 Επιτρόπους. Συνεννοείσαι με ένα Επίτροπο και όταν έρθεις το θέμα να το φέρεις... έχεις συνεννοηθεί, έρχεται ο άλλος ο Επίτροπος, ο οποίος έχει μια άλλη άποψη για το ίδιο θέμα. Καταλαβαίνετε το τι γίνεται και πώς μπορούμε να προχωρήσουμε, για να μπορέσουμε να καλύψουμε τα θέματά μας.

Έχουμε πει, Πρόεδρε, το είδαμε αυτό, έχεις κάνει και αίτημα, τα τέλη καθαριότητας και φωτισμού σε όλα αυτά τα αυθαίρετα. Έχουμε τους αυθαίρετους, νομιμοποίησαν τα ακίνητά τους και ακόμα δεν έχουμε περάσει τα τέλη καθαριότητας και φωτισμού με τα νέα τετραγωνικά. Νομίζω ότι αυτό είναι άμεση απαίτηση, να μπορέσουμε να εισπράξουμε. Γιατί επιβεβαιώνουμε τον παράνομο. Ο νόμιμος, που ήταν τόσα χρόνια, έβγαλε τις άδειες, πλήρωσε όλους στο ΙΚΑ, όλες τις υποχρεώσεις του, ενώ ο παράνομος, ο οποίος πήγε και το νομιμοποίησε τώρα, δεν έρχεται ποτέ να δηλώσει τα νέα τετραγωνικά στο Δήμο.

Θεωρώ από τη ΔΕΗ, Πρόεδρε, αυτό πρέπει να το απαιτήσουμε, διότι νομίζω θα ενισχυθεί, είναι εκατομμύρια τα τετραγωνικά που νομιμοποιήθηκαν, με όλες αυτές τις διατάξεις και θεωρώ θα μας βοηθήσει σαν Δήμους, χωρίς να κάνουμε κάτι το ιδιαίτερο. Αρκεί να πάρουμε από τη ΔΕΗ το ρολόι και να βάλουμε τα καινούργια τετραγωνικά που έχουν νομιμοποιηθεί. Είναι εκατομμύρια τα τετραγωνικά για κάθε Δήμο.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΓΚΙΩΝΗΣ: Ποιος θα τα πληρώσει; Οι δημότες.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΓΚΙΩΝΗΣ: Τι θέλετε; Ποιος θέλετε να τα πληρώσει; Ο κάθε ένας με το τετραγωνικό του, δεν θέλετε να τα πληρώσει ο δημότης;

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΓΚΙΩΝΗΣ: Ο δημότης. Όπως πληρώνει ο νόμιμος δημότης, που έχει βγάλει την άδεια. Έτσι δεν είναι; Ο παράνομος δημότης που πήγε και το νομιμοποίησε, να τον αφήσουμε;

ΣΥΝΕΔΡΟΣ: (εκτός μικροφώνου)

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Μη διακόπτουμε, παρακαλώ.

Ελάτε.

Γ. ΓΚΙΩΝΗΣ: Έχω μια Δημοτική Ανώνυμη Εταιρία, που έχω και το «Loutraki Thermal Spa». Το 2010 αλλάξαμε για τις Αναπτυξιακές, στις Δημοτικές Ανώνυμες Εταιρίες. Πρέπει να πάρουμε υπαλλήλους μέσω ΑΣΕΠ. Ο Δήμος δεν μπορεί να τις ενισχύσει οικονομικά. Ένα το πρόβλημα. Ο Δήμος δεν μπορεί να βοηθήσει την Ανώνυμή του Εταιρία. Τότε μας υποχρέωσαν το '10 να δώσουμε και μία τουλάχιστον μετοχή σε έναν ιδιώτη.

Έρχεται ο ιδιώτης και σου λέει: εγώ θέλω να γίνω μεγαλύτερος συμμετοχος στο Δήμο, αλλά μη μου βάλεις τον ΑΣΕΠ. Πάω εγώ σαν τουριστικός Δήμος, έχω το 80% των τουριστών μου από Ρωσία. Πάω στον ΑΣΕΠ και ζητάω κάποιον να μιλάει ρώσικα. Νόμιζε στον ΑΣΕΠ ότι εγώ, για να γελάσουμε, ότι έχω και γκόμενα από τη Ρωσία. Και δεν μου έδινε άνθρωπο που να μιλάει ρώσικα. Και αφού στο τέλος πήγα και όλες... Και να πω ότι οι διανυκτερεύσεις, το 80% ήταν Ρώσοι, μου έδωσε ένα άτομο. Και λέω: στο ένα δωρο θα δουλεύει ένα άτομο. Στο δεύτερο ποιος θα... Καταλαβαίνετε τι προβλήματα υπάρχουν.

Ένα άλλο πρόβλημα στις Δημοτικές Ανώνυμες Εταιρίες, επειδή πρέπει να είμαι και κερδοφόρος τουλάχιστον κάθε 3 χρόνια, μου βάζει και ΦΠΑ το Υπουργείο Οικονομικών. Ενώ η Δημοτική Ανώνυμη Εταιρία... η μη Δημοτική Ανώνυμη Εταιρία, τουλάχιστον για τα ιαματικά, δεν έχουν ούτε ΦΠΑ. Πώς θα βγάλω κερδοφόρα την Ανώνυμη αυτή Εταιρία, όταν με υποχρεώνει μόνο ο ΑΣΕΠ, μου

βάζει ΦΠΑ, με χρεώνει ότι πρέπει να είμαι κερδοφόρος, ο Δήμος δεν μπορεί ούτε να την ενισχύσει, τι αποτέλεσμα μπορώ να βγάλω εγώ για να μπορέσω να επιβιώσει η Ανώνυμη Εταιρία;

Το καλοκαίρι που είχαμε μαζευτεί, Πρόεδρε, στη Γενική Συνέλευση που κάναμε στην Αθήνα, οι περισσότεροι Δήμαρχοι, βέβαια είναι χειμώνας τώρα και έχουμε ξεφύγει. Μιλάμε για τα σκυλιά. Δεν ξέρω αν πολλοί έχουν πρόβλημα. Εγώ, το '07, δάγκωσε μία που είχε επισκεφτεί το Λουτράκι, το σκυλί της και έφαγα 80.000. Και το έφαγα στο '11, όταν είχα χάσει τις εκλογές. Μετά ξαναβγήκα. Είχα φάει το '11, 80.000.

Έχω πάει 17 φορές στο δικαστήριο και ακόμα δεν έχω τελειώσει με τα σκυλιά. Με αυτό το δάγκωμα του σκυλιού. Και όχι τίποτα άλλο τότε, ενώ είχα κάνει την ανάθεση γιατί ήταν το '07 που είχαμε κερδίσει τις εκλογές και οι προϋπολογισμοί βγαίνουν πολύ αργότερα, Απρίλιο, Μάιο, ενώ πήγαμε και κάναμε την ανάθεση, είχαμε εγκρίνει προϋπολογισμό, ο εργολάβος όμως δεν είχε αναλάβει ακόμα. Λόγω του ότι δεν είχε αναλάβει ακόμα, έρχεται η κυρία που τη δάγκωσε το σκυλί, η οποία έφερε και τέσσερις δικηγόρους από την Αθήνα θυμάμαι, όχι έναν, τέσσερις και σηκώθηκε εισαγγελέας, μου τράβηξε και 80.000 και ακόμα τρέχω τώρα, 17 φορές, έχουμε από το 2007, φτάνουμε το '17 και ακόμα τρέχω για αυτή την υπόθεση.

Με τα σκυλιά κάτι πρέπει να γίνει. Γενικότερα μιλάω. Τώρα επειδή είναι χειμώνας και δεν ασχολούμαστε, το καλοκαίρι πάλι θα έχουμε τεράστιο πρόβλημα.

Αυτά. Δεν θέλω να σας κουράσω, σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Σε ευχαριστούμε, Γιώργο.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ.

Δύο πληροφορίες επί αυτών που ακούστηκαν. Ήδη στο Γενικό Λογιστήριο του κράτους, αγαπητέ Γιώργο Γκιώνη, έχουμε στείλει – και προσφάτως μάλιστα – σχετικό έγγραφο, ώστε να μην αυξηθούν

τα δημοτικά τέλη, αλλά να προσαρμοστούν τα τετραγωνικά σε αυτά που έχουν νομιμοποιηθεί.

Και το δεύτερο, να πούμε ότι το θέμα των σκυλιών, που είναι ένα μεγάλο ζήτημα, αύριο στην θεματική την οποία έχουμε για το περιβάλλον, θα υπάρξει και ο Σύλλογος, όπου εκεί θα τοποθετηθούμε.

Και μία διευκρίνιση, γιατί μου ήρθε μία... Τι ώρα αύριο είναι ο «Χωρικός σχεδιασμός – Διαχείριση απορριμμάτων». Αύριο λοιπόν το πρωί, ως Θεματική, μεταφέρθηκε, γιατί και ο κύριος Φάμελος και ο κύριος Χιονίδης, ο εισηγητής, δεν μπορούσαν να ήταν σήμερα, μου ζήτησαν και την κατανόηση και θα ξεκινήσουμε ως Θεματική αύριο 9.30 η ώρα. Όποιους ενδιαφέρει, κύριε Τσιάμη, που με ρωτήσατε κιόλας, αύριο μεταφέρεται η Θεματική αυτή.

Ο λόγος σε εσάς, κύριε Παπαδόπουλε.

Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Παρά το ότι δεν πρέπει να επαναληφθεί τίποτα από αυτά που λέχθηκε, θα μπω στον πειρασμό και παρά το ότι κάποιοι από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΚΕΔΕ προσπαθούν να το αποφύγουν και μάλιστα έκαναν και συγκεκριμένες αναφορές και έκανε και ο Πρόεδρος αναφορά, για τους ΚΑΠ, λέγοντας ότι πρέπει να αυξήσουμε τους ΚΑΠ για να συζητήσουμε. Δεν είναι έτσι. Υπάρχει...

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Δεν είπα αυτό.

Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Περίπου αυτό είπατε. Να το συζητήσουμε, αλλά να αυξηθούν οι....

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Όχι. Ήδη έχουμε τοποθετηθεί ως ΚΕΔΕ και μάλιστα 20 εκατομμύρια που δίνονται...

Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Το ξέρω αυτό, Πρόεδρε, είμαι στην Οικονομική Επιτροπή.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Είναι από δική μας εισήγηση. Άλλο λέω.

Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, το ξέρω.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Και είπαμε όμως, και όλοι μαζί να ζητήσουμε να αυξηθούν.

Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό το κάνουμε και το κάνουμε μόνιμα, άσχετα... Πρέπει πρώτα να είμαστε τίμιοι μεταξύ μας. Πρέπει να δούμε τι κάνουμε εμείς, για να απαιτούμε δικαιοσύνη από τους άλλους.

Ο τρόπος με τον οποίο κατανέμονται οι ΚΑΠ σήμερα, δεν είναι δίκαιος. Σύμφωνα με αυτά τα κριτήρια τα οποία εμείς έχουμε αποφασίσει. Δεν μας φτάνει δηλαδή που άργησε η απογραφή του '11 να εφαρμοστεί 2 χρόνια και αυτό είναι ευθύνη των διοικούντων της ΚΕΔΕ τότε, όχι δική σας, η προηγούμενη θητεία ήταν, έχουμε πάει τώρα, θα φάμε τη δεκαετία, κρατώντας έναν κόφτη, το 7%, γιατί τότε, πραγματικά, εάν θα εφαρμοζόταν τα κριτήρια και η απογραφή, κάποιοι Δήμοι, μεγάλοι Δήμοι που είχαν μείωση πληθυσμού, θα πάθαιναν οικονομικό σοκ.

Το κατανοήσαμε απόλυτα, το δεχτήκαμε για μια χρονιά και αυτό διαιωνίζεται. Και κάποιοι μας λένε: μην το ακουμπάτε αυτό τώρα, δεν θα ομφαλοσκοπούμε, δεν θα δημιουργήσουμε εσωστρέφεια μεταξύ μας, δεν θα μαλώνουμε μεταξύ μας, αλλά, αγαπητοί συνάδελφοι, δικαιοσύνη. Απλά πράγματα, είναι πολλοί οι Δήμαρχοι που θα σας τα πουν, δεν ξέρω άμα θα έχουν την ευκαιρία να σας τα πουν, αλλά αυτό πρέπει να τελειώνει.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Παρακαλώ να μας φέρετε το ψήφισμα που έχουμε πάρει και έχουμε αποφασίσει σαν ΚΕΔΕ. Και το έχουμε...

Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Να το στείλετε...

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: ...σε όλους. Το ξέρουν.

Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Να το στείλετε στο Υπουργείο για να εφαρμοστεί.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Μα το έχουμε στείλει.

Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί στο Υπουργείο, άλλοι πίνακες επεξεργάζονται.

Λοιπόν, να προχωρήσω γιατί δεν έχω χρόνο, Πρόεδρε.

Άκουσα με μεγάλη προσοχή την κυρία Υπουργό. Η κυρία Υπουργός, λίγο – πολύ ήθελε να μας πείσει ότι η κινητικότητα, ο

νόμος αυτός που ψηφίστηκε, είναι και προς όφελός μας. Θα μειώσει τις εργατοώρες, βέβαια έλεγε για την ηλεκτρονική υπογραφή και στην αποτελεσματικότητα της Αυτοδιοίκησης θα βοηθήσει. Μια υπογραφή θα χρειάζεται μόνο, για να μετακινηθούν οι υπάλληλοι. Και σκέφτομαι – και σκέφτομαι φωναχτά – εάν αυτό είναι αριστερή πολιτική και είναι αριστερή πολιτική η προοδευτική πολιτική σαν αυτή, με τη μείωση του ωραρίου εργασίας των βρεφονηπιοκόμων. Που μας είπαν ότι είναι προοδευτική λειτουργία αυτή.

Και λέω, είναι προοδευτικό αυτό; Είναι αριστερό αυτό; Να χωρίζεις τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα και του δημόσιου τομέα, να μειώνεις το ωράριο στο δημόσιο τομέα και στον ιδιωτικό τομέα, που ήδη καταπατείται το ωράριο, βάνουσα καταπατείται και το ξέρουμε όλοι, να το αφήνεις ανέγγιχτο.

Και βέβαια αυτό τι δημιουργεί στους Δήμους; Δημιουργεί μια αύξηση κατά 25% του κόστους του συντελεστή εργασίας, το οποίο πρέπει να το καλύψει. Τι σημαίνει αυτό; Ότι κάπου πρέπει να βρει τα λεφτά. Και επειδή φέτος είχαμε και μια μείωση των παιδιών που είχαμε στο ΕΣΠΑ, θα πρέπει να το καλύψουμε. Και αναγκαστήκαμε λίγα χρήματα να βάλουμε από το πενιχρό ταμείο μας, το λίγο ταμείο μας εμείς και λίγα να βάλουν οι γονείς. Άρα σε τι αποβαίνει αυτό; Σε βάρος των γονιών.

Και αν το συνδυάσουμε αυτό με την επιλογή φέτος, να δοθούν τα voucher στους γονείς για να κάνουν αυτοί την επιλογή, με τον άνισο ανταγωνισμό που υπάρχει με τον ιδιωτικό τομέα, τι σημαίνει αυτό; Ότι μακροπρόθεσμα πάμε για κλείσιμο. Δεν θα μπορούμε να ανταγωνιστούμε με ίσους όρους. Δεν ανταγωνιζόμαστε τον ιδιωτικό τομέα; Ποια είναι η αριστερή πολιτική και ποια είναι η προστασία του δημόσιου χώρου που γίνεται όταν εφαρμόζεις τέτοιες πολιτικές; Είναι η πελατειακή πολιτική και το ξέρουμε όλοι.

Ένα πράγμα για την αξιοποίηση της δημοτικής περιουσίας. Υπάρχει μία κατεύθυνση γενικότερα, ειδικά τα χρόνια της κρίσης, για τους Δήμους, να αυξήσουν τα ίδια έσοδά τους, κάτι που

κατατείνει βέβαια και στην οικονομική αυτοδυναμία των Δήμων και για εμάς είναι ένα πολύ μεγάλο εργαλείο όταν έχουμε τέτοιες δυνατότητες.

Πώς μας αντιμετωπίζει αυτό το κράτος; Να αξιοποιήσουμε τη δημοτική μας περιουσία. Να εξασφαλίσουμε έσοδα για τον Δήμο μας, προς όφελος των πολιτών μας. Μας αντιμετωπίζει ακριβώς όπως τους ιδιώτες και τις ανώνυμες εταιρίες. Μας φορολογεί. Ακόμη και τα έσοδα από την αξιοποίηση της δημοτικής μας περιουσίας, την φορολογεί ωσάν να είμαστε ιδιώτες. 30% φόρο, 30% προκαταβολή φόρου και ΕΝΦΙΑ, ξέρετε τι μένει; Από τα 400.000, παραδείγματος χάρη, που έχουμε από την αξιοποίηση της περιοχής εκεί, το Hayat που έχει ένα ξενοδοχείο, εδώ δίπλα, παραδίπλα, ξέρετε τι μένουν στο Δήμο; 72.000. Να πάτε να αξιοποιήσετε την περιουσία σας, να εξασφαλίσετε πόρους... Μπαίνει λοιπόν και τέτοιο δίλημμα, αν αξίζει πραγματικά να ασχοληθείς, να προσπαθήσεις, να αξιοποιήσεις την περιουσία σου, να μαζεύεις τα χρήματα, να τα αποδίδεις στο κράτος, για να αποδίδονται στους ανθρώπους που χρωστάμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Θόδωρε, να ολοκληρώσεις, σε παρακαλώ.

Θ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ακούγοντας τον κύριο Υπουργό και τον κύριο Πουλάκη, ο οποίος κύριος Πουλάκης ήταν πιο συγκεκριμένος, για συγκεκριμένα ζητήματα έκανε και μια ανάλυση. Ο Υπουργός ήταν πιο γενικός και θεωρώ ότι άμα... Έχει δίκιο ο Αλέξης που είπε, θα μπορούσαμε να διαβάσουμε το άρθρο της «ΑΥΓΗΣ», να ξέρουμε την κατεύθυνση και την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ σε σχέση με την Αυτοδιοίκηση. Ειδικά ο Τριαντάφυλλος ο Μηταφίδης που μίλησε πιο μπροστά, απαριθμώντας και τους στόχους που υπάρχουν στην κυβέρνηση, ήταν ακριβώς αυτό το άρθρο.

Μου κάνει εντύπωση, γιατί τα περισσότερα από αυτά που λέγονται, αν εξαιρέσουμε το κομμάτι των ΚΟΙΝΣΕΠ που αναφέρθηκε στο τέλος και δεν υπήρχε τότε, αλλά και την αναγκαιότητα της μεγαλύτερης ανάπτυξης των κοινωνικών μας

δομών, που τώρα μπαίνει πιο επιτακτικά, όλα τα άλλα τα λέγαμε αμέσως μετά την εφαρμογή του Καποδίστρια. Εκείνη την εποχή, άμα θα τα πάρετε, για κράτος – στρατηγείο, για αποκέντρωση, για, για, για... Άμα τα πάρετε, είναι πανομοιότυπα. Πού διαφωνούμε λοιπόν; Διαφωνούμε πουθενά; Μου φάνηκε ότι τσάμπα μαλώνουμε.

Ειδικά μετά την τοποθέτηση του κυρίου Πουλάκη, ο οποίος εμφάνισε ότι υπάρχει μια άριστη συνεργασία με την Αυτοδιοίκηση, κακώς μας τα παρουσιάζει έτσι η ΚΕΔΕ και η Επιτροπή που συζητάει, η μόνη διαφωνία είναι στον εκλογικό νόμο. Σε όλα τα άλλα, συμφωνούμε. Ή κάπου που δεν συμφωνούμε, θα τα συζητήσουμε και θα βρούμε μια μέση λύση. Δηλαδή καθησυχάζει τις ανησυχίες μας.

Επειδή θεωρώ ότι δεν είναι έτσι, αγαπητοί συνάδελφοι, τα πράγματα είναι τελείως διαφορετικά, επειδή μας πλάκωσαν τα προβλήματα και δεν μπορούμε να ανταποκριθούμε πλέον στις ανάγκες των δημοτών μας, θεωρώ ότι θα πρέπει να τραβήξουμε μία γραμμή, να αναδείξουμε ένα, δύο, τρία ζητήματα από αυτά που ήδη έχουν νομοθετηθεί, για να μπούμε σε μια συζήτηση να αλλάξουν. Να συνεχίσουμε να συζητάμε, εγώ διαφωνώ το να πούμε δεν συζητάμε. Θα καθίσουμε να συζητήσουμε, ακόμη και τον εκλογικό νόμο, αφού βάλουμε τις προτεραιότητες για τα προηγούμενα, θα καθίσουμε να συζητήσουμε. Διαφωνώ, αλλά λέω, δεν θα φύγουμε από τη συζήτηση. Να μη δώσουμε το δικαίωμα να πουν ότι: έφυγαν από τη συζήτηση. Θα διαφωνήσουμε, όταν έχουμε όλες τις λεπτομέρειες και μετά θα φύγουμε, αν είναι να φύγουμε.

Και, δραστικά μέτρα. Όχι εις βάρος των δημοτών μας. Δεν θα ταλαιπωρήσουμε τους δημότες μας επειδή η κυβέρνηση δεν μας ακούει και δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε πολιτικά σε κάποια πράγματα. Εμείς να πάμε να κατασκηνώσουμε στο Υπουργείο Εσωτερικών, οι Δήμαρχοι και να μη φύγουμε από εκεί, εάν δεν γίνουν δεκτά τα αιτήματα που θα επιλέξουμε να βάλουμε και που είναι ζωτικά για την λειτουργία της Αυτοδιοίκησης.

Ευχαριστώ.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστούμε.

Ο κύριος Κυρίτσης ο Γιώργος είναι εδώ; Ο αγαπητός Δήμαρχος Κω.

Απλώς για την διευκρίνιση, για να ξεκαθαρίσει, να μη λέμε τα ίδια, γιατί πάνω από όλα, για να συμφωνήσουμε, πρέπει να καταλαβαινόμαστε. Ψήφισμα για τη νησιωτική και ορεινή Ελλάδα και για τους ΚΑΠ, έχει απόλυτα βγει από την ΚΕΔΕ και έχει δοθεί στα Υπουργεία. Μη λέμε πάλι: η ΚΕΔΕ πρέπει... Το κάναμε. Το έχουμε κάνει αυτό και μάλιστα, μέσα από αυτό το πράσινο φως, δόθηκε και αυτή η αρχική διαδικασία των 20 εκατομμυρίων φέτος.

Μια ανάγνωση, να δούμε ποιοι είναι στην αίθουσα, από αυτούς που μένουν να μιλήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ο Δήμαρχος Αμφίκλειας;

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Είναι εδώ, βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ο Μαυρίδης ο Βασίλης, Δήμαρχος Ορεστιάδας;

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Εδώ είναι ο Βασίλης.

Άρα όλοι είναι εδώ. Κάρναβος...

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ο Κάρναβος είναι εδώ; Όποιος δεν είναι εδώ, θα τοποθετηθεί αύριο.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Όποιος δεν είναι, αύριο. Πάμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ζιγκερίδης Δημήτρης από τις Συκεές, ο Αντιδήμαρχος.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Δήμαρχος Κηφισιάς, ο Θωμάκος.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Γιώργο; Εδώ είναι ο Γιώργος.

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ: Ο Γκουντενούδης; Αύριο ο Χρήστος.

Ο Γιάννης Ζρίκος, Δημοτικός Σύμβουλος Χερσονήσου. Αύριο ο Γιάννης.

Καραντίνος, Αντιδήμαρχος Δήμου Ηρακλείου. Αύριο.

Ασλανίδης... Αυτός είναι που θα κάνει έτσι και αλλιώς μια παρέμβαση αύριο.

Ωραία. Οι ομιλητές λοιπόν για σήμερα, το διευκρινίζουμε, Δήμαρχε, είναι: ο Δήμαρχος Αμφίκλειας, ο Δήμαρχος Ορεστιάδας και ο Δήμαρχος Κηφισιάς. Και κλείνουμε με αυτούς σήμερα και συνεχίζουμε αύριο οι υπόλοιποι.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Για να πάμε στις Θεματικές.

Έλα, Γιώργο.

Γ. ΚΥΡΙΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αλήθεια είναι ότι είχα ετοιμάσει άλλη εισήγηση για αυτή τη συνεδρίαση. Όλοι οι προλαλήσαντες συνάδελφοι τοποθετήθηκαν και ο καθένας έβγαλε τον καημό του, όμως εγώ θέλω να πω δυο πράγματα που είναι μια διαπίστωση στην οποία έχω καταλήξει το τελευταίο διάστημα. Ολοκληρώνοντας τη μελέτη ενός βιβλίου δύοεξεχόντων καθηγητών, των Ατζέμογλου και Ρόμπινσον, στο οποίο καταλήγουν γιατί τα έθνη αποτυγχάνουν. Ο τίτλος του βιβλίου, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι «Γιατί τα έθνη αποτυγχάνουν». Και η κατάληξη είναι ότι τα έθνη αποτυγχάνουν γιατί δεν έχουν θεσμούς. Γιατί δεν λειτουργούν οι θεσμοί.

Στη χώρα μας, ο τελευταίος θεσμός ο οποίος κρατιέται σε ένα υψηλό επίπεδο, είναι η Τοπική Αυτοδιοίκηση και αυτή η Τοπική Αυτοδιοίκηση βάλλεται μεθοδικά, προκειμένου να αποδυναμωθεί και να κατέβει στο επίπεδο το οποίο βρίσκεται η Κεντρική Διοίκηση. Γιατί δεν είναι τίποτα άλλο παρά ευθείες βολές κατά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης προκειμένου να αποδυναμωθεί, η περίφημη Διοικητική Μεταρρύθμιση για την οποία μας μιλούν και τις αλλαγές που ψήφισαν πριν από λίγο και η κυρία Υπουργός δήλωσε ότι: αυτά είναι, τα ψηφίσαμε, έχετε τις απόψεις σας, άλλες οι δικές μας.

Τι λιγότερο από την διάλυση των μικρών και μεσαίων Δήμων, των Δήμων της περιφέρειας, είναι το περίφημο άρθρο περί κινητικότητας. Και εξανέστην λέγοντας τι γίνεται με την Κάσο, όμως θα σας πω ότι και ο μεγάλος και ισχυρά οικονομικός Δήμος της Κω,

έχει τεράστιο πρόβλημα με αυτή την κινητικότητα. Και οδεύει ή θα οδεύσει προς διάλυση, εάν αυτό το πράγμα ισχύσει.

Τι άλλο παρά ευθεία βολή κατά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, είναι η προσπάθεια αποδυνάμωσης των οικονομικών, με τον συνεχή περιορισμό και με την επιβολή στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, ανανεώσεων συμβάσεων υπαλλήλων, που βεβαίως και χρειαζόμαστε, αλλά χωρίς καμία δαπάνη, από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Έχουμε λοιπόν δύο βασικά στοιχεία στα οποία, επιτίθενται κατά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και έχουμε και το τελευταίο ανάχωμα, που, γιατί να μην το λέμε; Είναι οι ίδιοι οι Δήμαρχοι. Και οι βολές πλέον και οι επιθέσεις κατά των Δημάρχων, είναι συγκεκριμένες, στοχευμένες και μεθοδικές. Οι συνάδελφοι μίλησαν για τα δικαστήρια. Παρόμοια έχω και εγώ. Παρόμοια έχουμε όλοι μας. Όμως σε εμάς μεταφέρουν και μια άλλη ευθύνη. Και θα μιλήσω με δύο λόγια για αυτά που υφίστανται οι Δήμοι, οι οποίοι σηκώνουν και το βάρος του μεταναστευτικού.

Τι άλλο παρά από επίθεση κατά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των Δημάρχων – και εδώ θα πρέπει να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τον Πρόεδρο της ΚΕΔΕ, τον Γιώργο τον Πατούλη, για τη βοήθεια που παρείχε και στο Δήμο της Κω και σε όλους τους Δήμους, με το μεταναστευτικό – τι άλλο, λοιπόν, παρά επίθεση είναι όλη αυτή η προσπάθεια εκφοβισμού Δημάρχων, Δημοτικών Συμβουλίων, πολιτών, να κλείσουμε το στόμα μας και να μη μιλούμε, προκειμένου να μην καταρρεύσει η συμφωνία με την Ευρωπαϊκή Ένωση, μια συμφωνία στην οποία δεν περιλαμβάνεται πουθενά ο εγκλωβισμός των ανθρώπων στα νησιά και ο αποκλεισμός τους στα νησιά, με ότι αυτό σημαίνει για τις μικρές νησιωτικές κοινωνίες.

Είναι λοιπόν μια ευθεία επίθεση κατά του προσώπου των Δημάρχων και βλέποντας απέναντί μου τον συνάδελφο τον Φώτη τον Μάγγο, από ένα μικρό νησί της Δωδεκανήσου, που για να έρθει εδώ χρειάζεται τρεις διαφορετικές διαδρομές να κάνει για να έρθει

στο συνέδριό μας. Προσφάτως πήγε σιδηροδέσμιος, αγαπητέ Πρόεδρε, στο αυτόφωρο, από τον Λιμενάρχη, διότι τόλμησε να φτιάξει μια μικρή εγκατάσταση προκειμένου να μπορεί να πηγαίνει το πλοίο στο λιμάνι του και να έχει επικοινωνία με τα υπόλοιπα νησιά και την υπόλοιπη χώρα. Και πήγε σιδηροδέσμιος. Και έπρεπε να παρέμβει οι ΚΕΔΕ, οι Νομικοί Σύμβουλοι, για να αφεθεί ελεύθερος.

Έχουμε λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι – και κλείνω εδώ – μια ευθεία επίθεση κατά του μοναδικού θεσμού που έχει άμεση σχέση και στον οποίο στηρίζει τις ελπίδες του ο πολίτης. Και σε αυτή την επίθεση οφείλουμε ενωμένοι, σαν μια γροθιά, η ΚΕΔΕ, οι Δήμαρχοι, τα Δημοτικά Συμβούλια, να αντιδράσουμε και να σηκώσουμε το ανάστημά μας. Αν θέλουμε να μείνει στη χώρα έστω και ένα ανάχωμα δημοκρατίας και αυτοδιοίκησης.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Οφείλω να πω ότι ο Γιώργος ο Κυρίτσης όταν έλεγε τα αυτονόητα, φρόντισε η κεντρική κυβέρνηση να τον διαπομπεύει και για αυτό του αξίζουν δύο φορές συγχαρητήρια, γιατί είχα ζήσει την προσπάθειά του και τον αγώνα που είχε δώσει τοπικά και είχε διαπομπευτεί εθνικά. Όμως όλοι μαζί δείξαμε και σε αυτή την περίπτωση ότι τα καταφέραμε, τουλάχιστον με οικογενειακά κριτήρια και όρους.

Ο αγαπητός Δήμαρχος Αμφίκλειας, ο κύριος Γώγος.

Γ. ΓΩΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Φίλοι αγαπημένοι και συνάδελφοι.

Εγώ νομίζοντας πολύ καλά και θα το αιτιολογήσω. Πριν από 4 – 5 μέρες, ξεχιόνισα ένα μαντρί. Δουλειά των καλλικρατικών είναι αυτή. Αν το μαντρί και το περιεχόμενό του το πουλάγαμε, τα λεφτά θα ήταν λιγότερα από το ξεχιόνισμα. Φανταστείτε όταν πέσει και γερό χιόνι τι θα κάνουμε.

Δεύτερο θέμα. Ας πούμε το καλοκαίρι πρέπει να κάνω δρόμο για την Ξυλικού. Αν το σύνολο των κατοίκων και των ιδιοκτησιών

τους στην Ξυλικού το πουλήσουμε, συμφέρει πιο πολύ, και το αγοράσει ο Δήμος, παρά να κάνουμε το δρόμο.

Άντε να υδρεύσουμε τον Μπράλο, των 50 κατοίκων και των 1.000 σπιτιών. Αμύθητα χρήματα για εμάς. Και όμως, είμαστε υποχρεωμένοι να τον υδρεύσουμε.

Τι θέλω να πω; Ότι βλέπω τα πράγματα γενικά να παίρνουν μια τέτοια μορφή, που τα πόδια να σηκώνονται και να χτυπάνε το κεφάλι. Λέω, ακούω εδώ πέρα τον Ομπάμα – αρχίζω από την εξωτερική πολιτική – και τα αποφθέγματά του. Κάθομαι δίπλα με έναν Κύπριο. Λέει: καλά, αυτός δεν μας έκοψε την μισήν την Κύπρον; Εδώ μέσα. Για τη Γερμανία, την Ολλανδία, τα μνημόνια, δεν μιλάει κανένας. Αφήνω τα εξωτερικά.

Στα εσωτερικά. Ακούστε και να είστε βέβαιοι. Το ζω πάρα πολλά χρόνια. Η εκάστοτε αντιπολίτευση στην Ελλάδα, καταγγέλλει όλα όσα δεν θα κάνει ποτέ σαν κυβέρνηση. Ή και αναθεματίζει όσα έκανε σαν κυβέρνηση. Η κυβέρνηση; Καταγγέλλει όλα όσα έταξε σαν αντιπολίτευση. Αυτό το παιχνίδι βαστάει πάνω από 150 χρόνια και περπατάει. Δεν γίνεται και το ίδιο πράγμα σήμερα; Γιατί μένουμε έκπληκτοι όταν ακούμε τους αρχηγούς των κομμάτων άλλα να λένε, άλλα να τάζουν, άλλα να κάνουν; Είμαστε αφελείς; Ερώτημα. Για να πάμε στα εσωτερικά.

Είμαστε όλοι θιασώτες, θαυμαστές, του τοπικού. Έτσι δεν είναι; Ποιος ξέρει τι είναι τοπικό θέμα; Το ξέρει η Βουλή; Το ξέρουν οι συνταγματολόγοι μας; Το ξέρει η ΚΕΔΕ; Εγώ νομίζω δεν το ξέρει κανένας. Δεν έχει οριστεί ποτέ. Ζητάμε όμως να ασχοληθούμε με τα τοπικά ζητήματα. Δεν το ορίζει κανένας το τοπικό ζήτημα. Και το κάνουν σκόπιμα. Ξέρετε γιατί; Γιατί τα τοπικά ζητήματα όταν οριστούν, θα ασχοληθούμε με τα τοπικά ζητήματα. Αυτή είναι η δουλειά μας. Αυτό θέλουμε, αυτό διεκδικούμε. Αλλιώς, κάθε φορά, τοπικό ζήτημα είναι ότι συμφέρει την εκάστοτε εξουσία. Και όταν λέμε εξουσία, εννοούμε την κυβέρνηση.

Τώρα, ζητάμε κατοχυρώσεις σε νόμους και (...). Ποιοι τα παραβιάζουν συνέχεια; Δεν λέμε συνέχεια: συνταγματικό καθήκον είναι... Γιατί δεν γίνεται; Νομικό καθήκον είναι... Γιατί δεν γίνεται; Γιατί αυτοί που έχουν το μαχαίρι και το πεπόνι, κάθε φορά, εκτός που αλλάζουν το νόμο, δεν τον εφαρμόζουν κιόλας. Ποιος θα τους ενοχλήσει;

Ακούω εδώ το παράπονο συναδέλφων που λέει: ξέρεις, μας κυνηγάνε, ο εισαγγελέας, το Ελεγκτικό Συνέδριο θα πω εγώ μετά... Εγώ, ακούστε, φίλοι μου, μέχρι το 2006 που ήμουν Δήμαρχος, εγκατέλειπα για μερικά χρόνια. Εκτός που με χώρισε η γυναίκα μου, μέτραγα και 800 μέρες φυλακή. Τώρα που ξαναβγήκα, μετράω περίπου 25 μηνύσεις. Αυτός είναι ο δρόμος της Αυτοδιοίκησης. Είμαστε λαός, κοντράρουμε με την εξουσία.

Δεν μπορεί να θέλουμε – και δεν πιστεύω να έγινε ποτέ – το γκουβέρνο να φερθεί καλά στους Δημάρχους. Δεν πρόκειται να φερθεί ποτέ καλά. Μην έχουμε ψευδαισθήσεις.

Τώρα, επειδή πραγματικά και το Συνέδριο που κάναμε στη Λαμία ψήφισε ομόφωνα την πρότασή μου και η οποία είναι και πρόταση της ΚΕΔΕ, που λέει να ξαναφτιάξουμε την Ελλάδα. Εγώ τι πιστεύω; Και αυτό ζητάω να συμπεριληφθεί και στο ψήφισμά μας. Ειδικό συνέδριο. Τι παράγει η Ελλάδα; Μόνο ο πρωτογενής τομέας παράγει κύρια. Πώς θα αναγεννήσουμε την ύπαιθρο. Που νομίζω είναι εύκολο. Αρκεί να κάνουμε συγκεκριμένες προτάσεις και να τις παλέψουμε.

Λέω λοιπόν ότι αν κάνουμε ένα τέτοιο συνέδριο, με συγκεκριμένες προτάσεις, έχουμε ελπίδα να πιέσουμε την κυβέρνηση να στρίψει λίγο το βλέμμα σε εμάς τους καλλικρατικούς, που ελέγχουμε το 80% της Ελλάδας – το: ελέγχουμε, είναι σχήμα λόγου – και να πούμε πώς αυτός ο χώρος που είναι παραγωγικός και ερημοποιείται, θα ξαναφέρει νέους, θα ξαναφέρει καλλιέργειες, θα ξανακάνει παραγωγή.

Λέω ένα πράγμα και θα καθίσω κάτω. Ναι ή όχι, εισάγουμε περίπου 15 δισεκατομμύρια τρόφιμα; Στην Ελλάδα. Που έχει μεσογειακό κλίμα. Που ζητάνε όλοι τα τρόφιμά της για λόγους υγείας. Τόσο ανίκανοι είμαστε; Και αν είναι ανίκανοι οι κυβερνώντες, εμείς γιατί να γίνουμε; Γιατί να μη γίνουμε ακτιβιστές; Εδώ θέλουμε αυτά που έχουμε, που μας τα παρέδωσαν και το ξέρουμε πώς να τα καλλιεργήσουμε.

Και να σας πω και ένα άλλο και να κλείσω; Τι δουλειά κάνουν τα παιδιά μας στην Αθήνα; Οι 20άρηδες; Είτε είναι θηλυκοί, είτε είναι αρσενικοί. Έχουν εργασία όλοι; Γιατί να έρθουν να δουλέψουν εκεί που υπάρχει δουλειά και υπάρχει μέλλον.

Και κάνω και μια πρόταση στον κύριο Υπουργό, στον κύριο Γραμματέα, σε όλους. Είπαμε ότι έχουμε πόλεμο, έτσι δεν είναι; Πόλεμο είχε και ο Κολοκοτρώνης όταν μπήκε ο Ιμπραήμ. Έκανε ένα πράγμα. Ή και ο Χουρσίτ εκεί, πώς τον λέγανε. Ο Δράμαλης, στα Δερβενάκια. Έκαιγε τα πάντα, πριν τα κάψει ο άλλος. Θέλουμε να κοντράρουμε αυτούς που μας κάνουν πόλεμο, κύριε Υπουργέ, κύριε Πρωθυπουργέ; Να κάψουμε το παλιό.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστούμε τον συνάδελφο, τον κύριο Γώγο.

Θα παρακαλέσω το Δήμαρχο Ορεστιάδας, τον Βασίλη τον Μαυρίδη, να έρθει στο βήμα και να πει όχι μόνο ως Δήμαρχος, αλλά και αυτά που τραβάει η συνοριακή Αυτοδιοίκηση.

Β. ΜΑΥΡΙΔΗΣ: Θα χάσουμε όλες τις Θεματικές αν αρχίσουμε να τα λέμε.

Καλησπέρα και από εμένα.

Κύριε Πρόεδρε, θα προσπαθήσω πολύ σύντομα να περιγράψω μια κατάσταση. Όλοι ξέρουμε, τα περισσότερα έχουν ειπωθεί και με σαφήνεια και με αριθμητική απεικόνιση και με την ένταση που πρέπει να δώσουμε για να κατανοήσουμε – αν και μεταξύ μας τα ξέρουμε – το βάθος των προβλημάτων. Εγώ στέκομαι απέναντί σας με σεβασμό και για την ώρα που γίνεται αυτή η τοποθέτηση, αλλά και για να προλάβουμε τις Θεματικές.

Βέβαια, το Συνέδριό μας – να χαριτολογήσω, θα μου επιτρέψετε λίγο – κάποια στιγμή πήγε να γίνει και ιατρικό, με την έννοια ότι έχετε εσείς παράπονο από τον Μουζάλα, που είναι γιατρός, από την Γεροβασίλη, που είναι γιατρός, ο Ιωακειμίδης έχει παράπονο από εσάς που είστε γιατρός, τέλος πάντων, μάλλον όλοι, επειδή μιλάμε για το πτώμα, δυστυχώς, φαίνεται του κράτους και της Αυτοδιοίκησης, ίσως χρειαστούμε και τις ιατρικές γνώσεις. Δεν είναι εκεί το θέμα.

Μπαίνω κατευθείαν σε δύο – τρία, να επισημάνω μόνο, για να καταλάβετε για ποιο κράτος μιλάμε και τι μεταρρυθμίσεις πρέπει να γίνουν. Κρατάω πολύ σωστές προτάσεις, που είναι... Όντως θα φέρουν τομή. Κρατάω ας πούμε μια πρόταση που μου έκανε εντύπωση, από τον Καστρινό, που λέει, κάποια στιγμή πρέπει να δούμε και αυτό, την ανταποδοτικότητα, κάποιοι μπορεί να μιλήσουν για αντισυνταγματικό, δεν γίνεται, αλλά να πούμε ότι όποιοι Δήμοι έχουν ίδια έσοδα, να μπορούν να μεταφέρουν, έτσι ώστε να μη μετακυλούν το κόστος με την αύξηση των δημοτικών τελών. Δεν είναι όμως εκεί η ουσία.

Δυο – τρία πραγματάκια. Μιλάμε για προγράμματα ευρωπαϊκά. Αυτά που μας λένε εδώ. Έρχονται και λένε: πετύχαμε να κάνουμε Κέντρα Κοινότητας, για παράδειγμα. Πολύ καλό. Όλοι οι Δήμοι θα πάρουμε. Πανηγυρίζουμε. Θα ανοίξουν και θέσεις εργασίας. Άλλος θα πάρει δύο, τρεις, τέσσερις εργαζόμενους.

Παράλληλα έρχονται τα Κέντρα Δια Βίου Μάθησης. Αργήσαμε, χάσαμε διαστήματα, πέρα από δυο Περιφέρειες, 10 μήνες μείναμε χωρίς Κέντρα Δια Βίου Μάθησης, έρχονται τώρα και λένε: ωραία, τα ξεκινάμε και αυτά. Τι γίνεται; Σου λέει: θα τα κάνεις, επειδή δεν μπορέσαμε να εξασφαλίσουμε πολλά λεφτά, θα δεσμεύσεις έναν υπάλληλο από το Δήμο σου, θα τον ορίσεις υπεύθυνο, ενώ πρώτα έκαναν προσλήψεις και για τον συντονιστή, αλλά και για τη γραμματειακή υποστήριξη και όταν θα κάνεις Κέντρα Κοινότητας, θα πάρεις και έναν υπάλληλο που θα έχεις προσλάβει για τα

Κέντρα Κοινότητας, να τον απασχολήσεις στο Κέντρο Δια Βίου Μάθησης. Μάλιστα. Το ξεπερνάμε αυτό.

Παρατηρητήριο. Γιατί κάποιος νομίζουν ότι είναι σαν τις αγελάδες τις θεϊκές, που δεν μπορούμε να τις αγγίξουμε. Γνωμοδοτικό, θα μου πει κάποιος. Σωστό. Πάω στην ουσία. Πλασματικός ο προϋπολογισμός φέτος. Γιατί; Σε έναν κωδικό. Τι έκανα; Μου είχε μείνει μία στέγη σχολική, το Ειδικό Σχολείο μάλιστα, που ήμουν στα ενοίκια, αξιωθήκαμε σαν Δημοτικό Συμβούλιο, καταφέραμε να το πάρουμε σε ιδιόκτητο, μεγάλη επιτυχία για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, άρα δεν θα πληρώσω ενοίκια του χρόνου. Όχι, έπρεπε να βάλω στον προϋπολογισμό μου ενοίκια.

Δεν θέλω να ευτελίσω την ουσία, αλλά σας λέω ότι είναι κάποια πράγματα που μπορούσαν να αλλάξουν. Πριν έρθω εδώ, έπαθα επικονδυλίτιδα. Το λέω χαμογελώντας, δεν είναι ακριβώς έτσι. Γιατί; Γιατί υπέγραφα 42 λεπτά, 20 εντάλματα του 0,01 κρατήσεις. Μιλάμε να καταπολεμήσουμε τη γραφειοκρατία. Υπέγραφα μία ώρα, για να εισπράξω 1,32 € συνολικά, με 10 φύλλα χαρτί, τα ξέρετε τα εντάλματα, για το κάθε ένταλμα που είναι 0,01 ή 0,03.

ΟΓΑ, ανταποκριτές. Σε κάποιους... Και με αυτή την ευκαιρία, με αυτό το παράδειγμα, θέλω να πω ότι δεν είμαστε Δήμοι δύο ταχυτήτων, είμαστε Δήμοι δεκαεφτά ταχυτήτων. Άλλα έχει το νησιωτικό, άλλα ο ορεινός, άλλα ο ημιορεινός, άλλα ο παραθαλάσσιος, έχουμε πολλές διαφορές μεταξύ μας και πρέπει να βρούμε πρώτα τα κοινά και μετά να λάβουμε υπόψη όλες τις ιδιαιτερότητες του κάθε Δήμου.

Ανταποκριτές ΟΓΑ. Χωρίς να είναι προσβλητικό για συναδέλφους, μπορώ να πω ότι κάποιος μπορεί να μην έχουν και καθόλου, έτσι; Εννοείται, δεν θα έχουν ανταποκριτές ΟΓΑ. Ξέρετε, οι ανταποκριτές ΟΓΑ είναι σαν τους δεσποτάδες. Αν δεν παραιτηθούν και αν δεν πεθάνουν, δεν μπορείς να τους αλλάξεις. Όχι, στους έβαλαν εκεί, τους έχεις, έχω 20, δίνω την γραμματειακή

υποστήριξη, δίνω τις υποδομές, τους υπολογιστές, το χώρο, τους χάνω 3 ώρες, εργατώρες δικές μου, μου τους στερούν από το Δήμο, για να εξυπηρετούν τους ασφαλισμένους του ΟΓΑ και δεν μπορώ να τους αλλάξω. Μόνο με απόφαση του Διοικητή του ΟΓΑ. Τι να μιλάμε για αλλαγές;

Για τα οικονομικά. Παρακρατηθέντα, γίνεται μεγάλη κουβέντα, τεράστια. Φαίνεται – γιατί θέλω να μιλάω με ρεαλισμό – το '17 δεν θα γίνει καμία κουβέντα για τη νέα γενιά παρακρατηθέντων. Ξεκάθαρο. Στον προϋπολογισμό. Ξεκάθαρο όμως και αντισυνταγματικό, γιατί κάποιοι Υπουργοί έρχονται και λένε: αυτό ήταν αντισυνταγματικό, όχι το άλλο ήταν... Εδώ έχουμε τα φανερά τα αντισυνταγματικά. Αυτά που προβλέπονται να μας δώσουν, δεν μας τα δίνουν. Δεν προγραμματίζουν να μας τα εξοφλήσουν. Προβλέπουν 5 δισεκατομμύρια θα πάρουμε περισσότερα έσοδα από τους φόρους. Έστω και το γαμώτο, βάλτε και στον δικό μας τον προϋπολογισμό ότι αν εισπράξουμε αυτά, θα πάρετε αυτό που σας αναλογεί. Τι μου αναλογεί από το φόρο; Το 12,5, το 20, αυτά που προβλέπει το Σύνταγμα. Βάλ' τα μου. Εκτός και αν πιστεύουν και αυτοί από μόνοι τους ότι: δεν πρόκειται να τα εισπράξουν ποτέ, άρα σου λέει: από το μηδέν τι να τους δώσουμε; Τι ποσοστό; Πάλι μηδέν θα βγει.

Πολλά είναι τα θέματα, πολλές οι διαφορές, εγώ εκείνο όμως που θέλω να επικεντρωθούμε και θα προσπαθήσω να κλείσω με αυτό, είναι ότι τα προβλήματα δεν πρέπει να τα πηγαίνουμε όλα κάτω από το χαλί. Ακούμε όλοι και μιλάμε, πολυνομοσχέδιο – σκούπα. Έγινε αντιστροφή των λέξεων. Πήραν τη σκούπα και το έκαναν το πολυνομοσχέδιο στην άκρη. Άστο, θέλει χρόνο, άλλαξε η ηγεσία, να το ξαναδούμε, εξονυχιστικά, θα μας πάρει καναδυό χρονάκια, αλλά και εμείς κάνουμε το ίδιο.

Όσο και να διαβεβαιώνει ο αγαπητός μου Πρόεδρος, ότι βρήκαμε για τους... πώς θα μοιράζονται οι ΚΑΠ με άλλα κριτήρια, στην πράξη δεν έχει γίνει. Λέμε, θα βάλουμε την ορεινότητα, θα

βάλουμε την έκταση, θα βάλουμε το ένα, θα βάλουμε το άλλο και μπορεί ο Κοιμήσης να είπε πολύ σωστά ότι οι διαφορές μπορεί να είναι μικρές, αλλά θα δώσει σε κάποιους το αίσθημα ότι έχουμε δίκαια αντιμετώπιση από το ίδιο μας το σπίτι. Και έτσι θα μπορούμε να συζητάμε και να κοιτάμε στα μάτια τους δημότες και να λέμε: και από εσάς θέλουμε να κατανοείτε ότι σας αντιμετωπίζουμε ίσα. Αν θα πάρει ένας Δήμος 10 χιλιάρικα παραπάνω ή 10 λιγότερο, δεν θα μας λύσει τα προβλήματα. Και 100 χιλιάρικα κάποιος ορεινός να πάρει. Πάλι δεν θα λυθούν. Θα ανακουφιστεί λίγο. Δεν είναι αυτές οι λύσεις.

Σίγουρα είναι να διεκδικήσουμε περισσότερα. Δεν μπορούμε. Όχι λόγω έλλειψης διεκδικητικότητας. Εγώ, ειλικρινά, κάνω πολλές φορές αυστηρή κριτική στον Πρόεδρο. Από χθες όμως, μπορώ να πω με πάσα ειλικρίνεια – και δεν είμαι από τους ανθρώπους... από όσους με ξέρουν, δεν κολακεύω εύκολα – ήταν... δεν θα πω πρώτη φορά, για να μη φανεί ολοκληρωτική αντίληψη, αλλά ήταν από τις φορές που πέρασε, σε όλους μας, και το βλέπω και στα πηγαδάκια, ότι είμαστε μαχητικοί και είμαστε αποφασισμένοι. Αυτό με ενδιαφέρει εμένα τώρα. Φαίνεται ότι είμαστε αποφασισμένοι.

Σε ποια μέτρα αντιμετώπισης αυτής της κατάστασης θα πάμε, δεν το ξέρω. Θέλετε την ταπεινή μου άποψη; Πάντα, το έχω δηλώσει και άλλη φορά, είμαι κατά του κλεισίματος των Δήμων. Κατά. Γιατί ταλαιπωρούμε τους ίδιους μας τους δημότες. Δεν πρέπει να πάμε σε τέτοιες λύσεις. Ταπεινή άποψη. Καθίστε, έχετε την ωριμότητα να αποφασίσετε πώς θα μπορέσουμε... Γιατί φαίνεται η σύγκρουση.

Και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε, ότι χαίρομαι γιατί έγινε, σήμερα ιδίως, ξεκάθαρο... Γιατί χθες λίγο ήταν, να, τον εκλογικό νόμο θα μας τον φέρουν, λίγο το μαλάκωσαν... Όχι. Σήμερα έγινε ξεκάθαρο από όλους. Από χθες άρχισε. Χθες ο κύριος Υπουργός, ο κύριος Σκουρλέτης, ακόμα, πέρα που στην ομιλία του είπε τρεις φορές, άρχισε να μιλάει για αναλογικότερη συμμετοχή, για άνοιγμα

της δημοκρατίας και όλα αυτά, ακόμα και στη βράβευση του ανθρώπου, του συναδέλφου, που δικαίως τον βραβεύσαμε για τις 11 θητείες του, ακόμα και εκεί τι είπε; Ότι αυτός ο άνθρωπος, που ήξερε ότι έχει την εκτίμησή μας, μου έστειλε ένα χαρτί με τις προτάσεις του – και πολύ καλά έκανε – να εκμεταλλευτούμε την εμπειρία του, και τι μας είπε ότι έγραφε μέσα εκεί; Ότι και αυτός ακόμα μιλάει για πιο αναλογικό σύστημα. Και στη βράβευση ήθελε να περάσει το μήνυμα ότι: εγώ μάγκες και μάγκισσες, είμαι εδώ για να εκτελέσω κυρίως μια αποστολή, να περάσω τον εκλογικό νόμο της απλής αναλογικής.

Σήμερα έγινε ακόμα πιο σαφέστατο, πρέπει και εμείς να μην το βάζουμε κάτω από το χαλί. Δεν είμαι της άποψης – ξέρω, οι περισσότεροι θα διαφωνήσετε μαζί μου – ότι αν δεν γίνει η μεταρρύθμιση, δεν θα συζητήσουμε για τίποτα. Όχι. Αν είμαστε ωραίοι και καλοί και έχουμε επιχειρήματα, που τα έχουμε τα επιχειρήματα, είναι δυνατά τα επιχειρήματά μας, θα πάμε και θα τους πούμε: ελάτε, το συζητάμε και αυτό τώρα. Γιατί να παίρνουν παράταση, 2 χρόνια μας παραμυθιάζουν με το τυράκι, το: θα συζητήσουμε ένα νομοσχέδιο με ριζικές αλλαγές, και να πέφτουμε σε αυτή τη φάκα;

Είναι ο κόσμος μαζί μας, μόνο μαζί μας είναι, ανεξάρτητα από πολιτικές τοποθετήσεις. Ανεξάρτητα από τα μούτρα του Βασίλη, του Γιώργου, του Γιάννη. Είναι με τις Δημοτικές Αρχές και με τα Δημοτικά μας Συμβούλια. Γιατί ξέρουν ότι είμαστε εκεί συνέχεια. Δεν είναι με κανέναν, ούτε του ΣΥΡΙΖΑ, ούτε του ΠΑΣΟΚ, ούτε της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.

Η απαξίωση αυτή, που είναι ένα δεδομένο, προσπαθούν να την περάσουν και στο πρόσωπό μας. Όσο είναι ακόμα καιρός, ας το διαφυλάξουμε αυτό. Συγγνώμη για την ένταση της φωνής.

Πρόεδρε, νομίζω ότι το πιο θετικό από όλα αυτά, είναι ότι: άσε να λένε αυτοί, να πούμε τις αλήθειες. Ξέρεις, μου θυμίζουν λίγο τα ζευγαράκια που έχουν ασυμφωνία χαρακτήρων και δεν θέλουν

να συζητήσουν και λέει: να τα πούμε, μωρέ. Πες και εσύ την αλήθεια, να πω και εγώ την αλήθεια και μόλις λένε τις αλήθειες, τότε είναι που χωρίζουν, γιατί είναι πικρές οι αλήθειες. Να είναι τυχεροί, να τους παρακαλάμε, να παραμυθιαζόμαστε ότι μας λένε αλήθεια, γιατί αν όντως μας λένε τις αλήθειες, θα έπρεπε να έχουμε φύγει ήδη από τον διάλογο.

Ευχαριστώ, συγγνώμη για την κατάχρηση του χρόνου, να είστε πάντα καλά.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστούμε πολύ τον Βασίλη.

Θα καλέσω τώρα τον κύριο Θωμάκο και μέχρι να έρθει, να πω ότι καταρχήν από την πρόκληση – πρόσκληση που έκανες, Βασίλη, θα σου πω ότι καταλήγουμε ότι πάμε, εφόσον κάποιοι νομίζουν ότι ο διάλογος είναι αδυναμία, σε ευθεία σύγκρουση. Και η ευθεία σύγκρουση είναι μονόδρομος, κατά την άποψή μου, εάν δεν αλλάξουν ρότα. Φαίνεται ότι δεν θέλουν να αλλάξουν ρότα. Τότε θεωρώ ότι πρέπει η Αυτοδιοίκηση να δείξει τη δύναμή της. Και η δύναμή της φαίνεται μέσα από την ενότητα. Αν είμαστε ενωμένοι, θα τα καταφέρουμε, είμαι σίγουρος εγώ. Και έτσι θα καταλήξουμε αύριο.

Γιώργος Θωμάκος, Δήμαρχος Κηφισιάς.

Γ. ΘΩΜΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συγχαρητήρια για τις αντοχές σας.

Παραλείπω κάθε περιττή πλέον, σε αυτή τη φάση, εισαγωγική τοποθέτησή και πρόλογο και μπαίνω κατευθείαν σε κάποια ζητήματα εστιασμένα, τα οποία μπορεί να είναι και ασύνδετα μεταξύ τους.

Νομίζω, Πρόεδρε, ότι εκτός από τα πάγια και δομικά προβλήματα της Αυτοδιοίκησης και τη μόνιμη έλλειψη πόρων, παρακράτηση και τα λοιπά, υπάρχει και η μαστίγα γης γραφειοκρατίας, που δεν έπαψε ποτέ να μαστίζει το χώρο μας τον αυτοδιοικητικό. Χρειαζόμαστε, πιστεύω εγώ, αν όχι ένα συνέδριο,

μία γερή ημερίδα, καταπολέμησης της γραφειοκρατίας. Με υποβολή συγκεκριμένων πρακτικών προτάσεων, όπου θα φέρουμε, θα σύρουμε εν ανάγκη, όλους όσους έχουν λόγο και αρμοδιότητα, προκειμένου να μπορέσουμε πιο γρήγορα, πιο άμεσα, να προσφέρουμε έργα και υπηρεσίες. Όποιος μας γλιτώσει από τη γραφειοκρατία, θα τον λατρέψουμε. Όποια κυβέρνηση καταφέρει να λύσει αυτές τις εμπλοκές, θα είναι η δική μας κυβέρνηση.

Και η γραφειοκρατία βέβαια, δεν αποτελεί, συνάδελφοι, μία διαστροφή. Είναι ένας από τους λόγους που δικαιολογεί το μεγάλο κράτος, Την ύπαρξη του μεγάλου και πολυεπίπεδου κράτους, με τα πολλά εμπόδια για εμάς.

Δεύτερο ζήτημα, ως προς τη γραφειοκρατία, είναι οι ενστάσεις. Ενστάσεις που δέχονται αποφάσεις, έργα, διαγωνισμοί, αναθέσεις και τα λοιπά. Είτε είναι οι θεμιτές ενστάσεις που έχουν κάποια βασιμότητα, είτε είναι οι κακόβουλες και εκδικητικές ενστάσεις, από τις οποίες θιγόμαστε πολλοί από εμάς, νομίζω.

Αυτή τη στιγμή λειτουργούν δύο επίπεδα σε κάθε Αποκεντρωμένη Διοίκηση. Το ένα είναι η προσφυγή στον Γενικό Γραμματέα και μετά, αν ατυχήσει ο ενιστάμενος, έχει τη δυνατότητα προσφυγής περαιτέρω στην γνωστή Επιτροπή του άρθρου 152, για τα οποία αρκετά ελέγχθησαν, δεν θα τα επαναλάβω.

Είναι εντελώς περιττός ο δεύτερος βαθμός, είτε είναι η Επιτροπή του άρθρου, με τη συμμετοχή μέλους του Νομικού Συμβουλίου του κράτους, είτε είναι ο Γενικός Γραμματέας, κάθε δεύτερος βαθμός είναι εντελώς περιττός και απλά προσθέτει 2 μήνες ακόμα ταλαιπώρησης και καθυστέρησης της Αυτοδιοίκησης και του κάθε Δήμου. Άλλωστε μετά οι ενιστάμενοι έχουν τη δυνατότητα να πάνε και στα Διοικητικά Δικαστήρια, ως γνωστόν. Νέος κύκλος εκεί αναστολών και καθυστερήσεων.

Πρέπει λοιπόν η Αυτοδιοίκηση να απαιτήσει μόνο έναν βαθμό ενστάσεων στην διοικητική διαδικασία. Και μετά μπορούν να συνεχίσουν με τα δικαστήρια.

Ως προς τον Επίτροπο. Και δεν μιλάω έχοντας κατά νου τον δικό μου το Δήμο κατ' ανάγκη, αλλά νομίζω ότι έχετε κάνει και πολύ επιτυχημένη ημερίδα με το Ελεγκτικό Συνέδριο, νομίζω ότι αυτό εκφράζει όλους τους συναδέλφους, σε όλη την επικράτεια. Οι Επίτροποι πρέπει με τρόπο νομοθετικό, να περιοριστούν επιτέλους στα καθήκοντα του ελέγχου, του αυστηρού ελέγχου για περιπτώσεις κατάχρησης εξουσίας. Όχι κατάχρησης του κοινού ποινικού δικαίου, προς Θεού, της κατάχρησης εξουσίας. Όταν δηλαδή κρίνεται ή αμφισβητείται αν εμείς υπερέβημεν τα όρια της διακριτικής ευχέρειας. Και κάναμε κάτι το οποίο είναι δυνατό να προσκρούει στο δημόσιο συμφέρον, με δαπάνες ή αποφάσεις μας.

Και όχι να λεπτολογούν, να διυλίζουν τον κώνωπα και να ρωτούν συνέχεια αν έχουμε τα απαιτούμενα συνεργεία. Μα ποιος πιστεύει πραγματικά ότι οποιοσδήποτε Δήμος, έχει τα απαιτούμενα συνεργεία και τους απαιτούμενους μηχανικούς και μελετητές για να κάνει όλα αυτά τα πράγματα; Θα έπρεπε να έχουμε ατελείωτα συνεργεία και ατελείωτες ειδικότητες, ακόμα και ο πιο ισχυρός Δήμος είναι υποστελεχωμένος, ισχυρίζομαι εγώ, άρα θα έπρεπε να παραλείπονται όλοι αυτοί οι έλεγχοι σκοπιμότητας τελικά, που παρανόμως κάνουν οι Επίτροποι, γιατί δεν τους επιτρέπεται έλεγχος σκοπιμότητας.

Αλλά αντί να μένουμε στα ευχολόγια, πρέπει να ζητήσουμε, Πρόεδρέ μου, και με τη βοήθεια της Νομικής Υπηρεσίας της ΚΕΔΕ και όλων ημών, που μπορούμε να έχουμε μια γνώμη στο θέμα αυτό, και νομική ενδεχομένως, να προτείνουμε συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση και να τη συζητήσουμε καταρχήν με το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Η κινητικότητα. Η κινητικότητα στην Αυτοδιοίκηση το '14 και το '15, βοήθησε πολύ. Έλυσε προβλήματα. Όμως ακούμε τώρα ότι επανέρχεται μεν και θα έπρεπε να είναι διαρκής η κινητικότητα, γιατί λύνει προβλήματα, αλλά επανέρχεται... Εγώ το έμαθα στο Συνέδριο, δεν το είχα συνειδητοποιήσει, λόγω του φόρου εργασίας. Επιτρέπεται μονομερώς, δηλαδή χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του

παραχωρούντος, του Δήμου της προέλευσης. Τι τούβλο πάλι ήταν αυτό κατακέφαλα στην Αυτοδιοίκηση; Τι καινούργιο δώρο ήταν αυτό;

Κινδυνεύουν κατ' αυτόν τον τρόπο, έστω και θεωρητικά το βάζω τώρα, γιατί δεν έχουμε ακόμα, νομίζω, δείγματα γραφής, κινδυνεύουν – και δεν ανησυχώ για το Δήμο μου, μιλάω γενικά αυτή τη στιγμή – Δήμοι να αποσιλωθούν. Κινδυνεύουν Υπηρεσίες κρίσιμες, που είναι ήδη υποστελεχωμένες, να εξοντωθούν, αν πρόκειται με μία υπογραφή του φορέα που κατευθύνεται ο υπάλληλος, να γίνεται δεκτή η μετακίνηση.

Εκπτώσεις εργολάβων. Όταν όλοι εκτιμούν ότι ένα έργο δεν μπορεί να εκτελεστεί με μεγαλύτερη έκπτωση του 20% - 30%, ανεχόμαστε – και υποχρεούμαστε, βάσει του νόμου – να κατακυρώνουμε σε μειοδότες της τάξης του 55% και του 60%, στο όνομα της διαφάνειας, της χρηστής διοίκησης, του συμφερότερου τιμήματος.

Όμως αυτό έχει ως αποτέλεσμα – και νομίζω ότι πολλοί και από την αίθουσα, και εκτός αιθούσης περισσότεροι, έχουν γίνει θύματα αυτών των εκπτώσεων που σκοτώνουν τα έργα, κατά κυριολεξία, οδηγούν στην συνέχεια σε αστοχία υλικού, σε κακές ποιότητες έργων, για να μην αναφέρω περιπτώσεις όπου οι εργολάβοι τα παρατάνε ή για να μην τα παρατήσουν, εκβιάζουν τους Δήμους και τους Δημάρχους να παίρνουν μετά αναθέσεις ή άλλου είδους διευκολύνσεις. Πρέπει – χωρίς να επιστρέψουμε στο παλαιό σύστημα βέβαια – πρέπει οι εκπτώσεις να είναι λελογισμένες και με έναν τρόπο να αποφεύγεται η κατάχρηση.

Στον αντίποδα τώρα της καταπολέμησης της γραφειοκρατίας, η κυβέρνηση μας προσφέρει – δυστυχώς ήδη συνέβη, χθες ή προχθές – την κατάργηση κάθε παρέμβασης αυτοδιοικητικού Οργάνου στην αδειοδότηση καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος. Θέμα για το οποίο παρέλκει να μιλήσω, διότι ήδη ψηφίστηκε. Και βεβαίως αντέδρασε η ΚΕΔΕ, αλλά έστω και τώρα

πρέπει να οργανωθεί, ενδεχομένως πριν δημοσιευτεί σε ΦΕΚ, μια πιο δυναμική αντίδραση. Διότι αυτή είναι, το φτύσιμο της Αυτοδιοίκησης. Επιτρέψτε μου την έκφραση και συγγνώμη, συνάδελφοι. Δηλαδή ένα θέμα κυριαρχικά αυτοδιοικητικό, που καθορίζει σε πολλούς Δήμους την ποιότητα ζωής, γιατί όχι πολλοί, αλλά αρκετοί Δήμοι, όχι οι περισσότεροι σίγουρα, έχουν ζητήματα με τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος σε ότι αφορά τα ωράριά τους και πολλών ειδών παραβάσεις.

Θα επιστρέψουμε λοιπόν με αυτή τη ρύθμιση, τη μονολιθική, στο '70 και στο '80, όπου τις άδειες τις χορηγούσε η Αστυνομία. Τώρα όμως, ακόμα πιο διαβλητά. Διότι ο Πολεοδόμος, ο εκάστοτε Διευθυντής Πολεοδομίας, ο εκάστοτε, δεν μιλάμε, είπαμε, για κανέναν Δήμο συγκεκριμένα αυτή τη στιγμή, δεν μπορεί να έχει το μαχαίρι και το πεπόνι. Και δεν μπορούν να αγνοούνται τα Τοπικά Συμβούλια, τα οποία στην ουσία πλέον καταργούνται, γιατί τα Τοπικά Συμβούλια στους καλλικρατικούς Δήμους είχαν αυτό ως βασική αρμοδιότητα. Η βασική τους αρμοδιότητα ήταν αυτή. Στα δικά μας τα 3 Τοπικά Συμβούλια, το 90% της ημερήσιας διάταξης καταλάμβαναν οι προεγκρίσεις καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος.

Αυτό λοιπόν καταργείται τώρα και περνάει στον έναν και βέβαια δεν χρειάζεται να πω, γιατί δεν μας τιμά, τι πιστεύει ο κόσμος για τις Πολεοδομίες και τα στελέχη τους.

Πολύ λίγα για τα θεσμικά. Ψηφίσαμε τους προϋπολογισμούς, πριν λίγες μέρες, όλοι στους Δήμους μας, νομίζω, πριν το Συνέδριο. Προβλέπεται μία περίφημη Επιτροπή Διαβούλευσης, στο όνομα του δημοκρατικού προγραμματισμού και του διαλόγου. Αυτές οι Επιτροπές Διαβούλευσης είναι αστείες, προέρχονται κατόπιν κλήρωσης, κλήρωσης όχι ανάμεσα σε κάποιους που ενδιαφέρονται, που έχουν δηλώσει συμμετοχή, αλλά κληρώσεις καθολικές, ανάμεσα σε όλους τους πολίτες ή σε όλους του Συλλόγους. Αυτό

λοιπόν έχει εκφυλιστεί, έχει οδηγήσει σε γελοιοποίηση του θεσμού και θα έπρεπε να εγκαταλειφθεί, ενόψει της μεταρρύθμισης.

Αντί για αυτές λοιπόν τις Επιτροπές Διαβούλευσης, που είναι διακοσμητικές και συγκροτούνται από μέλη τα οποία δεν ερωτήθηκαν αν θέλουν να είναι εκεί, εμείς προτείνουμε – και το έχουμε εφαρμόσει με μεγάλη επιτυχία στο Δήμο Κηφισιάς, Νέας Ερυθραίας και Εκάλης – τις Συνοικιακές Συνελεύσεις, έναν άτυπο θεσμό, όχι θεσμοθετημένο, που έχει όμως θαυμάσια αποτελέσματα και βελτιώνει – για να μιλήσουμε, αν θέλετε, και κάπως οικογενειακά – βελτιώνει, συνάδελφοι, πάρα πολύ το κλίμα και τη σχέση μεταξύ ημών και των πολιτών ή δημοτών μας.

Η συμμετοχή δεν είναι πάντοτε πολύ σημαντική, αυξομειώνεται. Και δεν πειράζει αυτό. Αυτοί όμως που έρχονται, λίγοι ή πολλοί, είναι γνήσιοι εκπρόσωποι των υπολοίπων, που δεν μπορούν να προσέλθουν και τα προβλήματα τα οποία ακούγονται εκεί, είναι βέβαιο ότι μας δίνουν τον σφυγμό της γειτονιάς και μας υποδεικνύουν την κατεύθυνσή μας, γιατί κακά τα ψέματα, δεν μπορούμε και εμείς, ούτε οι συνεργάτες μας, να είναι κάθε στιγμή οπουδήποτε.

Είναι λοιπόν μεγάλη ικανοποίηση του πολίτη αυτή η διαδικασία, που έχει τον Δήμαρχο απέναντί του για μία, δύο, τρεις ώρες και την Διοίκηση του Δήμου. Εμείς τα οργανώνουμε σε χώρους πολιτιστικούς, σε εντευκτήρια εκκλησιών, σε χώρους σχολείων, αμφιθέατρα και τα λοιπά. Έχουμε κάνει 70 Συνοικιακές Συνελεύσεις σε 13 συνοικίες, άρα κάθε συνοικία έκανε 4 και 5 συναντήσεις τέτοιου είδους και βλέπουμε και σε ότι αφορά το δημοτικό έργο και το Τεχνικό μας Πρόγραμμα, σημαντική βοήθεια, γιατί γίνονται προτάσεις πρακτικές από τους πολίτες.

Και σε εξέλιξη των Συνοικιακών Συνελεύσεων, επαναφέρουμε – γιατί ποτέ δεν καταργήθηκε αυτό και σας το επισημαίνω – τα Συνοικιακά Συμβούλια. Έναν θεσμό που τον είχε υποδεχθεί η Αυτοδιοίκηση και ο τόπος νομίζω, στα τέλη του '80 και τον είχε

αγκαλιάσει και μετά, λόγω κομματικών παρεμβάσεων, εγκαταλείφτηκε στη συνέχεια την δεκαετία του '90 και εκφυλίστηκε και αυτό. Ωστόσο ισχύει ακόμα αυτός ο θεσμός στα χαρτιά, υπάρχουν τα Συνοικιακά Συμβούλια, όπως και οι Πολεοδομικές Επιτροπές Γειτονιάς, εμείς τα επαναφέραμε αυτά, με νέο Κανονισμό Λειτουργίας, όπως και στις Συνοικιακές Συνελεύσεις έχουμε θεσπίσει Κανονισμούς Λειτουργίας συγκεκριμένους από το Δημοτικό Συμβούλιο και νομίζω ότι αυτά μπορούν να δώσουν την απάντηση και όχι οι Επιτροπές Διαβούλευσης, που έχουν από τα πράγματα ξεπεραστεί.

Ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης. Και αυτός ένας θεσμός με κάθε καλή πρόθεση και μελετημένος, ενδεχομένως θεωρητικά και ακαδημαϊκά, που στην πράξη απέτυχε. Είναι ζήτημα αν δέκα Δήμοι στους τριακόσιους είκοσι τόσους, έχουν Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης. Εκτός από την ουσία του θεσμού, που είχε μια σημαντική ουσία και προορισμό, θα μπορούσε να λειτουργήσει και αποσυμφορητικά και να αποφεύγαμε προσφυγές, ενστάσεις και παραπομπές σε ανώτερα Όργανα, με την λειτουργία αυτού του Συμπαραστάτη, αν μπορούσαμε να τον εκλέξουμε.

Πρέπει λοιπόν, Πρόεδρε, να προτείνουμε και να επιμείνουμε, το βλέπει και η κυβέρνηση ότι αυτό έχει αποτύχει, με απόλυτη πλειοψηφία να εκλέγεται ο Συμπαραστάτης του Πολίτη.

Περνάω στα οικονομικά. Πολύς λόγος έγινε για την αναγκαστική, παρά το ότι καταλαβαίνουμε όλοι ότι δίνουμε κατά ένα μέρος απάντηση στο πρόβλημα και στην μάστιγα της ανεργίας και στο ανθρωπιστικό αυτό πρόβλημα, που εκατομμύρια συμπολίτες αγωνιούν για το μεροκάματο, έρχομαι στο θέμα της παράτασης, της αναγκαστικής πλέον παράτασης των εργαζομένων στην Καθαριότητα. Και γεννήθηκε και ζήτημα, τουλάχιστον στον δικό μου Δήμο, αν αυτό συμπαρέσυρε και τους 3μηνήτες. Διότι οι 2μηνήτες αποκλείοντο ρητά, αλλά για τους 3μηνήτες, που είναι οι

εργαζόμενοι στην Πυροπροστασία, δεν γινόταν λόγος. Εν πάση περιπτώσει.

Αν θέλουν λοιπόν να παρατείνονται και μάλιστα αυτοδίκαια, δηλαδή αναγκαστικά, οι συμβάσεις των εργαζομένων στα αντισταθμιστικά, δηλαδή στην καθαριότητα και στον ηλεκτροφωτισμό, θα πρέπει να μας επιτρέψουν, είτε για τις προσλήψεις και τις παρατάσεις και για το έμψυχο δυναμικό, είτε και για άλλου είδους επενδύσεις στον τομέα αυτό της καθαριότητας και του ηλεκτροφωτισμού, που για εμένα όσα χρόνια και αν περάσουν, θα είναι ο πρώτος τομέας της Αυτοδιοίκησης, να μπορούμε να χρησιμοποιούμε τους όποιους πόρους μας, λίγους ή πολλούς, που συνιστούν τα ταμειακά μας υπόλοιπα.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Και ολοκληρώνεις, Γιώργο.

Γ. ΘΩΜΑΚΟΣ: Υπάρχουν Δήμοι πλούσιοι, υπάρχουν Δήμοι πιο αδύνατοι, αλλά κανείς δεν μπορεί να πάρει από τα ταμειακά του υπόλοιπα, για τα αντισταθμιστικά. Αυτό μπορεί να λύσει το πρόβλημα. Αλλιώς πάμε, όπως είπατε και εσείς, κύριε Πρόεδρε, χθες, σε εξαναγκασμό για αύξηση των δημοτικών τελών.

Ήθελα επίσης να αναφερθώ θεσμικά στον συμμετοχικό προϋπολογισμό που εφαρμόζουμε εμείς, δυο λέξεις θα πω, είναι, συνάδελφοι, θεσμός που εφαρμόζεται σε χίλιες πόλεις του κόσμου, στην Ελλάδα είναι άγνωστος, είναι μία πολύ καλή πρακτική για την οποία επιφυλάσσομαι, κύριε Πρόεδρε, να ενημερώσω το Συνέδριο μελλοντικά και την ΚΕΔΕ, προτάσεις των πολιτών που εγκρίνονται από Συνοικιακές Συνελεύσεις, κοστολογούνται από τις Τεχνικές Υπηρεσίες και δεσμεύουμε τον επόμενο προϋπολογισμό του Δήμου, αποκόπτοντας συγκεκριμένο τμήμα του προϋπολογισμού. Όχι βέβαια όλο τον προϋπολογισμό.

Φοροεισπράκτορες Δήμοι. Αυτή είναι μία συζήτηση...

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Κλείσε, Γιώργο.

Γ. ΘΩΜΑΚΟΣ: Τελειώνω, Πρόεδρε, σε ένα λεπτό. Αυτή είναι μία συζήτηση ανώριμη, διότι κανείς δεν θα μας λείι τον τρόπο, την

διαδικασία, το πώς. Πρέπει να αλλάξουν πολλά και πρέπει να έρθει συνολικά.

Και τελειώνω με το θέμα του εκλογικού νόμου και με την ένσταση της κυβέρνησης για το πλειοψηφικό σύστημα. Ακούσαμε χθες από τον Υπουργό ότι δεν εκπροσωπούνται οι πολίτες με το συγκεκριμένο σύστημα και δεν εκφράζονται τα προβλήματα. Το πλειοψηφικό σύστημα φταίει ή το ότι δεν έχουν αναπτυχθεί άλλοι θεσμοί που μπορεί να έχουν στην διάθεσή τους οι Δήμοι;

Ακούσαμε ότι ενισχύεται – και κλείνω σε δευτερόλεπτα, Πρόεδρε – ακούσαμε χθες ότι είναι ενισχυμένα τα μονοπρόσωπα Όργανα, δηλαδή ο εξής ένας, ο Δήμαρχος. Ο Δήμαρχος ποτέ δεν ήταν πιο ευάλωτος και πιο αδύναμος όπως σήμερα. Και δεν θα αναφερθώ μόνο στις δικαστικές περιπέτειες και στις ταλαιπωρίες μας. Εγώ τα εξώδικα έχω σταματήσει καν να τα διαβάζω. Θα πω ότι για να κάνουμε μια κυκλοφοριακή ρύθμιση, μια αντιδρόμηση, μια μονοδρόμηση, πρέπει να υπογράψει η Αποκεντρωμένη Διοίκηση, ο μηχανικός της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, όχι ο Γ.Γ., ο οποίος πρέπει να κάνει και έλεγχο σκοπιμότητας.

Για να πάρουμε αποφάσεις σε σειρά ζητημάτων, πρέπει να περάσουν από Τοπικά Συμβούλια, Επιτροπή Ποιότητας Ζωής και Δημοτικό Συμβούλιο. Ποια ενίσχυση μονοπρόσωπου Οργάνου βλέπει ο Υπουργός;

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, να συγχαρώ το Διοικητικό Συμβούλιο της Κεντρικής μας Ένωσης και εσάς, για την διοργάνωση του Συνεδρίου.

Ευχές σε όλους τους συναδέλφους για καλή δύναμη στο δύσκολο έργο και καλά Χριστούγεννα.

Γ. ΠΑΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστούμε ιδιαίτερως τον Δήμαρχο Κηφισιάς, τον Γιώργο τον Θωμάκο, όχι μόνο για τις απόψεις των ελλειμμάτων της Αυτοδιοίκησης, αλλά και για τις προτάσεις τις οποίες κάνει και οι βέλτιστες πρακτικές που υπάρχουν και εδώ, στην Αυτοδιοίκηση, για να τις μοιραστούμε και μεταξύ μας.

Θεωρώ ότι, αγαπητοί συνάδελφοι, η σημερινή μέρα της Ολομέλειας, που βεβαίως δεν μπορούσε να μην ξεκινήσουν στις διπλανές αίθουσες οι Θεματικές, ολοκληρώνεται τώρα.

Θα έλεγα ότι η προσπάθεια του να εκφραστούμε όλοι και να μπορέσουμε να συνθέσουμε τις εκφράσεις μας, θέλει και υπομονή και βεβαίως θάρρος, για να μπορέσουμε να ακούσουμε και άλλες απόψεις. Το να μπορέσει κανείς να συνθέσει τις απόψεις, σχετίζεται με ποιος θεωρεί ότι είναι ο αντίπαλός του. Σήμερα ο αντίπαλος της Αυτοδιοίκησης βρίσκεται μέσα στα σωθικά της ή έξω από αυτή; Είναι σίγουρο ότι βρίσκεται εκεί, στην καρδιά που νομοθετούν. Εκεί που αποφασίζουν για εμάς, χωρίς εμάς.

Και για αυτό ακριβώς, εγώ δεν θα έλεγα ότι συμφωνούμε όλοι σε αυτή την αίθουσα ή σε αυτή τη συνεδρία. Αυτό δεν συμβαίνει ούτε σε ένα σπίτι, που μπορεί να είναι τρία άτομα μόνο. Όμως στο πλαίσιο αυτού που είπε ο κύριος Κοντορίζος χθες, ότι δύο πράγματα θέλει η Αυτοδιοίκηση. Ένας άνθρωπος που έχει εκλεγεί 11 φορές. Ενότητα και σύνθεση. Που και τα δύο είναι απαραίτητα για να αποκτήσει τη δύναμη της φωνής. Και εάν αυτό το λέει ένας άνθρωπος που πριν 20 ή 30 χρόνια υπήρξε ως Δήμαρχος, θα έλεγα σήμερα αυτό χρειάζεται επί 10.

Για αυτό δεν καθόμαστε ούτε με μικρόψυχες απόψεις να αντιταχθούμε και τα περνάμε παραδίπλα, ούτε να συγκρίνουμε εδώ το πολιτικό ή κομματικό κανενός ανάστημα. Εμένα προσωπικά δεν με ενδιαφέρει αυτό. Εμένα με ενδιαφέρει να γυρίσουμε στις πόλεις μας, να γυρίσουμε στα Δημοτικά μας Συμβούλια, να γυρίσουμε στους δημότες μας, να τους κοιτάξουμε στα μάτια, να τους πληροφορήσουμε πού πάει σήμερα η Ελλάδα μέσα από την Αυτοδιοίκηση και κατόπιν να πάμε στην παρακάτω κίνηση, που είναι μαζί με τους πολίτες, για τους πολίτες, να αντιδράσουμε απέναντι σε αποφάσεις οι οποίες ακούστηκαν μερικές σήμερα, είναι και άλλε, έγιναν για εμάς και πισωγυρίζουν τις πόλεις μας.

Και επειδή κάποιои είπαν: μα τι λέτε τώρα; Χτίζουμε την Ελλάδα από την αρχή; Αναλαμβάνουμε την ευθύνη να χτίσουμε την Ελλάδα; Δεν καθόμαστε στους Δήμους μας; Μα εμείς στους Δήμους μας θέλουμε να κάτσουμε, αλλά αυτή τη στιγμή για να κάτσουμε στους Δήμους μας, πρέπει να αποφασίσουν με αυτονόητο τρόπο όσα έχουμε αποφασίσει στην Ευρώπη. Δεν το κάνουν. Δεν θα το κάνουν. Γιατί μισούν την Αυτοδιοίκηση οι κεντρικές κυβερνήσεις, διαχρονικά και σήμερα.

Και θα έλεγα ότι θα πρέπει να ζυγίσουμε. Γιατί άκουσα οι ΚΑΠ... Τα είπαμε. Πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν βρίσκεται μέσα ο εχθρός, γιατί λέει να είμαστε δίκαιοι, δικαιοσύνη... Μα έχουμε πάρει τις αποφάσεις. Μόνο που δεν μπορούμε εμείς να τις εφαρμόσουμε, γιατί δεν νομοθετούμε εμείς. Να καθαρίσουμε μερικές ιδέες. Μην καθόμαστε εδώ να μηρυκάζουμε τη θλίψη και την δυστυχία, αλλά να πάμε κατευθείαν στη μάχη. Και η μάχη θέλει θάρρος. Και κυρίως, σύνθεση.

Για αυτό ακριβώς, όταν λέμε: Χτίζουμε την Ελλάδα από την αρχή, εννοούμε ότι πάμε για τα αυτονόητα στην Ελλάδα. Και τα αυτονόητα σημαίνει, αποφασίζει ο τόπος για τον τόπο του. Και επειδή δεν το καταλαβαίνουν, διότι το είδαμε και σήμερα, μην είμαστε σε μισόλογα. Αυτά που ακούσαμε σήμερα, ή θα έπρεπε να αρχίσουμε εδώ μέσα να αλληλοσυγκρουόμαστε και να μη βγάλει πουθενά, ή θα πρέπει να βγούμε ενισχυμένοι με ένα συγκεκριμένο ψήφισμα, κάτι το οποίο ήδη ετοιμάζεται βάσει αυτών που ακούγονται και βάσει αυτών που έχουμε συλλέξει όλο αυτό το χρονικό διάστημα.

Και αύριο, θα μας τιμήσουν Υπουργοί, όπως ο κύριος Κουρουμπλής, από ότι με ενημέρωσε τηλεφωνικά, για τη νησιωτικότητα. Όπως ο κύριος Φάμελος, που σας είπα και πριν, για την διαχείριση των απορριμμάτων. Το ζήτημα είναι η παρουσία τους, ποιο θα είναι το ουσιαστικό όφελος για την Αυτοδιοίκηση. Και αυτό με ευθύτητα το ζητάμε κα σε αυτή την αίθουσα και έξω από

αυτή την αίθουσα μέσα από το live streaming και αύριο κατά την διάρκεια της ψήφισης.

Για αυτό θα παρακαλέσω και θα κάνουμε ένα ευρύτατο κάλεσμα, διαπαραταξιακό. Να είμαστε εδώ. Έχουμε ευθύνη να συμμετέχουμε και να συναποφασίζουμε. Είδατε ότι υπήρχαν κάποιοι, λίγοι ευτυχώς, δεν μετριούνται ούτε στα δάχτυλα του ενός χεριού, που δεν είπαν τίποτα σχεδόν για την κυβέρνηση, λιγάκι την θώπευσαν. Και τα μόνα λάθη τα βρήκαν μέσα εδώ. Πρέπει να φύγει αυτή η παθογένεια στην οποία θέλουμε να πούμε κάτι, αλλά πρέπει να διαλέξουμε τον εχθρό. Ο εχθρός θέλουμε να έχει τα αυτιά του έτσι, χαϊδεμένα. Να μην πάμε προς την κυβέρνηση. Να πάμε προς μέσα, την Αυτοδιοίκηση.

Αυτό, αν ήταν ανεκτό άλλα χρονικά διαστήματα, ιστορικά, σήμερα δεν μπορεί να γίνει ανεκτό. Διότι έχουμε ιστορική ευθύνη, όχι για τις δικές μας θητείες, αλλά κυρίως για τα παιδιά στη χώρα μας.

Και για αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, θα έλεγα ότι αυτά που ακούστηκαν σήμερα, αυτά που διατυπώθηκαν, αυτά που θα διατυπωθούν, αυτά που γίνονται στις διπλανές αίθουσες, θα έχουν ένα στόχο.

Αύριο στις 12.00 η ώρα και μέχρι να καταλήξουμε εις την κυοφορία του ψηφίσματος, οφείλουμε συνειδησιακά και ιστορικά, για την Αυτοδιοίκηση, να είμαστε εδώ, μη χάσει κανείς αυτή την ιστορική αξία και σημασία της συμμετοχής.

Σας ευχαριστώ προσωρινά.